

LEERPLAN

doorstroomfinaliteit – tweede graad
studierichting Rudolf Steinerpedagogie

januari 2024

Federatie Steinerscholen vzw
Diksmuidelaan 127
2600 Berchem
www.steinerscholen.be

federatie
steinerscholen

1. Inhoud

1. INHOUD	2
2. WOORD VOORAF	9
3. INLEIDING	10
1. ALGEMEEN	10
1.1. <i>Onderwijsconcept</i>	10
1.2. <i>Menskundige inzichten</i>	11
1.3. <i>Situering</i>	11
1.4. <i>Structuur van het leerplan</i>	11
1.4.1. Opbouw van het leerplan	11
1.4.2. Soorten onderwijsdoelen	12
1.4.3. Opbouw van de vakleerplannen	13
1.4.4. Competentiegerichte onderwijsdoelen	13
1.4.5. Glossarium van gebruikte handelingswerkwoorden in de doelzinnen	15
1.4.6. Benaming van de leerjaren	16
1.5. <i>Basisvoorwaarden</i>	16
2. PIJLERS VAN DE STEINERPEDAGOGIE	16
2.1. <i>Menskunde als referentie</i>	16
2.2. <i>Comprehensief onderwijs</i>	17
2.3. <i>Kunstzinnig onderwijs</i>	19
2.4. <i>Het belang van het kunstzinnige</i>	20
2.5. <i>De meerwaarde van de fenomenologische benadering van de werkelijkheid</i>	21
2.6. <i>Postformeel onderwijs</i>	22
2.7. <i>Periode-onderwijs</i>	23
3. ONTWIKKELINGSGERICHT ONDERWIJS IN DE TWEDE GRAAD	24
3.1. <i>Begrensde en onbegrensde vaardigheden</i>	24
3.2. <i>Brede ontwikkelingsdoelen</i>	25
3.2.1. Eind eerste jaar van de tweede graad	25
3.2.2. Eind tweede jaar van de tweede graad	26
4. BREED BEREIK – DIFFERENTIATIE	26
5. EVALUATIE	27
5.1. <i>Cyclisch evalueren</i>	27
5.2. <i>Kwaliteitsvol evalueren</i>	27
5.3. <i>Fasen van het evaluatieproces</i>	30
4. LEERPLAN VOOR DE VAKONAFHANKELIJKE ONDERWIJSDOELEN	32
1. INLEIDING	32
1.1. <i>Wat?</i>	32
1.2. <i>Thema's</i>	32
1.3. <i>Hoe?</i>	32
1.4. <i>Evalueren</i>	33
2. GEZONDE SCHOOL	34
2.1. <i>Onderwijsdoelen</i>	34
2.2. <i>Pedagogische intenties</i>	35
2.3. <i>Gezondheidseducatie</i>	35
2.3.1. Toelichting	35
2.3.2. Situering in het verticale curriculum	35
2.3.3. Methodologische wenken	36
2.4. <i>Zicht op de eigen biografie</i>	38
2.4.1. Toelichting	38
2.4.2. Situering in het verticale curriculum	38
2.4.3. Methodologische wenken	39
2.5. <i>Identiteit</i>	39
2.5.1. Toelichting	39

2.5.2.	Situering in het verticale curriculum	41
2.5.3.	Methodologische wenken	41
2.6.	<i>Wereldbeeld</i>	42
2.6.1.	Toelichting	42
2.6.2.	Situering in het verticale curriculum	43
2.6.3.	Methodologische wenken	44
2.7.	<i>Visie op gezondheidseducatie</i>	44
3.	LEREN EN ONDERZOEK	48
3.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	48
3.2.	<i>Inleiding</i>	48
3.3.	<i>Leren als individualiseren</i>	49
3.3.1.	Pedagogische intenties.....	49
3.3.2.	Situering in het verticale curriculum	50
3.3.3.	Directe aanpak: <i>individualiseren</i> of eigen maken	50
3.3.4.	Indirecte aanpak: <i>zelfbeheer</i> van het leerproces	53
3.4.	<i>Onderzoek: het integreren</i>	55
3.4.1.	Pedagogische intenties.....	55
3.4.2.	Situering in het verticale curriculum	57
3.4.3.	Integreren: het vormen van levende begrippen.....	57
3.4.4.	Fase 1: onbevangen waarnemen en het formuleren van een onderzoeksvraag	58
3.4.5.	Fase 2: verwerken van de waarneming.....	60
3.4.6.	Fase 3: begripsvorming, wetmatigheden en samenhangen	60
3.4.7.	Reflectie op het onderzoeksproces	62
3.5.	<i>Visie op leren</i>	62
4.	MEDIA	64
4.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	64
4.2.	<i>Situering binnen het verticale curriculum</i>	64
4.3.	<i>Pedagogische intenties</i>	65
4.4.	<i>Leerinhouden</i>	66
4.4.1.	Directe aanpak.....	66
4.4.2.	Indirecte aanpak.....	70
4.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	71
4.5.1.	Beginsituatie	71
4.5.2.	Methodologische wenken	71
4.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	73
4.6.1.	Lokalen.....	73
4.6.2.	Infrastructuur	73
4.6.3.	Hard- en software.....	73
4.6.4.	Unplugged didactiek	73
4.6.5.	Medialab.....	73
4.7.	<i>Algemene toelichting</i>	74
5.	LEERPLAN VOOR DE VAKKEN IN DE TWEDE GRAAD	76
1.	AARDRIJKSKUNDE	76
1.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	76
1.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	76
1.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	78
1.4.	<i>Leerinhouden</i>	78
1.4.1.	Generiek	78
1.4.2.	Eerste leerjaar van de tweede graad	79
1.4.3.	Tweede leerjaar van de tweede graad.....	81
1.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	82
1.5.1.	Beginsituatie	82
1.5.2.	Methodologische wenken	83
1.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	83
1.7.	<i>Aardrijkskunde: begrip en houding</i>	84
1.8.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	87
2.	DUITS.....	88
2.1.	<i>Leerplandoelen</i>	88

2.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	91
2.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	93
2.4.	<i>Leerinhouden</i>	94
2.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	94
2.5.1.	Beginsituatie	94
2.5.2.	Methodologische wenken	94
2.5.3.	Differentiatie	96
2.6.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	96
3.	ESTHETICA	97
3.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	97
3.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	98
3.2.1.	Esthetica als component van een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs	98
3.2.2.	De ontwikkeling van kunstzinnige vermogens	99
3.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	99
3.4.	<i>Leerinhouden</i>	99
3.4.1.	Eerste leerjaar van de tweede graad – leerinhouden kunstgeschiedenis	99
3.4.2.	Tweede leerjaar van de tweede graad – leerinhouden poëtica	100
3.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	101
3.5.1.	Beginsituatie	101
3.5.2.	Methodologische wenken	102
3.5.3.	Differentiatie	102
3.5.4.	Evaluatie	103
3.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	103
3.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	103
4.	EXPLORATIE.....	105
4.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	105
4.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	106
4.2.1.	Inleiding	106
4.2.2.	Concrete mogelijkheden	107
4.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	108
4.3.1.	Eerste zevenjaarsperiode	108
4.3.2.	Tweede zevenjaarsperiode: lagere school en middenbouw.....	109
4.3.3.	Derde zevenjaarsperiode: tweede en derde graad secundair onderwijs	109
4.4.	<i>Leerinhouden</i>	110
4.4.1.	Land- of tuinbouw (bedrijf)	110
4.4.2.	Bosbouw of natuurbeheer (natuur)	111
4.4.3.	Winkel (kleinhandel).....	111
4.4.4.	Sociale verzorging (instelling).....	111
4.4.5.	Topografie.....	112
4.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	113
4.5.1.	Beginsituatie	113
4.5.2.	Voor- en nabereiding.....	114
4.5.3.	Evaluatie	114
4.6.	<i>Minimale materiële vereisten en organisatie</i>	115
4.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	116
5.	EXPRESSIE	117
5.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	117
5.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	118
5.2.1.	Leren door te doen.....	118
5.2.2.	Deelgebieden.....	118
5.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	119
5.3.1.	Eerste zevenjaarsperiode	119
5.3.2.	Tweede zevenjaarsperiode: lagere school en middenbouw.....	120
5.3.3.	Derde zevenjaarsperiode: tweede en derde graad secundair onderwijs	121
5.3.4.	De opbouw van het leerplan naar vormprincipes.....	121
5.4.	<i>Leerinhouden</i>	122
5.4.1.	Leerlijn natuur	122
5.4.2.	Leerlijn hout.....	123
5.4.3.	Leerlijn metaal.....	124

5.4.4.	Leerlijn papier	125
5.4.5.	Leerlijn textiel	125
5.4.6.	De samenhang tussen de kunstzinnige vakken en expressie.....	126
5.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	126
5.5.1.	Beginsituatie	126
5.5.2.	Methodologische wenken	127
5.5.3.	Differentiatie	128
5.5.4.	Evaluatie	129
5.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	129
5.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	130
6.	FRANS & ENGELS – VREEMDE TALEN	131
6.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	131
6.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	134
6.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	136
6.3.1.	Lagere school.....	136
6.3.2.	Eerste en tweede graad secundair onderwijs.....	136
6.3.3.	Derde graad secundair onderwijs	137
6.4.	<i>Leerinhouden</i>	137
6.4.1.	Grammatica	137
6.4.2.	Lexicon	138
6.4.3.	Communicatieve oefeningen	138
6.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	139
6.5.1.	Beginsituatie	139
6.5.2.	Methodologische wenken	140
6.5.3.	Differentiatie	142
6.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	143
6.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	143
7.	GESCHIEDENIS	145
7.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	145
7.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	146
7.2.1.	Eerste leerjaar van de tweede graad	147
7.2.2.	Tweede leerjaar van de tweede graad.....	148
7.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	149
7.4.	<i>Leerinhouden</i>	150
7.4.1.	Eerste leerjaar van de tweede graad	150
7.4.2.	Tweede leerjaar van de tweede graad.....	150
7.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	151
7.5.1.	Beginsituatie	151
7.5.2.	Methodologische wenken	151
7.5.3.	Differentiatie	152
7.5.4.	Evaluatie	153
7.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	153
7.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	153
8.	LICHAMELIJKE OPVOEDING	155
8.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	155
8.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	156
8.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	157
8.4.	<i>Leerinhouden</i>	157
8.4.1.	Levensreddende technieken	157
8.4.2.	Bothmergymnastiek voor de tweede graad.....	157
8.4.3.	Toestelturnen voor de tweede graad.....	158
8.4.4.	Atletiek	159
8.4.5.	Zwemmen.....	159
8.4.6.	Spel en sport.....	160
8.4.7.	Ritmiek, dans en bewegingsexpressie.....	161
8.4.8.	Recreatie en openluchtlevens.....	161
8.4.9.	Gezondheid.....	161
8.4.10.	Veiligheid	162
8.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	162

8.5.1.	Beginsituatie	162
8.5.2.	Methodologische wenken	162
8.5.3.	Differentiatie	164
8.5.4.	Evaluatie	164
8.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	165
8.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	166
9.	MUZIKALE OPVOEDING	167
9.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	167
9.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	167
9.2.1.	Muzikale opvoeding als component van een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs	167
9.2.2.	De ontwikkeling van muzikale vermogens	168
9.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	169
9.3.1.	Basisschool	169
9.3.2.	Eerste graad van het secundair onderwijs	169
9.3.3.	Tweede graad van het secundair onderwijs	170
9.3.4.	Derde graad van het secundair onderwijs	170
9.4.	<i>Leerinhouden</i>	170
9.4.1.	Eerste leerjaar van de tweede graad	170
9.4.2.	Tweede leerjaar van de tweede graad	172
9.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	173
9.5.1.	Beginsituatie	173
9.5.2.	Methodologische wenken	173
9.5.3.	Differentiatie	173
9.5.4.	Evaluatie	174
9.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	175
9.7.	<i>Visie op muzikale opvoeding</i>	175
9.8.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	176
9.8.1.	Basisliteratuur	176
9.8.2.	Verdiepende literatuur	177
9.8.3.	Muziekvoorbeelden	178
10.	NATUURWETENSCHAPPEN	179
10.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	179
10.1.1.	Biologie	179
10.1.2.	Chemie	180
10.1.3.	Fysica	180
10.1.4.	STEM	181
10.1.5.	Filosofie.....	182
10.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	182
10.2.1.	Biologie	182
10.2.2.	Chemie	183
10.2.3.	Fysica	184
10.2.4.	STEM	184
10.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	185
10.4.	<i>Leerinhouden</i>	186
10.4.1.	Biologie – natuurrijken en ecologie (bij voorkeur in klas 9)	186
10.4.2.	Biologie – menskunde en welzijn (bij voorkeur in klas 10)	186
10.4.3.	Chemie – inleiding tot de organische chemie – chemie van de plant (bij voorkeur in klas 9) ...	187
10.4.4.	Chemie – inleiding tot de anorganische chemie – zouten, zuren en basen (bij voorkeur in klas 10)	188
10.4.5.	Fysica – warmteleer en elektriciteit (bij voorkeur in klas 9)	189
10.4.6.	Fysica – statica (krachten), kinematica en dynamica, arbeid en energie (bij voorkeur in klas 10)	189
10.4.7.	STEM	190
10.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	190
10.5.1.	Beginsituatie	190
10.5.2.	Methodologische wenken	191
10.5.3.	Differentiatie	193
10.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	193
10.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	195
11.	NEDERLANDS.....	196

11.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	196
11.1.1.	Nederlands	196
11.1.2.	Filosofie.....	200
11.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	200
11.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	202
11.3.1.	Lagere school.....	202
11.3.2.	Eerste graad van het secundair onderwijs	202
11.3.3.	Tweede graad van het secundair onderwijs	203
11.3.4.	Derde graad van het secundair onderwijs	203
11.4.	<i>Leerinhouden</i>	203
11.4.1.	Eerste leerjaar van de tweede graad: humor en tragiek	203
11.4.2.	Tweede leerjaar van de tweede graad: liefde, trouw en vriendschap	204
11.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	205
11.5.1.	Beginsituatie	205
11.5.2.	Methodologische wenken	205
11.5.3.	Differentiatie	208
11.5.4.	Evaluatie	208
11.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	209
11.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	209
12.	PLASTISCHE OPVOEDING	211
12.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	211
12.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	211
12.2.1.	Plastische opvoeding als component van een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs.....	211
12.2.2.	De ontwikkeling van kunstzinnige vermogens	212
12.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	213
12.3.1.	Lagere school en middenbouw	213
12.3.2.	Tweede en derde graad secundair onderwijs.....	213
12.4.	<i>Leerinhouden</i>	214
12.4.1.	Tekenen in de tweede graad	214
12.4.2.	Schilderen in de tweede graad.....	215
12.4.3.	Grafiek	216
12.4.4.	Boetseren en sculptuur in de tweede graad	217
12.4.5.	De samenhang tussen de kunstzinnige vakken en expressie.....	218
12.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	218
12.5.1.	Beginsituatie.....	218
12.5.2.	Methodologische wenken	218
12.5.3.	Differentiatie	219
12.5.4.	Evaluatie	219
12.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	220
12.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	220
13.	WISKUNDE.....	222
13.1.	<i>Onderwijsdoelen</i>	222
13.1.1.	Getallenleer en algebra	222
13.1.2.	Reële functies	222
13.1.3.	Rijen en logaritmen	223
13.1.4.	Meetkunde	223
13.1.5.	Waarheid, combinatieleer en kansberekening	223
13.1.6.	Algemene competenties binnen wiskunde.....	224
13.2.	<i>Pedagogische intenties</i>	224
13.3.	<i>Situering in het verticale curriculum</i>	225
13.4.	<i>Leerinhouden</i>	226
13.4.1.	Getallenleer en algebra (bij voorkeur in klas 9)	226
13.4.2.	Reële functies (bij voorkeur in klas 10)	226
13.4.3.	Rijen en logaritmen (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 10)	227
13.4.4.	Meetkunde: meetkundige problemen in het vlak (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 9)	227
13.4.5.	Meetkunde: meetkundige problemen in de ruimte (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 9 en/of klas 10).....	227
13.4.6.	Meetkunde: meetkundige problemen oplossen m.b.v. goniometrie (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 10)	228
13.4.7.	Waarheid, combinatieleer en kansberekening (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 9).....	228

13.5.	<i>Didactische uitdagingen</i>	228
13.5.1.	Beginsituatie	228
13.5.2.	Methodologische wenken	229
13.5.3.	Differentiatie	231
13.6.	<i>Basisvoorwaarden</i>	231
13.7.	<i>Achtergrondliteratuur</i>	232

2. Woord vooraf

Voor u ligt het nieuwe leerplan jg. 2024 voor de tweede graad, doorstroomfinaliteit, studierichting Rudolf Steinerpedagogie.¹

Dit nieuwe leerplan kwam tot stand nadat op 16 juni 2022 het Grondwettelijk Hof de onderwijsdoelen uit het decreet van 12 februari 2021 had vernietigd en nadat het Vlaams Parlement op 12 juli 2023 een nieuw decreet betreffende de onderwijsdoelen voor de tweede en de derde graad heeft goedgekeurd.

Dit leerplan bevat niet alleen de onderwijsdoelen uit het genoemde decreet, maar ook de vervangende, gelijkwaardige onderwijsdoelen die de Federatie Steinerscholen op 30 augustus 2023 aanvroeg voor (een aantal doelen uit) de sleutelcompetenties 6 (wiskunde, exacte wetenschappen en technologie), 8 (historisch bewustzijn) en 9 (ruimtelijk bewustzijn) en die op 15 december 2023 door de Vlaamse Regering werden goedgekeurd.²

In dit leerplan, dat, minstens in grote lijnen, door elke leraar van de tweede graad moet gekend zijn, worden de onderwijsdoelen ingedeeld in thema's en in vakken (zie verder). Deze indeling is een eerste werkplan, waarmee de scholen en de lerarenteams aan de slag kunnen. Scholen of lerarenteams die ervoor kiezen om bepaalde onderwijsdoelen op een andere manier te realiseren, in een ander vak of in een andere context, zijn daarin vrij, maar moeten er natuurlijk voor zorgen dat zij dit terdege registreren en voor iedereen transparant maken.

Het samenbrengen van doelen en inhouden van alle vakken moet begrepen worden als een uitnodiging aan de scholen en de leraren om veel intensiever te gaan samenwerken en om samen na te denken over efficiënte methodes, over het clusteren of hergroeperen van onderwijsdoelen, kortom over het doorbreken van muurtjes en andere hindernissen. Dit schept mogelijkheden om dichter bij het ideaal van de steinerpedagogie te komen.

¹ Dit leerplan kreeg van de Onderwijsinspectie een definitieve goedkeuring op 8 mei 2024 – zie hiervoor ADVIES_GSO-2024-1414-Federatie Rudolf Steinerscholen Vlaanderen-adv-D_1 september 2024.

² Het decreet op de vervangende, gelijkwaardig onderwijsdoelen van de steinerscholen werd op 21 februari 2024 door het Vlaams Parlement aangenomen. Op 23 februari 2024 werd het decreet bekrachtigd en aangekondigd en op 19 maart 2024 werd het gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

3. Inleiding

1. Algemeen

1.1. Onderwijsconcept

In het **onderwijsconcept** van de steinerpedagogie staat de gezonde ontwikkeling van elke leerling centraal. Prioriteit nummer één is aan elke leerling het best mogelijke onderwijs bieden. In dit perspectief werd het leerplan geschreven.

Inhoud van het leerplan

Het leerplan bevat

- de minimumdoelen van de basisvorming
 - o de decretale eindtermen voor de basisvorming, behalve de eindtermen waarvoor
 - o gelijkwaardige eindtermen voor sleutelcompetenties 6, 8 en 9 werden aangevraagd
- cesuurdoelen, afgeleid van de specifieke eindtermen die gelden voor de studierichting R. Steinerpedagogie
- bijkomende leerplandoelen ter verwezenlijking van de steinerpedagogie
- aanwijzingen ter ondersteuning van de kwaliteit van het onderwijs
- een aanzet voor structurele integratie van differentiatie en evaluatie

Algemeen vormend onderwijs

De studierichting Rudolf Steinerpedagogie is algemeen vormend en biedt uitdaging voor elke individuele leerling. Leerlingen die nood hebben aan meer uitdaging, moeten uitbreiding of verdieping krijgen. Leerlingen die voor bepaalde competenties moeite hebben met het basisniveau, worden ondersteund om dat te bereiken en worden tegelijk uitgedaagd op die gebieden waar hun interesses en talenten liggen. Het comprehensieve³ karakter van de steinerpedagogie impliceert het wekken van een brede nieuwsgierigheid en dus uitstel van specialisatie, twee voorwaarden voor een zo lang mogelijk voortgezette algemene vorming. Het doel hiervan is het levenslang leren bevorderen.

Onderwijscomponenten

De volgende componenten zijn belangrijk voor het steineronderwijs:

- de steinerpedagogie hecht bijzonder veel waarde aan een keuze van bepaalde leerinhouden die **gericht is op de innerlijke ontwikkeling van de jongeren**;
- de steinerpedagogie wil alternatieve, vaak **niet-lineaire wegen** volgen ter verwerving van kennis en inzicht;⁴
- **persoonsontwikkeling of persoonsvorming**⁵, een belangrijke component binnen de steinerpedagogie, heeft nood aan voldoende ruimte, waarmee bedoeld wordt: aandacht en tijd;
- de steinerpedagogie heeft, als comprehensief onderwijstype, een brede ambitie en beoogt in haar curriculum een **verwevenheid van cognitieve, praktische en kunstzinnige activiteiten**;

³ Met 'comprehensief' wordt bedoeld: alles- of veelomvattend. In de steinerpedagogie wordt ermee bedoeld dat comprehensief onderwijs behalve de cognitieve leerdoelen ook kunstzinnige en praktische vaardigheden nastreeft.

⁴ Dr. Jennifer M. Gidley spreekt in haar boek *The Secret of Growing Brilliant Children* (Ballina, 2020) in dit verband over **postformeel** onderwijs. Dit wordt verderop nog toegelicht.

⁵ Niet te verwarren met het psychologische begrip 'persoonlijkheidsvorming'.

- binnen de ervaringsgerichte traditie van de steinerpedagogie neemt de goetheanistische **fenomenologie**⁶ een belangrijke plek in, als aanvulling op de klassieke natuurwetenschappelijke methode.

1.2. Menskundige inzichten

Dit leerplan biedt in de eerste plaats inzichten in het waarom en het hoe van het onderwijzen van de beschreven inhoud. In de steinerscholen is het namelijk van groot belang dat de leraren op basis van eigen menskundige inzichten zelf lessen en lespakketten ontwikkelen, waarin de onderwijsdoelen en de leerinhouden aan elkaar gekoppeld worden.

Het spreekt vanzelf dat hieruit individuele verschillen zullen ontstaan, net zoals het vanzelfsprekend is dat leraren in de loop van hun beroepsloopbaan op grond van groeiend inzicht hun lessen aanpassen, anders vormgeven en reorganiseren. Met name in de bovenbouw is het immers van primordiaal belang dat leraren vanuit een zekere authenticiteit tot de leerlingen kunnen spreken.

1.3. Situering

Dit leerplan is bestemd voor de **tweede graad van het secundair onderwijs, doorstroomfinaliteit, studierichting Rudolf Steinerpedagogie**. Het bouwt voort op de basisoptie R. Steinerpedagogie uit de eerste graad, maar leerlingen die een andere basisoptie hebben gevolgd, kunnen zonder veel problemen instromen in de tweede graad R. Steinerpedagogie.⁷

Het **curriculum** en het **leerplan** vanuit de steinerpedagogie zijn ontstaan op basis van aanwijzingen van Rudolf Steiner bij de oprichting van de eerste Waldorfschool (in Stuttgart, 1919), nu ruim honderd jaar geleden. Een aantal generieke principes die toen ontwikkeld zijn, liggen nog steeds aan de basis van het huidige curriculum. Daarbij wordt onder 'curriculum' verstaan: het geheel van wat een leerling ervaart gedurende het onderwijskundig proces.

Binnen de internationale steinerscholenbeweging bestaan veel variaties, elk binnen de eigen mogelijkheden, cultureel-maatschappelijke geplogenheden en minimaal rekening houdend met de voorwaarden van de overheid. Het leerplan is een momentopname, geldig voor een aantal jaren. Daarna moet het aangepast worden. Een levendig curriculum ontwikkelt zich immers doorheen de tijd.

Het leerplan garandeert **voldoende ruimte** voor inbreng van scholen, leraren en lerarenteams. Uitgangspunt is de professionaliteit van de leraar en het lerarenteam. In het leerplan zijn daarom beperkt didactische wenken en werkvormen aangeduid. De scholen en leraren kunnen **in alle vrijheid** het leerplan op diverse wijzen realiseren. **Overleg en samenwerking** zijn daarbij cruciaal.

1.4. Structuur van het leerplan

1.4.1. Opbouw van het leerplan

Het leerplan bestaat uit 5 delen:

1. Inhoud

⁶ Dit wordt verderop in het leerplan uitvoerig toegelicht.

⁷ Extra aandacht is nodig voor de methodische eigenheden van de steinerpedagogie: leerlingen die niet de basisoptie R. Steinerpedagogie hebben gevolgd in de eerste graad, moeten nog vertrouwd worden gemaakt met het ochtendperiodesysteem, inclusief het maken van eigen periodeschriften, alsook met een grote mate van persoonlijke betrokkenheid bij leerstof en lessen, gecombineerd met veel kunstzinnige inbreng.

2. Woord vooraf
3. Inleiding
4. Leerplan voor de vakonafhankelijke onderwijsdoelen
5. Leerplan voor de vakken van de tweede graad

Verder zijn deze delen onderverdeeld in hoofdstukken.

1.4.2. Soorten onderwijsdoelen

De onderwijsdoelen in het leerplan van de tweede graad zijn onder te verdelen in twee categorieën: vakgebonden en vakonafhankelijke onderwijsdoelen.

Er wordt in dit leerplan verder géén onderscheid gemaakt tussen

- onderwijsdoelen uit de basisvorming,
- cesuurdoelen die zijn afgeleid van de specifieke eindtermen voor de studierichting Rudolf Steinerpedagogie en
- doelen die eigen zijn aan de steinerpedagogie.

Al deze onderwijsdoelen worden op dezelfde manier geïntegreerd in het leerplan.

Vakgebonden onderwijsdoelen

De onderwijsdoelen die te realiseren zijn in **één vak**.

Deze onderwijsdoelen zijn opgenomen in de vakleerplannen (zie deel 5 van dit leerplan).

Vakonafhankelijke onderwijsdoelen

Een heel aantal onderwijsdoelen zijn niet te behalen in één vak of meerdere vakken.

Deze onderwijsdoelen zijn opgenomen in deel 4 van dit leerplan. Elke school, elk lerarenteam bepaalt zelf in welke vakken, projecten enz. (bijvoorbeeld een dag-uitstap, een extra-muros, jaarfeesten, jaarwerk, leerlingenraad, titularisuur, ...) deze doelen aan bod komen, gerealiseerd en geëvalueerd worden. Een aantal onderwijsdoelen kunnen of moeten voorkomen **in alle vakken of in de algemene context van de school**.

Binnen deze twee categorieën zijn er onderwijsdoelen die te realiseren zijn in meer dan één vak. Te denken valt aan een aantal doelen uit sleutelcompetentie 2 (Nederlands), sleutelcompetentie 6 (wetenschappen) en sleutelcompetentie 16 (cultureel bewustzijn en culturele expressie). Het leerplan vermeldt deze doelen niet apart, maar geeft als algemene aanbeveling mee dat er zoveel mogelijk vakoverschrijdend moet gewerkt worden, met name voor de hier aangegeven sleutelcompetenties.

Voor alle onderwijsdoelen geldt: indien de school een doel op een andere wijze wil realiseren dan aangegeven in het leerplan, dan is dit mogelijk mits dit in de school geregistreerd wordt en dit voor alle betrokken leraren transparant is.

Met het oog op de **evaluatie** is het belangrijk dat de school of het lerarenteam aan elke individuele leraar duidelijkheid geeft over welke onderwijsdoelen (van de twee categorieën) hij/zij moet evalueren en rapporteren. De vakonafhankelijke onderwijsdoelen kunnen weliswaar via overleg worden toegewezen aan (vak)leraren, maar dat betekent niet dat de evaluatie ervan automatisch ook onder de vakken van deze leraren valt. Met betrekking tot evaluatie en rapportering van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen werkt de school best een eigen systeem uit, waarbij ofwel per sleutelcompetentie ofwel per thema (in de betekenis zoals dat hier gebruik wordt) wordt gewerkt.

1.4.3. Opbouw van de vakleerplannen

De meeste hoofdstukken in deel 5, de eigenlijke vakleerplannen, zijn opgebouwd volgens een **vaste structuur**:⁸

Onderwijsdoelen	een geheel van kennis, vaardigheden en attitudes
Pedagogische intenties	toelichting bij het vakleerplan
Situering in het verticale curriculum	graadoverstijgend zicht op de leerlijn – overzicht van leerinhouden
Leerinhouden	noodzakelijk om de onderwijsdoelen goed te begrijpen – deze leerinhouden zijn meestal richtinggevend opgesteld, dus niet exhaustief of verplichtend
Didactische uitdagingen	beginsituatie, differentiatie, methodologische wenken, evaluatie
Basisvoorwaarden	lokalen, infrastructuur, materiaal (enkel indien verschillend van de in hoofdstuk 1.5 beschreven algemene basisvoorwaarden)
Achtergrondliteratuur	specifieke steinerpedagogische literatuur
Visie	in sommige vakleerplannen wordt een visietekst meegegeven, ter inspiratie van de leraar

1.4.4. Competentiegerichte onderwijsdoelen

Wat?

De onderwijsdoelen zijn **competentiegericht** opgesteld. Competenties omvatten een geheel van kennis, vaardigheden en attitudes. Niet in alle onderwijsdoelen is de kennis gedetailleerd opgenomen – dat wordt dan in het onderdeel ‘leerinhouden’ verder gespecificeerd.

Vanuit steinerpedagogisch standpunt bekeken zijn **attitudinale onderwijsdoelen** van cruciaal belang, ook al zijn ze alleen **na te streven**. Wat baten kennis, inzicht en vaardigheden als de bereidheid ontbreekt om op afgestemde en betrokken wijze actie te ondernemen en deze kennis en vaardigheden constructief aan te wenden? Men moet de attitudes dus beschouwen als de hoogst mogelijke doelstellingen.

16 sleutelcompetenties

Zowel de decretale onderwijsdoelen als de gelijkwaardige onderwijsdoelen van de steinerscholen zijn opgesteld en ingedeeld in functie van volgende **sleutelcompetenties**:

01. competenties op het vlak van lichamelijk, geestelijk en emotioneel bewustzijn en op vlak van lichamelijke, geestelijke en emotionele gezondheid;
02. competenties in het Nederlands;
03. competenties in andere talen;
04. digitale competentie en mediawijsheid;
05. sociaal-relatieve competenties;
06. competenties inzake wiskunde, exacte wetenschappen en technologie;
07. burgerschapscompetenties met inbegrip van competenties inzake samenleven;
08. competenties met betrekking tot historisch bewustzijn;
09. competenties met betrekking tot ruimtelijk bewustzijn;
10. competenties inzake duurzaamheid;
11. economische en financiële competenties;
12. juridische competenties;

⁸ De leerplannen exploratie en expressie voorzien veel keuzemogelijkheden en zijn daardoor iets complexer van opbouw.

- 13. leercompetenties met inbegrip van onderzoekscompetenties, innovatiedenken, creativiteit, probleemoplossend en kritisch denken, systeemdenken, informatieverwerking en samenwerken;
- 14. zelfbewustzijn en zelfexpressie, zelfsturing en wendbaarheid;
- 15. ontwikkeling van initiatief, ambitie, ondernemingszin en loopbaancompetenties;
- 16. cultureel bewustzijn en culturele expressie

Nummering van de onderwijsdoelen

In het leerplan worden de leerplandoelen ofwel per thema (vakonafhankelijke) ofwel per vak (vakgebonden) genummerd. De indeling van de sleutelcompetenties wordt dus verder niet gebruikt, maar wordt wel tussen haakjes achter de leerplandoelen vermeld:

- Een nummer dat uit **twee delen** bestaat (bv. 08.03), verwijst naar een sleutelcompetentie uit de **basisvorming**.
- Voor sommige minimumdoelen uit de basisvorming werd een gelijkwaardigheid aangevraagd. Voor deze doelen is het zo dat niet het decretale minimumdoel in dit leerplan staat, maar wel het gelijkwaardige minimumdoel. Dit wordt aangegeven door de sleutelcompetentie niet met een gewoon cijfer, maar met een **Romeins cijfer** aan te duiden (bv. IX.02).
- Een nummer dat uit **drie delen** bestaat (bv. 01.01.01) verwijst naar een (cesuurdoel van een) **specifieke eindterm**, gerelateerd aan een van de hierna opgesomde wetenschapsdomeinen die in de studierichting R. Steinerpedagogie moeten gerealiseerd worden.
- Bij de cesuurdoelen⁹ staat vóór het cijfer van het wetenschapsdomein nog een **C** (van 'cesuur').

De wetenschapsdomeinen van de specifieke eindtermen (en cesuurdoelen)

De cijfers van de wetenschapsdomeinen zijn de volgende:

- 01 Algemene doorstroomcompetenties
 - 01.01 Generieke doorstroomcompetenties
 - 01.02 Historisch bewustzijn
 - 01.03 Ondernemingszin
- 02 Moderne talen
 - 02.01 Talen algemeen: algemene aspecten m.b.t. taalsystematiek
 - 02.08 Nederlands: algemene uitbreiding
 - 02.09 Nederlands: taalsystematiek
 - 02.10 Nederlands: literatuur
 - 02.13 Nederlands: communicatieve vaardigheden: mondelinge teksten samenvatten
 - 02.14 Frans en Engels: algemene uitbreiding
 - 02.20 Frans en Engels: literatuur
- 04 Kunst en cultuur
 - 04.01 Artistieke expressie
 - 04.02 Kunstbeschouwing
- 05 Filosofie
 - 05.02 Pakket uit filosofie
- 06 Wiskunde
 - 06.06 Uitgebreide wiskunde

⁹ Cesuurdoelen zijn onderwijsdoelen voor de tweede graad die zijn afgeleid van de specifieke eindtermen.

1.4.5. Glossarium van gebruikte handelingswerkwoorden in de doelzinnen

De gebruikte handelingswerkwoorden in de doelzinnen zijn in de meeste gevallen op zichzelf duidelijk genoeg. Voor sommige werkwoorden zijn er misverstanden mogelijk; daarom worden deze hier opgelijst, met een korte toelichting erbij.

Handelingswerkwoord	Synoniem	Toelichting
analyseren		verbanden zoeken tussen gegeven data en een (eigen) besluit trekken
beargumenteren	verklaren	motiveren, uitleggen waarom
beoordelen	evalueren	een gemotiveerd waardeoordeel geven
berekenen	berekeningen uitvoeren	
beschrijven	toelichten, uitleggen	
betekenis geven aan	interpreteren	
een (...) cyclus doorlopen	een (...) proces doorlopen	via verschillende fasen tot een (deel)resultaat komen of een doel bereiken
evalueren	beoordelen	
gebruiken	hanteren, inzetten, toepassen	
hanteren	gebruiken, inzetten, toepassen	
identificeren		benoemen; aangeven met woorden, beelden, ...
illustreeren		beschrijven (toelichten, uitleggen) aan de hand van voorbeelden
interpreteren	betekenis geven aan	
inzetten	gebruiken, hanteren, toepassen	
kritisch omgaan met	kritisch gebruiken	
kwantificeren	beredeneren door gebruik te maken van verbanden, formules, vergelijkingen, ...	
onderscheiden		het onderscheid aangeven tussen
onderzoeken	onderzoek voeren	verbanden zoeken tussen zelf verzamelde data en een (eigen) besluit trekken
reflecteren over		kritisch nadenken over en argumenten afwegen zoals in een dialoog, een gedachtewisseling, een paper
testen	toetsen	
toelichten	beschrijven, uitleggen	
toepassen	gebruiken, hanteren, inzetten	
toetsen	testen	
uitleggen	beschrijven, toelichten	
verklaren	beargumenteren	

1.4.6. Benaming van de leerjaren

De steinerscholen hebben de traditie om de leerjaren vanaf de eerste klas in het basisonderwijs verder te tellen in het secundair onderwijs. In het leerplan worden de officiële benamingen en deze eigen benamingen van de leerjaren door elkaar gebruikt.¹⁰ Om alle verwarring te vermijden volgt hier een kort overzicht voor het secundair onderwijs:

Officiële benaming	Benaming in de steinerscholen
eerste jaar van de eerste graad	zevende klas
tweede jaar van de eerste graad	achtste klas
eerste jaar van de tweede graad	negende klas
tweede jaar van de tweede graad	tiende klas
eerste jaar van de derde graad	elfde klas
tweede jaar van de derde graad	twaaftde klas

1.5. Basisvoorwaarden

Basisuitrusting

Het didactisch materiaal en de uitrusting die in elke les minimaal noodzakelijk aanwezig dienen te zijn om de onderwijsdoelen te kunnen realiseren.

Voor de materiële uitvoerbaarheid dient de school te beschikken over de nodige infrastructuur, materiële en didactische uitrusting, overeenkomstig met:

- de pedagogische visie;
- de reglementaire eisen op vlak van veiligheid, gezondheid, hygiëne, ergonomie en milieu.

Algemene basisuitrusting voor de tweede en de derde graad

Naast de evidente inrichting van een school, met voldoende (klas)lokalen, speelruimte, sanitair, EHBO-voorzieningen enz. is het nodig dat de school beschikt over

- voldoende (open) ruimte die het mogelijk maakt te bewegen, musiceren, acteren, creëren, experimenteren, ...
- een interdisciplinair vaklokaal of een mobiel alternatief, met digitale uitrusting:
 - o voldoende computers met daarop de nodige software en audiovisueel materiaal
 - o projectiesysteem (eventueel mobiel) om (bewegende) beelden kwaliteitsvol weer te geven
 - o luidsprekers (eventueel mobiel) om geluid kwaliteitsvol weer te geven
 - o mogelijkheid om (al dan niet draadloos) internet te raadplegen met een aanvaardbare snelheid

Alle lokalen moeten beantwoorden aan de reglementaire eisen op het vlak van veiligheid, gezondheid, hygiëne, ergonomie en milieu.

2. Pijlers van de steinerpedagogie

2.1. Menskunde als referentie

Het leerplan gaat uit van een gemeenschappelijk referentiekader, namelijk de achterliggende steinerpedagogische principes en menskundige inzichten. Kennis van de grote boog van het totale steinerpedagogisch curriculum is belangrijk voor een goed begrip van de onderliggende

¹⁰ De in veel andere scholen gebruikelijke telling van één tot zes voor de leerjaren van het secundair onderwijs komt in de steinerscholen niet of nauwelijks voor.

vakleerplannen. Het is onder andere door de keuze van de leerinhouden en door de koppeling van inhouden en activiteiten aan de ontwikkeling van de kinderen en jongeren dat leerstof ook ontwikkelingsstof wordt.

Dit leerplan is zo opgesteld dat de tweede en derde graad **als geheel** begrepen kunnen worden, waarbinnen de vakken hun plek krijgen. Leerinhouden worden in deze samenhang ingezet als ontwikkelingsstof. Bepaalde thema's die onderling samenhangen, vaak op subtiele wijze, vormen de kern van de steinerpedagogie.

Elke leraar heeft de verantwoordelijkheid om op basis van deze samenhangen het curriculum vorm te geven in functie van elke unieke leersituatie. **Leerstof als ontwikkelingsstof** betekent dus ook dat de specifieke componenten van de steinerpedagogie geïntegreerd worden in alle inhouden, doorheen het hele curriculum.

Denken, voelen en willen worden hierbij als een evenwichtig geheel aangesproken.

Denken, voelen, willen

Bij het **denken** wordt de buitenwereld verinnerlijkt. Denkbeelden en voorstellingen worden gevormd en door herinneringskracht met elkaar in verband gebracht. Bij het **willen** treedt de binnenwereld naar buiten. Tussen het zich openen voor de buitenwereld en het zich afsluiten van de buitenwereld ligt het **voelen**. Het is belangrijk dat deze drie persoonlijkheidsaspecten vertegenwoordigd zijn en gelden als grondslag voor de methode van onderwijzen in ieder vak. In de tweede en derde graad staat de ontwikkeling van het denken op de voorgrond, waarbij uiteraard de onderlinge verwevenheid van denken, voelen, willen in elk vak blijvend verzorgd moet worden.

Leren voor het leven

Tenslotte overstijgt de intentie van de steinerpedagogie het leren en de connecties tussen de onderlinge domeinen. Het **onderwijs voor de gehele mens** betekent onder andere leerlingen engageren om betekenisvol in hun leven te zijn, een sterke verantwoordelijkheid te voelen voor zichzelf en voor de consequenties van hun handelen tegenover anderen en in de wereld.

2.2. Comprehensief onderwijs

Wat?

Steineronderwijs staat voor een breed comprehensief onderwijs. Enerzijds is het de bedoeling om alle leerlingen een stevige basis te geven van algemene vakken en anderzijds hechten steinerscholen veel belang aan zowel praktisch-technische als kunstzinnige activiteiten. Je zou kunnen spreken van een methodisch-didactische eenmaking:

- enerzijds gaat het niet om 'hoe slimmer hoe beter', maar hier moeten de wilsimpulsen van de leerlingen in de kennisactiviteit gestuurd worden: 'de praktische kracht in het geestelijke ontwikkelen';
- omgekeerd gaat het niet om 'hoe praktischer hoe beter', maar hier moeten de kennisimpulsen in het praktische gestuurd worden: 'het geestelijk licht in het praktische ontwikkelen'; de activiteit moet steeds zinvol zijn.

Het gaat erom de leerlingen enerzijds diepgaand tot bij de praktische realiteit van het heden te brengen, anderzijds "binnen bepaalde grenzen, voor zover ze bekwaam worden te oordelen" tot bij geestelijke verbanden.¹¹

Theorie zonder praktijk riskeert wereldvreemd te worden en praktijk zonder theorie dreigt zinloos te worden. Als verbindend element helpen kunstzinnige activiteiten bij de ontwikkeling van een heel scala aan vermogens. (Verder meer hierover.) Dat geldt ook in de tweede en derde graad. Ook op die leeftijd zijn talenten geen vaststaande gegevens en hebben adolescenten nog niet het

¹¹ STEINER, R., *Gezondmakend onderwijs*, Pentagon, Amsterdam, 2014, 14de voordracht, p. 290.

vermogen om consequenties van hun keuzes op middellange of lange termijn in te schatten.¹² Intrinsieke motivatie, zo belangrijk voor leerwinst bij leerlingen, ontstaat onder meer als er voldoende diversiteit is in het aanbod.

De combinatie van cognitieve, praktische en kunstzinnige activiteiten vinden we niet alleen terug binnen het steineronderwijs, maar binnen elke vorm van comprehensief onderwijs.¹³ Steineronderwijs behoort namelijk tot de zogenaamde 'late tracking' systemen zoals die in de Scandinavische landen met succes worden toegepast.

Levenslang leren

Onderzoek toont dat er in landen met 'late tracking' een grotere deelname is aan levenslang leren.¹⁴ Het bevorderen van levenslang leren was precies wat fabriekseigenaar Emil Molt 100 jaar geleden voor ogen had met de eerste Waldorfschool die hij samen met Rudolf Steiner heeft gesticht. Rudolf Steiner en Emil Molt wilden een gedifferentieerde eenheidsschool voor leerlingen uit alle lagen van de bevolking met een curriculum dat de algemene vorming en de 'goesting' om te blijven leren bevordert. Dit basisprincipe wordt al meer dan 100 jaar vastgehouden in het steineronderwijs en wordt steeds belangrijker naarmate de toekomstige uitdagingen groeien. Eigen onderzoek binnen de steinerschoolbeweging, bijvoorbeeld naar de levensloop van oud-leerlingen¹⁵ van steinerscholen, geeft aan dat dit doel inderdaad behaald lijkt te worden.

Onderzoek

Het wetenschappelijk bewijs voor een positieve invloed van fysieke activiteit op de cognitieve prestaties neemt nog steeds toe. Hersenonderzoeker Manfred Spitzer¹⁶ bijvoorbeeld heeft door neurologisch onderzoek aangetoond dat het cognitieve leren wordt bevorderd door het praktische leren (door lichamelijke zowel als kunstzinnige activiteit), tenminste als dit kan gebeuren in een positieve atmosfeer, vrij van angst. Dit sluit aan bij de praktijk van het steineronderwijs. In die praktijk spelen naast praktisch-technische activiteiten met name de kunstzinnige activiteiten een bijzondere rol. Dat kunstonderwijs wel eens minstens zo belangrijk zou kunnen worden als

¹² JOLLES, J., *Het tienerbrein*, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2017, blz. 358: "... een kind dat op zijn tiende alles weet van dinosauriërs of zonnestelsels, kan die interesse op zijn veertiende volkomen verloren hebben. Scholieren moeten daarom niet vastgepind worden op een bepaalde interesse of oriëntatie, want deze kan tijdelijk zijn."

¹³ Zie bijvoorbeeld: *Hervormingen in het secundair onderwijs. Visietekst werkgroep Metaforum Leuven, voorgesteld op het symposium van 20 januari 2012*, beschikbaar op <https://www.kuleuven.be/metaforum/visie-en-debatteksten/visietekst-2012-hervormingen-in-het-secundair-onderwijs>: "Een comprehensief onderwijscurriculum is een curriculum dat aan alle jongeren, in principe tot op de leeftijd van 15 à 16 jaar, een brede gemeenschappelijke opleiding biedt, met een evenwicht tussen algemeen vormende, technische, praktische en artistieke vaardigheden."

¹⁴ LAVRIJSEN, J., NICAISE, I., 'Systemic Obstacles to Participation in Lifelong Learning: the influence of the educational system design on learning attitudes', in: *Studies in Continuing Education*, jan. 2017 – online beschikbaar:

https://www.researchgate.net/publication/312572991_Systemic_obstacles_to_lifelong_learning_the_influence_of_the_educational_system_design_on_learning_attitudes.

¹⁵ Bijvoorbeeld: GERWIN, D., MITCHELL, D., 'Standing Out without Standing Alone: Profile of Waldorf School Graduates', in: *Research Bulletin* – Spring 2007 – Volume 12 # 2, beschikbaar: <https://www.waldorfresearchinstitute.org/research-from-waldorf-education/> Maar ook: RANDOLL, D., PETERS, J. (Hrsg.), «*Wir waren auf der Waldorfschule*». *Ehemalige als Experten in eigener Sache*, Beltz-Juventa, Weinheim Basel, 2021.

¹⁶ Zie bijvoorbeeld: SPITZER, M., *Medizin für die Bildung: ein Weg aus der Krise*, Spektrum Akad. Verl., Heidelberg, 2010, beschikbaar: <https://www.youtube.com/watch?v=iVBaJGGMbTA>, <https://www.youtube.com/watch?v=vujELzwdpQ>.

wiskunde, is een stelling die ook Andreas Schleicher (OESO) verwoordt¹⁷: “I would say, in the fourth industrial revolution, arts may become more important than maths. ... We talk about ‘soft skills’ often as social and emotional skills, and hard skills as about science and maths, but it might be the opposite. ... The modern world doesn’t reward you for what you know, but for what you can do with what you know.”

2.3. Kunstzinnig onderwijs

Wat?

De steinerpedagogie beoogt methodisch kunstzinnig onderwijs te zijn. Dat wil zeggen dat aspecten van het kunstzinnige in alle vakken aanwezig zijn, niet alleen in vakken zoals muzikale en plastische opvoeding. Vandaar de aanwezigheid van specifieke eindtermen (in de tweede graad: cesuurdoelen) uit het wetenschapsdomein ‘kunst en cultuur’ in de specificiteit van de studierichting Rudolf Steinerpedagogie.

Het kunstzinnig proces

Kunst is altijd méér dan het eindproduct alleen. In de voorbije decennia is er in de kunstwereld een groeiende aandacht ontstaan voor datgene wat plaatsvindt *vooral* een kunstwerk aan de wereld kan worden getoond. Een gangbaar geworden uitdrukking daarvoor is *het proces*. Daarmee worden alle etappes aangeduid die vanaf het allereerste moment van inspiratie tot aan de voltooiing van het werk doorlopen worden.

Onderwijs in de vaardigheden en technieken (om een instrument te leren bespelen, om kleuren te leren gebruiken, enz.) die nodig zijn om tot een kunstwerk of een kunstzinnige expressie te komen, is op zichzelf nog geen kunstzinnig onderwijs. Kunstzinnig onderwijs gaat veel verder: overal waar *het proces* een hoofdrol speelt, en dat kan in principe in ieder vakgebied, is er sprake van kunstzinnig onderwijs. Niet de inhoud bepaalt het artistieke gehalte van een vak, maar de aandacht die (ook) aan het proces wordt besteed.

Cultuur

Cultuur heeft dan weer te maken met de *verhouding* tot alles wat de creatieve menselijke geest kan voortbrengen, inclusief de kunst in de strikte betekenis van het woord. In de mate dat er ruimte is om deze verhouding vorm te kunnen geven, ontstaat cultuur. Een vruchtbare cultuur richt zich niet enkel tot de vruchten, maar evengoed tot de bodem en de omgeving waaruit deze voortgebracht kunnen worden.

De genoemde verhouding tot het geheel van het kunstzinnige proces kan niet worden aangeleerd of overgedragen, noch kan ze worden gestuurd door strategieën die als doel hebben de mogelijkheden tot het zich verhouden te beperken. Deze met niets anders te vergelijken verhouding waarvan cultuur de uitdrukking is, kan enkel een levende verhouding zijn. Zo niet wordt cultuur tot een repertoire van sedimenten, die je in een handboek of een canon kan opsommen en beschrijven. Hoe interessant ook: zoiets blijft altijd slechts een beschrijving van datgene wat er al is, terwijl cultuur gewoven wordt uit de levende en dus steeds wisselende en veranderende verhouding van ieder afzonderlijk.

De patronen die in dat weefwerk ontstaan, verdienen dat ze met waardering en kennis van zaken worden waargenomen, maar het is het weven zelf dat om gerichte en bewuste aandacht vraagt, ook in het onderwijs. Daar is tijd en ruimte voor nodig. Maar het is daar dat cultuur *leeft*. En dan gaat het om veel meer dan cognitie!

¹⁷ SNOW, G., ‘«Arts teaching could become more important than maths in tech-based future» – education expert’, in: *The Stage*, 27 feb. 2019, beschikbaar: <https://www.thestage.co.uk/news/arts-teaching-could-become-more-important-than-maths-in-tech-based-future--education-expert>.

2.4. Het belang van het kunstzinnige

Sleutelcompetentie 16 – cultureel bewustzijn en culturele expressie

De steinerpedagogie vraagt van een toekomstgericht curriculum dat het ruimte en aandacht heeft voor niet-puur-cognitieve activiteiten. In het steineronderwijs gaat het daarbij niet zomaar om een evenwicht in de lessentabel tussen cognitieve, kunstzinnige en praktische vakken. In de meeste lessen vindt men een verwevenheid van deze drie types activiteiten. Ook de leraar van algemeen vormende vakken integreert deze variëteit in de lessen. In meerdere vakken worden aan de leerlingen praktische of artistieke opgaven gesteld, met aandacht voor een bepaalde aanpak. Hoewel de onderwijsdoelen van sleutelcompetentie 16 in deel 5 alleen expliciet in de hoofdstukken esthetica, muzikale opvoeding en plastische opvoeding zijn opgenomen, zijn dit eigenlijk doelstellingen die in alle vakken aan bod moeten komen:

- 16.01 De leerlingen brengen kunst- en cultuuruitingen in verband met de context¹⁸ waarin ze voorkomen.
- 16.02 De leerlingen reflecteren over eigen beleving bij uiteenlopende kunst- en cultuuruitingen.
- 16.03 De leerlingen lichten toe hoe een kunstwerk vanuit vorm en inhoud betekenis geeft.
- 16.04 De leerlingen doorlopen een artistiek-creatief proces vanuit verbeelding.

Een kunstzinnige lescultuur

Dat leidt tot een bijzondere lescultuur waarin men de volgende elementen kan waarnemen:

- Praktisch-technische activiteiten zorgen voor een link tussen wat men in gedachten kan uitdenken en de realiteit, die zich niet zomaar aan banden laat leggen door een intellectueel plan of een kunstzinnig idee. Het oefenen van vaardigheden op dit gebied veronderstelt het zich onderwerpen aan bepaalde wetmatigheden van de materie en de werktuigen waar men mee werkt. Dit volhouden tot men er ook echt vaardig in wordt, werkt ook door tot in de persoonsvorming.¹⁹ Door het volledige technische proces keer op keer te doorlopen en enige ambachtelijke vaardigheid te verwerven in bepaalde gebieden leren de leerlingen:
 - o geduld en uithouding
 - o concentratie
 - o zelfbeheersing
 - o discipline om de vastgelegde wetmatigheden te volgen
 - o voorzichtigheid en naleven van veiligheidsvoorschriften
 - o zorg voor het materiaal onder meer door orde en netheid.
- Kunstzinnige activiteiten²⁰ (die dus niet alleen in de expliciete kunstvakken aan bod komen) zorgen ook voor de ontwikkeling van heel diverse vermogens. Door kunstzinnig oefenen leren de leerlingen:
 - o omgaan met open processen
 - o waarnemingsgestuurd handelen
 - o geweldloos communiceren
 - o anderen ontmoeten in een werk- of processituatie

¹⁸ De context kan zowel tijd, ruimte als maatschappelijke context zijn.

¹⁹ BRATER, M., BÜCHELE, U., FUCKE, E., HERZ, G., *Berufsbildung und Persönlichkeitsentwicklung*, Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 1988 en recente werken van de medewerkers van GAB München (www.gab-muenchen.de) die op dit pioniersonderzoek gebaseerd zijn.

²⁰ Uit onderzoek van Michael Brater blijkt dat in het kunstzinnig handelen vier fasen herkend kunnen worden. Zie: BRATER, M., FREYGARTEN, S., RAHMANN, E., RAINER, M., *Kunst als Handeln - Handeln als Kunst: Was Unternehmen und die berufliche Bildung von Künstlern und Kunst lernen können (Beiträge zu Arbeit - Lernen - Persönlichkeitsentwicklung)*, W. Bertelmanns Verlag, Bielefeld, 2011. Zie ook: BRATER, M., *Wirtschaftlicher Wandel und künstlerisches Handeln. Impulse der Bewußtseinsseele in der Durchdringung von Arbeitswelt und Kunst*, Gesellschaft für Ausbildungsforschung und Berufsentwicklung e.V., München, 1999.

- adequate, aan de situatie aangepaste keuzes maken
- moeilijkheden overwinnen en mislukkingen accepteren
- uithoudingsvermogen vergroten
- esthetisch oordelen.

Grondtoon in de didactiek

Met name de kunstzinnige vermogens zullen van steeds groter belang worden om de toekomstige lokale en mondiale uitdagingen aan te kunnen. De grote uitdaging voor de mens is leren omgaan met alles wat onvoorspelbaar en onberekenbaar is. De loopbaanopbouw is evenzeer aan die veranderingen onderhevig. Ontwikkelen van competenties (disposities voor het zelforganiserend handelen) betekent kennis en vaardigheden kunnen inzetten in veranderende situaties. Die competentie heeft twee componenten: ik moet ze kunnen inzetten en ik moet daarbij kunnen inspelen op de veranderende situatie. En dit wordt bij uitstek geoefend in kunstzinnige processen waarbij het doel niet op voorhand vastligt.

Kunstzinnigheid is dus bovenal een grondtoon doorheen de volledige didactiek van de steinerscholen. In de steinerscholen wordt van de leraren uitdrukkelijk gevraagd dat ze het kunstzinnig creëren ook toepassen in het lesgeven door

- *steeds opnieuw scheppend te handelen binnen de situatie zoals ze zich voordoet;*
- *de dynamiek van de leerlingen waar te nemen;*
- *in de realiteit van de klaspraktijk ruimte te laten voor het onverwachte;*
- *oog te hebben voor de totaalcompositie van het reële lesverloop waarvoor de lesvoorbereiding als inspiratiebron en soepele leidraad dient.*

Het is deze manier van werken die ook in niet-kunstvakken een les tot een kunstzinnig proces kan maken. Het voorbeeld van de leraar kan zo, naast de kunstzinnige praktijk zelf, bij de leerlingen het vermogen tot kunstzinnig handelen wekken.

Het samenspel van cognitieve, praktische en kunstzinnige activiteiten vormt in die zin een absoluut basisingrediënt van de steinerpedagogische benadering die de moderne eisen aangaande cognitieve competenties in gezond evenwicht wil brengen met een harmonieus gevoelsleven, een krachtige wil en een praktisch handelingsvermogen.

2.5. De meerwaarde van de fenomenologische benadering van de werkelijkheid

Wat?

De fenomenologische benadering vindt haar historische wortels bij Goethe en werpt haar vruchten af in tal van disciplines. Er ontstond een brede pedagogische stroming die fenomenologie als wetenschappelijke methode inzet bij de beschrijving van de pedagogische praktijk.

Bij een fenomenologische beschouwingswijze van de werkelijkheid gaan we uit van de verschijnselen zoals deze zich aan ons voordoen. Overgeleverde of aangeleerde opvattingen, concepten, modellen, constructies of oordelen spelen bij de waarneming een zo klein mogelijke rol en worden pas naderhand aangevoerd. Waarheidsgetrouwe oordelen, hypotheses of opvattingen worden immers pas gevormd op basis van een onbevangen waarneming van de verschijnselen.²¹

Meerwaarde

De meerwaarde van de fenomenologische benaderingswijze binnen de steinerpedagogie is in meerdere opzichten merkbaar:

- Het menselijke bewustzijn zoekt niet enkel abstracte verklaringen, het wil ook weten welke betekenis we aan de werkelijkheid kunnen verlenen. Om het menselijke handelen als zinvol te ervaren is inbedding nodig in een begrijpbare werkelijkheid. Het kunnen ervaren van

²¹ Zie onder meer ook het hoofdstuk 'A phenomenological approach enables the organic growth of knowledge' in: RAWSON, M., *Steiner Waldorf Pedagogy in Schools. A Critical Introduction*, Routledge, London / New York, 2021, p. 105 e.v.

deze zelf voortgebrachte betekenis en zin vormt een voorwaarde opdat de mens zich als vrij en verantwoordelijk individu zou kunnen begrijpen. Tevens is het voorwaarde voor een gezond onderwijs (salutogenese) en voor de nodige intrinsieke motivatie.

- Door een fenomenologische benadering van de werkelijkheid kan men gemakkelijk op leeftijdsgebonden wijze de wereld onderzoeken (cf. bijvoorbeeld de verschillende leeftijdsgerelateerde 'wijzen van begrijpen' van Kieran Egan²²). De wijze waarop een kind zich tot de wereld verhoudt, is naargelang de leeftijd kwalitatief anders, zoals ook hierboven reeds is beschreven. Een fenomenologische benaderingswijze biedt de ruimte om deze specifieke aard tot zijn recht te laten komen en verzorgt de verwondering als belangrijk element in het onderwijs. Dat veronderstelt dat de leraar vermijdt dat concepten 'a priori' worden geponeerd.
- De fenomenologische benadering kleurt ook de wijze waarop de steinerpedagoog de ontwikkeling en de opvoeding van kinderen en jongeren opvolgt. Door deze benadering vermijden leraren een te nauwe focus op leerresultaten of persoonlijkheidskenmerken op basis van een vooraf geconcipeerde classificatie. (Zie hoofdstuk 5, over evaluatie.)

Drie fasen

Auteurs zoals Jost Schieren²³ en Wilfried Sommer²⁴ beschrijven hoe in de fenomenologisch-didactische werkwijze drie fasen worden onderscheiden. In de eerste fase worden de leerlingen uitgedaagd om zich wakker en onbevangen te verbinden met aangeboden lesmateriaal, dat zij verstandig leren waarnemen. Op deze wijze ontmoeten zij de wereld. In een tweede fase gaat het erom dat de leerlingen zich het waargenomene op individuele wijze eigen maken: de afloop wordt in herinnering genomen, er wordt bewust gekeken hoe het ene uit het andere voortvloeide en door persoonlijke oordelen en meningen verhoudt de leerling zich tot de leerstof. In de derde fase worden de wezenlijke samenhangen, de verbanden en wetmatigheden blootgelegd. Bedoeling is dat de leerlingen daar via open vragen zelf toe komen. De leraar ondersteunt dit proces door in gesprek te gaan en de gedachtegangen kritisch te bevragen. Op die manier wordt de lesinhoud met begrippen doordrongen. Deze werkwijze kan in tal van vakken worden toegepast en het periode-onderwijs (meer hierover in 2.1.6) leent zich hier bijzonder goed toe.

2.6. Postformeel onderwijs

Wat?

In haar onderzoek naar de essentiële eigenschappen van de steinerpedagogie stelt Jennifer M. Gidley²⁵ dat de crisis van deze tijd een crisis van het denken is. De maatschappelijke cultuur wordt gedomineerd door een modernistisch wereldbeeld dat drijft op het wetenschappelijk materialisme. Het maakt gebruik van *formeel* denken om de bijbehorende epistemologie van reductionisme uit te drukken, wat inhoudt "starting from wholes and moving 'down' into parts, [in which] one is moving in the opposite direction from the way matters arise".²⁶ Onderwijs dat zich hierop baseert, leidt de jongeren naar een wereldbeeld dat stamt uit het industriële tijdperk.

Gidley noemt diverse denkers uit de 20ste eeuw, waaronder Rudolf Steiner, die spreken over een bewustzijnsevolutie, waarbij het formele denken niet meer de hoogste vorm van denken is, en

²² EGAN, K., *An Imaginative Approach to Teaching*, Jossey-Bass, San Francisco, 2005.

²³ SCHIEREN, J., 'Schluss, Urteil, Begriff – Die Qualität des Verstehens', in: *Research on Steiner Education*, Vol 1, No. 2, 2010.

²⁴ SOMMER, W., 'Zur Rolle der Allgemeinen Didaktik in der Waldorfpädagogik', in: SCHIEREN, J. (Hrsg.), *Handbuch Waldorfpädagogik und Erziehungswissenschaft*, Beltz Juventa, Weinheim & Basel, 2016.

²⁵ GIDLEY, J.M., *The Secret to Growing Brilliant Children. Volume 1. Steiner Education for the 21st Century*, Ballina, Bear Books, 2020, p. 97.

²⁶ GOODENOUGH, U., DEACON, T.W., 'The Sacred Emergence of Nature', in: CLAYTON, P. (Ed.), *Oxford Handbook of Science and Religion*, Oxford University Press, Oxford, 2006, p. 853-871.

zeker ook niet het denken dat de mensheid nodig heeft om de planetaire problemen een oplossing te geven. Het **postformele denken** dat eind 20ste eeuw door ontwikkelingspsychologen wordt beschreven, houdt eigenschappen in zoals complexiteit, construct-bewustzijn, contextualisering, creativiteit, dialectiek, dialoog, holisme, verbeelding, paradox, pluralisme, reflexiviteit, spiritualiteit, waarden en wijsheid.

Concreet

In de eerste graad van het secundair onderwijs is het vooral belangrijk om bij de leerlingen het potentiële vermogen om dergelijke postformele denkvormen te ontwikkelen 'open' te houden. De kunstzinnige en fenomenologische aanpak zoals hierboven beschreven houdt onder meer ook dat in. Vanaf de tweede graad behoort het postformele denken mee tot de algemene doelstellingen van het steineronderwijs.

2.7. Periode-onderwijs

Wat?

Van in de basisschool tot aan het einde van de middelbare school is het periode-onderwijs een van de meest in het oog springende eigenschappen van het steineronderwijs. Het bestaat hierin dat de wetenschapsvakken, de beschouwende vakken, literatuur en wiskunde in de vorm van 'ochtendperiodes' worden gegeven. Zo'n ochtendperiode duurt drie weken, tijdens dewelke de leerlingen van één klas elke dag de eerste twee lesuren eenzelfde vak krijgen. Elk periodevak heeft een duidelijk thema, waaraan de onderwijsdoelen worden gekoppeld. Na deze periode-uren krijgen de leerlingen zogenaamde oefenuren of vakuren: vakken die wekelijks op dezelfde dag en hetzelfde tijdstip terugkomen.

Hoe?

Het format van het periode-onderwijs biedt de leerlingen de mogelijkheid tot intensieve leerprocessen te komen, geconcentreerd rond één thema waarmee ze een zekere verbinding ontwikkelen. Elke periode omvat drie kwalitatief te onderscheiden niveaus, die eventueel ook in de vorm van verschillende onderdelen van de les kunnen worden georganiseerd:

6. het opnemen van nieuwe leerstof;
7. het proces dat nodig is om deze leerstof te ontdekken, te ordenen en te structureren;
8. het ontwikkelen van begrippen en eigen standpuntbepaling ten aanzien van de leerstof, respectievelijk het proces om deze met de eigen achtergronden en kennis te integreren.

Een ochtendperiode heeft steeds een fenomeen of een reeks fenomenen als uitgangspunt, waarvan kennis wordt genomen door waarneming, door proeven, door lectuur van een tekst enz. Van bij het begin is er dus een subject-object-relatie die belangrijk is voor het leerproces. Hierop volgen verschillende verwerkings- en oordeelsvormingsprocessen, gericht op differentiëring, nuancering, multiperspectiviteit en verbreding van de eigen leefwereld en kennishorizon.

De waarnemingen, leerstof enz. worden bij voorkeur de (les)dag nadien opnieuw opgenomen in een leerlinggeoriënteerd leergesprek, waarbij het er niet enkel om gaat te controleren of de leerstof goed werd opgenomen, maar waarbij het vooral de bedoeling is dat de leerlingen vanuit hun belangstelling komen tot nieuwe inzichten, nieuwe standpuntbepalingen, kortom tot een persoonlijk transformatieproces dat uit het verwerken van de lesinhouden kan resulteren. Daarbij richt het leerproces zich niet op het reduceren van complexe processen tot (dubieuze) eenduidige begrippen, maar op het individualiseren van een op kennis en inzicht gerichte verhouding van de leerling(en) tot de wereld/werkelijkheid.²⁷ Daartoe is het 'karakteriseren' (in plaats van 'definiëren') zo belangrijk: "in de praktijk betekent karakteriseren in plaats van definiëren altijd

²⁷ Meer hierover in: ZECH, M.M., 'Oberstufenunterricht an Waldorfschulen', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Basel & Weinheim, 2018.

streven naar een dialogische aanpak en zo een dialogische oordeelsvorming bij de leerlingen tweebrengen”.²⁸ Zie ook het hoofdstuk ‘Leren en onderzoek’ (2.4) in deel 4 van dit leerplan.

De nacht

Bovendien moet men zich ook realiseren dat de nachtelijke afstand of de – uiteraard onbewuste – fysiologische, psychologische en mentale processen die zich ’s nachts afspelen, een bijzondere functie hebben voor het leerproces, alsook voor de beoogde persoonlijke transformatieprocessen.²⁹ Zij maken (de volgende dag) een meer bewuste houding mogelijk, zodat in de verdiepingsfase de volgende dag de ervaring van zelfwerkzaamheid in het cognitieve proces samenkomt met inzicht, ervaring van bewijs en standpuntbepaling.

3. Ontwikkelingsgericht onderwijs in de tweede graad

De leerlingen van de tweede graad bevinden zich in volle puberteit. De lichamelijke groei, verschillend bij meisjes en jongens, gaat gepaard met het ontwaken van nieuwe competenties op het vlak van oordeelsvorming, wat zijn evident belang heeft voor het leren op school. De leerinhouden bij de onderwijsdoelen worden zo veel mogelijk gekozen in functie van deze innerlijke, ontwikkelingspsychologische wetmatigheden.

In het eerste jaar van de tweede graad hebben jongeren een grote honger naar feitelijkheid; dat is als het ware de sokkel waarop ze hun ontluikende oordeelsvorming willen baseren. In de lessen kan het gaan over historische feiten, feitelijke gegevens over de aarde (geologie), een vergelijking tussen romantiek en realisme, fysische realiteiten als warmte en elektriciteit enz. De verdere vorming van het causale denken neemt hier de belangrijkste plaats in, met als doel structuur aan te brengen in de wereld.

In het tweede jaar van de tweede graad ontstaat als zielenstemming een eerste naar binnen gekeerd zijn, met overpeinzingen over het eigen bestaan en dat van de wereld, maar evengoed een openheid voor en een herontdekking van het sociale, van de andere als mens. Alles wat relationeel, stromend en zingevend is, spreekt deze jongeren aan. Processueel en contextueel denken daagt hen uit.

3.1. Begrensde en onbegrensde vaardigheden

De nieuwe decretale minimumdoelen waarop dit leerplan is gebaseerd, zijn grotendeels ‘onbegrensd’ geformuleerd.

Dit begrip komt uit het onderzoek van S.G. Paris inzake de ontwikkeling van leesvaardigheid.³⁰ Kath Bransby en Martyn Rawson gebruiken de begrippen ‘constrained’ en ‘unconstrained skills’, hier vertaald als begrensde en onbegrensde vaardigheden, in hun onderzoek naar het waldorf-curriculum.³¹ Het gaat over een spectrum: zeer begrensde vaardigheden zijn vaardigheden die men

²⁸ Uit: SOMMER, W., ‘Oberstufe an der Waldorfschule: Kognitive Herausforderungen an das verkörperte Selbst’, in: *RoSE – Research on Steiner Education*, Vol. 1, No. 2, 2010.

²⁹ Een toelichting bij deze werking van de menselijke geest vindt men in: RAWSON, M., *Steiner Waldorf Pedagogy in Schools. A Critical Introduction*, Routledge, London / New York, 2021, p. 83-84 en 86-88. Over de betekenis van de nacht zie ook: SPITZE, M., *Lernen. Gehirnforschung und die Schule des Lebens*, München, 2007. Zeer toegankelijk is ook: PRONK, H., MEULMAN, J., *De nacht onze beste bondgenoot. Wilsmens – hoofdzaak*, Pentagon, Amsterdam, 2018.

³⁰ PARIS, S.G., ‘Reinterpreting the development of reading skills’, in: *Reading Research Quarterly*, 2005, 40 (2), p. 184-202.

³¹ BRANSBY, K., RAWSON, M., *Waldorf Education for the Future: A Framework for curriculum practice*, feb. 2021, nog niet gepubliceerd, beschikbaar op: <https://www.steinerwaldorf.org/steiner-ressources/academic-articles/>.

volledig onder de knie kan krijgen, terwijl onbegrensde vaardigheden open-ended en in principe nooit voltooid zijn. Een voorbeeld (van Paris) is het leren lezen: daarvoor heeft een kind een reeks specifieke begrensde vaardigheden nodig, maar zodra een persoon deze heeft geleerd, hangt de verdere ontwikkeling af van gelegenheid, motivatie, begeleiding, feedback enz., waarbij er geen theoretische grens is aan wat een persoon kan lezen.

Het leren op (de steiner)school is uiteraard in aanzienlijke mate gericht op het leren van begrensde vaardigheden, maar onderwijs dat 'levenslang leren' écht belangrijk vindt, moet steeds het perspectief houden op het leren van onbegrensde vaardigheden. Daarvoor is niet alleen een methodische didactiek nodig die daarmee rekening houdt, maar ook een formulering van leerdoelen die voldoende 'open-ended' is om leraren en leerlingen te motiveren om zich niet te beperken tot de instructie van kennisonderdelen.

Daarom wordt er in dit leerplan voor gekozen om de kennis die nodig is om bepaalde minimumdoelen te bereiken, apart in een hoofdstuk 'leerinhouden' te vermelden en geen directe koppeling met bepaalde doelen te vermelden.

3.2. Brede ontwikkelingsdoelen

Onderstaande brede ontwikkelingsdoelen zijn een ruim, ideaaltypisch kader dat enkel bedoeld is als referentie, als richtsnoer. Het kan begrepen worden als het perspectief waar de leraar zich op richt bij het plannen en voorbereiden van de activiteiten en lessen. Gebruikmakend van de natuurlijke wetmatigheid dat alles wat aandacht krijgt ook groeit, kunnen deze perspectieven best breed en ver genoeg genomen worden. Dat wil niet zeggen dat dit voor elke les, voor elke leerling haalbaar is of moet zijn.

Het is geen afgesloten en definitief kader. Veel meer bestaat de taak van de leraar erin om aan de hand van een 'ontwikkelingsdiagnose' vast te stellen wat voor de leerling, voor de groep, voor de klas aan de orde is. Er bestaan methodes om dat te doen, maar geen algemeen geldende principes.

3.2.1. Eind eerste jaar van de tweede graad

Op het einde van klas 9 beginnen leerlingen met het

- tonen van zelfgemotiveerde interesse voor de wereld rondom; krijgen zicht op wat hen interesseert door het zelfstandig verzamelen van feiten en informatie;
- tonen van structuur in hun denken en zijn in staat logische, causale deducties te maken; bewegen van gevoelsoordeel (klas 8) naar oordeel gebaseerd op observatie en begrijpen. Gebruiken analytische processen bij een algemene samenhang en ontdekken de onderliggende principes;
- bewegen van ontdekking (eerste graad) naar eigen-creatie en vernieuwing in een (deel van een) sterk afgebakende opdracht;
- appreciëren van technologie als het 'vijfde koninkrijk', het koninkrijk van de cultuur, gecreëerd door de mens; ze ontdekken in technologie de 'in de wereld werkelijkheid geworden menselijke gedachte';
- begrijpen van de overgangen tussen polariteiten in vele verschillende gebieden van het leven en in het bijzonder in de kunst;
- begrijpen dat kunst en wetenschap historische veranderingen reflecteren in cultureel bewustzijn en dat kunstenaars en wetenschappers wereldbeelden ontwikkelen die zich uitdrukken in hun werk;
- leren werken en in staat zijn te leren door werk; hebben 'hands-on' ervaring van zo veel mogelijk gebieden van het praktische leven;
- in staat zijn tot teamwork en samen problemen oplossen.

3.2.2. Eind tweede jaar van de tweede graad

Op het einde van klas 10 beginnen leerlingen met het

- bereiken van helderheid en objectiviteit in het denken: trekken van logische en causale conclusies; in staat zijn te oordelen met gezond verstand, alsook concepten kunnen formuleren;
- kunnen herkennen van natuurlijke wetmatigheden door het gebruik van analytisch denken; conceptuele instrumenten toepassen op praktische situaties;
- begrijpen hoe complexe processen ontstaan door de studie van oorsprong en basisprincipes;
- werken met accuratesse en toepassen wat ze leerden om te antwoorden op de praktische noden van de mensen rond hen;
- toenemend verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen werk en gedrag, en in staat zijn om keuzes te maken en te volgen, gebaseerd op hun eigen inzicht; vormen hun meningen en zijn in staat ze uit te leggen en te rechtvaardigen;
- weten hoe de overgang te maken van idee naar ideaal, en van ideaal tot toegepaste praktijk; engageren hun wil in het rijk van de idealen.

4. Breed bereik – differentiatie

Maatwerk

In onze maatschappij is er een grote diversiteit tussen mensen. Dit weerspiegelt zich ook in de scholen en klassen. Het gaat hierbij niet enkel over etnische en culturele verschillen, maar eveneens over verschillen in gender, leeftijd, moedertaal, religie, sociale achtergrond, intellectuele begaafdheid, interesse, waarden, talenten, karakter, enz.

‘Gelijke kansen’ betekent niet alleen gelijke toegang, maar ook het recht op **gedifferentieerde leerprocessen** binnen een **gemeenschappelijk breed studieaanbod**. Alle vakleerplannen bieden ruimte om te verdiepen en te verbreden. De wijze waarop leraren, lerarenteams, de school dit doen, is vrij. De suggesties voor verdieping en verbreding zijn niet bindend opgesteld in het leerplan. Het vertalen van de onderwijsdoelen naar de context waarin het doel bereikt moet worden, zal steeds maatwerk zijn, resonerend met de talenten, interesses en vaardigheden van de leerlingen.

Divergerend – convergerend

De grote individualisering van de maatschappij en de polariserende tendens trekken de aandacht naar verschillen en tegenstellingen. Het **connecteren** met elkaar en het grotere geheel is, naast differentiatie, ook een belangrijk principe van een gezonde pedagogie.

Naast **divergerende differentiatie** (inspelen op verschillen waardoor verschillen tussen leerlingen gelijk blijven of groter worden) wordt in de steinerpedagogie vooral de aandacht gevestigd op **convergerende differentiatie** (inspelen op verschillen waardoor verschillen tussen leerlingen kleiner worden). Door de keuze van differentiatie worden de leerlingen niet uit elkaar gespeeld, maar naar elkaar toe gebracht, zodat ook het verdere traject in heterogeen samengestelde groepen kan blijven verlopen. Differentiatie in deze betekenis betekent onder andere dat leraren leerlingen die de onderwijsdoelen reeds bereikt hebben, helpen om de nood of de vraag van andere leerlingen te zien om hen te (helpen) leren waar ze het moeilijk mee hebben of wat ze nog niet (zelfstandig) kunnen.

Zij-instromers

Bij het begin van de tweede graad komt het voor dat er nog een belangrijke instroom is van leerlingen uit andere studierichtingen/basisopties. Bij de instroom moet er voor deze leerlingen aandacht besteed worden aan bepaalde specifieke gewoonten zoals het ritme van het periode-onderwijs, het maken van een periodeschrift, het vieren van de jaarfeesten, het veelvuldig

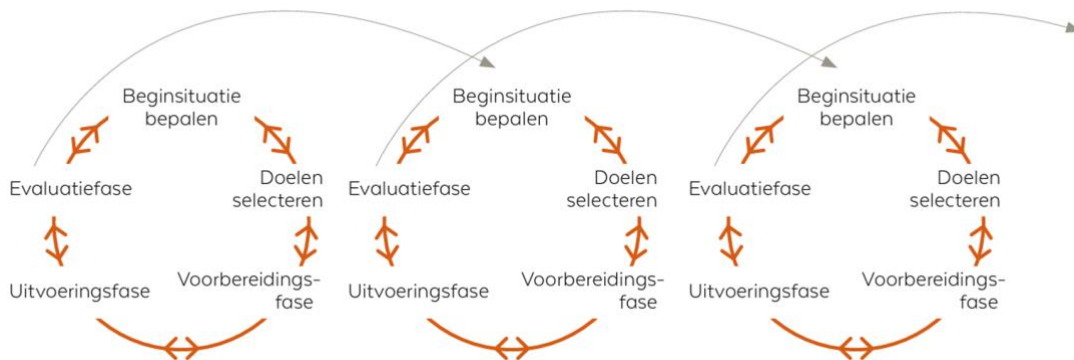
tekenen, zingen en reciteren, de grote betrokkenheid bij lessen en inhouden, ... Daarnaast moeten leraren van alle vakken vooral bij deze leerlingen de beginsituatie goed in kaart brengen, en eventueel remediëren, daar waar er tekorten zijn.

5. Evaluatie

Steinerscholen streven naar een diep niveau van leren en daarvoor is een **brede, ontwikkelingsgerichte evaluatie** nodig, die past bij de leeromgeving en sfeer die een steinerschool wil creëren en die niet verenigbaar is met een te grote of te exclusieve gerichtheid op testen en examineren. Voor het bevorderen van creativiteit is de juiste atmosfeer van groot belang; het sleutelwoord daarbij is vertrouwen, zowel tussen leraar en klas als tussen leerlingen onderling. Een goede evaluatie gebeurt altijd met respect voor dit pedagogisch vertrouwen.

5.1. Cyclisch evalueren

Het evalueren is slechts een deel van het hele onderwijs-/leerproces. Het cyclische gebeuren, waarbij het resultaat van de evaluatie de nieuwe beginsituatie vormt, is nodig om een kwaliteitsvol proces op gang te brengen.

5.2. Kwaliteitsvol evalueren

Om tot een goede evaluatie te komen, kunnen vijf vragen worden vooropgesteld:

1. Wie evalueert wie?

- Naast de klassieke rol van de leraar die de leerling evalueert, kan men hier denken aan peer-evaluatie (evaluatie door medeleerlingen) en zelf-evaluatie, zoals bij didactische methodes als portfolio gangbaar is.
- Omdat bepaalde onderwijsdoelen binnen meerdere vakken, of misschien wel alle vakken (of de schoolcontext) gerealiseerd moeten worden, is het voor elk lerarenteam noodzakelijk af te spreken hoe de evaluatieresultaten tot stand komen en wie ze verzamelt.

2. Welk(e) aspect(en) van de ontwikkeling evalueer ik? (de vraag rond breed evalueren)

- Een zekere hygiëne is gepast. Kan de leerling voelen dat enkel zijn gedrag of zijn leervorderingen beoordeeld worden en dat hijzelf als mens niet beoordeeld (laat staan veroordeeld) wordt? Verder is het aangewezen om meerdere aspecten van de ontwikkeling in het verhaal te betrekken. Niet alleen de cognitieve kennis en

vaardigheden, maar ook de sensomotorische, emotionele, psychosociale, morele ... ontwikkeling worden bij 'breed evalueren' opgevolgd.

- b. In de toolkit *Competenties Nederlands Breed Evalueren* van het Centrum voor Taal en Onderwijs definieert men breed evalueren als volgt:

«Breed evalueren betekent dat verschillende soorten evaluatie in kaart brengen wat een leerling al kan.

Bij brede evaluatie kijkt men naar de leerling in zijn geheel. Alle sterktes en zwaktes, alle talenten en mogelijkheden worden bekeken vanuit verschillende perspectieven, op verschillende momenten, met verschillende evaluatie-instrumenten en in verschillende situaties.

Dit is geen taak van de leraar alleen. Het is een meerwaarde wanneer breed evalueren in de visie van het hele schoolteam wordt geïntegreerd. Breed evalueren gebeurt idealiter in samenwerking met zowel leraren als leerlingen en ouders.

Breed evalueren doe je enerzijds om beter zicht te krijgen op wat leerlingen al goed kunnen en waar nog verder aan moet gewerkt worden. Brede evaluatie wil daarnaast ook een vertrekpunt zijn voor schoolteams om aan de slag te gaan met de verkregen informatie. Hoe kunnen de talenten en competenties van leerlingen verder ontplooid worden? Brede evaluatie stimuleert bovendien het reflecterend vermogen van zowel leraren als leerlingen. Leraren stellen de eigen onderwijspraktijk vaker in vraag en leerlingen worden bij de evaluatie actief betrokken, wat hun leerproces ten goede komt.

Ook leraren van andere vakken dan Nederlands kunnen heel wat inspiratie opdoen uit deze toolkit!»³²

3. Waartoe evalueer ik?³³

- a. Om te kwalificeren, delibereren, selecteren ... → **summatieve** evaluatie (van prestaties, resultaten).
- b. Om feedback (tops en tips³⁴) te genereren over het leerproces ... → **formatieve** evaluatie.

Het is vaak nodig om de beginsituatie zo helder mogelijk in kaart te brengen binnen de concrete context van de klasgroep, om het leerproces dat de leerlingen doorlopen optimaal te begeleiden. Wanneer men eenmaal de beginsituatie heeft verkend, kan men het leerproces in de richting van een doel opstarten. Men kan daarbij gebruik maken van leerbegeleidingsgesprekken. In de loop van het proces kunnen er ijkpunten worden afgesproken. Op deze momenten past een product-evaluatie, bijvoorbeeld met een toets (zie hieronder).

- c. Omdat de leerling dankzij zelfreflectie zou leren zelf het leerproces verder te reguleren ... → **duurzame** evaluatie.

Leerlingen willen betrokken deelnemers zijn van hun **eigen leerproces**. Leerlingen die over hun eigen functioneren kunnen reflecteren en zichzelf leren bijsturen, creëren hun eigen springplank voor **levenslang leren**. Naast evaluatie wordt dus ook een leerlijn zelfevaluatie uitgebouwd. Zie hiervoor ook het deelpakket 'leren en onderzoek'.

³² DE BACKER, F., PHILIPS, I., *Toolkit Competenties Nederlands Breed Evalueren*, Centrum voor Taal en Onderwijs, Leuven/Gent, 2013 (gratis beschikbaar op het internet).

³³ Zie: <https://sluijsmans.net/portfolio-items/toetsen-met-leerwaarde/> en ook: KRIJGER, A., *Contemplatieve reflectie voor portfolio en actieonderzoek*, Via Libra, Antwerpen, 2016.

³⁴ 'Tops en tips' verwijst naar een methode die uitgaat van (1) het aangeven van wat er al goed was; dat zijn de tops – en (2) verantwoordelijkheid nemen voor de eigen negatieve kritiek door tips te geven om het werk te verbeteren.

Duurzame evaluatie is verwant met de narratieve evaluatie die leraren in steinerscholen jaar na jaar in het ontwikkelingsbeeld van het getuigschrift voor de leerling schrijven. Door nauwgezet leerprocessen en -opbrengsten in een ontwikkelingsperspectief te plaatsen, ontvouwt zich een toekomstbeeld van en voor het individuele kind als expressie van diens uniciteit.

4. Op basis van welk evaluatiemateriaal wordt er geëvalueerd? Verzamelen de leraar en het lerarenteam een breed scala aan observatie- en evaluatiemateriaal?

a. Primair uit de waarneming van de leerling.³⁵

Waarnemen en evalueren zijn nauw met elkaar betrokken. Naast de taken en toetsen die voor formatieve en summatieve evaluatie gebruikt worden, moet zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van 'natuurlijk optredend bewijs'.³⁶ Leraren zouden zoveel mogelijk beoordelingsopportunities moeten leren ontdekken en verzamelen tijdens het lesverloop van alle vakken, zonder dat een extra, expliciete controle door middel van (schriftelijke) tests nodig is. Deze manier van werken neemt heel wat stress weg, zowel bij leraren als bij leerlingen en zorgt trouwens ook voor flink wat tijdswinst. Deze vorm van permanente evaluatie moet uiteraard goed gedocumenteerd worden. Dat kan via portfolio, presentatie, verslag, periodeschrift, enz., eventueel ook van een ander vak! Ook voor praktische en kunstzinnige werkstukken is **permanente evaluatie** noodzakelijk. Hoe nauwkeuriger en vollediger de waarnemingen, des te rijker het begrip en hoe beter de leraren in staat zijn om de ontwikkeling van de leerlingen te ondersteunen en te stimuleren.³⁷

b. Uit resultaten van opdrachten en testen (waarbij dan rekening gehouden wordt met professionele criteria zoals validiteit en betrouwbaarheid).

Uiteraard kunnen de taken en toetsen niet volledig worden weggelaten. De meeste ochtendperiodes lenen zich ertoe om op het einde van de drie weken een summatieve toets in te lassen (vaak voorafgegaan door een formatieve toets tijdens de periode). Voor de wekelijkse lessen is dit minder organisch te plannen – een toetsmoment kan dan eventueel na het afronden van een leerstofgeheel. Als echter ook zonder toets duidelijk is dat de leerlingen de doelen hebben bereikt, dan is een toets niet nodig.

Toetsen kunnen zowel mondeling als schriftelijk en zowel klassikaal als individueel worden afgenomen.

Een goede toets voldoet aan enkele criteria, zoals:

- Afstemming op de doelen: de leraar kan de onderwijsdoelen uit dit leerplan herformuleren in lesdoelstellingen. Hoe nauwkeuriger de na te streven doelstellingen worden opgesteld, hoe gemakkelijker het wordt om ze te evalueren. Het is daarbij in de praktijk ook belangrijk om de doelstellingen in een taal te hertalen die de leerlingen begrijpen. Als zij begrijpen wat er van hen verwacht wordt, dan bevordert dit een juiste evaluatie.
- Validiteit: meet de beoordeling wat ze beweert te meten? Is er voldoende overeenkomst tussen de beoordelingsmethode en de leerresultaten? Aan de

³⁵ HIPKINS, R., 'Assessment of naturally occurring evidence of literacy', in: *Assessment Matters*, 4-2012.

³⁶ De New Zealand Qualifications Authority noemt dit *naturally occurring evidence*, wat wordt gedefinieerd als: "evidence derived from activities within a learning programme and/of from a learner's actual work performance and/or everyday life. Naturally occurring evidence is collected from a range of real contexts and obtained over a period of time." (uit: New Zealand Qualifications Authority, *Guidelines for assessing level 1 literacy and numeracy unit standards*, Wellington, 2011)

³⁷ Er zijn twee toegankelijke Nederlandstalige publicaties over portfolio en breed evalueren, geschreven vanuit de steinerpedagogie: KRIJGER, A., *Contemplatieve reflectie voor portfolio en actieonderzoek*, Via Libra, Antwerpen, 2016, en: IWAN, R., *Toon wat je kunt. Portfolio als spil van de steinerpedagogie*, Rudolf Steineracademie, Antwerpen, 2006.

hand van een toets moet immers kunnen worden vastgesteld of de doelstellingen al dan niet bereikt zijn.

- Betrouwbaarheid: is het evaluatieresultaat niet te veel afhankelijk van omstandigheden en toevalsfactoren? Met andere woorden: is het mogelijk om in andere omstandigheden en met een andere leraar/beoordelaar tot dezelfde resultaten te komen?
 - Voorspelbaarheid: de leerlingen moeten zo precies mogelijk weten wat ze moeten kennen en wat er gevraagd zal worden.
 - Duidelijkheid: een toets moet glashelder zijn. De vorm van een toets moet zo eenvoudig mogelijk zijn en mag alleszins geen bijkomende moeilijkheden stellen.
 - Werkelijkheidsgehalte: de gebruikte voorbeelden, vraagstukken, probleemstellingen, zinnen en vragen moet met realiteitszin zijn opgesteld – multiple choice is in die zin minder geschikt, aangezien bij multiple choice bijna altijd irreële mogelijke antwoorden mee worden opgegeven.
 - Efficiëntie: een toets moet nuttig opgesteld zijn en in een zo kort mogelijk tijdsbestek kunnen worden afgenomen.
- c. Aanvullend: persoonlijke terugblikken, getuigenissen, gesprekken met de leerling, bevraging, erkenning van vroeger waarnemingsmateriaal, opdrachten, testen van vaardigheden, kunst- en handvaardigheidswerken, projectwerk.

5. Met welke referentie evalueer ik?

- a. Resultaten van andere leerlingen (normgericht beoordelingsmodel met rangschikking, inschaling)?
- b. Een vastliggend criterium of standaard (criteriumgericht beoordelingsmodel)?
- c. Vroegere observaties van dezelfde leerling (ipsatief beoordelingsmodel)? Duurzame en ipsatieve evaluatie dienen het meest de persoonlijke ontwikkeling!

5.3. Fasen van het evaluatieproces

1. Het verzamelen van gegevens

- gebeurt door het observeren en evalueren van opdrachten, taken, oefeningen, groepswerk e.d. of door een toets over een afgelijnd geheel;
- de leerling kan via een portfolio mee gegevens leren verzamelen die een bewijs leveren van wat hij al kan.

2. Het interpreteren

- de gegevens worden getoetst aan de criteria die de leraar **vooraf** duidelijk heeft bepaald en aan de leerlingen heeft meegedeeld;
- de leraar houdt hierbij rekening met de onderwijsdoelen die hij in zijn vak heeft geïntegreerd.

3. Het beslissen

- in eerste instantie zal de individuele leraar een beslissing nemen over de vorderingen en de eindresultaten van de leerling;
- die individuele beslissing wordt besproken en geïntegreerd in de besluiten van de klassenraad.

4. Feedback, het rapporteren

- De leerling krijgt duidelijke informatie over zijn vorderingen.

- Een combinatie van snelle, vaak mondelinge feedback en uitgestelde, vaak schriftelijke feedback (een terugblik op een langere periode) loont. Zorg dus ook voor onmiddellijke feedback tijdens de lessen, zodat leerlingen zich erkend voelen in hun leerproces.
- Om de leerlingen te helpen inzien welke stappen mogelijk zijn om vanuit hun huidige kennis te groeien naar het vooropgestelde leerdoel zijn diagnostische commentaren aangewezen. Zoals in het 'waarderend onderzoek' (*Appreciative Inquiry*) worden hier positieve bewoordingen en boodschappen ter versterking van de 'growth mindset' aanbevolen. Vermijd de tirannie van goed en fout. (Alleen wie fouten maakt, leert.) Waardeer de inspanning.
- In het zogenaamde 'Assessment for Learning' (A4L) zorgt men voor feedback die leerlingen inzicht verschaft in hetgeen zij al kennen, in hetgeen zij zouden moeten kennen en in de manieren om de afstand tussen beide te overbruggen. Zoals in een formatieve testcultuur past, is het de bedoeling dat de leerling maximaal profiteert van haar/zijn nieuwe inzichten om het leerproces met kracht verder te zetten. Worstelen met leerstof en al zoekend fouten maken verdienen ook lof.
- Leerlingen die het doel nog niet bereikt hebben, moeten ondersteund worden om extra moeite te nemen om het doel alsnog te bereiken (*increase effort*)³⁸ – de wil van de leerlingen die het doel wel al bereikt hebben, moet versterkt worden om een nieuw doel te bereiken (*increase aspiration*).
- Wat het toekennen van scores betreft, vraagt Jo Boaler³⁹ aandacht voor de volgende mogelijkheden:
 - o Indien mogelijk kan men de leerlingen toelaten om opdrachten of testen opnieuw te maken om een hogere score te behalen.
 - o Soms zijn scores enkel nodig voor de statistiek van de leraar en is het beter de leerlingen enkel verbale of geschreven diagnostische feedback te geven over mogelijkheden om te verbeteren.
 - o Meerdimensionale beoordeling (zoals in breed evalueren) is uiteraard ook een aanrader. Elementen die in de beoordeling kunnen worden opgenomen, zijn bijvoorbeeld: stellen de leerlingen vragen? benaderen zij de leerstof op een creatieve manier? komen zij tot zelf redeneren en argumenteren? kunnen zij in hun denkprocessen voortbouwen op elkaars bevindingen? Ook Peter Gallin⁴⁰ beklemtoont hoe belangrijk het is om engagement te honoreren bij de beoordeling, precies om uit de tirannie van goed/fout te geraken.
 - o Testen in het begin van een leerproces laat men best niet doorwegen bij het totaal; hiermee registreert men immers vooral de voorkennis.
 - o Huiswerk is geen goede bron voor evaluatieresultaten.
- Het **getuigschrift** biedt ruime mogelijkheden om aan bovenstaande aanbevelingen tegemoet te komen. Dit leerplan schrijft niet voor hoe er over de leerresultaten moet worden gerapporteerd (met cijfers, letters, symbolen). Wél gelden volgende minima:
 - o de rapportering moet breder zijn dan alleen over de vakken; zo moet er minimaal ook over de pedagogische projecten worden gerapporteerd;
 - o de rapportering moet ook breder zijn dan een eenvoudige beoordeling;
 - o leraren geven in een 'getuigschrift' (tekst) aan welk leerproces de individuele leerling heeft doorgemaakt, welke de resultaten zijn en welke werkpunten er nog zijn. Het getuigschrift is de slijpsteen waaraan de leerling zich kan ontwikkelen. Het is dus belangrijk om deze getuigschrifttekst ontwikkelingsgericht op te stellen.

³⁸ SURMA, T., VANHOYWEGHEN, K., e.a., *Wijze lessen. Twaalf bouwstenen voor effectieve didactiek*, Ten Brink Uitgevers, Meppel, 2019, p. 189.

³⁹ BOALER, J., *Mathematical Mindsets. Unleashing students' potential through creative math, inspiring messages and innovative teaching*, Jossey-Bass, A Wiley Brand, San Francisco, 2016.

⁴⁰ GALLIN, P., 'Dialogic Learning. From an educational concept to daily classroom teaching', 2010, beschikbaar op: <http://www.ecswe.eu/wren/documents/Article3GallinDialogicLearning.pdf>

4. Leerplan voor de vakonafhankelijke onderwijsdoelen

1. Inleiding

1.1. Wat?

Dit algemeen deel van het leerplan van de tweede graad legt de basis voor de vakleerplannen van de tweede graad en voegt de onderwijsdoelen samen die kunnen voorkomen in alle vakken of in de context van de school. In het verleden werden een aantal van deze doelen nagestreefd via de vakoverschrijdende eindtermen (VOET). In dit leerplan worden deze algemene doelen geïntegreerd opgenomen, en zijn ze niet enkel 'na te streven' maar 'te bereiken'.

Veel onafhankelijke onderwijsdoelen zijn identiek geformuleerd voor tweede en derde graad. Het spreekt vanzelf dat deze doelen aangeboden moeten worden in de context van de vakken en de ontwikkeling van de jongeren in hun respectieve leeftijdsfasen.

1.2. Thema's

De onderwijsdoelen die kunnen of moeten voorkomen in alle vakken of in de algemene context van de school, zijn onderverdeeld in volgende thema's:

1. Gezonde school	<ul style="list-style-type: none">- gezondheidseducatie- zicht op de eigen biografie- identiteit- wereldbeeld
2. Leren en onderzoek	<ul style="list-style-type: none">- individualisatie: memoriseren, automatiseren, oefenen, kennisoverdracht- integratie: eigen activiteit bij het vormen van begrippen- eigenaarschap van het leerproces
3. Media	<ul style="list-style-type: none">- media begrijpen: mediawijsheid en preventie- media gebruiken: actieve en creatieve mediaproductie- computationeel denken en handelen- professioneel gebruik van ICT in vakgebieden

1.3. Hoe?

Het is aan de scholen en leraren om **via overleg** te bepalen op welke manier deze onderwijsdoelen optimaal door zoveel mogelijk leerlingen kunnen behaald worden. Ook moet bepaald worden hoe de leraren deze onderwijsdoelen opvolgen en evalueren. Het moet door de school steeds concreet gemaakt worden in welke context een onderwijsdoel of een geheel van onderwijsdoelen bereikt wordt. Dat kan in de context van de vakken (doorlopend in alle vakken) of in de context van een project (zoals een mediaweek, dag van de sociale vaardigheden, dag relationele vorming, ...), maar ook in de context van de school (zoals de speeltijd, middagpauze, daguitstap, schoolreis, jaarfeesten, ...). Naast het curriculum heeft namelijk ook de gehele **schoolcultuur** haar impact en verloopt de realisatie van die onderwijsdoelen **via doorlopende aandacht en zorg**. Zeker voor bepaalde aspecten, zoals bijvoorbeeld burgerschapseducatie of de ontplooiing van zelfbewustzijn, kan de cultuur van de school als mini-samenleving een groot effect hebben op de ontwikkeling van de jongeren.

Deze onderwijsdoelen worden gedeeltelijk toegewezen vanuit een bepaalde traditie binnen de schoolcultuur, gedeeltelijk vanuit nieuwe afspraken. De keuze van de school legt de basis voor de uitbouw van het curriculum 2^e graad en 3^e graad.

1.4. Evalueren

Belangrijker nog dan het evalueren en het rapporteren over het bereiken van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen is het onmiddellijk en constructief pedagogisch handelen wanneer ergens in de context van de school gemerkt wordt dat een leerling of een leerlingengroep de beoogde attitudes niet of te weinig in zich draagt.

BELANGRIJK:

De vakonafhankelijke onderwijsdoelen kunnen weliswaar via overleg worden toegewezen aan (vak)leraren, maar dat betekent niet dat de evaluatie ervan automatisch ook onder de vakken van deze leraren valt. Met betrekking tot evaluatie en rapportering werkt de school best een eigen systeem uit, waarbij ofwel per sleutelcompetentie ofwel per thema (in de betekenis zoals dat hier gebruikt wordt) wordt gewerkt.

2. Gezonde school

2.1. Onderwijsdoelen

- G1. De leerlingen ontwikkelen een gezonde levensstijl.° (attitudinaal)
- G2. De leerlingen hebben aandacht voor gezondheid en welzijn van henzelf en anderen.° (attitudinaal)
- G3. De leerlingen zijn bereid om te reageren op mogelijk risicovol middelengebruik.° (attitudinaal)
- G4. De leerlingen zijn bereid om te reageren op mogelijk grensoverschrijdend gedrag.° (attitudinaal)
- G5. De leerlingen reageren respectvol tegen pest- en uitsluitingsgedrag.° (attitudinaal)
- G6. De leerlingen houden in interacties rekening met de opvattingen, de fysieke en mentale grenzen en de emoties van zichzelf en van anderen.° (attitudinaal)
- G7. De leerlingen zoeken hulp bij intra- en interpersoonlijke problemen.° (attitudinaal)
- G8. De leerlingen uiten hun gevoelens respectvol.° (attitudinaal)
- G9. De leerlingen zijn sociaal vaardig in informele en formele relaties.° (attitudinaal)
- G10. De leerlingen ontwikkelen de bereidheid om in dialoog hun mening te ontwikkelen en bij te sturen.° (attitudinaal)
- G11. De leerlingen zijn bereid zich in te leven in, zich te verbinden met en mee te bewegen met verschillende standpunten.° (attitudinaal)
- G12. De leerlingen leggen belangstelling aan de dag voor de problemen van de samenleving.° (attitudinaal)
- G13. De leerlingen hechten belang aan waarden en opvattingen.° (attitudinaal)
- G14. De leerlingen staan open voor nieuwe inzichten die hun mens- en wereldbeeld mee vormen.° (attitudinaal)
- G15. De leerlingen ontwikkelen gezondheidsvaardigheden in functie van hun fysiek en mentaal welzijn binnen verschillende thema's. (01.02)⁴¹
- G16. De leerlingen gaan respectvol en constructief met anderen in interactie, rekening houdend met elkaars grenzen. (05.01)⁴²
- G17. De leerlingen reflecteren over het relationele, gelaagde en dynamische karakter van identiteit. (07.02)⁴³
- G18. De leerlingen lichten toe hoe verschillende vormen van diversiteit verrijkend en uitdagend zijn voor het samenleven. (07.03)⁴⁴

⁴¹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

⁴² Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

⁴³ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

Het relationele en dynamische karakter van identiteit zoals gerelateerd aan sociale cohesie, verbondenheid, solidariteit, discriminatie, wij-zij-denken, mensbeeld en wereldbeeld.

Het gelaagde karakter van identiteit zoals gerelateerd aan

- biologische aspecten, persoonlijkheidstrekken, familiale achtergrond;
- regionale, nationale of supranationale groepen, zoals de Vlaamse, de Belgische, de Europese en de niet-Europese;
- subculturen, gender-gerelateerde groepen, socio-economische groepen, levensbeschouwelijke groepen.

⁴⁴ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

Diversiteit zoals gerelateerd aan fysieke, mentale, cognitieve, socio-economische, culturele, levensbeschouwelijke aspecten.

Verrijkend zoals culturele verrijking, uitwisseling van ideeën, economische uitwisseling.

G19. De leerlingen gaan geïnformeerd, beargumenteerd en constructief in dialoog over maatschappelijke thema's. (07.04)⁴⁵

2.2. Pedagogische intenties

Ontwikkeling van het drievoudige *gevoel van samenhang* (*Sense of Coherence*⁴⁶: zie: 'Visie op gezondheidseducatie') gebeurt binnen steinerpedagogie door:

- gezondheidseducatie
- zicht op de eigen biografie
- het vinden van de eigen plaats in het sociale gebeuren: identiteit
- het (eigen) wereldbeeld

2.3. Gezondheidseducatie

2.3.1. Toelichting

In dit onderdeel gaat het om de klassieke, directe gezondheidseducatie, in letterlijke zin: het (leren) verzorgen en stimuleren van het eigen zelfgenezende potentieel en de levenskrachten door een gezonde levensstijl. Het gaat dan onder andere over gezonde voeding, voldoende slaap, voldoende beweging, vreugdevolle, verbindende en sportieve of creatieve (vrije) tijdsbesteding. Verdere thema's kunnen zijn: ergonomie en manutentie, seksuele gezondheid en integriteit, emotieregulatie, inter- en intrapersonlijke problemen, risicovol gedrag zoals: de verschillende vormen van verslaving (middelen, media, ...).⁴⁷

2.3.2. Situering in het verticale curriculum

Het leerplan voor directe gezondheidsopvoeding kan in drie grote delen opgesplitst worden:

- vóór de zevende klas (basisonderwijs),
- de zevende en achtste klas (middenbouw),
- vanaf de negende klas (bovenbouw).

Vóór de zevende klas verloopt de opvoeding aanvankelijk volgens het nabootsingsprincipe, waarbij kinderen van zich uit automatisch doen wat de leerkracht in hun leven voor doet. Later komt daar het autoriteitsprincipe bij, waarbij kinderen zich kunnen richten naar wie ze als natuurlijke (geliefde) autoriteit erkennen.

In de eerste graad S.O. (zevende en achtste klas) komen achtereenvolgens aan bod:

- voeding en het hele vragencomplex dat met verterings-, bloedvaten-, en ademhalingsstelsel samenhangt ; eventueel aangevuld met het uitscheidingsstelsel;
- het bewegingssysteem (spieren, beenderen, pezen) en het zintuig- en zenuwstelsel.

Uitdagend zoals meningsverschillen, verschillende belangen, verschillende referentiekaders van waaruit men denkt en handelt, risico van groepsdenken en uitsluiting.

Het samenleven zoals het samenleven van sociale groepen in vormen als multiculturalisme, monoculturalisme, integratie, assimilatie, inclusie, exclusie.

⁴⁵ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

⁴⁶ Het hangt van onze emotionele en mentale toestand af of het gevoelige gezondheidsevenwicht in de richting van ziekte beweegt of zich in het gezonde bereik kan vestigen. Mijn gevoel dat er zin en samenhang zit in wat me omgeeft of wat ik doe, wordt *Sense of Coherence* genoemd.

⁴⁷ Ter ondersteuning van dit thema uit het leerplan zal de Federatie Steinerscholen in samenwerking met Via Libra een cahier ontwikkelen waaruit de leraren zowel visie als praktijk kunnen putten.

In de tweede en derde graad wordt de onderzoeksbeweging van de eerste graad, uitgaande van een gezondheidsopvoeding aan de hand van de verschillende orgaanstelsels, het skelet en bijhorende spieren en pezen, door vakleerkrachten geïntegreerd en interdisciplinair in de andere vakken voortgezet.

2.3.3. Methodologische wenken

Directe aanpak

- Vanaf de tweede graad verloopt de gezondheidsopvoeding het natuurlijkst als geappelleerd wordt aan het vrije inzicht en het ontluikende en toenemende oordeelsvermogen van de jongeren. Het gaat dan om een nuchtere schildering van de consequenties van risicogedrag. Laten ze het uit inzicht, dan heeft het werking voor het hele leven. Enkel straffen en verbieden biedt dat perspectief niet. Op basis van wetenschappelijk verantwoorde adviezen kan een gesprek ontstaan waarin ook circulerende misconcepten en risicofactoren aan bod komen.
- Het advies is om vanaf de negende klas geen aparte, hele periode te wijden aan gezondheidsopvoeding, maar de gezondheidsaspecten interdisciplinair, in brede verbanden, in alle vakken overal te betrekken en in te weven. Dat lijkt evident in de biologie, de chemie, maar evengoed zijn er in de fysica, aardrijkskunde en geschiedenis linken te leggen.
- Nodige voorwaarde voor het communiceren over eigen of andermans risicovol middelengebruik of grensoverschrijdend gedrag, is dat de jongeren zicht hebben op de risico's en de grenzen die bij hun concrete situatie horen. Ze kunnen bijvoorbeeld in een project, themadag of in de vakken natuurwetenschappen of lichamelijke opvoeding besproken worden. Loyaliteit naar de peergroep is zeker een thema om te bespreken.
- Met het hebben van aandacht voor gezondheid en welzijn van anderen en zichzelf gaan veel vaardigheden gepaard: inschatten van de situatie, reflecteren op het eigen gedrag, signaalfunctie van gevoelens erkennen, grenzen aangeven, in gesprek gaan, empathie. Een veilige gespreksituatie en een invoelende maar kordate gespreksleiding zijn minimumvoorwaarden.
- In een duidelijk en gecommuniceerd stappenplan in verband met risicovol middelengebruik (op school) en ander grensoverschrijdend gedrag, kunnen drempelverlagende maatregelen worden opgenomen om over eigen of andermans gebruik te communiceren, zoals bijvoorbeeld het aanstellen van een vertrouwenspersoon.
- Afspraken (bijvoorbeeld in het schoolreglement), waarden en opvattingen (bijvoorbeeld in verband met de rechten van de mens, de rechten van het kind), grenzen die de andere aangeeft (bijvoorbeeld alleen ja is ja⁴⁸), kunnen duidelijk en met herhaling gecommuniceerd en besproken worden. Een geschreven tekst alleen (bijvoorbeeld in het schoolreglement) volstaat niet.
- De school kan in verband met hulpverlening informatie ter beschikking stellen van laagdrempelige, lokale hulp, bijvoorbeeld in de vorm van folders of affiches. Een vertrouwenspersoon op school kan de eerste stap betekenen naar hulp zoeken en vragen. Op basis van (eventueel door de leerlingen zelf verzamelde) informatie kan onderzocht worden waar je terecht kan voor informatie en hulp.
- Naast het verankeren in de schoolcultuur kunnen sommige onderwerpen een plaats krijgen in concrete klas- of schoolprojecten, eventueel aangevuld met externe partners, in één of meer vakken of in een deel daarvan. De leeropbrengst van projecten hangt voor een deel ook samen met de intensiteit van voorbereiding, begeleiding, bespreking, terugkoppeling en evaluatie.

⁴⁸ Zie bijvoorbeeld het filmpje *Toestemming: zo simpel als thee* op youtube.

- Het getuigt van consequent handelen als de school als organisatie keuzes maakt die een gezonde levensstijl niet alleen propageren maar ook representeren, bijvoorbeeld biologische producten in de koffiekamer of op feesten, geen aanbod van frisdranken op school, de schoolreis met het openbaar vervoer, ...

Indirecte aanpak

- Een kunstzinnig gevormde en levendige leerstof beïnvloedt de gezondheid tot in het latere leven. Het is dus belangrijk de lessen op twee manieren helemaal te doorwerken:
 - o de leerkracht verwerkt en doordringt de inhoud kunstzinnig;
 - o de leerkracht maakt en houdt de inhoud levendig, dus verbonden met het leven.
- Iedere les spreekt in zijn geheel de drie zielenkrachten (denken, voelen, willen) van de leerlingen aan. Het gaat er dan niet alleen om dat in een opsomming te doen, doordat in verschillende opeenvolgende vakken verschillende zielengebieden uitgedaagd worden, bijvoorbeeld wiskunde cognitief, muziek gevoelsmatig, expressie wilsmatig. Het gaat er fundamenteel om dat integratief te doen door in elke aparte les-eenheid zoveel mogelijk alle drie de zielengebieden aan te spreken en uit te dagen.
- Iedere les wordt vormgegeven in de zin van de *salutogenese*.⁴⁹ De zelfredzaamheid, zelfstandigheid en autonomie van elke leerling worden hierdoor versterkt. Dat is meteen ook voorwaarde voor elke vorm van differentiatie en inclusie.
- Het gaat hier dan over:
 - o zingeving: de overtuiging dat de dingen in het leven en de wereld interessant zijn, motiverend en een bron van voldoening zijn (motivationaleel);
 - o begrijpelijkheid: de overtuiging dat de uitdaging in de vorm van taak of les begrepen wordt en dat de gebeurtenissen in het leven begrepen kunnen worden (cognitief);
 - o beheersbaarheid: de overtuiging dat de middelen om te handelen beschikbaar zijn en dat de dingen beheersbaar zijn en binnen de eigen mogelijkheden en controle liggen (gedragmatig).
- Het onderwijs wordt ritmisch vormgegeven.⁵⁰ Het ritme is een wezenlijk principe van de gezonde vormgeving van het onderwijs: van de kleinste les-eenheden tot in het dag-, week- en maandverloop. Hier kan onder andere ook rekening gehouden worden met de gezonde, ritmische afwisseling van de verschillende kwaliteiten van de verschillende vakken in het dagverloop.⁵¹
- De periodelessen (zie deel 3, 2.6 'periode-onderwijs') beginnen 's morgens met een ontwakend actief gedeelte, waarin bijvoorbeeld taaloefeningen en gedichten worden gesproken, liederen worden gezongen, actieve bewegingsoefeningen worden gedaan. Pas daarna volgt de intellectuele lesinhoud, naar behoefte weer onderbroken door vitaliserende of ontspannende activiteiten. Dit voortdurend 'in- en uitademen' in overdrachtelijke zin heeft een versterkend en harmoniserend effect op de ontwikkeling van fysiologische ritmes zoals ademhaling en hartslagvariabiliteit, die samenhangen met het mentale vermogen en een basis vormen voor levenslange gezondheid. Hiervoor is het ook belangrijk dat kinderen al vroeg hun zelfredzaamheid, de zinvolheid van hun handelen en een gevoel van verbondenheid (coherentie) met hun omgeving ervaren (salutogenese). Zo kunnen zij later zichzelf ervaren als actieve vormers en onderhouders van hun gezondheid en beter in staat zijn om met stress om te gaan.
- In al het onderwijs is op de fysiologische werkingen en de bijverschijnselen ervan te letten. Er kan ook in dit opzicht hygiënisch gehandeld worden. In de steinerpedagogie wordt veel

⁴⁹ Salutogenese werd door Aaron Antonovsky in 1979 geïntroduceerd in een poging te verklaren wat mensen gezond houdt, in tegenstelling tot de klassieke zoektocht naar oorzaken van ziekte.

⁵⁰ RAWSON, M., *Steiner Waldorf Pedagogy in Schools. A Critical Introduction*, Routledge, London / New York, 2021, p. 83.

⁵¹ Voor de harmoniserende werking van de vakken zie o.a. KRANICH, E-M., *De betekenis van het ritme in de opvoeding*, Paidos, Rotterdam, 2000.

waarde gehecht aan het steeds tegelijk bekijken van het psychische en het lichamelijke van elke leerling.⁵² De opvoedkundige hygiëne in het handelen van de leerkrachten bestaat erin dat zij er een gevoel voor krijgen of hun eigen activiteit bij de leerlingen één van de drie wezensdelen van het menselijke organisme (voorstellend denken, belevend voelen, willen) laat overheersen en dan vervolgens iets doen voor het in evenwicht brengen van dit 'schadelijk' overheersen, door het aansporen van één van de andere systemen, denken, voelen of willen.⁵³

Zie ook preventieve gezondheid via het beleid 'Zorgcontinuüm van de school'.

2.4. Zicht op de eigen biografie

2.4.1. Toelichting

Op zielsniveau wordt het bovengenoemde gevoel van samenhang bevorderd en ook toegepast op de eigen biografie: hoe leer ik mijn biografische signatuur herkennen, begrijpen, mijn leven zin geven en met vreugde doen wat mogelijk is? Dan gaat het in schoolse context over zichzelf leren kennen in mogelijkheden, talenten, weerstand en beperkingen. Van daaruit kan dan een leerweg zichtbaar worden, met eventueel ook zicht op vervolgonderwijs in het kader van een beroepsbiografie. (Zie ook thema 'Leren en onderzoek'.)

2.4.2. Situering in het verticale curriculum

In de eerste graad werd al aandacht besteed aan het inzicht krijgen in de eigen affectieve, cognitieve en metacognitieve opvattingen over of reacties op het leren, de leertaak en de leersituatie bij de leerlingen. Het gaat er daarbij om hoe zij naar leren kijken en of zij zichzelf kunnen motiveren om te leren. Opvattingen bepalen immers (mee) of er geleerd wordt en de manier waarop er geleerd wordt. Ze hebben een impact op de doelen die de lerenden zich stellen en beïnvloeden de gebruikte leeractiviteiten en -strategieën, hun betrokkenheid, inspanning, volharding. Jongeren van twaalf à veertien jaar zijn nog erg afhankelijk van de leeromgeving die door de school wordt gecreëerd. In de eerste graad is het dus in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de leraren om daarvoor te zorgen.

Door de steinerpedagogie vanaf de tweede graad onder het motto te brengen van 'opvoeden tot vragen stellen', wordt in wezen nagestreefd wat met het begrip 'competentie' eigenlijk bedoeld wordt.

Door het 'opvoeden tot vragen stellen' ontstaan voorwaarden om het onafhankelijk bevragen van de wereld door de jongeren op het eind van de derde graad op te bouwen tot een toenemend gereflecteerde wereldontmoeting. Tegelijk wordt de leerlingen in de lessen op die manier de gelegenheid gegeven om zich bewust te worden van de eigenste biografische impuls, aan de hand van hun interesses.⁵⁴ (Zie ook thema 'Leren en onderzoek'.)

⁵² Zie bijvoorbeeld: VAN ZIJL, R., 'De mens als lerende substantie', in: SCHOOREL, E., *Leren, op weg naar een antroposofische leertheorie*, Vrij Pedagogisch Centrum, Driebergen, 1995.

⁵³ STEINER, R., *Konferenzen mit den Lehrern der Freien Waldorfschule in Stuttgart 1919 bis 1924*, Rudolf Steiner Verlag, Dornach, GA300/2, lerarenconferentie van 6.2.1923, p. 257.

⁵⁴ ZECH, M., 'Der Waldorflehrplan - Curriculum, Lehrplan Oder Rahmenrichtlinie?', in: SCHIERENS, J., *Handbuch Waldorfpädagogik und Erziehungswissenschaft*, Beltz Juventa, Basel, 2016.

2.4.3. Methodologische wenken

Zie hiervoor het onderdeel 'Leren en onderzoek'.

2.5. Identiteit

2.5.1. Toelichting

Op persoonlijkheidsniveau is de vraag: hoe ontwikkelt zich een gezond identiteitsgevoel en hoe kan dit worden versterkt door een ontwikkelings- en ervaringsgericht-artistieke manier van onderwijs? Dat kan door van leerstof ontwikkelingsstof te maken, kunstzinnige en ambachtelijk-praktische activiteiten aan te bieden, ondersteund door klasonelen, ervaringsgerichte weken, jaarfeesten met de schoolgemeenschap, individuele extra zorg of een vorm van therapie. Hier gaat het ook over heel het proces van een eigen plaats innemen in het sociale gebeuren van elke dag, van directe vriendenkring over klasgroep tot (school-)gemeenschap.

Sociaal-relatieel

Het sociale gaat steeds over wat *tussen* mensen gebeurt, zowel in sociale als in antisociale zin. Voor beide basiskrachten, eigen aan elke mens, geldt dat ze in een gezond-dynamisch evenwicht uitgebalanceerd moeten worden. De steinerpedagogie ziet hiervoor haar oorspronkelijkste doel in het ontwikkelen van "sociale instincten, zodat de mens niet aan de mens voorbijgaat".⁵⁵ Leerlingen omschreven het ooit zelf paradoxaal als een 'zelfzekere onzelfzuchtigheid'.⁵⁶ Het fundament en de basisopdracht van de steinerscholen vind je in de kernwoorden *zoeken* en *relatie*.

Revolutie: de open ruimte

In onze tijd speelt zich een revolutie af met nieuwe inzichten. Enkele voorbeelden zijn: het loslaten van objectieve feiten die op zichzelf staan⁵⁷; de ontdekking van de spiegelneuronen⁵⁸; het ontwikkelen van begrippen en taal voor het interculturele (wereld-)gebeuren.⁵⁹ Ook hier zijn de kernwoorden *zoeken* en *relatie*.

De nieuwe blikrichting, overeenkomstig deze tijdgeest, is een open ruimte, een ontwikkelingsveld tussen individuen enerzijds, een sterker bepalen van de eigen toekomst anderzijds. Die richting ontstaat uit het samen zoeken naar welke weg te gaan. Het is het zoeken naar *de wordende mens* die zich ontwikkelt tussen individuatie en (wereld-)gemeenschap.

Belangrijker dan abstracte programma's, leerplannen of methodiek is om deze reden een zoekende en voelende pedagogie, gericht op de noodzakelijkheid van *ontmoeting* op elk niveau van het pedagogische proces. Deze pedagogie vraagt van elke leraar een brede, levendige interesse voor de wereld (waaronder die van de jongeren) en een verhouding tot het 'levensraadsel' dat elke mens vormt.

⁵⁵ Eigen vertaling uit: STEINER, R., *Geisteswissenschaftliche Behandlung sozialer und pädagogischer Fragen* (GA 192), Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1991.

⁵⁶ WEMBER, V., *Sozialfähigkeiten*, Stratos, Tübingen, 2016.

⁵⁷ KNAPP, N., *Kompass neues Denken: Wie wir uns in einer unübersichtlichen Welt orientieren können*, Rowohlt, Reinbek b. Hamburg, 2018; DEWITT, B., *The many-words interpretation of quantum mechanics*, Princeton University Press, 2015.

⁵⁸ BAUER, J., *Warum ich fühle was du fühlst: Intuitive Kommunikation und das Geheimnis der Spiegelneurone – Aktualisierte Neuauflage*, Heyne Verlag, 2006.

⁵⁹ KERMANI, N., *Overvallen door de werkelijkheid*, Cossee, 2016; LLESHI, B., VAN DEN BOSSCHE, M. (red.), *Identiteit en interculturaliteit*, VUBPress, Brussel, 2011; BRATER, M., *Schule ist bunt: Eine interkulturelle Waldorfschule im sozialen Brennpunkt*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2007.

Ondernemingszin⁶⁰

Het wekken van interesse voor de wereld draagt de pedagogische hoop in zich dat de ontmoeting van ik en wereld ook tot *initiatief en ondernemingszin* zal leiden. Beide behoren tot het vrijheidsgebied van elk individu en zijn als dusdanig niet te trainen, aan te leren of af te dwingen. In het sociale is de graadmeter van juist en fout enkel wat *gedaan* wordt, het handelen, niet de discussie over concepten. Hiermee wordt geen blind activisme bedoeld, maar wel het avontuur van het *engagement*, met open vizier voor feiten en resultaten, in staat om compromissen aan te gaan, de andere mens in zijn afwijkend inzicht even ernstig te nemen als de eigen overtuiging. Het houdt in dat tegenstellingen en paradox uitgehouden kunnen worden. Het gaat niet alleen over het bezitten van kennis *over* de wereld, maar des te meer over handelen-vanuit-kennis *in* de wereld, in het concrete leven, doen wat je te doen staat. Het gaat dus niet alleen om sociaal-relatieve vaardigheden, maar bij uitbreiding om *levensvaardigheden*. (Zie bijvoorbeeld het vakleerplan expressie, met daarin de onderwijsdoelen van het onderdeel 'ondernemingszin'.)

Schoolcultuur

Een schoolcultuur steunt op een aantal basishoudingen van elk lid van de schoolgemeenschap, maar in de eerste plaats van de betrokken volwassenen. Elk van die houdingen 'werkt', of dat in het bewustzijn opgenomen wordt of niet, ondersteunend voor de leerling bij het aanhouden ervan, verstorend voor de leerling als dat niet zo is.

1. De eerste is *vertrouwen*. In de mate dat het vertrouwen onvoorwaardelijk gegeven wordt aan elke leerling, kan het existentiële gevoel ontstaan: ik ben welkom. Dat staat los van elke beoordeling van gedrag. Het gaat om wezenlijke *ontmoeting*, dat als sleutelwoord kan dienen.
2. De tweede is *zelfvertrouwen*: vaardigheden en competenties verworven in dit gekregen vertrouwen, uitdrukkelijk ondersteund door kunstzinnige en praktische activiteiten, kunnen mee een zelfwaardegevoel en zelfvertrouwen voeden dat gebaseerd is op 'kunnen' en niet op 'hebben'. Dit kan een belangrijk element zijn in de gezonde ondersteuning van het proces van individualisering, van persoon-willen-worden, dat steeds gepaard gaat met het risico op het pijnlijke gevoel van afzondering en eenzaamheid. Als geprobeerd wordt deze kloof te overbruggen met macht (bijvoorbeeld in pesten) of verleiding (bijvoorbeeld in manipulatie), ontstaan ongezonde sociale situaties. Ongezonder wil dan zeggen dat het de ontwikkeling naar autonomie en zelfbewustzijn van de betrokkenen verstoort. Het echt overbruggen van de gevoelskloof van eenzaamheid wordt versterkt als het individu ongedwongen, uit eigen activiteit handelt, en dat bovendien ook nog voor de anderen en de gemeenschap doet (bijvoorbeeld in praktisch atelierwerk). De samenhang met de wereld en de anderen zal sterker beleefd worden, waardoor de sociale vaardigheden versterkt worden.
3. De derde houding sluit nauw aan bij beide vorige. Het is de houding, ook weer in de eerste plaats van de betrokken volwassenen, van ware *interesse*, vanuit verbinding: interesse voor wat er in de wereld gebeurt, zodat bijvoorbeeld bij elke leerstof een verbinding met de mens gemaakt kan worden. Maar het gaat ook over interesse voor (de 'betekenisvolle' wereld van) elke leerling, zoals bijvoorbeeld uitgedrukt in de woorden van de ochtendspreuk voor leraren: 'Gij zult hun raadsel ontsluiten'.

⁶⁰ Ondernemingszin wordt gedefinieerd als het vermogen om initiatief te nemen, ideeën in een bepaalde context te ontwikkelen, doorzettingsvermogen, verantwoordelijkheidszin, durf, creativiteit en zelfsturing waarmee mensen ideeën in daden omzetten. Het omvat dus ook het plannen en beheren van projecten om doelstellingen te kunnen verwezenlijken.

2.5.2. Situering in het verticale curriculum

Eerste graad

Leerlingen in de eerste graad maken een sterke innerlijke en individuele ontwikkeling door. Ze oordelen nog heel erg zwart-wit en het is belangrijk dat ze het respectvol handelen en omgaan met elkaar dag in dag uit in alle schoolse activiteiten oefenen.

Tweede en derde graad

Het sociale klas- en schoolklimaat waren in de eerste graad al oefengebied, met de klas als primaire schoolse 'samenlevingsvorm'. Dat blijft zo in de tweede graad. In dit grote kader tekenen zich een heel pallet van sociale oefensituaties af: de speelplaats, toneel spelen met de klas of klasoverstijgend, leerlingenraad, klasdoorbrekende activiteiten tijdens jaarfeesten of concerten, school- of klasuitstappen, spreken voor de klas in het kader van taken of een jaarwerk, kooroptreden binnen of buiten de school, enz.

Voor nieuwe leerlingen is de aanwezigheid van een gedragen, geleefde schoolcultuur van grote betekenis. Niet alleen het gevoel welkom te zijn, maar ook duidelijke gewoontes, afspraken en grenzen helpen hen opgenomen te worden in de schoolgemeenschap.

In de tweede en derde graad gaat het proces van zelfvinding verder. Het is een gelaagd proces. Gert Biesta verwoordt het als volgt: "Ik zou er hier voor willen pleiten, analoog aan de 'flipped classroom', om het curriculum op zijn kop te zetten. Een pleidooi dus voor een 'flipped' curriculum dat begint bij aandacht voor het persoon-willen-zijn van de leerling, en dat niet beschouwt als iets extra's voor als er nog tijd over is. Volwassen-in-de-werld-willen-zijn vindt niet plaats in een vacuüm maar vereist ontmoeting met de wereld in haar veelzijdigheid. Dat is werk van de *socialisatie*: het tonen van de wereld en het verschaffen van oriëntatie in die wereld. Volwassen-in-de-werld-willen-zijn vereist daarnaast ook toerusting, en dat is het werk van de *kwalificatie*. Maar kwalificatie en socialisatie verkrijgen pas hun pedagogische en humane betekenis wanneer ze verbonden zijn met *subjectificatie*, de vorming tot persoon-willen-zijn."⁶¹

2.5.3. Methodologische wenken

- Mogelijke thema's rond 'identiteit' als bron van gezondheid: keuzes, wensen en grenzen, afspraken, communicatie, pesten en uitsluiting, samenwerken, feedback geven en krijgen, integriteit, soorten relaties, beeldvorming en sociale druk, gender, weerbaarheid, emoties, respect, toestemming, ...
- De werking van het sociaal-relationale kan verschillende perspectieven hebben:
 - o het acute perspectief gaat over vandaag, de volgende dagen en weken, maanden;
 - o het eerstvolgende perspectief is dat van de hele schooltijd;
 - o het langdurige perspectief strekt zich uit over het hele leven.
- Meestal zullen het handelen, het leren, het remediëren en de gevolgen van het handelen zich op het acute niveau toespitsen. De betrachting is om daar op zulke manier op te reageren en mee om te gaan dat niet alleen het acute maar ook het middellange en langdurige perspectief mee in beschouwing genomen worden. Het leren wordt dan levenslang leren, om (levens-)vaardigheden en attitudes te verwerven voor de rest van het leven. Daarvoor is, naast de thuiscultuur, een schoolcultuur een onmisbaar middel.
- Steinerpedagogie wil bij kinderen en jongeren het *begrijpen* aanmoedigen: een begrijpen van de natuurwereld, de cultuurwereld en van zichzelf op basis van een bewustzijns-ontwikkeling. Dat betekent het aangaan van relaties in verschillende verhoudingen: ik-wereld, ik-jij, met zichzelf. Zo is steinerpedagogie steeds ook pedagogie van de *dialogo* in de breedste zin van het woord. Deze dialoog loopt gevaar als jonge mensen door confrontatie

⁶¹ BIESTA, G., *Tijd voor pedagogiek, Over de pedagogische paragraaf in onderwijs, opleiding en vorming*, Universiteit voor Humanistiek, Utrecht, 2018.

met hun driftleven niet verder dreigen te komen dan een in zichzelf gevangen zitten, in een monoloog. Methodisch wordt daar het wekken van vragen over de raadsels van de wereld tegenover gezet. De interesse voor de wereld in al zijn verschijningen is ook het grotere kader waarin seksuele opvoeding zinvol en gezond is. Het wekken van die interesse vindt uiteraard plaats in álle vakken, op basis van een grondhouding van (leren) vragen stellen.

- Een volledige opvoeding heeft steeds rekening te houden met drie gebieden. Al deze gebieden spelen voor elke leeftijd een rol, ook in verband met de seksuele opvoeding. Hier is de uitdaging dat pedagogen en ouders/opvoeders een weg vinden om te spreken over wat, waar, hoe en door wie een thema opgenomen wordt. Hier zijn geen gestandaardiseerde wegen. De drie gebieden zijn:
 - o het lichaam (aspecten zoals gezondheid, hygiëne, waarneming);
 - o de psychische en sociale processen (aspecten zoals luisteren, ontmoeten, toewijding, empathie, zorg, tederheid, respect en hoffelijkheid);
 - o de geestelijke vragen (aspecten zoals: wie ben ik? wat vraagt deze ontmoeting? waar kom ik vandaan? wat is mijn taak in het leven? wat is mijn verantwoordelijkheid? wat is mijn lotsbestemming?).
- Om een gezond medeleven te ontwikkelen komt het er ook op aan om met elke gedachte en met al het weten ook gevoel te verbinden. Als er geen intensieve gevoelens bij aansluiten, is de op school opgedane kennis vaak van weinig of geen sociale waarde.
- 'Voor de anderen handelen' wil zeggen dat je hen verstaat (kennis) en dat ook graag voor hen doet (liefde). Ook de interesse van de leerlingen voor elkaar kan gestimuleerd worden zodat ze ieder, in hun eigenheid, meer zichtbaar worden voor elkaar. Dit kan bijvoorbeeld nagestreefd worden door toneel, door samen zingen, door ieder 'opstel' door minstens één leerling mee te laten lezen, door de vele individuele of groepsopdrachten, vaak met presentatie.

2.6. Wereldbeeld

2.6.1. Toelichting

Mens- en wereldbeeld

Het (eigen) wereldbeeld is de vierde bron van gezondheid. Een eenzijdig materialistisch wereldbeeld dat het ontstaan van de mens verklaart als een product van toeval en de ontwikkeling van de aarde laat eindigen in de warmtedood, is niet bevorderlijk voor gezondheid en identiteit. Ook de transhumanistische ontwikkelingsperspectieven zijn weliswaar fascinerend, maar hebben geen stabiliserende en oriënterende werking op ziel en geest. De steinerpedagogie staat hier voor een visie op de wereld en de mens, die uitgaat van het menselijk denken als het zichzelf-dragende (en dus geestelijke) vermogen dat ons allen eigen is: zonder het denken zouden verschillende wereldbeelden en religieuze systemen voor ons niet toegankelijk zijn. Maar het denken vormt ook de brug tussen zintuiglijke ervaring (waaraan wij voorstellingen vormen) en een onzichtbare wereld van ziel en geest, die wij alleen kunnen vatten met filosofische concepten, meditatieve methoden of verbeeldingsvol denken. Wie leert denken en zichzelf ervaart als een bovenzinnelijk, zelfdragend, geestelijk wezen dat zich lichamelijk manifesteert, heeft een onuitputtelijke bron van gezondheid aangeboord.

Overkoepelende doelen

Vanaf het ontstaan van de steinerscholen is het ultieme streven geweest om de opgroeiende generatie zo op te voeden dat hun talenten nieuwe impulsen in de bestaande samenlevingsvormen zouden binnenbrengen. In die zin zijn de uiteindelijke, overkoepelende doelen voor samenleving en burgerschapsvorming, gezien vanuit het drieluik cultuur-politiek-economie, de volgende:

- *interesse* wekken voor het steeds veranderende politieke, economische en culturele in de wereld, een leven lang, enerzijds door te handelen en initiatief te nemen, anderzijds ook door het open en kritisch blijven bevragen van de eigen voorstellingen;
- *motiveren* tot maatschappelijk engagement en reële participatie;
- zodanig *kennis* bijbrengen en *vaardigheden* oefenen dat de jongeren zich er veilig en thuis door voelen in de wereld en 'daad-werkelijk' handelingsbekwaam worden.

Zonder sociale driegeleding⁶² expliciet te onderwijzen⁶³, volgt in de visie van de steinerscholen hieruit wel de onderlinge relatie van burgerschap, het financieel-economische en het filosofische, afkomstig uit drie delen van een groter geheel:

- burgerschap veronderstelt inspraak, participatie bij democratische processen, maar ook betrokken zijn op de anderen, solidariteit;
- het financieel-economische gebied heeft voortdurend initiatief en innovatie nodig vanuit het vrije cultuurgebied, gericht op reële behoeftes;
- een vrij cultuurgebied is voorwaarde voor het verwerven van de filosofische competentie, die zorgt voor 'mondigheid' in de democratie.

Het vrije cultuurgebied

Alles wat binnen het *cultuurgebied* valt, heeft een heel individuele toets. Het begint vaak bij persoonlijke keuzes, invallen, ideeën, inspiratie. Vrij wetenschappelijk onderzoek (vrij van...?) is geen activiteit meer die losstaat van het dagelijkse samenleven. De klimaat- en coronacrisis hebben dat duidelijk aangetoond. Zowel het economische als het rechtsgebied ontvangt zijn impulsen voor verandering en vernieuwing vanuit het culturele gebied. Het rechtsgevoel volgt op de voorstellingen die we hebben. Innovaties zijn al heel lang belangrijk voor de economie.

De vrijheid van meningsuiting is voor de jongeren misschien wel de bekendste kant van dit cultuurgebied. We kennen de vrije beleving en uiting in de kunst en we respecteren de beleving en belijdenis in vrijheid van religie en geloof. Die vrijheid is ook niet oneindig. De rechten en grenzen worden, ideaal gezien, door de rechtsstaat bewaakt. Vanuit het verschil tussen feiten, oordelen, meningen, standpunten enerzijds en de verschillende meningen en standpunten van de leerlingen anderzijds, kunnen veel thema's besproken worden, bij voorkeur aan de hand van de actualiteit in de media, dicht bij de belevingswereld van de jongeren. (Zie ook thema 'Media'.) Maar ook het onderzoek van het mening vormen zélf kan gedaan worden: het eigen standpunt versus openstaan voor andere visies, het standpunt van anderen innemen of zelfs verdedigen, het eigen standpunt kritisch onderzoeken of aftoetsen.

2.6.2. Situering in het verticale curriculum

Reeds in de eerste graad lag de klemtoon op het vermogen vragen te stellen, te luisteren en de ander te begrijpen, rekening te houden met de opvattingen, grenzen en emoties van de ander, samenwerkingsverbanden te kunnen realiseren, evenals in staat te zijn om een eigen mening te uiten. Veel van ons maatschappelijke leven is afhankelijk van wederzijds begrip en afspraken. In een digitale tijd, waarin het gebruik van elektronische communicatiemiddelen exponentieel toeneemt, is het vermogen om zich in te leven in de ander en duidelijk te communiceren van toenemend belang.

⁶² Hierover bestaat veel inleidende en verdiepende literatuur. Enkele voorbeelden: STEINER, R., *De kernpunten van het sociale vraagstuk*, Vrij Geestesleven, Zeist, 2004; STEINER, R., *Economie. De wereld als één economie*, Nearchus, Assen, 2016; BRÜLL, D., *De sociale impuls van de antroposofie*, Nearchus, Assen, 2019; HOGERVORST, J., *Sociale driegeleding. Wat, hoe & waarom*, Nearchus, Assen, 2021.

⁶³ Net als voor alle andere achterliggende inhouden uit het werk van Rudolf Steiner geldt ook hier dat het niet de bedoeling is dat de sociale driegeleding op school wordt onderwezen, maar wel dat ze de leraren tot inspiratie dient.

Vanaf de tweede graad ontluikt het oordeelsvermogen van de leerlingen helemaal. Dit vraagt bijzondere aandacht om dit nieuwe vermogen te oefenen. Dit oefenen kan in de kunstzinnige en praktische activiteiten in de vorm van innerlijke onbevooroordeeldheid (onbevangenheid)⁶⁴, maar maar wordt ook expliciet geoefend in de lessen waar de fenomenologische onderzoeksmethode wordt toegepast. (Zie ook het thema 'Leren en onderzoek'.)

2.6.3. Methodologische wenken

- Steinerpedagogie wil bij kinderen en jongeren het begrijpen aanmoedigen: een begrijpen van de natuurwereld, de cultuurwereld en van zichzelf op basis van een bewustzijnsontwikkeling. Dat betekent het aangaan van relaties in verschillende verhoudingen: ik-wereld, ik-jij, met zichzelf.
- Het wekken van interesse voor de wereld in al zijn verschijningen vindt plaats in alle vakken, op basis van een grondhouding van (leren) vragen stellen.
- Het is belangrijk de leerlingen goed onderscheid te laten maken tussen een feit en een mening.

2.7. Visie op gezondheidseducatie

In 1986 maakte de Wereldgezondheidsorganisatie in het Handvest van Ottawa⁶⁵ de bevordering van gezondheid tot een wereldwijde eis en ging daarbij uit van een holistisch gezondheidsconcept dat naast gezondheids- ook sociale aspecten omvat. Het concept van de *Health Promoting School* ontstond.

Een *Health Promoting School* (HPS) omhelst de volgende drie gebieden:

1. **Formeel gezondheidscurriculum:** binnen het formele schoolcurriculum wordt aan onderwerpen op het gebied van gezondheidsvoorlichting specifieke lestijd besteed om leerlingen te helpen de kennis, houding, vaardigheden en competenties te ontwikkelen die nodig zijn voor gezonde keuzes.
2. **Ethos en omgeving van de school:** gezondheid en welzijn van leerlingen en personeel worden bevorderd via het verborgen of informele leerplan, dat waarden en attitudes en de fysieke en sociale omgeving en setting van de school omvat en die binnen de school bevorderd worden.
3. **Betrokkenheid bij het gezin en de gemeenschap:** scholen streven naar samenwerking met gezinnen, externe instanties en de bredere gemeenschap om het belang van deze andere invloedssferen op de houding en het gedrag van kinderen en jongeren te erkennen.

Het gaat hier fundamenteel om een omkering van de top-down-aanpak: het is een hulpbron-gerichte interventieaanpak, waarbij gewerkt wordt met de jongeren als krachtige actoren van gezonde verandering en niet als slachtoffers en ontvangers van risicofactoren.

Salutogenese

Salutogenese werd door de Israëlië-Amerikaanse socioloog Aaron Antonovsky in 1979 geïntroduceerd in een poging te verklaren wat mensen gezond houdt, in tegenstelling tot de klassieke zoektocht naar oorzaken van ziekte. Hij leverde voor de realisatie van dit holistisch gezondheidsconcept een belangrijke bijdrage door zijn onderzoek naar de ontwikkeling van

⁶⁴ BRATER, M. e.a., *Berufsbildung und Persönlichkeitsentwicklung*, Freies Geistesleben, Veröffentlichungen der Gesellschaft für Ausbildungsforschung und Berufsentwicklung e.V. München, Stuttgart, 1988.

⁶⁵ SIGGING, H., 'Het Ottawa-Charter', in: *Tijdschrift M&G*, jg 20, nr. 4, beschikbaar: https://www.venvn.nl/media/onvefyne/v-vn-m-g-nr4-2020_klepelenklok.pdf.

gezondheid. Hij toonde aan hoe iemands innerlijke houding gezondheid en ziekte kunnen beïnvloeden: zijn of haar gevoel van te kunnen begrijpen, te kunnen handelen en het zinvol zijn van het leven te beleven. Gezondheid wordt gezien als een onstabiele toestand van evenwicht tussen de factoren die ons dagelijks schaden (milieuvervuiling, voedseladditieven, ruzies, stress, angst en frustratie) en de opbouwende processen die deze beschadigingen op genezende wijze tegengaan en het immuunsysteem versterken. De positie van een persoon op het ziekte-gezondheidscontinuüm wordt bepaald aan de hand van het concept *Sense of Coherence* (SOC). Deze SOC omvat drie dimensies (vanuit medisch perspectief: coping, ziekte-inzicht en zingeving) en kan met gevalideerde vragenlijsten gemeten worden.

Sense of Coherence: zin en gevoel voor samenhang

Aan het begrip van de salutogenese danken wij de kennis van het zogenaamde 'gevoel van samenhang' (*Sense of Coherence* of SOC) en het belang daarvan voor levenslange gezondheid. Het hangt uiteindelijk van onze emotionele en mentale toestand af of het gevoelige gezondheids-evenwicht in de richting van ziekte beweegt of zich in het gezonde bereik kan vestigen. Antonovsky postuleerde het bestaan van gegeneraliseerde weerstands- of veerkrachtmiddelen, die in allerlei situaties kunnen worden gebruikt ter ondersteuning van het omgaan met oorzaken van stress en de spanning die daardoor wordt veroorzaakt. Wat alle gegeneraliseerde weerstandsmiddelen gemeen hebben, is dat ze een 'betekenis' geven aan de talloze stressoren die ons constant raken.

De meest stabiliserende gevoelens, die een mens telkens weer in de richting van gezondheid duwen, zijn:

- iets begrijpen (*understandability*): het vermogen om de verbanden in het leven te begrijpen; de prikkels die in de loop van het leven uit de interne en externe omgeving ontstaan, zijn gestructureerd, voorspelbaar en verklaarbaar;
- het kunnen hanteren (*manageability*): de overtuiging het eigen leven vorm te kunnen geven – het gevoel van beheersbaarheid, vergelijkbaar met het begrip 'verwachting van zelfredzaamheid' volgens Albert Bandura; men heeft de middelen om aan de eisen van deze interne of externe prikkels te voldoen;
- het zinvol vinden (*meaningfulness*): het geloof in de zin van het leven – het gevoel van zingeving; het gevoel dat de uitdagingen de benodigde inspanning en toewijding waard zijn.

Vertaald naar het onderwijs:

- Is mijn wereld/mijn situatie/mijn taak begrijpelijk, coherent, geordend? Ja, als ik de problemen en spanningen die ik ervaar, de taken die ik krijg, kan begrijpen en ook in een grotere context kan zien: helderheid, focus en bewustzijn, weten en begrijpen waarover het gaat en wat je moet/kan doen (niveau van begrijpen).
- Kan ik de taken die 'het leven', of die de leerkracht me geeft, oplossen? Ja, als ik de middelen heb en ze kan mobiliseren om mijn leven, mijn huidige problemen of mijn taken onder de knie te krijgen: bewustzijn van de middelen waarover je beschikt en erover beschikken (handelings- of copingniveau).
- Lijkt deze inspanning zinvol? Ja, als deze doelen, taken en projecten voor mij de moeite waard zijn om eraan mee te doen en erin te investeren: de gezondheid 'leven' – moeite en inspanning doen om een doel te bereiken (niveau van betekenis).

Indirecte gezondheidsopvoeding: het vormgeven van de lessen

Noch in de wetenschapstak pedagogie, noch in die van de geneeskunde wordt systematisch onderzoek gevoerd naar het effect op gezondheid en ontwikkeling van de ongeveer 15.000 uren die kinderen en jongeren in de schoolbanken doorbrengen. Dit is een ernstige tekortkoming. De menskunde die ten grondslag ligt aan de steinerpedagogie, ziet evenwel een parallel tussen opgroeien en ontwikkelen enerzijds en gezondheid anderzijds. Beide worden op dezelfde inzichten gestoeld. Het gaat hierbij om:

- kunstzinnig gevormde en levendige leerstof;

- integratief in elke aparte les-eenheid zoveel mogelijk alle zielengebieden (denken, voelen, willen) aanspreken en uitdagen;
- het versterken van zelfredzaamheid, zelfstandigheid en autonomie van elke leerling in de zin van de salutogenese, volledig vrij van elke vorm van chaos;
- onderwijs dat ritmisch wordt vormgegeven;
- de opvoedkundige hygiëne in het handelen van de leerkrachten.

Gezondheid als uitdaging in deze tijd

Tegenwoordig is al lang bekend dat veel systemisch-chronische ziekten, zoals zwaarlijvigheid, rugpijn, hoge bloeddruk, artrose en ook depressie, afhankelijk zijn van de levensstijl. Mogelijke risicofactoren zijn slechte voeding en gebrek aan beweging, maar ook sociale relaties en een gezond evenwicht tussen prestatie en rust zijn belangrijke beïnvloedende factoren.

Gezondheid is dus een waardevol bezit. Het is de basis van menselijke vrijheid, creativiteit en verantwoordelijkheid. Medisch onderzoek laat zien hoe mentale ervaringen een direct effect hebben op lichamelijke processen zoals hartslag en ademhaling, spijsverteringsactiviteit of het immuunsysteem.

We weten tegenwoordig ook dat stress in de vroege kinderjaren een bijna giftig effect kan hebben op de fysieke, sociale en cognitieve ontwikkeling.⁶⁶ De fysiologische basis van leren is goed onderzocht⁶⁷ en het verband tussen gezondheid en schoolprestaties heeft het bewustzijn van het belang van het bevorderen van gezondheid op scholen vergroot.⁶⁸ De salutogenetische benadering van steinerscholen is daarom vandaag de dag nog relevanter dan bij de oprichting honderd jaar geleden.

Psychosomatische effecten van scholing zijn door recent onderzoek in veel gevallen bevestigd.⁶⁹ Een opvoeding die met kinderen werkt op een ontwikkelingsgerichte en ervaringsgerichte-artistieke manier zal een zodanig effect op de lichamelijke ontwikkeling hebben dat zij zich in hun volwassen leven goed voelen in hun lichaam, zodat elke stap, elke handeling vreugde kan brengen.

Het lichaam als instrument voor het verwezenlijken van spirituele impulsen

Leraren in de steinerschool besteden bijzondere aandacht aan de fysieke aspecten van hun onderwijs. Want in de groeiende mens zijn het fysieke, emotionele en spirituele niveau veel nauwer met elkaar verweven dan bij volwassenen. Wat kinderen geestelijk ervaren, uit zich direct in lichamelijke reacties en kan permanent worden ingeprent in het zich nog vormende organisme. In de kindertijd en adolescentie wordt fysiologisch de basis gelegd voor wat later in het leven een grote impact heeft op gezondheid of ziekte.

De taak van opvoeding en onderwijs is daarom ook de omstandigheden te scheppen voor een zo gezond mogelijke lichamelijke ontwikkeling, zodat het lichaam een goed instrument kan zijn voor de verwezenlijking van de geestelijke en spirituele impulsen van de mens op latere leeftijd.

Steinerpedagogie is ritme

Het steineronderwijs heeft met zijn algemeen vormende en gezondheidsbevorderende aanpak als leidende gedachte: ritme, want "ritme draagt het leven."⁷⁰ Het gaat om het vermogen te balanceren tussen activiteit en passiviteit, spanning en ontspanning, tussen concentratie en contemplatie en tussen zelfbevestiging en waarneming van anderen. Dit onderwijs houdt in alle

⁶⁶ SHONKOFF, J.P. et al, 'The lifelong effects of early childhood adversity and toxic stress', in: *Paediatrics*, 129, 2012, p. 232–246.

⁶⁷ RITTELMEYER, C., *Pädagogische Anthropologie des Leibes. Biologische Voraussetzungen der Erziehung und Bildung*, Weinheim, 2002.

⁶⁸ PAULUS, P., *Bildungsförderung durch Gesundheit. Bestandsaufnahme für eine gute gesunde Schule*, Weinheim, 2010.

⁶⁹ ZDRAŽIL, T., 'Gefährdung und Schutz einer gesunden Kindheit durch die Schule', in: LOEBELL, P., SCHUBERTH, E. (Hrsg.), *Menschlichkeit in Pädagogik und Erziehungswissenschaft*, Bad Heilbrunn, 2012.

⁷⁰ Rudolf Steiner in 1924 aan Rudolf Hauschka, de oprichter van WALA Heilmittel GmbH, op de vraag wat het leven was.

lessen rekening met de nauwe samenhang tussen psychologische en fysiologische processen, vooral bij kinderen, door middel van haar ritmisch opgebouwde methodiek.

Fundament: ritme tussen opbouw en afbraak

De steinerpedagogie ziet een nauwe samenhang tussen de psyche van een mens en de krachten die zijn organisatie opbouwen en gezond houden. Voor de ziel wordt met name onderscheid gemaakt tussen kennen en handelen, tussen afstandelijk observerend bewustzijn en hartelijk handelen.

De lichamelijke fundamenten van het bewustzijn liggen in het zenuw- en zintuigstelsel met het hoofd als centrum, terwijl de wil geworteld is in het onbewuste stofwisselingssysteem en zich vooral uit in de bewegingen van de ledematen. Ten opzichte van de organische levenskrachten heeft het bewustzijn een afbrekende werking – een feit dat gemakkelijk kan worden waargenomen in het verschijnsel van vermoeidheid na intellectuele inspanning. Het metabolisme daarentegen bouwt het bewustzijn op, maar duwt het ook terug – bijvoorbeeld in vermoeidheid na het eten. In het hart en het ademhalingsstelsel ligt het oscillerende centrum dat de twee polen ritmisch verbindt en in evenwicht houdt. Voor het steineronderwijs ligt een essentieel fundament van gezondheid in een ritmisch samenspel tussen lichamelijke opbouw en afbraak, tussen waken en slapen, kennen en handelen.⁷¹ Het gezonde samenspel van lichamelijke en geestelijke functies moet eerst in de kindertijd en de adolescentie op een stabiele manier worden gevormd.

⁷¹ MARTI, T., *Wie kann Schule die Gesundheit fördern? Erziehungskunst und Salutogenese*, Stuttgart, 2006. Zie ook: ZDRAŽIL, T., 'Die Bedeutung der Gesundheitswissenschaften für das pädagogische Denken. Der gesundheitsfördernde Ansatz der Waldorfpädagogik', in: PASCHEN, H. (Hrsg.), *Erziehungswissenschaftliche Zugänge zur Waldorfpädagogik*, Wiesbaden, 2010.

3. Leren en onderzoek

“J.K. Rowling, schrijfster van de *Harry Potter* serie, vertegenwoordigt voor mij het verlangen van jonge mensen naar avontuurlijk en magisch onderwijs. Rowling ontloot voor een hele generatie het vermoeden dat er onderwijs bestaat dat enkel in de interval tussen uiterlijke feiten, vanuit perron 9 ¾, te vinden is.” (Frans Lutters)

3.1. Onderwijsdoelen

- L1. De leerlingen durven fouten maken om eruit te leren.° (attudinaal)
- L2. De leerlingen motiveren zichzelf om zich te blijven ontwikkelen.° (attudinaal)
- L3. De leerlingen gebruiken het gevoel als waarnemingsorgaan o.a. bij het beschrijven van fenomenen en om de gevoelens van anderen te leren waarnemen.° (attudinaal)
- L4. De leerlingen (leren) vertrouwen op hun zintuigen.° (attudinaal)
- L5. De leerlingen ontwikkelen een open onderzoekende houding, zonder oordeel of vooringenomen interpretatie.° (attudinaal)
- L6. De leerlingen erkennen dat hun eigen voorstellingen en oordelen een kleuring kunnen hebben, afhankelijk van hun denkstijl, hun positie en hun relatie met de waarneming.° (attudinaal)
- L7. De leerlingen reflecteren cyclisch en vakspecifiek over het eigen leerproces en sturen het op basis daarvan doelgericht bij. (13.01)
- L8. De leerlingen zetten (meta)cognitieve leer- en regulatiestrategieën in om zich leerinhouden eigen te maken. (13.02)⁷²
- L9. De leerlingen gebruiken school- en vaktaal. (13.03)⁷³
- L10. De leerlingen zoeken doelgericht informatie in diverse bronnen en verwerken die op een kritische en systematische manier. (13.04)⁷⁴
- L11. De leerlingen doorlopen een onderzoekscyclus in functie van een onderzoeksvraag in samenhang met inhouden van de tweede graad.
- L12. De leerlingen gebruiken een gepaste, zelfgekozen presentatiemethode in functie van een opdracht of uitdaging.
- L13. De leerlingen doorlopen bewust hun studie- of beroepskeuzeprocessus. (15.01)⁷⁵
- L14. De leerlingen werken op een veilige en duurzame manier met materialen, stoffen, organismen en technische systemen. (06.50)
- L15. De leerlingen voeren onderzoek aan de hand van een wetenschappelijke methode om kennis te ontwikkelen en om vragen te beantwoorden. (06.51)⁷⁶

3.2. Inleiding

Er kan op twee manieren naar onderwijs gekeken worden: enerzijds op basis van strategieën, anderzijds op basis van open leersituaties. Beide maken samen deel uit van het steinerpedagogisch leerbegrip. Tegen deze achtergrond ontvouwt het leren zich in twee richtingen:

⁷² Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

⁷³ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

⁷⁴ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

⁷⁵ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

⁷⁶ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad.

- *individualiseren*: hier horen het memoriseren van leerinhoud, het oefenen en studeren, de kennisoverdracht thuis, begrepen als ‘het zich eigen maken’, het leren in engere zin, zodat de zaken beklijven.
- en *integreren*, te begrijpen als het integreren van de eigen denkbewegingen in het (universele) wereld-denkkader, door in open lessituaties, waarvan de uitkomst niet vast ligt, te komen tot levende begrippen, in tegenstelling tot ‘kant-en-klare’ definities.⁷⁷ Er vormt zich een geheel van zinvolle verbanden, wetmatigheden en samenhang, dat resoneert met de omgevende wereld van de leerling.

3.3. Leren als *individualiseren*

3.3.1. Pedagogische intenties

De uitdaging is om de leerlingen begeleid de kans te geven om te oefenen in het zelfstandig omgaan met de gegeven leerstof. Het zelfstandig onderzoeken groeit als het per graad steeds meer de plaats inneemt van het leraar-afhankelijke onderwijzen. Ook aan binnenklasdifferentiatie kan maar gedaan worden in de mate dat er in de klas als geheel genoeg zelfstandig gewerkt kan worden.⁷⁸ De leerlingen krijgen in de zelfstandigheid voor de verwerking van de leerstof de ruimte voor eigenheid en de leerkracht krijgt zicht op de eigenheid van elk individu.⁷⁹

Als competentievorming in wezen bouwt op *zelfreflectie, zelfregulatie en zelforganisatie en actiebereidheid* fundamenteel als basis mee verondersteld wordt, verschuift de focus in de richting van de persoonlijkheid van de competentiedragers, hier de leerlingen.⁸⁰ Door de steinerpedagogie vanaf de tweede graad onder het motto te brengen van ‘opvoeden tot vragen stellen’, wordt in wezen nagestreefd wat met het begrip ‘competentie’ eigenlijk bedoeld wordt.

Door het ‘opvoeden tot vragen stellen’ ontstaan voorwaarden om het onafhankelijk bevragen van de wereld door de jongeren, op het eind van de derde graad, te ontwikkelen tot een steeds meer gereflecteerde wereldontmoeting. Tegelijk wordt de leerlingen in de lessen op die manier de

⁷⁷ STEINER, R., *Algemene menskunde als basis voor de pedagogie*, Vrij Geestesleven, Zeist., negende voordracht; SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., *Antroposofische menskunde begrijpen*, Via Libra, Antwerpen, 2021, p. 11 en 141; KIERSCH, J., ‘Lebendige Begriffe’, in: BOHNSACK, F., KRANICH, E.-M. (Hrsg.), *Erziehungswissenschaft und Waldorfpädagogik*, Beltz-Juventa, Weinheim und Basel, 1990, p. 75-94.

⁷⁸ REIJNGOUD, G., *Onderwijsmanagement en lespraktijk in vrije scholen*, Stichting Vrij Pedagogisch Centrum, Driebergen, 1994.

⁷⁹ Voor wie aandachtig leest, staat hier géén pleidooi voor leerling-georiënteerd leren zoals bijvoorbeeld in de vorm van PAV, dat géén fundamenteel en dragend deel uitmaakt van de ‘waldorf’ methode en -didactiek. Leerling-georiënteerd leren is een onderwijsvorm die staat tegenover leraar-georiënteerd leren. Die laatste is de klassieke, frontale onderwijsvorm. Bij inhoudelijk onderzoek merk je dat het begrip leerling-georiënteerd op verschillende plaatsen heel verschillende invullingen krijgt. Ga je naar de breedste betekenis, kan je stellen dat er zeker elementen zijn die terug te vinden zijn in de aanpak van de steinerscholen. Maar enkele essentiële kenmerken vind je uitgesproken niet terug in de steinerschool: leerlingen kiezen bijvoorbeeld niet zelf wat ze leren, op welk tempo ze dat doen en op welke manier. (Er zijn andere onderwijsvormen die hier wel of veel meer gebruik van maken.) Het leerling-georiënteerd onderwijs staat een omvorming van leerstof in ontwikkelingsstof in de weg. Voorwaarde daarvoor is namelijk het ontwikkelingsgerichte curriculum.

⁸⁰ “Als het leer- en competentiediscours zich toenemend op levenslang leren instelt en dit als zelfregulerende handelingssturing interpreteert, worden competentieconcepten noodzakelijkerwijs reflexief: zelforganisatie wordt gezien als resultaat van de wisselwerking van cognitieve, emotionele en motivationele bronnen, als bewuste sturing van het eigen leren in de richting van een reflexieve manier van het leven te voeren.” (SCHMIDT, S., *Lernen, Wissen, Kompetenz, Kultur. Vorschläge zur Bestimmung von vier Unbekannten*, Heidelberg, 2005, geciteerd in: ZECH, M.M., ‘Der Waldorflehrplan’, in: SCHIEREN, J., *Handbuch Waldorfpädagogik und Erziehungswissenschaft*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2016)

gelegenheid gegeven om zich bewust te worden van hun eigenste biografische impuls, aan de hand van hun interesses.⁸¹

3.3.2. Situering in het verticale curriculum

In de eerste graad van het secundair onderwijs gaat veel aandacht naar 'leren leren'. Dit gebeurt in de context van de school en alle vakken via doorlopende aandacht en zorg, en door afspraken tussen de verschillende leerkrachten.

De tweede en derde graad bouwen daarop voort. Methodisch komt er steeds meer focus op de feiten en hun onderlinge samenhang. Het blijft echter even belangrijk dat de leerlingen via het gevoel met de leerstof verbonden zijn, als dat ze hun rationeel en causaal denken ontwikkelen aan de feiten.

Het gaandeweg zelf ter hand nemen van het leerproces wordt op verschillende manieren ondersteund: direct en indirect.

3.3.3. Directe aanpak: *individualiseren of eigen maken*

Bij het *individualiseren* doordringen we de (steeds individuele) waarneming met het begrip. Daardoor krijgt de waarneming pas haar betekenis en verliest ze haar raadselachtig karakter. Er ontstaan dan voorstellingen, die herinnerd kunnen worden.⁸² Het is een *voorstellingsproces*. Hier horen o.a. de leerstrategieën thuis. Individualiseren kan ook begrepen worden als het *eigen maken*: memoriseren, automatiseren, oefenen, studeren, kennisoverdracht. Afhankelijk van de leerlingen kunnen veel verschillende wegen gegaan worden bij het verwerven, het inprenten, het verwerken van kennis.

Leeropvattingen en leeroriëntaties

Leren is een gekleurd proces. Eigen voorstellingen en denkpatronen vormen onder andere de leeroriëntatie en de leeropvatting van de leerling. De lerenden ervaren bepaalde gevoelens, die ontspringen aan die voorstellingen. Die bepalen sterk hoe gehandeld wordt, met onder andere een rol voor motivatie, betrokkenheid, volharding, de manier en intensiteit van verwerking. Leeropvattingen zijn voorstellingen die min of meer bewust leven, eventueel tot denkgewoontes kunnen worden. Ze blijven steeds veranderbaar. Gesprek hierover kan bewustwording bevorderen. Leeroriëntaties spelen een rol bij het aannemen van een bepaalde verwerkingsstrategie. Die strategie zal dan ook verschillen naargelang de leerling een verschillende oriëntatie heeft. Er wordt onderscheiden tussen: de testgerichte, de zelftestgerichte, de persoonlijk geïnteresseerde, de ambivalente of de beroeps(loopbaan)gerichte oriëntatie. Zie ook verder: 'Zelfbeheer van het leerproces' (3.3.4).

Leerwegen

Hier gaat het over wat, hoe, wanneer, waar en met wie er geleerd wordt. Biografische invloeden en persoonlijke motieven bepalen mee het leerproces: de eigen houding, het eigen gevoel, de eigen motivatie, de eigen perceptie van de moeilijkheid en meerwaarde, de eigen mogelijkheden. Verder mengt het onderwijs leerlingen met verschillende achtergronden, verschillende mogelijkheden en verschillende behoeften. Een leerweg is steeds een individueel verhaal. Die zal

⁸¹ ZECH, M., 'Der Waldorflehrplan - Curriculum, Lehrplan Oder Rahmenrichtlinie?', in: SCHIERENS, J., *Handbuch Waldorfpädagogik und Erziehungswissenschaft*, Beltz Juventa, Weinheim & Basel, 2016.

⁸² STEINER, R., *Algemene menskunde als basis voor de pedagogie*, Vrij Geestesleven, Zeist, 1991 (tweede voordracht), alsook: SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., *Antroposofische menskunde begrijpen*, Via Libra, Antwerpen, 2021, p. 31.

niet steeds rustig en probleemloos zijn. De leerlingen kunnen steeds in hun eigenheid gezien en erkend worden.

Strategieën

Verwerkingsstrategieën kunnen zijn: relaterend en structurerend; kritisch; memoriserend en herhalend; analytisch; concreet. De keuze van de verwerkingsstrategie van de leerling wordt mee bepaald door de leeroriëntatie van de leerling, maar ook door de voorstellingen ('beliefs') en instructiestijlen van de leraar.⁸³

Leerstijlen

Een leerstijl vertelt iets over iemands voorkeuren van leren of leerstof verwerken.⁸⁴

Informatie

Jongeren van veertien à zestien jaar kan het nog moeilijk vallen om het onderscheid te maken tussen gevoelens en feiten. Het leerplan biedt daarom veel mogelijkheden tot het oefenen van een kritische houding ten opzichte van informatie. Dit is in de huidige maatschappij met haar overvloed aan digitale media zeker noodzakelijk. (Zie ook het thema 'Media'.)

Leerlingen moeten informatie begrijpen, maar ook onthouden, terugvinden en toepassen wanneer nodig. Er bestaat geen enkele leeractiviteit noch -strategie die in elke leersituatie de voorkeur verdient. Afhankelijk van de opdracht (periodetaak, groepswork, jaar- of eindwerk, ...) zal de informatievraag verschillen.

De manier waarop en de diepgang waarmee een leerling informatie verwerft en verwerkt, krijgt richting door het perspectief van de gehanteerde leeractiviteiten. Die staan op hun beurt in functie van het leerdoel:

- memoriseren (individualiseren) leidt tot een op reproductie gerichte verwerking;
- relateren (integreren) leidt tot een betekenisvolle en diepgaande verwerking.

Het zelf kiezen van een gepaste presentatiemethode gaat het presenteren vooraf en is een onlosmakelijk deel van het proces. Een presentatie kan deel zijn van het periodeonderwijs, van een (periode-)taak, van een tentoonstelling, van een jaar- of eindwerk. De presentatievormen hebben bij voorkeur een kunstzinnig karakter.

In de eerste graad kon ervaring worden opgedaan met het gebruik van een inhoudstafel bij het schrijven van een eigen periodeschrift. Algemeen geldt: wat één keer zelf opgemaakt werd, beklijft beter en langer. Het periodeschrift biedt hier goede mogelijkheden.

Begeleiding in de keuze, het verwerken en voorstellen van informatie kan samengaan met stijgende autonomie: van samen met de leraar of in overleg met andere leerlingen, tot helemaal zelfstandig.

Bronnen

Een adequaat en zinvol gebruik van bronnen allerlei vooronderstelt al een zeker begrippenkader dat vanuit het geheugen, als parate algemene kennis, ter beschikking is.

Bronnen kunnen gekozen worden aan de hand van vragen:

- Wat vraag ik? aan wie vraag ik het? weet ik het zelf?
- Zoek ik het op in een boek of bibliotheek? zoek ik het online? Voor- en nadelen boek versus online?

⁸³ DE SMEDT, F., *Verklaringen voor de cognitieve verwerkingsstrategieën van leerlingen in de derde graad ASO secundair onderwijs voor het vak Geschiedenis*, masterproef UGent, 2012, online beschikbaar: https://libstore.ugent.be/fulltxt/RUG01/001/893/907/RUG01-001893907_2012_0001_AC.pdf.

⁸⁴ Zie bijvoorbeeld: KOLB, D., *How You Learn is How You Live. Using Nine Ways of Learning to Transform Your Life*, Berrett-Koehler, 2017; VERMUNT, J., *Leerstijlen en sturen van leerprocessen in het hoger onderwijs: naar procesgerichte instructie en zelfstandig denken*, Lisse by Swets en Zeitlinger, 1992; maar ook: KIRSCHNER, P., 'Stop propagating the learning styles myth', in: *Computers & Education*, Vol. 106, maart 2017.

- Gebruik van verschillende zoekmachines, websites, digitale tijdschriften en boeken, audiovisueel materiaal, ... kan aangeraden worden.
- Moet er copyright gerespecteerd worden?
- Wat is de relevantie van de informatie voor de taak?

Voor- en nadelen van de verschillende bronnen kunnen onderzocht worden:

- Correctheid van de bron: kunnen meerdere, verschillende informatiebronnen over hetzelfde item geconsulteerd worden? Is er overeenstemming, verschil? Hoe die te verklaren?
- Past de grootte of uitgebreidheid, overzichtelijkheid van de bron bij mij, mijn opdracht?
- Past het taalgebruik bij mij, mijn opdracht (taal, complexiteit, stijl, woordenschat), ...?

Onderzoek van de betrouwbaarheid kan uitmonden in vragen als:

- Wie is de auteur? Wanneer, waarom, voor wie is het gepubliceerd?
- Wat zijn de bronnen van de auteur?
- Welke links worden gegeven?
- Hoe ben ik hier aangeraakt: zelf gevonden of aangereikt gekregen?

Voor- en nadelen van de verschillende zoekmachines kunnen onderzocht worden:

- Hoe gebeurt de opslag van de gegevens?
- Omgang met privacy, dataverwerking?

De criteria om de geschiktheid van een bron, zoekmachine of -strategie te toetsen zijn afhankelijk van het onderwerp, de werking van een databank, de zoekmethode, het documenttype, ... Het onderzoeken en beoordelen kan met stijgende autonomie: samen met de leraar, samen met andere leerlingen, zelfstandig.

Het opstellen van een bibliografie of literatuurlijst past als onderdeel van een (periode-)taak, van een jaar- of eindwerk.

Methodologische wenken

Transfer

Met een transfer naar de reële wereld, buiten de klasmuren, wordt een meer beklijvende leervooruitgang geboekt. Denk daarbij aan: het maken van bruikbare voorwerpen; de toepassingen uit de techniek en industrie in fysica, chemie, technologie; het jaarwerk of eindwerk; het klastoneel; de verschillende ervaringsgerichte werkweken; een zeilreis; ... Deze contexten kunnen bij het leren efficiënter blijken te zijn dan klassituaties.

Er kan omgekeerd ook aandacht zijn voor de transfer van cognitieve leeractiviteiten naar vaardigheden en attitudes, het gebruiken van de opgedane kennis in (keuzes in) het dagelijkse leven.

Leerpraktijken

Leerlingen hebben voorkeuren voor bepaalde leerstrategieën. Gelukkig zijn dat geen vaststaande eigenschappen: veranderen, verbeteren, bijsturen en uitproberen kan steeds opnieuw. Leraren of medeleerlingen kunnen aan leerlingen aangeven op welke (andere) manieren de aangeboden leerstof verwerkt kan worden. Het delen van eigen ervaringen van goede en minder goede leerpraktijken kan (nieuw) inzicht geven. Vanuit verschillende leeractiviteiten kan zo de eigen passende vorm gevonden of bijgestuurd worden.

*Portfolio*⁸⁵

Portfoliowerk leent zich goed voor het (bewustwordings)proces van het leren. Portfoliowerk biedt mogelijkheden om de opgedane ervaringen, de evaluaties en keuzes in de leerpraktijk te onderzoeken, te reflecteren, te evalueren, te expliciteren en te documenteren.

⁸⁵ Zie bijvoorbeeld: IWAN, R., *Toon wat je kunt. Portfoliowerk als spel van de Steinerpedagogie*, Rudolf Steineracademie, Antwerpen, 2006; KRIJGER, A., *Contemplatieve reflectie voor portfolio en actieonderzoek*, Via Libra, Antwerpen, 2016.

3.3.4. Indirecte aanpak: zelfbeheer van het leerproces

Beheerder worden van de eigen leerprocessen is alleen mogelijk door 'iets' te leren. Domein- en vakspecifieke inhouden dienen als basis om deze onderwijsdoelen te behalen. Bijgevolg zijn deze leerdoelen geen leerstofonderdeel of vak op zich.

Motieven

Opdat leerlingen zich innerlijk met de leerstof zouden bezighouden, is het niet voldoende om deze in de klas 'behandeld' te hebben. Leraren staan voor de uitdaging om hun lessen zo in te richten dat de leerlingen iets (willen) doen met die leerstof. Natuurlijk horen hier studie, oefenen en verwerken bij. Het leren moet echter vooral gewild zijn: er is een *motief* nodig om tot het werkelijke leren te kunnen komen. Dat kan door:

- enerzijds op het gepaste moment dié leerstofonderdelen aan te bieden waarmee de wil van de leerlingen zich kan verbinden; op zichzelf is echter dit *ontwikkelingsgerichte curriculum* niet genoeg;
- anderzijds de *kunstzinnige* manier waarop met de leerstof wordt omgesprongen, zodat ook een gevoelsverbinding tot stand kan komen.

Nadat zo het interessevuur van de leerlingen is aangewakkerd, moeten de leerlingen de leerinhouden ook verwerven en, zo ver als voor ieder van hen persoonlijk mogelijk is, hun leerproces daarbij in de hand nemen. Leren wordt hier bij uitstek een persoonlijk ontwikkelingsproces.

In de mate dat niet alleen de overdracht van voorstellingsinhoud, maar ook de eigen activiteit, zoals bij het vormen van voorstellingen in het kunstzinnig oefenen en in het praktische werken, opgenomen wordt, zullen de jonge mensen ervaren dat zij deelhebben aan het tot stand komen van de werkelijkheid. Dat kan de motivatie sterken om levenslang met die wereld, en met de eigen plek daarin, bezig te zijn.

Levenslang leren

Als onderwijs interesse wekt, dan vinden leerlingen het 'vuur' om hun leerproces zelf te willen opnemen. Als ze ook kunnen reflecteren over dat leerproces en zichzelf bijsturen, dan creëren ze een springplank voor levenslang leren.

In dit perspectief kan er een eerste zicht komen op de mogelijke studie- en beroepskeuze. Het doorlopen van een studie- of beroepskeuzeprocess in de vorm van onder andere het oriënteren met behulp van keuzetaken (bijvoorbeeld individuele interesse uitdiepen bij jaar- en eindwerk), exploreren in de breedte, exploreren in de diepte, enzovoort, kan hierin ondersteuning geven.

Methodologische wenken

Het leerproces begeleiden tot zelfbeheer

Het is de verantwoordelijkheid van de leraren om door spiegeling, gesprek en evaluatie voor realistische, gepaste voorstellingen bij de leerlingen te zorgen, waardoor steeds meer zelfregulatie kan ontstaan. Regulatie kan van de leerling zelf uitgaan of externe sturing nodig hebben.

Aanvankelijk kan de leraar het beheer van de leerprocessen (tijdelijk) nog mee opnemen. Regulatie kan gericht zijn op het leerproces, op de leerresultaten of de leerinhoud.⁸⁶

Naarmate leerlingen zelfstandiger leren werken, en dus minder leraar-afhankelijk, wordt het leren beklijvender. De mogelijkheden voor binnenklasdifferentiatie vergroten naarmate de klas zelfstandiger werkt. Het is een proces dat zich in de uiteenzetting tussen leerkracht en leerlingen voltrekt. Het gaat dus niet over 'trek-uw-plan' of vraaggestuurd leren. Anderzijds moeten leerlingen die meteen reageren 'dat ze de opdracht niet begrijpen', niet altijd op hun wenken bediend worden. Dat bevordert alleen maar de leraar-afhankelijkheid. De leerkracht moet er dus

⁸⁶ Zie bijvoorbeeld: VERMUNT, J., *Leerstijlen en sturen van leerprocessen in het hoger onderwijs: naar procesgerichte instructie en zelfstandig denken*, Lisse by Swets en Zeitlinger, 1992.

een gevoel voor ontwikkelen waar of wanneer hij direct moet helpen of waar of wanneer hij moet laten wachten.

Vragen stellen

De zelfstandigheid kan geoefend worden voor, tijdens en na de opdracht.

Opgave lezen, nadenken, onderzoeken, overwegen, vergelijken, oplossingen zoeken, vragen stellen, vergroten de zelfstandigheid alvorens aan de opdracht begonnen wordt. Het komt erop aan dat de leerlingen leren goede vragen stellen, onder andere om goed te verwoorden wat ze wel en niet begrijpen of kunnen. Het gaat bijvoorbeeld om het vermogen een onbegrepen opdracht om te zetten in een duidelijke vraag. Dit kan (klassikaal) begeleid worden met reflectieve vragen. Tijdens de opdracht gaat de planning en het terugkoppelen daarnaar, het leggen van verbanden met de aanpak in andere opdrachten of met andere ervaringen, als 'monitoring' over en weer. Door zelf- of peerevaluatie en reflectie op het verloop van de opdracht, met eventuele aanpassingen, wordt de zelfstandigheid tijdens de opdracht vergroot. Na het afsluiten van de opdracht kunnen een peer- of zelfevaluatie volgen met reflectie en terugkoppeling naar het resultaat of toekomstig leergedrag. In een onderwijsleer- of klasgesprek kan vanuit reflectie op vroegere ervaringen een volgende of nieuwe stap voorgenomen worden. Op het einde van een lessenreeks of periode of op een afgesproken datum kan er teruggekeken worden. Een korte evaluatie en terugkoppeling volgt. Elke leerling kan dit persoonlijke leertraject documenteren, bijvoorbeeld met tips en tops voor zichzelf, voor elkaar.

Zelfbewuste emoties

Zelfbewuste emoties (schaamte, trots, schuld, ...) hebben een signaalfunctie en zetten aan tot zelfreflectie en zelfsturing. Emoties zijn acties die met voorstellingen en denkgewoontes samenhangen. Ze zetten steeds aan tot gedrag. Ook hier kan het gesprek een verhelderende rol spelen: veranderen de voorstellingen en denkgewoontes, dan veranderen de emoties en bijgevolg ook het gedrag.⁸⁷

Zelfregulatie door kunst en atelierwerk

Kunstzinnige en praktische activiteiten maken deel uit van het curriculum van het steineronderwijs, als persoonsvormende elementen. Beide geven meerdere aanknopingspunten voor regulatie.

Kunstzinnig oefenen, maar ook het praktische atelierwerk helpen bij:

- de scholing van het denken
- de controle van de gevoelens
- de wilsscholing
- de ontwikkeling van tolerantie (positiviteit)
- de innerlijke onbevooroordeeldheid (onbevangenheid)⁸⁸

Brede evaluatie

Als fouten als leerkans worden gezien, kunnen ze een positieve ervaring worden. Daarvoor kan ondersteuning van de leeromgeving een hulp zijn in het afstemmen van het zelfbeeld, leerdoel en leeropvatting.

Een brede en kort opvolgende evaluatie is voor de leraar een belangrijk instrument: vanuit zorgvuldige waarneming feiten en resultaten kaderen in het groter geheel van het individuele leerproces. Wordt de leerling zo begeleid om zicht te krijgen op de eigen leeropvattingen en

⁸⁷ Zie bijvoorbeeld: GÜLDNER, M., 'Over zelfbewuste emoties, zelfwaardering en zelfregulatie', in: *Tijdschrift Kinder- en Jeugdpsychotherapie*, 1 2015, online beschikbaar: <https://www.vkjp.nl/tijdschrift-artikelen/tkjp-2015-1-over-zelfbewuste-emoties-zelfwaardering-en-zelfregulatie>.

⁸⁸ BRATER, M. e.a., *Berufsbildung und Persönlichkeitsentwicklung*, Freies Geistesleben, Veröffentlichungen der Gesellschaft für Ausbildungsforschung und Berufsentwicklung e.V. München, Stuttgart, 1988.

leerhouding, dan komt het proces van het leren in eigen beheer op gang. (Zie hoofdstuk 'Evaluatie': deel 3, hoofdstuk 5.)

De rol van de leraar in de klas als leergemeenschap

In het geheel van 'het leren als een kunstzinnig proces'⁸⁹ speelt het handelen van de leraar een cruciale rol. Uit onderzoek⁹⁰ blijkt dat onder andere de verwerkingsstrategieën van leerlingen een bepalende invloed ondergaan van

- de voorstellingen ('*beliefs*') van de leraar over leren, instructie en de leerlingen;
- de instructiestrategieën van de leraar: of activerend, zelfstandig, skills-, leerling-georiënteerd, of traditioneel, afhankelijk, inhoud-, leraar-georiënteerd, onderwijs;
- de leeroriëntatie van de leerling zelf.

3.4. Onderzoek: het *integreren*

3.4.1. Pedagogische intenties⁹¹

Krachtige ervaringen versus vervreemding

De belangrijkste bedoeling is de leerlingen krachtige ervaringen mee te geven. Het streven is om tot een geordend begrip te komen van fenomenen, waarbij het narratief aan de hand van historische bronnen (in de geschiedenis) of het experiment (in de natuurwetenschappen) als bemiddelaar optreedt tussen jongeren en de wereld. Zo meent de steinerpedagogie een tegenwicht te vormen tegen verschillende vormen van vervreemding: van de natuur, van de eigen omgeving en identiteit, van het verloop van de mensheidsgeschiedenis en de eigen plaats daarin, ...

Fenomenologische benadering

Dit kan bijvoorbeeld in het geschiedenisonderwijs door onderzoek van tijdsfenomenen die behandeld worden aan de hand van historische bronnen. In het wetenschapsonderwijs gebeurt dit door het – bij voorkeur – zelfstandig uitvoeren van experimenten. Het gaat er dan om fenomenen

- met wakkere aandacht te benaderen,
- precies te observeren,
- te ordenen, en
- ten slotte te analyseren.

De interpretatie van fenomenen of experimenten houdt in:

- het afwegen van verschillende perspectieven,
- het vormen van hypothesen⁹²,
- duidelijk vaststellen welke factoren in het spel kunnen of moeten zijn.

Wanneer dan bepaalde inzichten worden verworven, staan de betrokkenen voor een fundamentele keuze:

⁸⁹ SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., o.c., p. 39.

⁹⁰ Zie hiervoor bijvoorbeeld: DE SMEDT, F., VALCKE, M., *Verklaringen voor de cognitieve verwerkingsstrategieën van leerlingen in de derde graad ASO secundair onderwijs voor het vak Geschiedenis*, Universiteit Gent, 2012. Online beschikbaar: https://libstore.ugent.be/fulltxt/RUG01/001/893/907/RUG01-001893907_2012_0001_AC.pdf.

⁹¹ Tekst naar Wilfried Sommer in de Engelse online versie van het waldorfleerplan, online beschikbaar: <https://www.waldorf-resources.org/vertical-curriculum/physics>.

⁹² Steiner over hypothesen: "Een hypothese betekent altijd niet meer dan dat het waarschijnlijk is dat deze of gene ervaring opgedaan zal worden binnen een bepaald verschijningsgebied." – "Hypothesen zijn steigers, die men voor het gebouw opricht en die men weer afbreekt wanneer het gebouw klaar is; ze zijn onontbeerlijk voor de arbeider; maar hij moet de steiger niet met het gebouw verwarren." (uit: STEINER, R., *Goethes wereldbeschouwing*, Vrij Geestesleven, Zeist, 1983, p. 60-61)

- ze kunnen ofwel de hypothesen volgen die rechtstreeks uit de waarnemingen naar voren zijn gekomen,
- of ze kunnen niet-waarneembare variabelen of dimensies introduceren (atoommodel, fotonen, ...) die dan in principe als oorzaken achter de verschijnselen zouden werken.

De steinerpedagogie hanteert in de eerste plaats een fenomenologische benadering waarbij uit een reeks concrete verschijnselen, en nergens anders vandaan, de factoren worden afgeleid die deze verschijnselen bepalen. Het gaat erom de jongeren te laten inzien dat een coherente beschrijving van de natuur mogelijk is zonder dat er noodzakelijkerwijs een conflict (vervreemding) bestaat tussen directe waarnemingen enerzijds en theoretische modellen anderzijds. Die laatste hebben een ordenend effect en kunnen worden gepresenteerd in de vorm van grafieken, symbolen of wiskunde. Fenomenologie is niet wars van theorie, maar probeert theoretische posities te genereren in dialoog met de waargenomen verschijnselen.

De bedoeling is de leerlingen van het idee te vrijwaren dat zij, door zich een coherent verklaringsmodel eigen te maken, iets van het wezen van de wereld hebben begrepen. In overeenstemming met andere pedagogische benaderingen⁹³ wil het steineronderwijs daarom ontologische interpretaties van zuiver epistemologische modellen vermijden. Dat wil zeggen dat de vraag 'Waarom?' met het antwoord 'Omdat' moet verschuiven naar de vraag 'Hoe?' met als antwoord de wetmatigheid. Dus niet: "Waarom heeft een stier horens?" – "Omdat hij zich ermee kan verdedigen." Maar: "Hoe komt het dat een stier horens heeft?" (waarmee hij zich in bepaalde omstandigheden kan verdedigen!) en dan de wetmatige duiding. Om die reden komen bijvoorbeeld atoommodellen of communicatiemodellen bij voorkeur pas in het leerplan voor als de leerlingen oud genoeg zijn om zich bewust⁹⁴ te worden van hun eigen (integreerende) bijdrage aan de begripsvorming. Meestal wordt pas vanaf de derde graad rekening gehouden met dit vermogen, dat ook als 'meta-conceptuele competentie' beschreven kan worden.⁹⁵

Samenvattend kan worden gesteld dat als ideaal

- in de klassen 6 tot 10 de onderwijsmethode zuiver fenomenologisch is – eventuele accumulatie van kennis komt voort uit experimenten die de leerlingen samen hebben meegemaakt of uit het historisch verhaal op basis van historische bronnen;
- in de klassen 11 en 12 de relatieve verdiensten van de fenomenologische en verklarende modelbenadering evenwaardig besproken worden.

⁹³ BADER, F., 'Quantenmechanik macht Schule', in: *Physikalische Blätter*, 10/2006, p. 65-67.

⁹⁴ Zie bijvoorbeeld: SAÇKES, M., TRUNDLE, K., 'Change or Durability? The Contribution of Metaconceptual Awareness in Preservice Childhood Teachers' Learning of Science Concepts', in: *Research in Science Education*, juni 2018, online beschikbaar: https://www.researchgate.net/profile/Kathy-Trundle/publication/303320092_Change_or_Durability_The_Contribution_of_Metaconceptual_Awareness_in_Preservice_Early_Childhood_Teachers'_Learning_of_Science_Concepts/links/5c37747d458515a4c71b70ba/Change-or-Durability-The-Contribution-of-Metaconceptual-Awareness-in-Preservice-Early-Childhood-Teachers-Learning-of-Science-Concepts.pdf.

⁹⁵ "Metaconceptuele Kennis, (...) -Bewustzijn, (...) -Evaluatie gaat over het oordelen over de geldigheid van concurrerende concepties. (...) Deze processen vragen van leerlingen om zich bezig te houden met een hoger niveau van denken over de onderwezen concepten. Deze praktijken zijn ontworpen om studenten te helpen de onderwezen wetenschappelijke concepten te begrijpen en volledig te doorgronden en daardoor betere academische prestaties op te tekenen." Zie: ONAH, K.T., 'Effect of Metaconceptual Teaching Approach on Students' Academic Achievement and Interest in Quantum Physics in Enugu Education Zone', in: *ResearchGate*, March 2022, online beschikbaar: https://www.researchgate.net/profile/Kingsley-Onah/publication/359618573_Effect_of_Metaconceptual_Teaching_Approach_on_Students'_Academic_Achievement_and_Interest_in_Quantum_Physics_in_Enugu_Education_Zone/links/624583ae8068956f3c5c57d6/Effect-of-Metaconceptual-Teaching-Approach-on-Students-Academic-Achievement-and-Interest-in-Quantum-Physics-in-Enugu-Education-Zone.pdf.

3.4.2. Situering in het verticale curriculum

Lagere school

In de zesde klas van de lagere school komen bijvoorbeeld de eerste speelse experimenten met de volgende inhouden aan bod: geluid, licht, warmte, elektriciteit en magnetisme. Dit gebeurt op een kunstzinnige, karakteriserende manier waarbij het waarnemen voorop staat.

Eerste graad

De middelbare steinerschool bouwt daarop voort: o.a. mechanica (hefbomen) en hydrostatica (druk, verbonden vaten, ...), eerste kennismaking verbranding, zuren en basen, komen aan bod. De methode blijft aanvankelijk narratief (bijvoorbeeld bij geschiedenis), maar gaandeweg komt de focus steeds meer te liggen op de feiten en hun onderlinge samenhang (bijvoorbeeld in de wetenschappen).

Tweede en derde graad

Bij de overgang naar de puberteit zal bij de jongeren het causale denken steeds meer op de voorgrond treden en zijn plaats opeisen naast het gevoelsmatige beleven van de wereld dat tijdens de lagere school overheerste. Het is even belangrijk dat de leerlingen via het gevoel met de leerstof verbonden zijn, als dat ze hun rationeel en causaal denken ontwikkelen aan de feiten. Het denken van de leerlingen verloopt voor het grootste deel causaal, soms tot in het extreme toe. De verschillende lesinhouden lenen er zich toe om daar zowel de kracht als de gebreken van te leren kennen; het leren gebruiken van bewijs, het leggen van verbanden, meerdere perspectieven leren innemen, enzovoort, zijn nieuwe vormen van denken waarmee de leerlingen kennismaken. Het opbouwen van referentiekaders (geschiedenis), alsook een inleiding in de methodiek van het onderzoek, behoren in de middelbare steinerschool tot de leerdoelen, beginnend in de tweede, maar vooral in de derde graad. De keuze voor de lesinhouden moet gezien worden in het licht van de (innerlijke) ontwikkelingsprocessen bij kinderen en jongeren. Zowel de inhouden als de doelen van het onderwijs beogen deze ontwikkelingsprocessen te ondersteunen.

3.4.3. Integreren: het vormen van levende begrippen

Steinerpedagogie streeft niet alleen naar de overdracht van voorstellingsinhouden, maar wil ook de eigen activiteit bij de vorming van voorstellingen bewust maken en bevorderen.

Bij het *integreren* voegen we de eigen denkbewegingen in in het (universele) wereld-denkkader, om te komen tot open, levende begrippen.⁹⁶ Zo vormt zich een geheel van zinvolle verbanden, wetmatigheden en samenhang, als coherente beschrijving van de natuur, dat resoneert met de omgevende wereld van de leerling. Een conflict (in de vorm van vervreemding) tussen directe waarnemingen en theoretische modellen wordt vermeden. Door de eigen denkactiviteit die opgebracht moet worden, gaat het om een *wilsproces*. Het kan ook aangeduid worden als *relateren* of *universaliseren*.

Methodisch-didactische traditie

Er bestaat in de steinerpedagogie een rijke methodisch-didactische traditie in de vorm van het bevorderen van de eigen activiteit en het vormen van levende, open begrippen:

- het periode-onderwijs, met zijn verschillende vormen van individuele verwerking;
- de goetheanistische fenomenologie;
- onderwijs dat doordrongen is van kunstzinnigheid;
- levensleren.

⁹⁶ STEINER, R., o.c., negende voordracht; SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., o.c., p. 11 en 141; KIERSCH, J., 'Lebendige Begriffe', in: BOHNSACK, F., KRANICH, E.-M. (Hrsg.), *Erziehungswissenschaft und Waldorfpädagogik*, Beltz-Juventa, Weinheim und Basel, 1990, p. 75-94.

Goetheanistische fenomenologie

Voor het bevorderen van de eigen-activiteit bij de vorming van levende, open begrippen gebruiken de steinerscholen de goetheanistische fenomenologie. Het gaat om fundamentele methodiek: het onderzoek in drie stappen, namelijk gevolgtrekking-oordeel-begrip.⁹⁷ Auteurs zoals Jost Schieren en Wilfried Sommer⁹⁸ beschrijven hoe in de fenomenologisch-didactische werkwijze drie fasen worden onderscheiden.

- In de *eerste* fase worden de leerlingen uitgedaagd om zich wakker en onbevangen te verbinden met aangeboden lesmateriaal, dat zij verstandig leren waarnemen. Op deze wijze ontmoeten zij de wereld. (waarnemen/onderzoeken/gevolgtrekking)
- In een *tweede* fase gaat het erom dat de leerlingen zich het waargenomene op individuele wijze eigen maken: de afloop wordt in herinnering gebracht. Er wordt zo bewust 'gekeken' hoe het ene uit het andere voortvloeide en door persoonlijke oordelen en meningen verhoudt de leerling zich tot de leerstof. (verwerken/contextualiseren/oordelen)
- In de *derde* fase worden de wezenlijke samenhangen, de verbanden en wetmatigheden blootgelegd. Het is de bedoeling dat de leerlingen daar via open vragen zelf toe komen. De leraar ondersteunt dit proces door in gesprek te gaan en de gedachtegangen kritisch te bevragen. Op die manier wordt de lesinhoud met begrippen doordrongen. (wetmatigheden en verbanden/conclusie/open begrippen)

De drie stappen vinden hun oorsprong in de methodiek waarbij niet wordt uitgegaan van starre begrippen in de vorm van definities. De rijke wereld van concrete fenomenen, beschreven of waargenomen, is de basis om *karakteriserend*, stap voor stap levende begrippen te vormen. Dit kan als fundament van de methodiek beschouwd worden.

Een onderzoeksproces is circulair: waar het onderzoek vanuit een onbevangen waarneming start, kan het vervolgonderzoek zijn oorsprong vinden in de geformuleerde hypothese. De fasen in het onderzoeksproces kunnen dus worden herhaald. Vanuit de hypothese kan dan opnieuw worden waargenomen – verwerkt – geconcludeerd.

Methodologische wenken

De genoemde werkwijze in drie fasen kan in tal van vakken worden toegepast en leent zich ideaal voor het periode-onderwijs: drie weken lang worden telkens de twee eerste lessen van de dag besteed aan één vak. Er is dus gedurende drie weken dag op dag les in hetzelfde vak.

De drie fasen kunnen op die manier worden uitgevoerd

- in twee op elkaar volgende lesdagen (fase 1-2 en fase 3)
- of in drie op elkaar volgende lesdagen (fase 1, fase 2, fase 3).

In de lessen natuurwetenschappen geeft de fenomenologische aanpak een bijzondere dynamiek aan de opbouw van zo'n periode. Als op de ene dag een natuurwetenschappelijk fenomeen in de klas via scherpe waarneming en individuele verwerking onderzocht wordt, dan wordt de conceptuele reflectie en de betekenisvolle bespreking pas de dag erna uitgevoerd. Op die manier is er tijd en kans om de nieuwe ervaring persoonlijk te verwerken. Niet zelden leidt de tussenliggende slaap overigens tot een transformatieproces waarbij indrukken en vragen rijpen.⁹⁹

3.4.4. Fase 1: onbevangen waarnemen en het formuleren van een onderzoeksvraag

De ontvankelijkheid van de zintuigen moet geschoold worden. Iedereen kent het feit dat onze herinneringsbeelden van nature een vrij zwakke verbinding hebben met onze waarnemingen. Denk

⁹⁷ LUTTERS, F., *Reizen door Periodeland*, CC-BY-NC-SA 4.0 gelicentieerd, online beschikbaar:

<https://www.hsleiden.nl/binaries/content/assets/hsl/lectoraten/waarden-van-vrijeschoolonderwijs/publicaties/reizen-door-periodeland-frans-lutters-2018.pdf>.

⁹⁸ SCHIEREN, J., o.c.; SOMMER, W., o.c.

⁹⁹ SPITZER, M., *Lernen. Gehirnforschung und die Schule des Lebens*, München, 2007.

aan de verschillen in het verslag aan de politie van omstaanders. Deze kloof moet door oefening en intensieve scholing overbrugd worden. Dit kan door de waarnemingen te herhalen tot de voorstellingen er zoveel als mogelijk mee overeenstemmen. Nemen we objecten waar die in de tijd een verandering ondergaan, dan moeten ook deze veranderingen en de manier waarop ze zich voltrekken mee in onze voorstellingen worden opgenomen. Innerlijk meebewegend, vanuit de herinnering, op basis van intensieve waarneming, kunnen dan de vormveranderingen gevolgd worden.

Van eerste persoon enkelvoud naar derde persoon enkelvoud

De onderzoekstechnieken gaan steeds uit van het (leren) waarnemen door de mens met al zijn zintuigen. Bij elke onderzoekstechniek is er dus een observatiekracht die vanuit de individuele leerling moet ontstaan (werkwoorden staan in de eerste persoon enkelvoud). Pas nadien wordt het standpunt van buitenstaander aangenomen om objectiviteit te verkrijgen (werkwoorden staan in de derde persoon enkelvoud).

Mogelijke deelstappen

- In de eerste deelstap worden de leerlingen uitgedaagd om zich wakker en onbevangen te verbinden met aangeboden lesmateriaal. Het kan gaan over de voorstelling of beschrijving van een gebeurtenis of fenomeen, of een reeks proeven die een fenomeen in zijn geheel duiden (waarnemingsreeksen).
- In een volgende deelstap kunnen algemene onderzoeksvragen worden gesteld, die bij het schetsen van de gebeurtenis of de waarnemingsreeksen, door verwondering over het fenomeen, naar boven kwamen. Er is in deze fase dus een duidelijk inductief karakter.
- De leerling-onderzoeker ontwerpt onderzoeksplannen (o.a. proefopstelling, literatuur raadplegen, ...) die hij vervolgens ook uitvoert en waarbij het onbevangen waarnemen wordt voortgezet. Hij probeert zich met zijn voorstellingsvermogen in te leven in het verschijnsel.

Terughouding

Terughouding is de grondhouding binnen het onbevangen waarnemen. Het gaat (waar mogelijk) over een brede waaier aan zintuigen: niet alleen 'zien', maar ook luisteren, tasten, voelen, proeven, ruiken ...

Er wordt gestreefd naar een duidelijk, zakelijk formuleren – in de tweede graad is dat voornamelijk oefenend. De doelstelling is om dat te doen zonder vooroordelen, die de vorm kunnen hebben van eerder verworven gezichtspunten of waarnemingsgewoonten door denkpatronen.

Hulpvragen bij het observeren kunnen zijn:

- waar was je met je aandacht?
- ga van een object na wat de omgeving is – wat hoort er wel en wat hoort er niet meer bij?

Kunstzinnige activiteiten

Het waarnemen kan worden versterkt door middel van kunstzinnige activiteiten zoals tekenen, schetsen, boetseren, ... Hoe intensiever deze fase in de zin van verhoogde aandacht vorm wordt gegeven, des te intensiever is ook de innerlijke activering van de leerling, maar ook het vormen van een door interesse gedragen verhouding met de lesinhoud.

De onderzoeksvraag

Mogelijkheden om de onderzoeksvraag helder te krijgen:

- Voorbeelden zoeken van onverwachte gebeurtenissen die aanleiding waren voor waarnemingen en de daarbij opkomende vragen. Een onderzoeksvraag ontstaat immers niet uit het 'niets'.
- De leerlingen de gebeurtenis laten beschrijven, eventueel met hulp van bevraging door anderen om de situatie helder te krijgen: wat gebeurde er precies? welke waarnemingen deed je? welke vragen ontstonden? ...

3.4.5. Fase 2: verwerken van de waarneming

De zintuiglijke indrukken, met de nodige herhaling en terughouding tot stand gekomen, zijn de noodzakelijke basis voor een diepergaand verwerken van die zintuiglijke indrukken. Door de waarnemingsgetrouwe voorstellings- of herinneringsbeelden vaker in het bewustzijn te nemen, bemerkt de onderzoeker dat zij zich meer en meer in het object gaat 'inleven'.

Het gaat er ten eerste om vooroordelen die niet gebaseerd zijn op eigen waarnemingen, maar bijvoorbeeld op oppervlakkige feiten en gegevens, terug te houden en in onszelf uit te wissen. Dit uitschakelen van vooroordelen daagt de onderzoeker uit met open vragen te leven en dit uit te houden.

Ten tweede laten we op die manier de ander, het andere 'aan het woord'. Het gaat erom de objecten in hun eigen aard te leren kennen. Het is een 'drijfveer tot innerlijke nabootsing', zoals Goethe het noemde. Denken we hierbij aan de recente ontdekking van de spiegelneuronen.

De innerlijke overwinning op het op voorhand klaarliggende vooroordeel is een zelfoverwinning: van een subjectieve bevangenheid naar een objectieve ontvankelijkheid. Resignatie staat in directe samenhang met het gevoelsleven. Volgens de gebruikelijke natuurwetenschappelijke methodiek moet de subjectiviteit van het gevoelsleven niet door een strenge scholing worden overwonnen, maar door een zo volledig mogelijke uitschakeling van de gevoelens worden ontkracht. Hier wordt de eerste weg gegaan.

Methodologische wenken

Herinneren

In de tweede fase gaat het erom dat de leerlingen zich het waargenomen op individuele wijze eigen maken (verwerking) en dat kan best gebeuren door het verloop van de waarneming te herinneren. Er wordt mondeling hernomen wat in fase 1 werd waargenomen. Er wordt bewust 'gekeken', vanuit de herinnering, hoe het ene uit het andere voortvloeide. Door persoonlijke oordelen en meningen verhoudt de leerling zich tot de leerstof: karakteriseren, differentiëren in de zin van verfijnen en nuanceren, contextualiseren in de zin van het inbrengen van vroegere ervaringen en reeds verwerkte begrippen.

Terughouding

Terughouding werkt hier ook nog door: het in herinnering brengen en bewust recapituleren moet uiteindelijk leiden tot een objectieve ontmoeting tussen het fenomeen en de leerling. Dat gebeurt via het persoonlijke oordeel. Omdat het oordeel ook steeds een emotionele component heeft, kan het nieuwe geïntegreerd worden in ons gedachte, gevoelde en op activiteit georiënteerde innerlijk: het krijgt betekenis voor onszelf.

Het erkennen van de eigen 'kleuring' biedt kansen om in dialoog te gaan met anderen en voorstellingen en oordelen van anderen in overweging te nemen. Een (wetenschappelijke) dialoog kan zo worden opgestart.

Curriculum

Fase 2 komt doorheen het curriculum verspreid aan bod, zoals binnen Nederlands en andere talen; binnen fysica en chemie; of bijvoorbeeld in de vaardigheidsdoelen bij geschiedenis.

3.4.6. Fase 3: begripsvorming, wetmatigheden en samenhangen

Aan deze 'doorleefde voorstellingen', intensiever dan de 'fotografische' beelden, kan een zekere 'gebarentaal' of 'geste' afgelezen worden. Daarbij kan, als vergelijking, gedacht worden aan de gelaatsuitdrukkingen of lichaamshouding van een persoon, die soms beter de intentie of boodschap van de spreker verraad dan het tegelijk gesproken woord. Een geste is dan typerend

voor de persoon, de plant of ander onderzoeksobject. Goethe sprak bijvoorbeeld bij de plant van oer-gebaren als 'uitdijen' en 'samentrekken': aan iedere plant zijn ze als eigen groeiwijze te herkennen.

Deze levendige denkvorm die door de beschreven scholing ontstaat en die tot een aanschouwing van de gebarentaal leidt, noemde Goethe 'Anschauende Urteilskraft', bij benadering te vertalen als 'schouwende denkracht'.¹⁰⁰

Methodologische wenken

Open en levende begrippen

In de derde fase worden de wezenlijke samenhangen, de verbanden en wetmatigheden blootgelegd. Het is hierbij de bedoeling dat de leerlingen daar via open vragen zelf toe komen. Uit de totaliteit wordt (actief) het juiste begrip afgezonderd, enerzijds op basis van het eigen streven naar kennis, anderzijds voorbij aan de persoonlijke horizon. Dit is een open leersituatie die door de leerkracht ter plaatse vorm gegeven wordt, op basis van de inbreng van de leerlingen. Het is een plek waar het *risicovol* onderwijs (zie verder 3.5 Visie op leren) in herkend kan worden. Er wordt gestreefd naar 'levende' begrippen, die het resultaat zijn van het open en tastend benaderen van het wezen van een fenomeen, zonder het meteen in een model of definitie te fixeren. Dat gebeurt door te *karakteriseren* in plaats van te *definiëren*, wat in de praktijk steeds betekent een dialogisch proces na te streven.¹⁰¹ Daarbij blijft het begrip eigenlijk 'onafgesloten', steeds open voor verdere verdieping.

Kristalliseren

De derde fase start met het opschrijven (kristalliseren) van wat aan bewust objectieve informatie in fase 2 werd opgedaan, bijvoorbeeld door een proefopstelling, tekening/schets van een proef, waarnemingen en observatie te noteren, ... De leraar ondersteunt dit proces door in gesprek te gaan op basis van het verslag en door de verschillende gedachtegangen en perspectieven kritisch te bevragen. Op die manier wordt de lesinhoud met begrippen doordrongen.

Deelstappen

- De verwerking wordt hernomen aan de hand van een neerslag.
- Er wordt geïnterpreteerd door het nu niet meer terughouden van ideeën.
- Vanuit het interpreteren kunnen de leerlingen tot conclusies komen. De conclusies leiden tot een individueel proces: door het nu niet meer terughouden van ideeën worden op observatie gebaseerde hypothesen geformuleerd door de leerlingen. Die kunnen rekening houden met waarneembare en niet-waarneembare factoren die een rol spelen binnen het fenomeen. .

Deductie

De hypothesen kunnen vervolgens weer worden getoetst. Bijgevolg wordt bijgedragen tot meer doorgedreven begripsvorming en verdere uitbreiding en verdieping. Het onderzoeksproces kan zich nu herhalen.

Hier vindt men dan het (op het verleden gestoelde) deductief onderzoek. Een hypothese vindt immers haar inspiratie in wat reeds heeft plaatsgevonden, en komt bovendien vanuit het vorige proces.

¹⁰⁰ STEINER, R., *Grundlinien einer Erkenntnistheorie der Goetheschen Weltanschauung*, 1886.

Nederlandse vertaling: STEINER, R., *Waarnemen en denken: schets van een kennistheorie naar aanleiding van Goethes wereldbeschouwing met bijzondere aandacht voor Schiller*, Vrij Geestesleven, Zeist, 1984; SCHIEREN, J., *Anschauende Urteilskraft: Methodische und Philosophische Grundlagen von Goethes Naturwissenschaftlichem Erkennen*, ParErga, 1998.

¹⁰¹ SOMMER, W., 'Upper-School Teaching at Steiner Waldorf Schools: Cognitive Challenges for The Embodied Self', in: *RoSE – Research on Steiner Education*, Vol. 1, No. 1, 2010.

Er kan worden ingegaan op de geldigheidsduur van een conclusie. Een conclusie mag niet de status hebben van een eeuwigdurende 'waarheid', maar wel van een op dat moment best passende en gefundeerde weergave van een besluit van een onderzoeksvraag.

3.4.7. Reflectie op het onderzoeksproces

Reflectie gebeurt na afloop van het onderzoeksproces en kan betrekking hebben op alle stappen die de leerling heeft doorgemaakt tijdens dat proces. Specifiek kan er bij het reflecteren aandacht worden geschonken aan de twee ogenschijnlijk tegengestelde types van redeneren die aan bod komen, nl. inductief en deductief:

- De logische samenhang van onbevungen waarnemen tot het beschrijven van een fenomeen heeft een inductief en toekomstgericht karakter. Er wordt vertrokken zonder oordeel en met nieuwsgierigheid naar wat ontluiken zal.
- De geplande gedachtegang van het formuleren van een hypothese naar het komen tot een doelgerichte onderzoeksopzet heeft een deductief en herinneringskarakter. De doelgerichte interesse om een hypothese op te stellen en te onderzoeken leidt tot een gewild onderzoek en het aannemen of verwerpen van de hypothese.

De terugkoppeling wat inductief en deductief betekenen, kan reflecterend na een onderzoeks-cyclus worden behandeld. Dit kan zelf via een inductief leerproces gebeuren: de kwaliteiten van de twee onderzoeksprocessen kunnen worden gekarakteriseerd. Aangezien begripsvorming op het einde komt van de rij 'gevolgtrekking-oordeel-begripsvorming', worden ze pas na deze karakterisering benoemd als 'inductief' of 'deductief'.

3.5. Visie op leren

Risicovol onderwijs

Binnen de steinerpedagogie krijgt het *risicovol* onderwijs¹⁰² ruimte, naast het planbaar onderwijs. In de minimumdoelen van sleutelcompetentie 13 (Leercompetenties) vind je het begrip 'leer- en regulatiestrategieën'. Deze moeten 'strategisch' ingezet worden en vragen dus om een plan dat op voorhand uitgewerkt wordt. Daartegenover staat het *risicovol* onderwijs waarin de leraar open leersituaties schept, om individuele ontwikkelingsprocessen kansen te geven. Risicovol betekent dan dat je de afloop niet kent. Het is pas in deze open leersituaties dat er ruimte ontstaat voor de persoonsvorming¹⁰³, in de zin van het 'persoon-willen-worden' dat iedere mens eigen is. Deze *subjectificatie* vormt samen met kwalificatie en socialisatie een expliciete taak en verantwoordelijkheid van het onderwijs.¹⁰⁴

Deze beide manieren om naar onderwijs te kijken – enerzijds op basis van strategieën, anderzijds op basis van de open leersituaties – maken samen deel uit van het steinerpedagogisch leerbegrip. Tegen deze achtergrond breidt het leren uit in twee richtingen, namelijk in

- *individualiseren*: hier horen het memoriseren van leerinhoud, het oefenen en studeren, de kennisoverdracht thuis, begrepen als 'het zich eigen maken', het leren in engere zin, zodat de zaken bekliven.
- en *integreren*, te begrijpen als het integreren van de eigen denkbewegingen in het (universele) wereld-denkkader, door in open lessituaties, waarvan de uitkomst niet vast ligt,

¹⁰² BIESTA, G., *Het prachtige risico van onderwijs*, Phronesis, Culemborg, 2014.

¹⁰³ Niet te verwarren met het psychologische begrip 'persoonlijkheidsvorming'.

¹⁰⁴ BIESTA, G., *Persoonsvorming in het onderwijs*, Essay, <https://slo.nl/publish/pages/4507/essay-persoonsvorming-gert-biesta.pdf>; BIESTA, G., *Tijd voor pedagogiek, Over de pedagogische paragraaf in onderwijs, opleiding en vorming*, Universiteit voor Humanistiek, Utrecht, 2018.

te komen tot levende begrippen, in tegenstelling tot 'kant-en-klare' definities.¹⁰⁵ Er vormt zich een geheel van zinvolle verbanden, wetmatigheden en samenhang, dat resoneert met de omgevende wereld van de leerling.

Van situatief leerproces tot eigenaar van het leerproces

Wanneer beide polen – individualiseren en integreren – samenvloeien in een dynamische leerrelatie tussen leraar en leerling, “verschijnt het leren als een *kunstzinnig proces* waarin de fysieke aanwezigheid van acteurs, de ruimtelijkheid, de zintuiglijke ervaringen en de specifieke atmosfeer, het ritme van het gebeuren en het oplichten van betekenis, levendig op elkaar inspelen.”¹⁰⁶ Het leerproces speelt zich dan af in het heden, het nu-moment van het kunstzinnig handelen, als verbindend element tussen de twee polariteiten, individualiseren en integreren.¹⁰⁷ Voor de leerlingen zelf wordt daarenboven het leerproces pas echt betekenisvol in de mate dat ze beheerder worden van hun eigen leerproces.

Ontwikkeling begrepen als toenemende autonomie: tijdgenoot zijn

Een wezenlijk kenmerk van de ontwikkeling in de adolescentie is de vereiste dat de jongeren autonomie verwerven in de bestaande, actuele situatie. Het is daarbij belangrijk steeds bewust te zijn van de veranderbaarheid van de actuele verhoudingen.¹⁰⁸ Dat jongeren zich kunnen ontwikkelen tot een autonoom tijdgenoot-zijn is daarom een basisopdracht van de steinerpedagogie. Dat toont zich o.a. in het ontwikkelen van een bewustzijn van het actieve, eigen aandeel aan het denken (zie *Integreren*). Zo kan een gevoel van verantwoordelijkheid groeien bij de jongeren, voor hun voorstellingen over mens en wereld. Het bewust en gewild dóór-denken, met zicht op grote verbanden, met zicht bijvoorbeeld op alle gevolgen van (nieuwe) maatschappelijke, wetenschappelijke en andere tendensen of uitvindingen: dat betekent tijdgenoot-zijn.¹⁰⁹

¹⁰⁵ STEINER, R., *Algemene menskunde als basis voor de pedagogie*, Vrij Geestesleven, Zeist., negende voordracht; SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., *Antroposofische menskunde begrijpen*, Via Libra, Antwerpen, 2021, p. 11 en 141; KIERSCH, J., 'Lebendige Begriffe', in: BOHNSACK, F., KRANICH, E.-M. (Hrsg.), *Erziehungswissenschaft und Waldorfpädagogik*, Beltz-Juventa, Weinheim und Basel, 1990, p. 75-94.

¹⁰⁶ SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., *o.c.*, p. 39.

¹⁰⁷ LAVE, J., WENGER, E., *Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation*, Cambridge University Press, 1991.

¹⁰⁸ Zie bijvoorbeeld: SCHARMER, O., *Leading from the Emerging Future. From Ego-system tot Eco-system Economies*, Berret-Koehler Publishers, 2013; NOELS, G., *Econoshock*, Houtekiet, 2008; FELBER, C., *Ware Winst*, Uitg. Jan van Arkel, 2017; RAWORTH, K., *Donut Economie*, Nieuw Amsterdam, 2019.

¹⁰⁹ WEMBER, V., *Sozialfähigkeiten. Siebzig pädagogische Angaben Rudolf Steiners*, Stratos, Tübingen, 2016.

4. Media

4.1. Onderwijsdoelen

- M1. De leerlingen tonen zelfvertrouwen en zelfsturing bij het verkennen en gebruiken van digitale infrastructuur en toepassingen.° (attitudinaal)
- M2. De leerlingen stellen mediagedrag waaruit aandacht blijkt voor gezondheid en welzijn van henzelf en anderen.° (attitudinaal)
- M3. De leerlingen tonen een kritische houding ten opzichte van de weergave van de werkelijkheid in media-informatie.° (attitudinaal)
- M4. De leerlingen gebruiken doelgericht courante functionaliteiten van vergelijkbare toepassingen¹¹⁰ om digitaal te communiceren. (04.01)
- M5. De leerlingen gebruiken doelgericht courante functionaliteiten van vergelijkbare toepassingen om digitale inhoud te creëren. (04.02)¹¹¹
- M6. De leerlingen gebruiken doelgericht courante functionaliteiten van vergelijkbare toepassingen om digitale inhoud te beheren. (04.03)
- M7. De leerlingen respecteren ethische, sociale en legale regels bij het gebruiken van digitale technologie. (04.04)¹¹²
- M8. De leerlingen analyseren de impact van digitale systemen op de maatschappij vanuit principes van computationeel denken. (04.05)¹¹³

4.2. Situering binnen het verticale curriculum

Een mediaconcept dat georiënteerd is naar de ontwikkeling van het kind, heeft drie fasen:

¹¹⁰ Met “vergelijkbare toepassingen” in minimumdoelen 04.01, 04.02 en 04.03 wordt aangegeven dat er een transfer mag worden verwacht van een aangeleerde functionaliteit in een bepaalde toepassing naar een andere nieuwe vergelijkbare toepassing. Het komt er bijvoorbeeld op neer dat leerlingen in iedere toepassing waar met teksten wordt gewerkt, spontaan aan de slag gaan met de functionaliteit om tekens op te maken (vet, cursief, onderstrepen, lettertype, lettergrootte, letterkleur ...). Maar het is natuurlijk belangrijk dat de functionaliteiten niet beperkt blijven tot tekst, maar dat ook beeld en audio aandacht krijgen, echter steeds in een zinvolle en praktische context.

¹¹¹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

¹¹² Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

¹¹³ De impact van digitale systemen op de maatschappij vanuit principes van computationeel denken zoals algoritmes die digitale platformen gebruiken bij

- het selecteren en presenteren van informatie aan gebruikers;
- het verzamelen van persoonlijke informatie van gebruikers en die (mis)(ge)bruiken voor eigen doeleinden;
- het beïnvloeden van de keuzes van gebruikers (vb. gepersonaliseerd aanbod, gepersonaliseerde reclame);
- het beïnvloeden van de blik op de wereld/opinie van gebruikers ;
- het nemen van beslissingen over gebruikers (vb. over kredietaanvragen, sollicitaties, verzekeringen);
- het creëren van taalinteractie met behulp van artificiële intelligentie (chatbot);
- het creëren van kunst (beelden, muziek, poëzie, andere kunstvormen) met behulp van artificiële intelligentie;
- medische beeldvorming om op basis van een eerste scan eventuele afwijkingen te melden aan artsen. Principes van computationeel denken zoals decompositie, patroonherkenning, abstractie en algoritmen.

1. in de eerste levensjaren is het vooral belangrijk dat het kind de reële wereld beleeft en door activiteiten in die reële wereld het eigen lichaam en de eigen zintuigen kan ontwikkelen;¹¹⁴
2. vanaf het begin van de schooltijd tot ongeveer twaalf jaar is het belangrijk dat het kind zoveel mogelijk verschillende analoge technieken leert begrijpen en beheersen en daarmee zijn lichamelijk-psychische competenties uitbreidt;
3. vanaf de puberteit kan, bouwend op de verworven lichamelijk-psychische competenties, de begrijpende omgang met digitale technologieën geleerd worden (terwijl de analoge technieken uiteraard even belangrijk blijven).

Kort gezegd: éérs inleven in het **reële leven**, dan **analoge technieken** leren beheersen en vervolgens, daarop voortbouwend, uiteindelijk het **analoge én digitale leven** begrijpend leren kennen.

4.3. Pedagogische intenties

Lees ook de Algemene Toelichting aan het einde van dit hoofdstuk (4.7).

We helpen de leerlingen mediacompetenties op te bouwen, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen **indirecte** en **directe** mediapedagogie.¹¹⁵

In de middelbare steinerscholen wordt zowel directe als indirecte mediapedagogie¹¹⁶ gerealiseerd om de mediamaturiteit van de leerlingen te versterken. Dit kan allemaal prima binnen de traditionele methodes van de steinerpedagogie, die in de gedigitaliseerde wereld gezondheid en welzijn bevorderen: de verzorging en ontwikkeling van de zintuigen, het ervaringsgericht leren, de scholing van de waarneming, de ontwikkeling van het oordeelsvermogen, de ontmoeting van mens tot mens, ... Daarvoor is er een doorlopende leerlijn mediapedagogie.¹¹⁷

Voor het realiseren van een gezondmakende pedagogie moet haar basisstijl in alle vakken – dus zowel bij het leren schrijven als bijvoorbeeld in het vak fysica – bestaan in het prikkelen van innerlijke activiteit, niet enkel op cognitief gebied, maar vooral ook op lichamelijk en emotioneel vlak.

Men kan deze basisopgave van alle pedagogie als ‘indirecte mediapedagogie’ benoemen, die aan alle vakken ten gronde ligt. Een gezondmakende pedagogie – hier als indirecte mediapedagogie aangeduid – heeft als belangrijkste doel de wil, de activiteitspool op alle niveaus te versterken. Dat gebeurt onder andere in de kunstzinnige aanpak en de vakken expressie en exploratie. Verder zijn veel onderwijsdoelen die hierop betrekking hebben attitudinaal: ze kunnen enkel verworven en getoond worden in het doen van elke dag. Hierin zit de betekenis van de schoolcultuur.

Daarvan moet men een ‘directe mediapedagogie’ onderscheiden, die zich dus onmiddellijk met media bezighoudt.

¹¹⁴ Bijvoorbeeld in de boskleuterklassen, geïnspireerd door Ella Flautau.

¹¹⁵ *Media-educatie in steinerscholen. Curriculum – uitrusting*, brochure uitgegeven door de Federatie van Steinerscholen: het is de vertaling van de Duitstalige brochure *Medienpädagogik an Waldorfschulen. Curriculum – Ausstattung* van de Bund der Freien Waldorfschulen & Freie Hochschule Stuttgart, november 2019. Beschikbaar op: <https://steinerscholen.be/wp-content/uploads/2021/05/brochure-Media-educatie-voor-web.pdf>.

¹¹⁶ Meer hierover vindt men ook in de Engelstalige brochure *Struwwelpeter 2.0: Media competency and Waldorf Education*, te bestellen/downloaden via www.waldorfschule.de.

¹¹⁷ Robert Schmidt ontwikkelde voor de Zwitserse steinerscholen een medialeerplan, gaande van kleuterklas tot einde van het secundair onderwijs. Een Engelse vertaling hiervan is beschikbaar op: <https://ecswe.eu/wp-content/uploads/2021/11/ECSWE-Competence-based-Digital-media-curriculum.pdf>. Deze tekst werd in belangrijke mate als inspiratiebron voor het thema ‘media’ gebruikt.

4.4. Leerinhouden

4.4.1. Directe aanpak

De leerinhouden van de directe mediapedagogie in de middelbare steinerscholen berusten op vier pijlers:

- media begrijpen: mediawijsheid en preventie
- media gebruiken: actieve en creatieve mediaproductie
- computationeel denken en handelen
- professioneel gebruik van ICT in vakgebieden

4.4.1.1. Media begrijpen: mediawijsheid en preventie

Om media te begrijpen moeten leerlingen in staat zijn om de mogelijkheden te observeren, het hoe en waarom te analyseren, de waarde ervan te evalueren en te reflecteren over hun eigen mediagedrag. Media veranderen onze wereld voortdurend en dat op verschillende vlakken. Het herkennen, begrijpen en aantonen hoe technologie de (eigen) leefwereld en de verschillende maatschappelijke domeinen kan veranderen, kan aan de hand van concrete voorbeelden zoals: camera's op straat helpen om criminaliteit te bestrijden (impact op veiligheid), met behulp van Google Maps raken we snel op onze bestemming (impact op mobiliteit), met de komst van webshops kunnen we nu ook online winkelen (impact op economie), dankzij sociale media houden we makkelijker online contact (impact op sociaal niveau).

Het gebruik van digitale media eist bijzondere aandacht voor gezondheid, veiligheid en privacy. Het verlangen om bij een groep te horen, de nood om een eigen identiteit te ontwikkelen en de wens om beloond te worden voor onze inspanningen worden in de virtuele wereld (door games, sociale netwerken en reclame) op verleidelijke, maar oppervlakkige manier beantwoord. Het sociale en creatieve mediagebruik in het steinerpedagogisch project beoogt de jongeren via ervaring en reflectie op gezonde en verantwoordelijke manier in de virtuele wereld te leren navigeren. Bedoeling is dat de leerlingen, naast het inzicht in de risico's, het belang ervaren van voldoende begrenzing en van afwisseling met creatieve, kunstzinnige, sportieve en sociale activiteiten in de reële fysieke wereld. Zo werk je mee aan duurzame preventie tegen wanpraktijken en mediarisico's.

Mediawijsheid¹¹⁸ bouwt men dus op via inzicht in media, maar ook door het analytische denken te versterken en te oefenen in reflecteren en evalueren. Bovendien is het zinvol om samen met de vorming van het oordeel, ook het vermogen te trainen om te argumenteren en te leren om zakelijke debatten te voeren. Een degelijke algemene brede vorming toont hierbij nogmaals zijn belang. Alle vakken en de context van de school kunnen hieraan bijdragen.

Gezien de continue evolutie van de digitale wereld is het interessanter om naar een duurzaam begrip van digitale principes te streven; enkel digitale infrastructuren en toepassingen gebruiken is niet voldoende om inzicht te verwerven.

Mogelijke leerinhouden

- inzicht in het begrip en de ontwikkeling van media in de culturele en historische context
- culturele en historische context van de digitale transformatie; dit kan eventueel ook aan bod komen in een periode poëtica, zeker als die uitgebreid zou worden richting grafische kunsten, fotografie, film en/of video
- kritische beoordeling van media-informatie, waaronder:
 - o geschikte zoekstrategie; betrouwbaarheid, bruikbaarheid, correctheid bronnen (titel, auteur, datum, bron, schrijfstijl, argumentatie, vergelijkbare bronnen, ...)

¹¹⁸ Mediawijs is het Vlaams Kenniscentrum voor Digitale en Mediawijsheid. Zie <https://www.mediawijs.be>.

- weergave werkelijkheid; werking algoritmes om informatie te selecteren en te presenteren, maar ook informatie te verzamelen en te (mis)(ge)bruiken
- bespreking van aanduidingen zoals 'reëel en artificieel' of 'analoog en digitaal' en in welke mate de zintuigen in beide gebieden aangesproken of uitgesloten worden
- verschil desinformatie en slechte journalistiek
- verschil feit (objectief) en mening (subjectief)
- perspectief van waaruit een verhaal verteld of in beeld gebracht wordt, kadering
- impact op de maatschappij:
 - het nemen van beslissingen over gebruikers, bijvoorbeeld bij kredietaanvragen, sollicitaties, verzekeringen
 - beïnvloeden van keuzes door bijvoorbeeld gepersonaliseerd aanbod of reclame
 - beïnvloeden zicht op de wereld door bijvoorbeeld 'filterbubbel', nieuwspersonalisatie
 - taalinteractie met behulp van AI
 - creëren van kunst of fake-informatie met AI
- reflectie omtrent de impact van media op de persoonlijke leefwereld van jongeren, zoals sociale media
- auteursrecht, portretrecht, rechtenvrije databanken, creative commons, netiquette en andere voorschriften
- digitale identiteit en digitale biografie, digitale erfenis
- online privacy, beveiliging, anonimiteit, digitale risico's zoals negatieve invloeden, gezondheidsrisico's, technische risico's, ongepaste en illegale seksualiteit, informatica-criminaliteit (fraude of diefstal, hacking, cyberpesten, emotiefraude, phishing, vishing, sextortion, identiteitsfraude, geweld)
- aandacht voor gezondheid en welzijn & inzicht in de effecten van digitale media en alternatieven met het oog op bijsturen van mediagedrag in de richting van gezondheid en welzijn
- digitale balans, ergonomie (stretchings, meubilair, licht, straling, ...), schermtijd, e.a.
- complotdenken, (nep)nieuws, propaganda, haatspraak, polarisatie
- datawijsheid, reclamewijsheid (zoals herkennen van reclame- en propagandatechnieken)
- door zelf inhouden te creëren leren leerlingen begrijpen hoe informatie tot stand komt
- informatie van laagdrempelige, lokale hulp, bijvoorbeeld in de vorm van folders of affiches; een vertrouwenspersoon op school kan de eerste stap betekenen naar hulp zoeken en vragen; op basis van (eventueel door de leerlingen zelf verzamelde) informatie kan onderzocht worden waar je terecht kan voor informatie en hulp

4.4.1.2. Media gebruiken: actieve en creatieve mediaproductie

Het diverse (bewust en verantwoord) gebruik van media is vandaag de dag een voorwaarde voor deelname aan het culturele, economische, politieke en sociale leven. Om media te gebruiken moeten leerlingen in staat zijn de juiste knoppen te bedienen, hun weg te vinden door te navigeren, inhouden te organiseren en structuur aan te brengen en zelf inhouden te produceren. Via actieve en creatieve mediaproductie, zoals de beoefening van journalistieke vaardigheden, kunnen de leerlingen de macht en impact, en dus ook de verantwoordelijkheid, bij mediagebruik ervaren en media leren gebruiken voor de uitdrukking van hun gevoelens, ideeën en opinies. Tegelijkertijd leren ze hoe 'de media' werken. Mediasoevereiniteit betekent ook in staat zijn het gebruik van de eigen media te bepalen, te selecteren welk medium zinvol is voor welk doel en het gebruik te reguleren met het oog op welzijn en gezondheid. Er wordt gestreefd naar respectvolle, waardevolle en geloofwaardige mediabijdragen waarvoor de leerlingen zelf de houding van eigenaarschap aannemen. Gezond mediagebruik steunt op menselijke vermogens die ook bij analoge media van tel zijn: verbindende communicatie, het vormen van een onderbouwde opinie, leren verschillen van mening, feitelijk argumenteren, ... kunnen veelvuldig beoefend worden in heel verschillende contexten en leersituaties.

Mogelijke leerinhouden

- het uitgangspunt voor het aanleren van de digitale vaardigheden is een zinvolle en praktische context
- in interactie gaan met mensen, systemen, diensten
- synchroon (online meeting, chat) en asynchroon (berichtensysteem, sociale media, sms, e-mail, blog, fora, websites)
- digitale inhouden creëren zoals: tekst-, cijfer-, geluid-, grafische, audiovisuele bestanden
- beheren van digitale inhouden met behulp van informatiedragers en ordeningstechnieken
- concepten en werking van verschillende types softwarepakketten en infrastructuur
- basisregels goede presentatie, geschikte zoekstrategieën, informatieverwerking, verklarende en oriënterende overzichten
- kunstzinnige mediaproductie (o.a. ook digitale bewerking)
- verslaggeving en correspondentie via digitale media, zoals journalistiek werk
- eigen leerproces documenteren via digitale media (e-portfolio)
- leren omgaan met en delen van positieve en negatieve ervaringen met anderen; leren omgaan met fouten
- ontdekken en leren aangeven waar interesses liggen binnen digitale media, of nadenken over hoe ze media zouden kunnen gebruiken ten voordele van hun gezondheid – op deze manier kunnen ze ook keuzes maken binnen het brede aanbod van mediatoepassingen
- door zelf inhouden te creëren leren de leerlingen begrijpen hoe informatie tot stand komt

4.4.1.3. Computationeel denken en handelen

Computational thinking is an old skill, even if the name is recent (...)

Computational thinking is not the way computers think.

It is the way humans need to think to make computers do amazing things (...)

It relies on a deep understanding of people.¹¹⁹

Het computeronderwijs bevat een inleiding in de grondbeginselen van de informatica als geautomatiseerde gegevensverwerking en het verwerven van gebruikerskennis, zodat de leerlingen de huidige informatie- en communicatietechnologieën in hun dagelijks leven en bij het leren op school op een veilige en taakgerichte manier kunnen gebruiken, vanuit inzicht in de werking ervan.

In een gedigitaliseerde wereld is het inzicht in de grondbeginselen van deze systemen en de manier waarop zij functioneren van fundamenteel belang. Dit kan in de middelbare school onderwezen worden via zowel analoge als digitale wegen, en kan leiden tot een programmeerpracticum in de tweede graad. Beter dan het leren werken met bepaalde programma's is dat leerlingen de principes van die programma's kennen en er gebruik van kunnen maken om hun vaardigheden te gebruiken bij gelijk welk ander programma.

De vier kernconcepten van computationeel denken zijn: algoritmen, decompositie, patroonherkenning en abstractie. Deze concepten worden ondersteund en uitgebreid door attitudes en vaardigheden die een cruciale rol spelen hierbij, zoals met het nodige zelfvertrouwen een complex probleem kunnen aanpakken, doorzettingsvermogen (ook bij moeilijke problemen), oplossingen kunnen evalueren en debuggen, kunnen omgaan met open problemen, en kunnen communiceren en samenwerken om een gemeenschappelijk doel te bereiken. Het is belangrijk om bij het behandelen van de leerinhouden media ook in te zetten op deze hogere attitudes.

Mogelijke leerinhouden

- inzicht in digitale technologie, digitale principes, computationeel denken en handelen
- inzicht in technische en wiskundige grondslagen van de geautomatiseerde informatieverwerking
- onderdelen van een computer en hun functies

¹¹⁹ CURZON, P., McOWAN, P.W., *The power of computational thinking. Games magic and puzzles to help you become a computational thinker*, World Scientific, 2017.

- inzicht in de voorstelling van gegevens (analoog en digitaal)
- methodes voor het gestructureerd beheren, opslaan en ordenen van gegevens en gangbare vormen van informatieoverdracht, principes van gegevensback-up en doeltreffende bescherming tegen gegevensverlies
- ook hier kan de basis van algoritmisch denken geïntroduceerd worden via alternatieven zoals analoog coderen en informatica in beweging – er kan bijvoorbeeld een programmeerpracticum met praktische toepassingen ingericht worden
- structuur en werking van computernetwerken, onderscheid tussen het internet als infrastructuur en de diensten ervan, begrip van de werking van zoekmachines
- taken omzetten in eenvoudige algoritmen, basisbegrip van een programmeertaal en van de structuur van software en algoritmen, programmeerpracticum

4.4.1.4. Professioneel gebruik van ICT in vakgebieden

De verwerving van fundamentele gebruikersvaardigheden behoort tot het professioneel gebruik van computers als leer- en werkmiddelen. Het gaat erom de basisbeginselen te leren van het gebruik van computers, het omgaan met besturingssystemen en bestanden, en het gebruik van gangbare software voor het eigen leren en (later) op het werk. De praktische toepassing van basisvaardigheden bij het gebruik van computers en de vakspecifieke verdieping ervan kunnen plaatsvinden in de mediaprojecten en de vaklessen van de middelbare school, en, voor zover aanwezig, in een specifiek vak hiervoor, of computerlessen.

Het zal een blijvende uitdaging worden om de digitale programma's en toestellen niet op de eerste plaats te zetten, maar bewust af te wegen welk doel we dienen, wat het onderwerp is van een les en welk medium we daarbij willen gebruiken om tenslotte eventueel het gebruik van een digitaal programma of toestel in te zetten. Daarbij kan bij de keuze voor bepaalde hard- en software een alternatieve checklist¹²⁰ gebruikt worden, waarbij reflectie opgestart kan worden over effecten, impact en gebruikers, over educatieve technologie (*EdTech*) en over design, ontwikkeling, commerciële achtergronden en ecologische verantwoordelijkheid. Want hoewel het gebruik van ICT en educatieve software vaak wordt ingeschakeld voor de optimalisatie van het onderwijs, leidt het gebruik van digitale media niet automatisch tot beter leren. Ook het eenvoudig uitrusten van scholen met ICT leidt niet tot modernisering van de lessen. Wanneer ICT op scholen wordt ingezet, zijn het de pedagogische en methodologische processen, de interactie tussen leraren en leerlingen, alsook het soort activiteit van de leerlingen die de kwaliteit van het leren bepalen. Zelfs met gebruikmaking van ICT blijft leren in de eerste plaats een proces van menselijke interactie.¹²¹ Het is belangrijk goed op te volgen wanneer en hoe ICT een toegevoegde waarde is voor succesvol leren. Wanneer ICT in de bovenbouw ingezet wordt als leermiddel of om de lesinhoud te illustreren, dan dient het ook de educatieve doelstellingen van het vak in kwestie te dienen. Het gebruik van digitale middelen in de klas moet gezien worden als tussenmomenten in een vak en niet als de prominente leidraad. De relevantie van ICT voor de vaklessen komt tot uiting in drie dimensies:

1. als leer- en onderwijsmiddel – leren met ICT
2. als inhoud van het vak – leren over ICT
3. als leerobject – leren door ICT

Doel is dat leerlingen van de bovenbouw ICT kunnen inzetten als instrument voor vakspecifiek leren in de verschillende vakken en inzicht verwerven in de rol van ICT in het respectievelijke vak en/of de onderliggende disciplines en beroepen.

¹²⁰ Bijvoorbeeld de checklist die men vindt op: <https://unblackthebox.org/the-alternative-checklist/>.

¹²¹ SOMMER, W., 'Upper-School Teaching at Steiner Waldorf Schools: Cognitive Challenges for The Embodied Self', in: *RoSE – Research on Steiner Education*, Vol. 1 No. 1, 2010.

4.4.2. Indirecte aanpak

De opgave van de indirecte media-educatie is om jongeren te stimuleren alle vermogens te oefenen die ze in het informatietijdperk nodig hebben, maar die ze in de rechtstreekse omgang met media niet kunnen verwerven.

Als de techniek, in dit geval de technische mediawereld, activiteit van de mensen wegneemt en hen verleidt passief te zijn, dan moeten er gebieden zijn waar dit verlies bewust gecompenseerd wordt. De vrijgekomen wil, het vrijgekomen activiteitspotentieel van de mens moet dan uitgedaagd en geoefend worden, als harmoniserend tegenwicht. Pedagogie moet datgene versterken wat de cultuur wel nodig heeft, maar waar ze zelf niet toe aanspoort en wat ze zelf niet schoolt.¹²²

Howard Rheingold¹²³ stelt dat digitale media en netwerken enkel zinvol gebruikt kunnen worden door mensen die zich daarvoor met bepaalde psychische competenties hebben voorbereid:

- geestelijke discipline, die het mogelijk maakt denkwerktuigen te gebruiken zonder de concentratie te verliezen, met andere woorden: gedisciplineerde aandacht;
- basisvorming, een goede algemene kennis, die mogelijk maakt onzin te herkennen, en ook zakelijk-correcte informatie die op juistheid gecontroleerd kan worden;
- het vermogen zich voor iets actief in te zetten in plaats van enkel passief te consumeren;
- weten waarom en hoe men aan privacybescherming doet in een toenemend opdringerig wordende digitale wereld.

Voor Rheingold is aandacht de meest fundamentele competentie die de mens in het digitale tijdperk nodig heeft, naast het herkennen van onzin: kinderen moeten leren op elke vraag een antwoord te vinden en daarbij te beslissen of het antwoord juist is of niet.

Een grondfilter moet inge oefend worden die beslist wat men wil bekijken en weten, en wat niet (een vorm van ascese): ik open een venster omdat ik de inhoud ook morgen nog belangrijk zal vinden; ik markeer een informatiebron omdat het thema me ook in de toekomst nog zal interesseren.

Bij een mens die over deze vermogens beschikt, is de activiteit, de initiatiefkracht zeer sterk. Op school moet deze wilssterkte ontwikkeld worden.

Indirecte media-educatie ontwikkelt ook sociale competenties in een omgeving met respectvolle en attente omgang, op een manier die noodzakelijk is in het tijdperk van communicatienetwerken.

De ontwikkeling van mediacompetenties

Als we mediacompetenties als volwaardige handelingscompetenties beschouwen, kunnen we de volgende onderliggende deelcompetenties onderscheiden:

- zelfcompetenties:
 - o concentratievermogen, oplettendheid
 - o zelfbeheersing, mentale discipline
 - o actieve inzet, ontwikkeling van interesse en initiatief
- sociale competenties:
 - o empathisch vermogen
 - o verantwoordelijkheidsgevoel
 - o communicatieve vaardigheden
- methodecompetenties:
 - o kunstzinnig-esthetische en creatieve ontwerpvaardigheden
 - o kennis en doelgerichte uitwerking van strategieën
 - o ontwerp of keuze van, en toepassing van, handelingsplannen en procedures

¹²² BÖHME, G., *Leibsein als Aufgabe: Leibphilosophie in pragmatischer Hinsicht*, Die Graue Edition, Kusterdingen, 2003.

¹²³ In: BROCKMAN, J., *Wie hat das Internet ihr Denken verändert? Die führenden Köpfe unserer Zeit über das digitale Dasein*, S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main, 2011, p. 202 e.v. – Vertaald als: *Hoe verandert internet je manier van denken*, Maven Publishing, 2011.

- gebruiken van methodieken om het creatief (tussen)resultaat te beoordelen en eventueel doelmatig aan te passen
- vakcompetenties:
 - basisinzichten in de technologische opbouw van media-apparatuur
 - gebruik van apparaten en softwarepakketten
 - ontwikkeling van algoritmes bij probleemoplossing
 - programmeren

4.5. Didactische uitdagingen

4.5.1. Beginsituatie

De leerlingen hebben in het voorafgaande onderwijs reeds bepaalde inzichten en vaardigheden verworven betreffende digitale competenties en mediawijsheid. Sommige doelen zullen diepgaander verworven zijn dan andere. Aangezien de onderwijsdoelen voortbouwen op de mediadoelen uit de eerste graad, is het belangrijk na te gaan of deze doelen voldoende verworven zijn om op verder te werken, dan wel of herhalingslessen ingepland moeten worden. Wat het gebruiken van media betreft, is het belangrijk in kaart te brengen welke digitale competenties de individuele leerling bereikt heeft. Dat kan bijvoorbeeld via een media-portfolio. In de tweede en derde graad zou de leerling zijn eigen mediacompetenties moeten kunnen onderzoeken en (onder begeleiding) optimaliseren waar nodig. De leeftijdsgerichte ontwikkeling van mediamaturiteit bestaat uit verschillende niveaus¹²⁴, waarbij het fundament de *sensomotorische integratie* is. De lagen van mediageletterdheid worden opgebouwd via *communicatieve vaardigheden*, *productieve vaardigheden*, *receptieve vaardigheden*, *kritische reflectie* en *selectievaardigheid*. Met de vorming van het oordeelsvermogen in de tweede en derde graad kunnen abstractere lagen van mediacompetenties aangesproken worden. Het reflectievermogen speelt immers een cruciale rol bij het bewust inzetten van digitale competenties en mediawijs digitaal gebruik.

4.5.2. Methodologische wenken

Een vak, een periode, een geïntegreerde aanpak

De volgorde waarin elementen van het leerplan media worden aangeboden (al dan niet in aaneensluitende lessen) wordt in dit leerplan niet voorgeschreven, maar het verdient aanbeveling dat de verwerving van bepaalde mediacompetenties in een aparte periode of vak plaatsvindt. Om hierin een keuze te maken moet de school en/of het lerarenteam nadenken over de manier waarop de mediadoelen bereikt zullen worden.

Mogelijke opties zijn:

- vakuren
- verdeling van de onderwijsdoelen over verschillende vakken
- projectdagen, -weken (context van de school)
- een combinatie van bovenstaande opties

De ervaring leert dat elementaire vaardigheden niet terloops kunnen worden aangeleerd. Zij moeten ten minste één keer expliciet worden geïntroduceerd, waarbij rekening wordt gehouden met de heterogene vooropleiding van de leerlingen.

¹²⁴ BLECKMANN, P., 'Toward media literacy or media addiction? Contours of good governance for healthy childhood in the digital world', in: MATTHES, M., PULKKINEN, L., HEYES, B., CLOUDER, C. (Eds.), *Improving the Quality of Childhood in Europe*, Vol. 7, Brussels, Alliance for Childhood European Network Foundation, 2018, p. 103-119.

De samenhang in het curriculum kan verder gerealiseerd worden door de integratie (automatisatie) in diverse vaklessen (transfer van aangeleerde digitale vaardigheden, groei in zelfredzaamheid) en via diverse mogelijkheden zoals projectdagen of -weken, jaar- en eindwerken, presentaties van ervaringsgerichte werkweken en projecten, extra-muros, ... Hierdoor zullen bovenstaande thema's van verschillende domeinen verdiept worden en kunnen ze geplaatst worden in de context van de maatschappij van vandaag.

Mediaprojecten worden het best gekoppeld aan bestaande leerinhouden via een interdisciplinaire aanpak, waarbij verschillende competenties uit diverse vakgebieden gecombineerd en toegepast worden.

Competente leraren en professionele ondersteuning

Om digitale competenties en mediawijsheid te integreren in het gehele programma van de middelbare steinerschool is het cruciaal dat leraren vertrouwd zijn met digitale competenties en mediawijsheid en de actuele ontwikkelingen en tendensen volgen. Voor de school is het belangrijk om een goed werkend mediabeleid of afspraken rond media te hebben.

Op de hoogte zijn van het wettelijke kader, welzijn, gezondheidsprincipes, leeftijdsgerichte adviezen betreffende media, preventie, interventie van externe deskundigen, samenwerking met ouders of wettelijke voogden, ... behoren tot de verantwoordelijkheden van de leraar binnen het domein van de mediapedagogie.

In sommige gevallen zal professionalisering van het lerarenteam of samenwerking met externe professionals aan de orde zijn. Wat preventie betreft, is dit bijvoorbeeld niet alleen de taak van de school. Dit vereist een professionele aanpak en/of samenwerking in vertrouwen tussen verschillende partijen. Er moet worden beoordeeld wanneer professionele hulp of politie moet worden ingeschakeld. De samenwerking met externe deskundigen is trouwens niet iets wat enkel ingeschakeld kan worden wanneer het mis loopt. Samenwerkingen met experts kunnen (preventief) uitgebouwd worden om bij te dragen tot algemene mediamaturiteit.

Op elke school zou minstens één leraar aangewezen moeten worden om de coördinerende rol van de mediapedagogie op te nemen voor de uitbouw en organisatie van een lokaal mediaconcept waaraan alle leraren participeren.

Organisatie

Het is aanbevolen voldoende aandacht te besteden aan de ontwikkeling van een mediaconcept. Zowel de Federatie Steinerscholen als de European Council for Steiner Waldorf Education (ECSWE) bieden hierover grondige informatie aan.¹²⁵ De kracht van een gezamenlijke basis om samen het hoofd te bieden aan de digitale uitdagingen is daarbij een meerwaarde.

Omdat de domeinen van de mediapedagogie verweven zijn doorheen het curriculum, is het aangewezen volgende zaken duidelijk toe te wijzen:

- welke doelstellingen worden op welk moment aangeboden door wie?
- welke oefenkansen worden door wie op welke tijdstippen geboden?
- hoe verloopt de evaluatie van de mediadoelen?
- wie draagt de verantwoordelijkheid voor de realisatie van de mediadoelen?

Verder wordt de werkbaarheid verhoogd door afspraken te maken over zaken zoals de opmaak van documenten, bronvermelding, de naamgeving van bestanden, het standaard opslagmedium voor leerlingen, het standaard communicatiemiddel gebruikt door leerlingen en leraren, netiquette voor het digitaal communiceren op school, het gebruik van sjablonen, enz.

¹²⁵ Zie hiervoor respectievelijk <https://steinerscholen.be/wp-content/uploads/2021/08/20210818-Inspiratie-voor-een-mediaconcept-1.pdf> en <https://ecswe.eu/digital-media-education>.

4.6. Basisvoorwaarden

4.6.1. Lokalen

Een interdisciplinair vaklokaal of een mobiel alternatief, met digitale uitrusting:

- voldoende computers met daarop de nodige software en audiovisueel materiaal;
- projectiesysteem (eventueel mobiel) om (bewegende) beelden kwaliteitsvol weer te geven;
- luidsprekers (eventueel mobiel) om geluid kwaliteitsvol weer te geven;
- mogelijkheid om (al dan niet draadloos) internet te raadplegen met een aanvaardbare snelheid.

Zoals elk lokaal moet dit lokaal beantwoorden aan de reglementaire eisen op het vlak van veiligheid, gezondheid, hygiëne, ergonomie en milieu.

4.6.2. Infrastructuur

De school moet beschikken over de nodige infrastructuur om de onderwijsdoelen inzake media te behalen. Afhankelijk van de gebruikte mediavormen is een laptop, een pc of een tablet meer geschikt.

Eventueel kan ook samenwerking met externe organisaties gezocht worden, zoals de open computerruimtes van een lokale bibliotheek, STEM-ateliers, workshops.

Per leerling (idealiter) of per twee leerlingen (maximaal) wordt het volgende voorzien:

- een computersysteem met de nodige actuele programma's en apps,
- waaronder een geschikte, didactisch verantwoorde en actuele programmeeromgeving;
- de gebruikte programma's en apps werken met een aanvaardbare performantie op dit computersysteem, dat indien nodig verbonden kan worden met het internet.

4.6.3. Hard- en software

Het loont de moeite alternatieve criteria te gebruiken om een keuze te maken in het gebruik van hard- en software. Naast functionaliteit en gebruiksvriendelijkheid zijn onafhankelijkheid, veiligheid, privacy, ecologische impact, ... ook belangrijke criteria. Het aanbieden van alternatieven zoals ook vrije software en open standaarden vereist in ieder geval voldoende aandacht binnen de pedagogische werking, zodat leerlingen niet te snel aan een merk gebonden zijn of verplicht worden om binnen hetzelfde ecosysteem te blijven.

Er moet ook gedacht worden aan de veiligheid van de omgeving, in de zin van *cyber security*, maar ook aan de fysieke veiligheid.

4.6.4. Unplugged didactiek

Naast het gebruik van digitale media moet in het bewustzijn blijven dat verschillende onderwerpen op niet-scherm-gebaseerde wijze onderwezen kunnen worden. Voorbeelden voor de didactische aanpak van computationeel denken vindt men bij *Computer Science Unplugged* of *Analoge Digidactiek*.

4.6.5. Medialab

Een gecentraliseerd medialab kan volgende uitleenbare zaken bevatten voor multidisciplinaire mediaprojecten: microfoons, draagbaar opnameapparaat, camera's, fototoestellen, actioncams, infrastructuur voor montage en post-productie. In afwachting van de uitbouw van een medialab op

school kunnen verschillende samenwerkingsverbanden met professionele uitleencentra opgestart worden.

Kleinere steinerscholen zonder de geschikte infrastructuur kunnen eventueel gebruik maken van de BYOD-concepten (*Bring Your Own Device*) of van de infrastructuur van nabij gelegen scholen, bibliotheken of medialabs (afweging voor- en nadelen). Hoge aanschaf- en onderhoudskosten kunnen ook vermeden worden door leasediensden of bedrijven die apparaten veilig ter beschikking stellen en op afstand onderhouden.

4.7. Algemene toelichting

De hedendaagse pedagoog is zich ervan bewust dat leerlingen opgroeien in een door media doordrongen wereld. De doelstelling van de steinerpedagogie is om bij te dragen aan een 'opvoeding tot vrijheid en verantwoordelijkheid'. De veranderende omstandigheden van een digitale tijd creëren nieuwe uitdagingen in dit perspectief.¹²⁶

Het begrip media

Al sinds er sprake is van cultuur, bedient de mensheid zich van media om zich uit te drukken en te communiceren. Het gesproken woord, verhalen, muziek, zang, tekeningen, schilderijen, ... zijn niet alleen in de geschiedenis, maar ook in het leven van een opgroeiend kind de 'oer'-vormen van media die de mens leert hanteren. Met het leren schrijven en lezen in de eerste klas legt het kind een fundamentele basis voor mediacompetentie. Digitale media zijn pas het jongste lid in een eeuwenoude stamboom. Gezond mediagebruik steunt op menselijke vermogens die ook bij analoge media van tel zijn. Doordat kinderen eerst analoge mediatechnieken leren kennen en beheersen, wordt de basis gelegd om uit eigen ervaring te beoordelen wanneer en hoe digitale technieken zinvol ingezet kunnen worden.

Bij het begrip media zijn drie niveaus te onderscheiden: de media-inhoud, de mediavorm en de mediadrager.

Uitgangspunten

Als leidende uitgangspunten in de pedagogie kunnen we stellen dat multisensorische ervaringen, in direct contact met de echte wereld en de andere mensen, de beste basis vormen voor latere beheersing van digitale media en preventie tegen mediarisico's. Actieve en creatieve mediaproductie komen vóór passieve en receptieve consumptie van digitale media. Het is aan te bevelen om hierbij een handelingsgeoriënteerde methode te gebruiken. De leerlingen moeten mediaproducten produceren en op die manier de mechanismen en regels van media leren begrijpen. Daarbij genieten activiteiten die de transparantie (en demystificatie) van digitale toestellen bevorderen de voorkeur.

Culturele en historische context van de digitale revolutie

Naast de directe of indirecte ontwikkeling van mediacompetenties dient zich ook een cultureel-educatief luik aan: het loont de moeite om de culturele en historische ontwikkeling van media in het curriculum op te nemen. Het verhoogt het bewustzijn voor de menselijke vindingrijkheid en de impact van technologieën. Net zoals de industriële revolutie heeft ook de digitale revolutie het leven van de mens ingrijpend en blijvend veranderd. In de derde graad kunnen naast de culturele en historische context van de gemediatiseerde samenleving ook ethische en filosofische vragen aan bod komen aangaande computerwetenschappen en de digitale transformatie.

¹²⁶ HÜBNER, E., *Waldorfpedagogie in het tijdperk van het alledaagse medialeven*, Via Libra, Antwerpen, 2023.

De ontwikkeling van mediacompetenties

De gezonde mediapedagogie versterkt het algemeen functioneren van de leerlingen in een digitale tijd. Leerlingen moeten onder andere leren media doelmatig te gebruiken, begrijpen hoe media zijn opgebouwd, de esthetische en maatschappelijke invloed ervan kennen, ... Maar om werkelijk vrij te functioneren in een digitale wereld zijn ook andere competenties vereist, die doorheen het gehele curriculum en door gevarieerde theoretische, praktische en kunstzinnige activiteiten verworven worden. (Zie 'Indirecte aanpak'.)

5. Leerplan voor de vakken in de tweede graad

1. Aardrijkskunde

1.1. Onderwijsdoelen

In het vak aardrijkskunde worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 9 (ruimtelijk bewustzijn) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar aardrijkskunde in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen staan open voor opvattingen, gedrag, gebeurtenissen, informatie, taken, strategieën in verband met de beleving en betekenis van plaatsen.° (attitudinaal)
2. De leerlingen ontwikkelen empathie als noodzaak voor een levenswijze die verantwoord is ten aanzien van mens en biosfeer.° (attitudinaal)
3. De leerlingen lichten het ontstaan en de evolutie van het heelal, het Zonnestelsel en van de Aarde in een tijd-ruimtekader toe. (IX.01)
4. De leerlingen lichten de gelaagde opbouw en samenstelling van de aarde en de atmosfeer toe. (IX.02)
5. De leerlingen beschrijven kenmerken en verklaren gevolgen van rotatie en revolutie van Aarde en Maan. (IX.03)
6. De leerlingen beschrijven oorzaken van platentektoniek en verklaren de gevolgen ervan. (IX.04)
7. De leerlingen verklaren de werking en gevolgen van geomorfologische processen. (IX.05)
8. De leerlingen verklaren een landschap vanuit de landschapsgenese. (IX.06)¹²⁷
9. De leerlingen lichten atmosferische processen toe aan de hand van neerslag, temperatuur en winden en de invloed van deze processen op weerpatronen. (IX.07)
10. De leerlingen analyseren oorzaken en gevolgen van het versterkt broeikaseffect. (09.06 = IX.8)
11. De leerlingen verklaren klimaatveranderingen vanuit geologisch perspectief. (IX.09)
12. De leerlingen reflecteren over mogelijke maatregelen met betrekking tot klimaatverandering. (IX.10)
13. De leerlingen zetten terreintechnieken en geografische hulpbronnen met inbegrip van GIS-viewers functioneel in. (09.07 = IX.11)
14. De leerlingen situeren absoluut en relatief personen, plaatsen, patronen en processen op relevante ruimtelijke schaalniveaus. (09.08 = IX.12)¹²⁸

1.2. Pedagogische intenties

Een wezenlijk element van het aardrijkskundeonderwijs in de steinerschool is dat de aarde er beschouwd wordt als een geheel en als een organisme, uiteraard in wisselwerking met de invloed

¹²⁷ Voetnoot bij de eindterm: Rekening houdend met de context waarin het minimumdoel aan bod komt. – Dit wil voor de steinerscholen concreet zeggen: de context wordt gevormd door de leerinhouden van de tweede graad; het is dus met behulp van deze leerinhouden dat het doel verwezenlijkt moet worden. (Hetzelfde doel komt ook in de derde graad terug, waarbij dan gebruik zal worden gemaakt van de context van de doelen uit de derde graad, aangevuld met de kennis die leerlingen vanuit de tweede graad meebrengen.)

¹²⁸ Voetnoot bij de eindterm: Rekening houdend met personen, plaatsen, patronen en processen die in de tweede graad aan bod komen.

van de mens op de aarde.¹²⁹ Dit geldt niet alleen voor de aarde als planeet, maar ook voor de delen van de aarde, landschappen of regio's bijvoorbeeld, die als een levend organisme worden beschouwd.¹³⁰ De leerlingen verruimen hun horizon en leren zowel via het kennen als via het voelen over andere volkeren, culturen, landen en continenten. Een aantal doelen kunnen vanuit een historische context worden bereikt. Belangrijk daarbij is ook het achterliggende doel dat Rudolf Steiner als volgt formuleerde: «Een mens die we met verstand van zaken aardrijkskunde bijbrengen, staat liefdevoller ten opzichte van zijn medemens dan iemand die het naast-elkaar-in-de-ruimte niet leert kennen. Hij leert naast de andere mensen te staan, hij houdt rekening met de anderen. Deze dingen raken sterk de morele ontwikkeling.»¹³¹

In dit licht is het belangrijk om te verduidelijken wat het begrip 'leefwereld' betekent in de context van de steinerpedagogie. Enerzijds zou men kunnen denken dat de leefwereld van jongeren hun alledaagse wereld is: de weg van huis naar school, de virtuele realiteit van smartphones, games en social media, eventueel ook nog de wereld van sport, muziek of hobby. Vanuit steinerpedagogisch oogpunt is het niet verstandig om dit alles tot uitgangspunt van het onderwijs te maken. Integendeel zelfs. Op een dieper, meer psychologisch of geestelijk niveau, is de leefwereld van het jonge kind (lagere school) nog gevuld met grootse, fantasierijke beelden, kleuren en in elkaar overvloeiende vormen. Naarmate de kinderen opgroeien neemt hun leefwereld vastere vorm aan en wordt hij zowel groter als kleiner. Groter wordt hun leefwereld in de laatste jaren van de lagere school en in de eerste graad, doordat ze bereid zijn (én er de drang toe hebben) om grenzen te ontdekken en die te overschrijden: er gaat een wereld open van andere culturen, verre continenten, vreemde klimaten en compleet verschillende alledaagse realiteiten. Het is pas in de derde graad van het secundair onderwijs dat die wereld opnieuw kleiner wordt. Door het naderen van de volwassenheid, de studie- en/of beroepskeuze, het vinden van een eerste liefde en/of levenspartner enz. ontstaat op heel natuurlijke wijze belangstelling voor hoe de menselijke wereld georganiseerd is. Het mondiale perspectief hoeft daarbij niet verloren te gaan: demografie bijvoorbeeld is iets wat gaat van de individuele beslissing tot het krijgen van een kind tot de problematieken van overbevolking en migratie. Economie en ecologie idem: dat gaat van het eigen zakgeld en het eerste zelf verdiende loon én wat je daarmee doet of koopt tot de milieubedreigende geld- en goederenstromen die zich dagelijks in de hele wereld voordoen. Met 'leefwereld' wordt in de steinerpedagogie bijgevolg in de eerste plaats verwezen naar de innerlijke, psychisch-geestelijke groei van kinderen en jongeren, en pas in de tweede plaats, en duidelijk in secundaire orde, naar de materiële omstandigheden van hun dagelijks leven. Voor een goed begrip van de onderwijsdoelen van deze sleutelcompetentie en volgende is dit cruciaal!

De puberteit wordt gekenmerkt door het ontwaken van het zelfbewust denken. Er doet zich een overgang voor van een beeldend, 'kinderlijk' denken, naar een causaal, oordelend en objectiverend denken. In de tweede graad hebben de leerlingen een sterke behoefte aan exact denken, beleving van causaliteit en objectivering van de wereld. Dit zijn dan ook de aangewezen jaren om die aspecten van het aardrijk te beschrijven die het meest los kunnen gezien worden van de mens, zoals fysische geografie (in het eerste jaar van de tweede graad) en klimatologie (in het tweede jaar van de tweede graad).

De steinerscholen willen hierbij wel vermijden dat men zich beperkt tot een beeld van de aarde als steenklomp, met het leven als een niet-essentiële schimmel. Modellen, zoals bijvoorbeeld te vinden in de platentektoniek, treden bijna vanzelf in de plaats van wat feitelijk gegeven is. Het is van buitengewoon belang om precies hier heel nauwkeurig feiten van theorie te scheiden.

¹²⁹ Achteraan dit hoofdstuk is een tekst opgenomen (zie 1.7) die de voor de leraar gewenste basis-houding ten opzichte van aarde en aardrijk beschrijft.

¹³⁰ GÖPFERT, C. (Hrsg.), *Das lebendige Wesen der Erde. Zum Geographieunterricht der Oberstufe*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1999.

¹³¹ STEINER, R., *Menskunde en opvoeding*, Amsterdam, Pentagon, 2014, voordracht van 14 juni 1921, oorspronkelijk opgenomen in GA320: *Menschenerkenntnis und Unterrichtsgestaltung*.

Om die reden is het goed de theorie van de platentektoniek in een historische vorm te bieden, waarbij ook ruimte wordt gemaakt voor de theorie van de expanderende aarde, niet omdat deze theorie – zoals zij in de huidige vorm bestaat – juist of juist is dan het beeld van de platentektoniek, maar wel om de twee volgende redenen:

- de aardexpansietheorie toont aan dat er een aantal fenomenen bestaan (zoals het niet aan elkaar passen van Zuid-Amerika en Afrika en de 'paleoarctic gap') die niet zomaar verenigbaar lijken met het gebruikelijke beeld;
- de aardexpansie-theorie biedt een zeer interessante mogelijkheid om aan de leerlingen te tonen hoe de relatie is tussen theorie en fenomeen en hoe men kan argumenteren voor of tegen een hypothese.

Verder zou moeten vermeden worden om de aarde als een dood object te behandelen, waarbij de levende wezens een vanuit geologisch standpunt onbeduidende rol krijgen toebedeeld, met een bestaan in de marge. Er bestaat boeiende literatuur over de belangrijke impact van het leven als bron van minerale lagen; het eigenlijke mysterie van het aardrijk bestaat hierin dat het vraagt om de mens en om het leven, en zonder mens en leven niet kan begrepen worden.

Uiteraard is er een (te onderzoeken) spanningsveld met de negatieve en schadelijke invloeden van de mens, die er zeker ook zijn. In het tweede jaar van de tweede graad, waar de atmosfeer wordt bestudeerd, kan niet voorbijgegaan worden aan de klimaatveranderingsproblematiek. Alle facetten daarvan moeten belicht worden.

1.3. Situering in het verticale curriculum

In de kleuterschool wordt aan het ruimtelijk bewustzijn gewerkt via de ontwikkeling van de zintuigen, evenwichtsgevoel, waarneming van de eigen beweging enz.

In de lagere school bouwen de kinderen hun ruimtelijk bewustzijn op van de eigen privé-omgeving (huis en school) tot de eigen streek en het eigen land (België) en de buurlanden.

In de eerste graad van het secundair onderwijs wordt hierop voortgebouwd: grenzen worden verlegd richting Europa, andere werelddelen, de aarde als planeet en de kosmos.

In de tweede graad van het secundair onderwijs komt de fysische geografie aan bod: geologie, meteorologie, klimatologie en ecologie.

In de derde graad verschuift de focus naar de antropogeografie: economie, demografie en vormgeving van de maatschappij.¹³²

1.4. Leerinhouden

De inhoud van de aardrijkskundelessen van de tweede graad is afgestemd op een ondersteuning van de innerlijke veranderingsprocessen die zich bij de leerlingen afspelen. Er zijn evenwel belangrijke verschillen te noteren tussen de thematiek die aansluit bij de levensfase van jongeren in het eerste leerjaar van de tweede graad en die van leerlingen van het tweede leerjaar van de tweede graad.

1.4.1. Generiek

De leraar kiest in functie van de leerdoelen en de behandelde leerinhouden in welke lessen hij de ook reeds in de eerste graad voorkomende doelen in verband met het situeren van personen,

¹³² WEIßINGER, K., 'Geographie', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.

plaatsen, patronen en processen en in verband met het inzetten van terreintechnieken¹³³ en geografische hulpbronnen¹³⁴ opnieuw aan bod laat komen en de leerlingen tot een verdiepte, meer geconsolideerde vaardigheid hierin brengt.

1.4.2. Eerste leerjaar van de tweede graad

In het *eerste* leerjaar wordt de fysische geografie in brede zin behandeld. De kernwoorden zijn hier: afbraak en opbouw. De afbrekende processen van erosie en verwerking worden voortdurend naast de opbouwende processen van sedimentatie en gebergtevorming geplaatst, waardoor vanzelf het beeld van de aarde als dynamisch, levend organisme naar voren komt. Iedere vorm van afbraak heeft elders een vorm van opbouw tot gevolg: de bergbeek erodeert het rotsgesteente in het berggebied, en sedimenteert het meegenomen materiaal als traag stromende meanderende rivier in vlakke stromen. Zo ontstaan de vruchtbare delta's aan de kust, en meer landinwaarts de uiteindelijk glooiende heuvels waar eens een spits gebergte stond, zoals in Zuid-Engeland. Voorbeelden uit het vulkanisme spreken sterk tot de verbeelding van de leerlingen. Waar diep in de oceanen delen van de aardkorst meedogenloos worden opgeslokt, worden op andere plaatsen stukken vloeibaar materiaal uit het binnenste der aarde met grote kracht 'uitgespuugd', zodat nieuw land ontstaat.

In het eerste jaar van de tweede graad zitten de leerlingen midden in de puberteit. Hier voltrekt zich het proces van het kind dat moet sterven om de volwassene geboren te laten worden. Iedere vijftienjarige ervaart soms dat dat niet altijd zonder slag of stoot gaat. Dat wringt en botst, dat slokt op, dat schiet eruit, dat bezinkt, dat valt op zijn plaats, uiteindelijk. Processen van afbraak en sterven naast processen van opbouw en geboorte; in het aardeverhaal horen ze bij elkaar, hoezeer het soms ook botst en wringt. Onbewust zullen vijftienjarige leerlingen zich in dit verhaal herkennen omdat zich in hun innerlijke wereld hetzelfde afspeelt. Hoe meer zij een verbinding maken met de aarde, er weer met beide benen op komen te staan, hoe duidelijker het zal worden dat de verwarring die zich van hen meester heeft gemaakt, uiteindelijk altijd ergens toe leidt. De leerlingen krijgen ook een eerste indruk over het ontstaan van de aarde, de paleontologie en de evolutie.

In dit leerjaar worden volgende doelen gerealiseerd: 1, 2, 4 (aarde), 5 (aarde), 6, 7, 8, 13 en 14. De doelen 1, 2, 13 en 14 worden gerealiseerd in combinatie met één of meer van de andere doelen.

Leerinhouden die bij doelen 4, 5, 6, 7 en 8 aan bod kunnen komen:

- rotatie van aarde en maan
 - o aardrotatie en gevolgen
 - o aardrevolutie en gevolgen
 - o maanrotatie
 - o maanrevolutie en gevolgen
 - o getijden
- gelaagde opbouw en samenstelling van de aarde
 - o geomorfologische processen:
 - o aardbevingen
 - verschijnselen en indeling van aardbevingen naar intensiteit
 - lokalisering van aardbevingsgebieden op de wereldkaart

¹³³ Het is belangrijk in te zien dat onder terreintechnieken niet alleen typisch geologische activiteiten zoals boringen worden verstaan, maar ook bijvoorbeeld het waarnemen van een stadslandschap, de telling van een bepaalde verkeersoort, het gebruik van een pluviometer, het systematisch waarnemen en noteren van temperatuur, windrichting enz.

¹³⁴ Met inbegrip van GIS-viewers: er zijn zeer eenvoudige en kosteloze apps die hiervoor gebruikt kunnen worden, zoals GeoPunt, Google Earth enz.

- mogelijke (endogene en exogene) oorzaken van seismische activiteit
- vulkanisme
 - soorten vulkanen en hun kenmerken, ligging, begeleidende verschijnselen
 - lokalisering van vulkanische gebieden op de wereldkaart
 - mogelijke (endogene en exogene) oorzaken van vulkanische activiteit
- platentektoniek
 - situering van de oceanische en continentale lithosfeerplaten en hun bewegingsrichting
 - specifieke vormen van reliëf op continenten en oceanbodem, van seismische activiteit en van vulkanisme bij types van plaatranden
 - processen die bij de plaatranden plaatsvinden afleiden uit de samengelegde gegevens + situering van vulkanisme en aardbevingen, plaatbewegingen
 - theoretisch model van de inwendige opbouw van de aarde – concentrische schillenstructuur
 - ontstaan en structuur van de aarde en de aardkorst
 - tijdschalen waarop processen plaatsvinden: van enkele seconden tot miljarden jaren: geologische tijdschaal met aanduiding van de plooiingsfasen
- landschapsgenese
 - gebergtevorming, reliëfvormen boven en onder de zeespiegel
 - invloed van geologische en geomorfologische processen op de structuur van landschappen
 - kringloop van gesteenten
 - vereenvoudigde lithologische en geologische kaart van de bestudeerde plaatsen
 - interactie tussen fysische en menselijke processen
 - eventueel: theorie van de expanderende aarde
 - vorming van het reliëf
 - verwerking, erosie, sedimentatie, bodemvorming
 - rivierwerking: erosie, transport, afzetting en gevolgen hiervan, bijvoorbeeld:
 - holle en bolle oever
 - afgesneden meanders
 - soort rivierlandschappen en -mondingen
 - gletsjers en glaciële verschijnselen: erosie, transport en gevolgen hiervan, bijvoorbeeld:
 - U-dalen
 - fjorden
 - zwerfstenen
 - eventueel:
 - studie van de geologische structuren: situering op kaart en klassering naar kenmerken
 - geologische structuren van België in het Europese geheel
 - mineralogie:
 - verschil gesteente en mineraal
 - gesteentegroepen en het ontstaan ervan
 - paleontologie / fossielen

1.4.3. Tweede leerjaar van de tweede graad

In het *tweede* leerjaar van de tweede graad worden de grote, bewegende aardeprocessen en hun onderlinge samenhang behandeld, enerzijds door middel van een inleiding op de kosmologie, anderzijds door middel van een studie van de klimatologie en de ecologische problematiek die daarmee samenhangt. De leerlingen hebben dan al een deel van de grote verwarringen achter de rug: zij raken meer thuis in het leven, komen meer met beide benen op de grond, gaan meer verbanden zien. Zij maken een begin met het genuanceerde denken, terwijl dat in het eerste leerjaar van de tweede graad veelal nog zuiver zwart-witdenken was. Hun gevoelsleven krijgt verdieping.

In de aardrijkskunde is dat de tijd voor een wijde blik op de aarde om te kunnen zien hoeveel verschillende verschijningsvormen die aarde heeft en aan welke processen dat ten grondslag ligt. Eventueel kan hier het hoofdstuk 'kosmologie' als inleiding gebruikt worden. Belangrijk hierbij is dat leerlingen ook hier (net als bijvoorbeeld in het vak geschiedenis) inzicht krijgen in de manier(en) waarop wetenschappelijke theorievorming gebeurt. Dat is namelijk de grondslag voor openheid naar toekomstige nieuwe inzichten.

In het tweede leerjaar treedt bij de leerlingen een aanzienlijke verinnerlijking van het gevoelsleven op. Uit de diepten stijgen nieuwe, onbekende gevoelens op die om uitdrukking, om mededeling, om beantwoording vragen. Vele jongeren grijpen op die leeftijd spontaan naar bestaande poëzie, waarin ze herkenning vinden en/of proberen zelf op poëtische wijze uitdrukking te geven aan de veelheid van gevoelens die in hen leven. Deze leeftijdsfase heeft verder als grondtrek het wakker worden voor het sociale, voor de andere. Het uitsluitend met zichzelf bezig zijn van de puber wordt opgegeven en er komt weer meer beweging in de klasgroep. In het vak aardrijkskunde wordt dit in de steinerpedagogie ondersteund door het behandelen van de dynamische aspecten van het aardrijk: atmosfeer, wind, weer, klimaat. Vanuit deze thema's zijn ook talloze vakoverschrijdende verbanden te leggen, onder andere naar geschiedenis (bijvoorbeeld: het klimaat als bepalende factor voor oude beschavingen), biologie (ecologie en milieueducatie), exploratie (topografie), plastische opvoeding (bijvoorbeeld de werking van licht en lucht in landschappen).

In dit leerjaar worden volgende doelen gerealiseerd: 1, 2, 3, 4 (atmosfeer), 5 (maan), 9, 10, 11, 12, 13 en 14. De doelen 1, 2, 13 en 14 worden gerealiseerd in combinatie met één of meer van de andere doelen. Ook onderwijsdoel G19 (minimumdoel 07.04) kan hier gerealiseerd worden.

Leerinhouden die bij doelen 3, 4, 5, 9, 10, 11 en 12 aan bod kunnen komen:

- kosmologie
 - rotatie van aarde en maan
 - aardrotatie en gevolgen, inclusief schuine stand van de aardas en gevolgen
 - tijdzones
 - aardrevolutie en gevolgen
 - maanrotatie
 - maanrevolutie en gevolgen
 - getijden
 - ontstaan en evolutie van het heelal, het Zonnestelsel en van de Aarde
 - big-bang-theorie
 - kosmische tijdschalen
- atmosferische processen
 - de verticale opbouw en samenstelling van de atmosfeer met kenmerken
 - troposfeer, stratosfeer, mesosfeer, thermosfeer, exosfeer
 - kenmerken en functies van de atmosferische lagen
 - samenstelling van de troposfeer
 - temperatuur en factoren die de temperatuur op een plaats bepalen
 - waterkringloop, wolkvorming, wolkentypes, neerslagvorming, soorten neerslag en neerslagverdeling

- dynamiek van de atmosfeer, luchtdruk en wind, fronten, windsystemen, straalstroom en kenmerken
- weerkunde
 - meten, registreren en opzoeken van gegevens over temperatuur, luchtdruk (inclusief windrichting, windkracht, ...) en neerslag (luchtvochtigheid, bewolking, ...)
 - opbouw van een weerkaart
 - lezen van een weerkaart
 - actuele weersituatie vanuit weerberichten (apps, televisie, eigen waarneming, ...)
 - eventueel: vormen van wolken
- verdeling en evolutie van de ozonconcentratie in de atmosfeer
- extreme weerfenomenen
- klimatologie
 - klimaatclassificatie
 - klimaatzones en lokalisatie ervan op de wereldkaart
 - klimatologische elementen;
 - neerslagverdeling op aarde
 - temperatuurverdeling op aarde
 - hoge- en lagedrukgebieden en windsystemen op aarde, inclusief straalstroom
 - klimaattypes en natuurlijke vegetatie op wereldvlak
 - factoren die het klimaat beïnvloeden: winden, zeestromingen, reliëf, ...
- klimaatverandering
 - onderzoeksgegevens die wijzen op klimaatverandering
 - paleoklimatologie: ijstijden
 - oorzaken van het versterkt broeikaseffect
 - gevolgen van klimaatverandering
 - mogelijke maatregelen om klimaatverandering tegen te gaan
- atmosferische milieuproblemen
 - ozonlaag
 - broeikaseffect
 - luchtvervuiling
 - oorzaken en mogelijke oplossingen
- eventueel: lichtverschijnselen in de atmosfeer

1.5. Didactische uitdagingen

1.5.1. Beginsituatie

In de eerste graad van het secundair onderwijs hebben de leerlingen geleerd zich ruimtelijk te oriënteren op aarde en in de kosmos. Zowel de bewegingen van de aarde als die van de zon en de maan werden bestudeerd en verklaard. Ook het coördinatenstelsel dat gebruikt wordt om de aarde in te delen, werd bestudeerd.

Daarnaast maakten de leerlingen kennis met volkeren en landen uit de hele wereld. Hierbij werd onder meer aandacht besteed aan klimaat, vegetatie, taal, cultuur, godsdienst, maatschappijvormen en economische exploitatie. Er wordt dus verondersteld dat de leerlingen een bruikbare parate kennis hebben over de verschillende werelddelen en de basisverschillen tussen de continenten, de mensen die er leven en de natuur die men er aantreft.

Voor instromende leerlingen die niet uit een steinerschool komen, is het nuttig te toetsen of volgende kennis aanwezig is:

- een geografische basiskennis over landen of regio's uit de hele wereld

- de relatie tussen natuurlijke elementen en de menselijke activiteiten
- de grote variatie aan landschappen over de wereld
- het begrijpen van algemene en thematische kaarten
- het vlot oproepen, reproduceren en gebruiken van mentale kaarten van landen, regio's en de hele wereld
- begrip en/of waardering voor andere leefmilieus en culturen.

Leerlingen die niet vanaf de eerste graad in de steinerschool zitten, worden tijdens de periode aardrijkskunde getoetst op hun voorkennis, inzichten en geografische vaardigheden. Indien hierin lacunes aanwezig zijn, kan daaraan geredieerd worden door

- bijzondere aandacht voor deze leerlingen tijdens de lessen,
- bijzondere aandacht voor de werkstukken en huistaken van deze leerlingen, met gepaste remediëring,
- enkele bijlessen, indien noodzakelijk.

1.5.2. Methodologische wenken

Het vak aardrijkskunde wordt gegeven in de vorm van een ochtendperiode, waarin de leerlingen een eigen schrift maken. Dit is een verslagschrift en dient tegelijkertijd als referentie en als studiemateriaal. Er wordt gevraagd dat leerlingen hun schrift kunstzinnig kunnen vormgeven en de leerstof zelfstandig kunnen verwerken, bijvoorbeeld: eigen illustraties maken op basis van de behandelde leerstof en de leerstof met eigen opstellen, gedichten, spreekbeurten, biografieën aanvullen. Het maken van dergelijke schriften draagt in belangrijke mate bij tot het realiseren van een aantal onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 2 (Nederlands).

Een dorre, belastende en overbodige systematiek van geografische fenomenen (zoals soorten van neerslag en diverse glaciële erosievormen) moet worden vermeden. In de lessen worden zoveel mogelijk fenomenen behandeld aan de hand van didactisch materiaal. Belangrijk is wel een goede structuur van de leerstof en een geleidelijke opbouw ervan. De leraar zal daarbij een beroep doen op de in de eerste graad verworven kennis en vaardigheden en aansluiten bij de actualiteit, zoals aardbeving, vulkaanuitbarsting, zonsverduistering, overstroming, uitzonderlijke droogte ergens ter wereld, enz. Voor de authenticiteit van de lessen is het van groot belang dat de leraar zelf zijn informatie bijeenzoekt. Daarom wordt het systematisch gebruik van een handboek niet aangeraden.

Mogelijkheden voor excursies: een bezoek aan een weerstation, een sterrenwacht, een haven, enz. Voor geologische excursies kan men denken aan plaatsen waar men gesteenten, plooien, steengroeven, fossielen kan vinden. Het zelf waarnemen verdient altijd de voorkeur, bijvoorbeeld gedurende een bepaalde periode weer en wolken waarnemen (inclusief beschrijven, tekenen, ...), nachtelijke waarnemingen van de sterrenhemel, zijn waarnemingen die in elke woonomgeving kunnen gebeuren.

1.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.

Specifieke minimale materiële vereisten voor het vak aardrijkskunde:

- een wereldbol
- kaarten van België, Europa en de wereld of werelddelen; een aantal wandkaarten zijn essentieel – voor het overige kan ook gebruik gemaakt worden van projectie-apparatuur om kaarten te projecteren
- een atlas per twee leerlingen
- visueel presentatiemateriaal (zoals aspecten van de hemelmechanica, kenmerken van verschillende continenten, klimaat- en duurzaamheidskwesities, ...)
- bordtekeningen

- relevante geografische software
- Op geregelde tijdstippen is een vlotte toegang tot digitale voorzieningen noodzakelijk.

1.7. Aardrijkskunde: begrip en houding

Zoals in hoofdstuk 1.1 reeds werd aangegeven, zijn de morele en sociale dimensies van het vak aardrijkskunde bijzonder belangrijk in de steinerpedagogie. Aardrijkskunde moet bij de leerlingen de interesse in de wereld versterken. Zo kunnen leerlingen inzicht verkrijgen in de aarde als een natuurlijke ruimte met specifieke levensritmes die de omgeving voor de mens vormt, maar waar we als mens ook een invloed op hebben, en waar we bijgevolg ook een verantwoordelijkheid voor hebben. In het onderwijs moeten deze verantwoordelijkheid en het ermee verbonden ecologische bewustzijn in het totale curriculum worden geïntegreerd, maar zeker en in het bijzonder in het vak aardrijkskunde.

De term aardrijkskunde

Net zoals voor een aantal andere vakken (wiskunde, scheikunde...) hebben we in het Nederlands een bijzonder woord voor wat in andere talen met een Latijnse term, hier als 'geografie' wordt aangeduid: aardrijkskunde. Deze term is bijzonder gelukkig omdat hij aanduidt dat in deze wetenschap iets zeer bijzonders bestudeerd wordt. Niet de 'aarde' als fysisch object, zelfs niet de aarde als economisch gegeven is het object van onze aandacht, maar wel het '**aardrijk**'. Wellicht benadert de term 'aardrijk' beter het Griekse 'geos' dan de term 'aarde' (als aanduiding van een planeet in de gewone astronomische zin).

Wat is het 'aardrijk'? Men kan niet zomaar zeggen dat met 'aardrijk' het 'rijk in het bezit van de mens' bedoeld wordt. Het 'aardrijk' is de wereld of kosmos die via de zintuigen verschijnt aan de mens, aangegrepen wordt door de mens, en getransformeerd wordt door de mens. Deze transformatie doet zich voor als een proces dat geen principiële grenzen schijnt te kennen en dus steeds kan voortgaan en eventueel nieuwe vormen kan ontwikkelen.

Het aardrijk is de wereld zoals die door de waarnemende en handelende mens beleefd wordt. Het aardrijk heeft dus een zeer bijzondere relatie tot de mens:

- de menselijke wereld in de engere zin, het sociale organisme, maakt onverkort deel uit van het aardrijk;
- tegelijk overstijgt het aardrijk de mens (zie verder);
- de studie van het aardrijk vergt een bijzondere benadering, omdat de mens zelf er deel van uitmaakt.

De eigenheid van de aardrijkskunde blijkt onder meer uit het feit dat zij door haar onderwerp niet op de objectiefafstandelijke wijze kan benaderd worden die gebruikelijk is in de natuurwetenschap. Doet men dit toch, dan belandt men bij een verzameling van onderdelen uit de natuurkunde, de meteorologie, de cartografie, de economie ... Maar dan gaat men voorbij aan het 'aardrijk'. Toch kan het niet de bedoeling zijn om de beoefening van de aardrijkskunde tot een subjectieve aangelegenheid te maken: dan gaat het wetenschappelijk karakter – dit wil zeggen het onverkorte waarheidsstreven – van de aardrijkskundige bedrijvigheid verloren. We moeten ons dus bezinnen over de problematiek die wordt meegebracht door de bijzondere aard van het onderwerp der aardrijkskundige wetenschap.

Voorbeeld: de regen als element van het aardrijk. Om de regen te verstaan, kunnen natuurkunde, fysica, chemie, meteorologie als hulpwetenschappen fungeren. Toch zullen deze hulpwetenschappen nooit het *aardrijkskundig* fenomeen 'regen' uitputtend kunnen vatten. De regen heeft betekenis voor de mens, en precies door deze betekenis voor de mens wordt het 'vallend water' tot het gegeven 'regen'. Dit betekent niet dat we de menselijke subjectiviteit in de aardrijkskunde invoeren. Strikt genomen opereren de klassieke natuurwetenschappen met

geïsoleerde objecten, zoals bv. een druppel. Het concept van 'geïsoleerd object' is echter een abstractie; in werkelijkheid is een object altijd gegeven binnen de context van een *verschijnsel*.¹³⁵ 'Regen' moet, vanuit aardrijkskundig standpunt, als een verschijnsel en niet als een object worden opgevat. In de aardrijkskunde maakt de mens onverbreekbaar deel uit van het verschijnsel.¹³⁶ Het ontwikkelen van de 'aardrijkskundige geest' vergt van de leraar een soort paradigma-shift, waarbij hij fenomenen gaat opvatten als onherleidbare elementen van de werkelijkheid, die niet uitputtend kunnen beschreven worden als klassieke interacties tussen ontologisch autonome objecten.

De plaats van de mens in het aardrijk

De bijzondere verhouding van de mens tot het aardrijk kan geïllustreerd worden uitgaande van de ecologische vraagstukken. Meestal wordt het ecologische vraagstuk vanuit twee polaire situaties bekeken.

Enerzijds is er de mens die nu eenmaal economische behoeften heeft en die bijgevolg noodzakelijkerwijs de aarde gebruikt, verbruikt, omvormt, vervuult. Wie de mens bestaansrecht toekent, moet aanvaarden dat de mens de aarde beïnvloedt, en ook verbruikt.

Maar anderzijds lijkt dit bestaansrecht van de mens toch op grenzen te botsen, die zeer snel ernstige morele vragen doen oprijzen. Als bijvoorbeeld de hele wereldbevolking dezelfde levensstandaard zou verwerven als die van het Westen, ontstaat dan geen onaanvaardbaar verbruiksniveau? Moet de natuur niet tegen de mens beschermd worden? Heeft de natuur ook geen bestaansrecht, net als de mens?

En zo naderen we de andere, conserverende pool: hier wordt het bestaansrecht van de natuur benadrukt. De natuur moet behouden blijven; de mens moet in zijn activiteit worden teruggedrongen. Het icoon van deze pool is het 'natuurreservaat'. Maar het natuurreservaat, hoe nuttig ook, heeft eigenlijk een verkeerde naam. Natuur kan per definitie niet in een reservaat gestopt worden; dan is ze al geen natuur meer, maar een soort tuin of artificieel milieu. Natuur is immers juist wat niet in een reservaat zit.

Noch de consumptie van de natuur, noch de 'conservering' van de natuur, bieden als zodanig echt perspectief. Wij ervaren een zekere verantwoordelijkheid tegenover de aarde en verzetten ons daarom tegen ongebreidelde, economische consumptie. Maar anderzijds moeten we toch erkennen dat loutere natuurconservatie een logische onmogelijkheid is. De mens moet, doordat hij er is, nu eenmaal met de natuur handelen; dat kan hij niet vermijden. Anderzijds heeft hij verantwoordelijkheid tegenover die natuur.

De bron van de verantwoordelijkheid: de majesteit van de natuur

Het is, willen we consequent doordenken, ook nodig om ons even te bezinnen over de herkomst van onze verantwoordelijkheidszin tegenover de natuur. Blijkbaar schuilt er iets in de natuur dat maakt dat zij de moeite waard is en ons overstijgt, en daarom niet zomaar mag geplunderd worden.

Er zijn veel goede argumenten om te pleiten voor natuurbehoud. Men zegt bijvoorbeeld dat het nodig is om – met het oog op de toekomst – de 'biodiversiteit' van de natuur te behouden, waarbij verwezen wordt naar de vele medische toepassingen, die nog kunnen verscholen zitten in allerlei met uitroeiing bedreigde organismen. Toch raken zo'n argumenten, hoe juist ze op zich ook zijn, de kern van de zaak niet.

In werkelijkheid verzetten wij ons tegen de plundering en verdrukking van de natuur omdat wij in de natuur iets ervaren dat ons overstijgt. We kunnen zeggen dat de natuur 'majestatisch' is. Deze majesteit van de natuur is niet subjectief. We hebben gemakkelijk de neiging om te beweren dat

¹³⁵ Dat het verschijnsel een meer fundamentele ontologische categorie is dan het (geïsoleerde) object, blijkt reeds binnen de moderne natuurkunde zelf (kwantummechanica).

¹³⁶ Onder meer door het experiment van Young werd in de kwantumfysica aangetoond dat voor het waarnemen van één foton het apparaat waarmee de waarneming gebeurt, een essentieel onderdeel uitmaakt van het fenomeen, zodat het foton niet als geïsoleerd object kan begrepen worden.

alleen die aspecten van de natuur die in de fysica en scheikunde worden onderzocht, 'objectief' zijn. De majesteit van de natuur zou alleen maar een 'subjectieve indruk' zijn. Deze benadering is principieel onjuist. De meetbare aspecten van de natuur, die in de natuurkunde en de chemie worden beschreven, zijn ons juist alleen maar toegankelijk doorheen ons bewustzijn, dat als zodanig niet uit de wetten van de natuurkunde of scheikunde kan voorspeld worden. Het verschijnen van een zintuiglijke indruk als bewustzijnsinhoud is onmogelijk zonder de ervaring van het majestatische. Een zintuiglijke waarneming vooronderstelt altijd betrokkenheid met de werkelijkheid, met het waargenomene. Het majestatische is datgene wat deze betrokkenheid en aandacht oproept. De natuur zoals zij ons zintuiglijk is gegeven, is dus per definitie majestatisch. De aardrijkskunde is de wetenschap die dit majestatische in het oog vat.

Rentmeesterschap

De mens kan de aarde niet bezitten zoals men een of ander banaal voorwerp bezit. Het majestatische laat zich niet bezitten. Strikt genomen laat het majestatische zich zelfs niet vernietigen. Wie het wil vernietigen, kapselt een cocon van banaliteit en vernieling rond zichzelf, en vernietigt daardoor uiteindelijk zichzelf.

Maar anderzijds kan de mens ook niet in de gebruikelijke zin objectiverend, afstandelijk staan tegenover het majestatische. De mens maakt deel uit van het aardrijk, neemt deel aan het majestatische – het majestatische van de mens is trouwens de uiteindelijke verantwoording voor de mensenrechten. Bovendien neemt de mens in het aardrijk geen willekeurige plaats in: de mens is de bewuste verschijningsvorm van het majestatische, of, met andere woorden: in de mens wordt het aardrijk zich bewust van zijn majesteit. Verder is het zo dat de mens zich objectief in de positie bevindt om de majesteit van het aardrijk verder te ontwikkelen. De mens is geen bezitter van het aardrijk, maar ook geen buitenstaander. Hij is per definitie de scheppende speerpunt van het aardrijk, het verantwoordelijke wezen dat de majesteit van het aardrijk verder tot ontvouwing brengt. Deze bijzondere positie kunnen we aanduiden met het bekende begrip 'rentmeesterschap'. We krijgen de aarde niet van onze ouders; we hebben ze in bruikleen van onze kinderen (Saint-Exupéry). De 19de-eeuwse Russische filosoof Vladimir Solovjov formuleerde deze derde mogelijke verhouding tussen aarde en mens als volgt:

«De relatie van de mens tot de Natuur kan op drie wijzen gestalte krijgen: in een passieve onderwerping aan de Natuur zoals zij nu bestaat; in een actief gevecht met de Natuur om haar te onderwerpen en te gebruiken als louter middel om een doel te bereiken; ten derde, in de bevestiging van de ideale, de potentiële toestand van de Natuur, van wat zij behoort te worden door de activiteit van de mens. Volstrekt normaal en beslissend is de derde relatie waarin de mens zich inzet voor de verheffing van de Natuur, waardoor hij zichzelf mede verheft. Het grote ideaal is de Aarde cultiveren, haar te verzorgen, haar te dienen op zo'n wijze dat zij kan hernieuwen en herleven.»

Het wezen van het aardrijk: verbinding tussen natuur en socialiteit

De mens staat in principe in een actieve, deelnemende relatie van rentmeesterschap tot het aardrijk. Maar tegelijk moet de individuele mens vaststellen dat hij in deze relatie niet als geïsoleerde persoon betrokken is. Alleen de mensheid als zodanig kan optreden als rentmeester van het aardrijk.

Dit stelt de vraag naar het sociale. **Het sociale maakt deel uit van het aardrijk.** Mensen vormen samen de aarde om en de wijze waarop het sociale gestalte krijgt, bepaalt hoe het aardrijk kan evolueren.

We kunnen het sociale organisme beschouwen als het geheel van verhoudingen die de mensen onderling opbouwen. Dit sociaal organisme, nl. de menselijke verhoudingen, vormt de eigenlijke kern van het aardrijk. Het zijn de verhoudingen in het sociale organisme die bepalen op welke wijzen en binnen welke grenzen en mogelijkheden de mensen het rentmeesterschap in het aardrijk kunnen opnemen. Wil men het aardrijk bestuderen, dan zijn de studie van het sociaal organisme,

en in aansluiting hierop van de mens als sociaal wezen, dus een wezenlijk onderdeel van de aardrijkskunde.

De mens als sociaal kunstenaar: het aardrijk als kunstwerk

Het begrip rentmeesterschap is nauw verbonden met het begrip van 'verruimd kunstenaarschap'. De kunstzinnige activiteit is een heel bepaalde vorm van omgaan met de werkelijkheid, die de werkelijkheid niet aan zich onderwerpt (en daardoor miskent) maar die op de werkelijkheid met ontzag en open oog ingaat, en daardoor onvermoede potenties die in de werkelijkheid sluimeren, aan het licht brengt.

In die zin kan de activiteit van de rentmeester ook alleen maar als een kunstzinnige activiteit, in de verruimde zin, begrepen worden. Het besef van het majestatische van het aardrijk leidt tot de ontdekking van de grenzeloze ontwikkelingsmogelijkheden die in het aardrijk besloten liggen. Rentmeesterschap impliceert dat de mens het aardrijk volgens zijn eigen aanleg tot een kunstwerk omvormt. De middenactiviteit tussen enerzijds uitbuiting en anderzijds activiteitloze 'conservering', ligt in de sociale kunst.

Deze kunstvorm is in twee opzichten wezenlijk verruimd ten opzichte van de traditionele kunstvormen. Ten eerste is deze kunst gericht op het aardrijk in zijn geheel. Alle andere kunstvormen vragen trouwens steeds meer om deze verruimde kunstvorm, opdat zijzelf weer volwaardig kunst zouden kunnen zijn (hoe kan men van een muziekconcert genieten wanneer in de nabije omgeving van het concertgebouw mensen honger lijden?). Ten tweede is iedere mondige mens geroepen om kunstenaar te zijn in deze verruimde zin: men kan zeggen dat het begrip 'verruimd kunstenaarschap' de mens karakteriseert.

Het concept van het verruimd kunstenaarschap biedt de oplossing voor de paradox: mens als noodzakelijke consument/ vraag om natuurbehoud. De mens is geroepen om het aardrijk om te vormen tot een kunstwerk; om het kunstwerk dat in het aardrijk sluimert, tot zichtbaarheid te brengen.

1.8. Achtergrondliteratuur

- BOCKEMÜHL, J., *Erwachen an der Landschaft*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 1992.
- BOSSE, D., *Die gemeinsame Evolution von Erde und Mensch*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2002.
- BÜHLER, W., *Nordlicht, Blitz und Regenbogen. Metamorphosen des Lichtes*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 1977.
- ENDLICH, B., e.a., *Der Organismus der Erde. Grundlagen einer neuen Ökologie*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1985.
- GÖPFERT, C., *Das lebendige Wesen der Erde*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1999.
- MULDER, E., *Zon, maan en sterren. Astronomie voor iedereen*, Christofoor, Zeist, 2011.
- REMMERS, A., *Ons wereldbeeld doet ertoe*, 2020.
- SCHAD, A., 'Der Geographieunterricht an Waldorfschulen und sein Verhältnis zur modernen Wissenschaft', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.
- SCHMUTZ, H.-U., *Die Tetraederstruktur der Erde*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1986.
- SCHMUTZ, H.-U., *Erdkunde in die 9. bis 12. Klasse an Waldorfschulen*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2001.
- VON BARAVALLE, H., *Der Sternenhimmel über uns unter uns. Sternkarten in Verbindung mit dem Durchblick durch die Erde*, Troxler Verlag, Bern, s.d.
- VREEDE, E., *Antroposofie en astronomie. Astronomische brieven 1927-1930*, Nachtwind, 2019.
- WEIßINGER, K., 'Geographie', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Basel Weinheim, 2018.

2. Duits

Het Duits is een keuze-onderdeel van het curriculum van de studierichting Rudolf Steinerpedagogie. Onderstaand leerplan is onderverdeeld in twee versies. Versie A is het leerplan voor de scholen die Duits geven vanaf het tweede jaar van de tweede graad; versie B is het leerplan voor de scholen die Duits geven vanaf het eerste jaar van de tweede graad.

Aangezien er geen onderwijsdoelen noch specifieke eindtermen voor dit vak gelden, is in dit leerplan sprake van 'leerplandoelen'.

2.1. Leerplandoelen

In heel wat onderwijsdoelen is de term 'doelgericht' opgenomen. Dat begrip is nauw verweven met het doel van de communicatieve handeling. 'Doelgericht' betekent dat de diepte en de aard van de verwerking van de tekst (receptief) en de kwaliteit van de tekst (productief) worden afgemeten aan de mate waarin het doel vlot, succesvol en gepast is bereikt.

1. De leerlingen beleven plezier aan taal met inbegrip van cultuur, lezen, spreken, interactie, schrijven, luisteren, en inzicht in het taalsysteem.° (attitudinaal)
2. De leerlingen tonen interesse in culturele contexten waarin vreemde talen worden gebruikt.° (attitudinaal)
3. De leerlingen staan open voor literaire teksten.° (attitudinaal)
4. De leerlingen bepalen het onderwerp, de hoofdgedachte en de hoofdpunten bij het doelgericht lezen en beluisteren van teksten.

Versie A – Duits vanaf het 2 ^{de} jaar van de 2 ^{de} graad	Versie B – Duits vanaf het 1 ^{ste} jaar van de 2 ^{de} graad
<p>Tekstkenmerken voor receptie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - eenvoudige, herkenbare tekststructuur - grote samenhang - hoofdzakelijk frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen uit een beperkte waaier aan relevante thema's binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein - concrete inhoud - lage informatiedichtheid - eenvoudige zinsbouw - korte teksten - variatie aan tekstsoorten <p>Bijkomend voor schriftelijke receptie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - duidelijke lay-out <p>Bijkomend voor mondelinge receptie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - geen of weinig achtergrondruis - normaal spreektempo met pauzes - ondersteunende maar natuurlijke intonatie - heldere uitspraak, duidelijke articulatie - met visuele ondersteuning - met ondersteuning van non-verbaal gedrag 	<p>Tekstkenmerken voor receptie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - eenvoudige, herkenbare tekststructuur - grote en herkenbare samenhang - hoofdzakelijk frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen uit een beperkte waaier aan relevante thema's binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein - concrete inhoud - lage informatiedichtheid - eenvoudige zinsbouw - korte en vrij korte teksten - variatie aan tekstsoorten <p>Bijkomend voor schriftelijke receptie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - duidelijke lay-out <p>Bijkomend voor mondelinge receptie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - geen of weinig achtergrondruis - normaal spreektempo met pauzes - ondersteunende maar natuurlijke intonatie - heldere uitspraak, duidelijke articulatie - met visuele ondersteuning - met ondersteuning van non-verbaal gedrag

5. De leerlingen selecteren relevante informatie bij het lezen en beluisteren van teksten.
 - cf. tekstkenmerken voor receptie
6. De leerlingen spreken en schrijven doelgericht.

Versie A – Duits vanaf het 2 ^{de} jaar van de 2 ^{de} graad	Versie B – Duits vanaf het 1 ^{ste} jaar van de 2 ^{de} graad
<p>Minimumvereisten voor productie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - eenvoudige, gepaste tekststructuur - hoogfrequente signaalwoorden: chronologisch verloop, opsomming, oorzaak en tegenstelling - redelijk herkenbare samenhang - beheersing van hoogfrequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen om te voldoen aan elementaire communicatiebehoeften - concrete inhoud - beheersing van bepaalde eenvoudige grammaticale constructies, maar met merkbare invloed vanuit de moedertaal; fouten komen voor maar begrip van de boodschap door de ontvanger komt meestal niet in het gedrang - enkelvoudige zinnen - gepast register - beperkte lengte - variatie aan tekstsoorten <p>Bijkomend voor schriftelijke productie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - duidelijke, gepaste lay-out - redelijk correcte spelling van frequente woorden uit het aangeleerde lexicale repertoire <p>Bijkomend voor mondelinge productie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gepaste lichaamstaal - uitspraak is over het algemeen voldoende helder om te worden verstaan en om begrip van de boodschap niet in het gedrang te brengen ondanks een duidelijk accent, maar gesprekspartners zullen regelmatig om herhaling moeten vragen; mogelijk duidelijke invloed van andere talen op uitspraak - vrij gemakkelijk gebruik van frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen, ondanks duidelijke aarzelingen en valse starts 	<p>Minimumvereisten voor productie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - eenvoudige, gepaste tekststructuur - duidelijk herkenbare tekstverbanden - redelijk herkenbare samenhang - beheersing van frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen om te voldoen aan concrete, voorspelbare en vertrouwde communicatiebehoeften binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein, al kunnen lexicale beperkingen leiden tot moeite met formulering en moeite met het overbrengen van de boodschap - concrete inhoud - beheersing van bepaalde eenvoudige grammaticale constructies, maar met merkbare invloed vanuit de moedertaal; fouten komen voor maar begrip van de boodschap door de ontvanger komt meestal niet in het gedrang - eenvoudige zinsbouw - gepast register - beperkte lengte - variatie aan tekstsoorten <p>Bijkomend voor schriftelijke productie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tekstopbouwende elementen: titel, alinea - duidelijke, gepaste lay-out - redelijk correcte spelling van frequente woorden uit het aangeleerde lexicale repertoire <p>Bijkomend voor mondelinge productie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gepaste lichaamstaal - uitspraak is over het algemeen voldoende helder om te worden verstaan en om begrip van de boodschap niet in het gedrang te brengen ondanks een duidelijk accent, maar gesprekspartners zullen regelmatig om herhaling moeten vragen; mogelijk duidelijke invloed van andere talen op uitspraak - kan zich in korte uitingen verstaanbaar maken ondanks regelmatige pauzes of herstelacties
Met behulp van ondersteunende middelen.	Met behulp van ondersteunende middelen.

7. De leerlingen nemen doelgericht deel aan mondelinge en schriftelijke interactie.

Versie A – Duits vanaf het 2de jaar van de 2de graad	Versie B – Duits vanaf het 1ste jaar van de 2de graad
<ul style="list-style-type: none"> - cf. tekstkenmerken voor receptie - cf. minimumvereisten voor productie <p>Bijkomend voor mondelinge en schriftelijke interactie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gepaste beleefdheidsconventies bij alledaagse taalhandelingen <p>Bijkomend voor mondelinge interactie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kan een zeer eenvoudig gesprek beginnen en beëindigen; met ondersteuning om het gesprek gaande te houden 	<ul style="list-style-type: none"> - cf. tekstkenmerken voor receptie - cf. minimumvereisten voor productie <p>Bijkomend voor mondelinge en schriftelijke interactie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gepaste beleefdheidsconventies bij alledaagse taalhandelingen <p>Bijkomend voor mondelinge interactie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kan een eenvoudig gesprek beginnen, gaande houden en beëindigen

8. De leerlingen zetten doelgericht strategieën in ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen.

9. De leerlingen zetten eerder en nieuwverworven woordenschat in ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen.

- cf. tekstkenmerken voor receptie
- cf. minimumvereisten voor productie

10. De leerlingen passen inzicht in het taalsysteem toe ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen.

Versie A – Duits vanaf het 2de jaar van de 2de graad	Versie B – Duits vanaf het 1ste jaar van de 2de graad
<ul style="list-style-type: none"> - zelfstandige naamwoorden: getal, genus - lidwoorden: bepaald, onbepaald - hoofdtelwoorden - voornaamwoorden: persoonlijk, vragend, bezittelijk, aanwijzend - hoogfrequente werkwoorden - Indikativ, Imperativ, Präsens - frequente voorzetsels - frequente nevenschikkende voegwoorden - frequente bijwoorden - ontkennende/bevestigende zinnen, mededelende/vragende zinnen en uitroepende/bevelende zinnen - naamvallen: nominatief, accusatief en datief van het lidwoord en van het persoonlijk, aanwijzend, bezittelijk en vragend voornaamwoord - uitspraak van klanken en klankencombinaties, woordaccent, articulatie en intonatie - spelling van in te zetten woorden - bouw van enkelvoudige zinnen 	<ul style="list-style-type: none"> - relatie klank- en schriftbeeld - zelfstandige naamwoorden: getal, genus - lidwoorden: bepaald, onbepaald - hoofd- en rangtelwoorden - voornaamwoorden: persoonlijk, vragend, bezittelijk, aanwijzend, onbepaald - werkwoorden: Indikativ, Imperativ, Präsens, Futur I, Perfekt van de meest frequente werkwoorden - frequente voorzetsels; voorzetsels met een vaste naamval en Wechselpräpositionen; samengetrokken vormen - frequente nevenschikkende en hoogfrequente onderschikkende voegwoorden - frequente bijwoorden - ontkennende/bevestigende zinnen, mededelende/vragende zinnen en uitroepende/bevelende zinnen - naamvallen: nominatief, genitief, accusatief en datief van het lidwoord en van het persoonlijk, aanwijzend, bezittelijk en vragend voornaamwoord - Satzklammer - uitspraak: <ul style="list-style-type: none"> - specifieke grafieën en klanken

	<ul style="list-style-type: none"> - letters van het alfabet - articulatie, intonatie - woord- en zinslemtoon - spelling van in te zetten woorden - bouw van enkelvoudige zinnen
--	---

Doelen 11 tot en met 12 gelden alleen voor scholen die versie B van het leerplan volgen:

11. De leerlingen herkennen hoe in literaire teksten betekenissen worden gecreëerd met behulp van narratieve en poëtische structuren en technieken.
12. De leerlingen verwoorden hun gedachten en gevoelens bij het lezen en beluisteren van fictionele teksten met een literaire inslag met ondersteuning van elementaire literaire en narratieve concepten.
13. De leerlingen beoordelen literaire teksten (proza en poëzie) vanuit hun eigen zich ontwikkelende opvattingen en achtergronden.

2.2. Pedagogische intenties

Net zoals alle vakken die op de steinerschool worden gegeven, wordt ook van het vreemdetalenonderwijs verwacht dat het bijdraagt tot de algehele ontwikkeling van de jongeren. Doordat door het leren van een vreemde taal voor jongeren nieuwe wegen opengaan om de wereld waar te nemen en te ervaren, begint er bij hen een veranderings- en ontwikkelingsproces dat bijdraagt tot hun zelfbeeld en identiteitsvorming. Voor Rudolf Steiner was het belangrijk dat het vreemdetalenonderwijs verder zou gaan dan alleen een praktische taalbeheersing, waarbij hij een wezenlijke dimensie van het mens-zijn bedoelde, die alleen door het leren van een vreemde taal kan ontdekt worden.¹³⁷

Uiteraard is (doelgerichte) communicatie belangrijk bij het (be)studeren van een taal, maar er is méér (ook bij vreemde talen). Dit 'méér' is moeilijk in woorden te vatten en al helemaal niet in het jargon dat gebruikt wordt voor het formuleren van leerplandoelen. Belangrijk is dat er in het concrete lesgebeuren voldoende tijd en aandacht gaat naar dit 'méér', dat gaat van het beleven van de klankrijkdom van het (poëtische) taalgebruik tot het vaak alleen nog maar aangevoelde en nog niet tot verwoording gekomen inzicht in de onpeilbare veellagige en multi-interpretabele betekenissen van literaire teksten.

De steinerscholen hebben sinds het ontstaan van de steinerpedagogie in 1919 het vreemdetalenonderwijs hoog in hun vaandel geschreven en wereldwijd worden er in de steinerscholen, in de mate van het mogelijke, twee vreemde talen aangeleerd vanaf de leeftijd van 6 à 7 jaar. De langetermijndoelstelling van de Europese Commissie, die erin bestaat de individuele meertaligheid te bevorderen opdat alle burgers beschikken over praktische vaardigheden in ten minste twee talen (de moedertaal niet meegerekend), wordt door de steinerscholen onderschreven.

Een belangrijk principe van alle steineronderwijs, en dus ook van het vreemdetalenonderwijs, is dat men uitgaat van de leeftijdsgerichte ontwikkeling.¹³⁸ Leeftijds- of ontwikkelingsgericht werken is natuurlijk in elke pedagogische opvatting van belang – in de steinerpedagogie wordt dit echter bijzonder holistisch en tegelijk ook vanuit salutogenetisch oogpunt bekeken, waarbij de lichamelijke ontwikkeling van de kinderen of jongeren het eerste criterium is en de psychische en

¹³⁷ RICHTER, T. (Hrsg.), *Pädagogischer Auftrag und Unterrichtsziele – vom Lehrplan der Waldorfschule*, Stuttgart, 2016, 4. Aufl.

¹³⁸ Een goed overzicht wordt gegeven door: LUTZKER, P., 'Die Waldorffremdsprachenpädagogik im Kontext aktueller fremdsprachendidaktischer Ansätze', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.

geestelijke ontwikkeling daaraan worden toegevoegd. De grondslag hiervoor vindt men onder andere in de cursus die Rudolf Steiner voor zijn allereerste lerarenploeg gaf, iets wat in de honderd jaar nadien veelvuldig onderzocht, aangevuld en geherformuleerd is.¹³⁹

Inzake tekstkeuze is het belangrijk dat het taalonderwijs zoveel mogelijk uitgaat van authentieke leesteksten met een literair-artistieke kwaliteit. De tekstkeuze behoort tot de vrijheid van de leraar: in functie van de klasgroep maakt hij elk jaar opnieuw een verantwoorde tekstkeuze. In dit leerplan worden dus noch verplichte teksten noch woordenschatlijsten opgegeven, juist omdat beide erg afhankelijk moeten zijn van de betreffende klasgroep, alsook van de leraar: het is belangrijk dat leraren teksten kiezen waar zij zelf enthousiast over zijn. Aanvankelijk kan het goed zijn zich te richten op wat in het leerplan Nederlands van één of twee leerjaren hoger wordt aanbevolen: inzake thematiek en complexiteit zoekt de leraar dan gelijksoortige teksten uit het Duitse taalgebied.

Bij het aanbrengen en oefenen van taalhandelingen breiden de leerlingen hun actieve woordenschat uit; door het behandelen van teksten wordt er vooral aandacht besteed aan het verwerven van een passief (literair) vocabularium. Een introductie in het oordeelkundig gebruik van het woordenboek en van digitale hulpmiddelen helpt de leerlingen autonomer te worden in het taalleerproces. Ook het aanbrengen van nieuwe woordenschat met behulp van semantische velden helpt de leerlingen de ruimere context van de taal nooit uit het oog te verliezen.

Door het voorlezen van teksten wordt er geoefend op uitspraak en taalritme.

In de tweede graad zijn er nauwelijks nog beperkingen inzake mogelijke lees- en spreekthema's. De leraar kan bij het kiezen ervan aansluiting zoeken bij thema's die in andere vakken aan bod komen. Daarvoor is het goed dat elke leraar een globaal inzicht heeft in de curriculumopbouw van het geheel van de vakken, maar ook in de antroposofisch-menskundige inzichten betreffende de latente ontwikkelingsbehoeften van de leerlingen in de onderscheiden leerjaren.

In de antroposofische menskunde, die aan de basis ligt van de steinerpedagogie, onderscheidt men naast de gebruikelijke, meer lichamelijke zintuigen (horen, zien, ruiken enz.) ook een aantal zogenaamde 'sociale' zintuigen, waaronder een **taalzintuig**.¹⁴⁰ De werking hiervan kan met name bij de eerste taalverwerving van zeer kleine kinderen worden onderzocht, maar ook bij het leren spreken van een vreemde taal. Het spreekt vanzelf dat het onderwijs (of de opvoeding, in het geval van het zeer jonge kind) met de kenmerken van dit taalzintuig best ook rekening houdt en de ontwikkeling van dit zintuig tracht te bevorderen. Als het onderwijs van een vreemde taal echter tegelijk ook zintuigontwikkeling beoogt, dan is daarvoor een methode nodig waarin de onmiddellijke ervaring van het 'anders-zijn' van de vreemde taal een wezenlijk element van het leerproces is. Dat betekent dat voortdurend openheid tegenover de vreemde klanken, woorden, structuren en gedachten van de vreemde taal geleerd en verzorgd moet worden. Daarvoor is een acceptatie nodig van dit onbekende en vreemde, dat gevrijwaard wordt van de verleiding om dit 'andere' voortdurend terug te vertalen in vertrouwde betekenissen en structuren van de moedertaal. Erhard Dahl: "Als de vreemde taal uitsluitend wordt overgebracht als een systeem dat weliswaar een andere structuur en een andere uitspraak, maar geen andere betekenissen en gevoelsindrukken bezit, dan zal bij de leerlingen de ervaring van de vreemde taal krimpen tot een herkennen. Als in het onderwijs echter ervaarbaar wordt dat men hier te maken heeft met een andere manier van kijken en voelen, dan verfijnt men het waarnemingsvermogen van de leerlingen en breidt het uit."¹⁴¹

¹³⁹ Een recent voorbeeld daarvan is: SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., *Antroposofische menskunde begrijpen*, Via Libra, Antwerpen, 2021.

¹⁴⁰ Voor een grondige inleiding tot en verkenning van het taalzintuig: LUTZKER, P., *Der Sprachsin. Sprachwahrnehmung als Sinnesvorgang*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2017.

¹⁴¹ DAHL, E., *Hoe leer je vreemde talen? Een inleiding op het vreemdetalenonderwijs aan waldorfscholen*, Via Libra, Antwerpen, 2023, blz. 10.

2.3. Situering in het verticale curriculum

De rode draad doorheen het vreemdetalenonderwijs in de steinerpedagogie is het primaire contact met de esthetische en culturele dimensies van de vreemde taal, respectievelijk talen. In de basisschool gebeurt dit via traditionele kinderrijmpjes, liedjes en gedichten – dat kan, naast het Frans en het Engels, ook in het Duits. Voor het overige is er in de basisschool of in de eerste graad secundair onderwijs nog geen systematische opbouw van dit vak.

- In de tweede graad secundair onderwijs ligt het accent sterk op de verwerving van de taal tot op een niveau dat de leerling er zich in thuis voelt en de taal in meer en meer reële situaties kan gebruiken voor doelgerichte communicatie. Naast oefening in communicatie wordt de lexicale en grammaticale kennis stelselmatig uitgebreid. Het mag daarbij niet blijven bij een louter kennen van vormen, schrijfwijze en grammaticale structuren – belangrijk is dat de leerlingen ook tot een dieper begrip van de daarmee verbonden regels en principes komen. Dat dieper begrip wordt in eerste instantie verworven door het veelvuldig en creatief gebruiken van de regels in authentieke en functionele taalgebruik-situaties.
- In de derde graad gaat het accent liggen op steeds complexere taalgebruikssituaties. Steeds meer authentieke (literaire) teksten kunnen aan bod komen.

In de steinerpedagogie is ‘taalbeleving’ een belangrijk onderdeel van het (vreemde)talenonderwijs. Taal mag immers niet beperkt worden tot een louter zakelijk communicatiemiddel. Naast communicatiemiddel is een taal een belangrijke drager van cultureel erfgoed. Taal, als organisch en levend cultuurgoed, mogen we gerust beschouwen als het belangrijkste uitdrukkingmiddel van de mens. Een taal weerspiegelt in haar eigenheid de nuances van hoe de realiteit beleefd wordt door de mens die deze taal spreekt. Taal is als het ware een kunstig bouwsel van een diepliggende cultuur en geaardheid. Een vreemde taal leren, als een organisch en levend cultuurgoed, is dus een middel om die cultuur en geaardheid niet oordelend tegemoet te treden. De vreemde taal verbindt ons zo met houdingen, conventies, waarden, denken als uitdrukkingen van een specifieke cultuur. Leerlingen in contact brengen met een vreemde taal is de manier bij uitstek om openheid en interesse voor het ‘andere dan ik zelf’ te wekken en te ontwikkelen; dat is een pedagogische opdracht die van het grootste belang is in onze tijd. Sommige leerlingen ondervinden dit door hun achtergrond ook al zonder onderwijs: hun ouders kunnen elk een andere moedertaal hebben of het gezin kan uit een ander taalgebied afkomstig zijn. Ook in deze gevallen kan een pedagogie die aandacht besteedt aan taal als een uitdrukking van hoe men in het leven staat, erg belangrijk zijn. Concreet: méér dan de gewone informatieve, prescriptieve en narratieve teksten zijn artistiek-literaire teksten uitingen van de ‘levende taal’ en middel bij uitstek om zich diepgaand te verbinden met andere culturen. Deze artistiek-literaire teksten kunnen een uiteenlopende moeilijkheidsgraad hebben van eenvoudige kinderroepjes en rijmpjes tot grote literaire romans en epische gedichten of theaterteksten. Als men de literaire tekst via dramatische werkvormen in de klas kan brengen, komt de vreemde taal op een unieke manier tot leven. Literatuur is ontstaan als een orale kunst en wordt bewaard als een schriftelijke kunst. Door recitatie, toneelspel en andere orale werkvormen komt men tot taalbeleving. Via taalbeleving in een vreemde taal komt men tot het beleven van het eigene van de cultuur van de andere. De teksten die men hiervoor gebruikt, beperken zich niet tot het niveau beschreven voor de teksten die bedoeld worden onder de subtitel ‘tekstkenmerken voor receptie’ bij doel 4, maar zorgen (mede) voor een rijke input van de taalstructuur. Het is belangrijk dat via de in het vak Duits gebruikte teksten ook een aantal aspecten van het dagelijks leven en van het uitzicht van het openbare leven in Duitstalige gebieden of landen aan bod komen. Gedichten van grote auteurs, prozateksten en liederen weerspiegelen facetten en kenmerken van Duitstalige culturen. Op die manier komen leerlingen op een vanzelfsprekende manier tot kennis van de landen en gebieden waar het Duits wordt gesproken. Ze leren gebruiken en opvattingen uit de eigen en uit de Duitstalige culturen vergelijken en zodoende hun eigen opvattingen relativeren. Het gaat erom dat de leerlingen zich bewust worden van overeenkomsten en verschillen tussen culturen en dat zij daarmee leren omgaan.

2.4. Leerinhouden

De leerinhouden zijn vervat in de leerplandoelen.

2.5. Didactische uitdagingen

2.5.1. Beginsituatie

Voor het vak Duits wordt geen voorkennis verwacht.

2.5.2. Methodologische wenken

Er bestaan geen handboeken 'Duits vreemde taal' die zijn opgesteld volgens de steinerpedagogie. Veel leraren in binnen- en buitenland hebben doorheen de loop van hun carrière zelf materiaal verzameld, oefeningen opgesteld enz. Het is goed om zich door zulk materiaal te laten inspireren – het is niet aanbevolen om zulk materiaal zonder meer over te nemen of te proberen toe te passen in andere contexten (omgeving, school, tijd, ...). Voor het al dan niet gebruiken van een handboek of een cursus van een andere leraar bestaan geen algemene of bindende oplossingen. Elke school moet hier in samenspraak met collega's en ouders en op basis van zoveel mogelijk kennis en inzicht een eigen antwoord vinden.¹⁴²

- Professioneel geschreven leerboeken, zoals die op de markt zijn, hebben ontegensprekelijk een aantal voordelen. Leerlingen kunnen het handboek gebruiken om in te halen wat ze misschien gemist hebben. In het geval van verandering van school of leraar kan worden opgezocht wat tot dan toe behandeld werd. Zwakkere leerlingen kunnen thuis of in privé-lessen worden geholpen zonder dat dit de leraar hoeft gevraagd te worden. Het lelijke papierwerk dat met fotokopies gepaard gaat, wordt vermeden. Ouders, leerlingen en leraren hebben het gevoel dat de steinerschool niet 'achterblijft' bij de decretale minimumdoelen en dat de leerstof volgens de vigerende normen wordt beheerst, of in ieder geval als standaard ter beschikking wordt gesteld. Dat kan een geruststellende werking hebben. Bovendien maakt het gebruik van een handboek het onderwijsproces transparanter, zowel voor de ouders als voor de schoolleiding. Voor leraren betekent het dan weer dat een handboek een substantiële vermindering inhoudt van de last om dagelijks lessen voor te bereiden.
- In zijn talrijke voordrachten over pedagogie heeft Rudolf Steiner het gebruik van schoolboeken nooit in absolute zin afgewezen. Hij hoopte op de snelle ontwikkeling van eigen leerboeken volgens de principes van de waldorfpedagogie en dit voor een hele reeks vakken, waaronder ook het vreemdetalenonderwijs. Anderzijds had hij wel degelijk bezwaren bij de (destijds) bestaande handboeken: hij bekloeg zich over de afschuwelijke en armzalige leerboekliteratuur. Zijn uitdrukkelijke bezwaren richtten zich tegen de trivialiteit van de schoolboeken en hun kunstmatigheid die ver van het leven stond (en staat). Een bijkomend nadeel is de schreeuwerige vormgeving, bedoeld om te motiveren, maar een afleidende en storende werking op de aandacht heeft

¹⁴² Het waldortijdschrift *Erziehungskunst* heeft op het internet een oud nummer beschikbaar gemaakt, dat voornamelijk aan de handboekenkwestie was gewijd:

https://www.erziehungskunst.de/fileadmin/archiv_alt/1997/p008EZ-04-1997.pdf. Ook bij Johannes Kiersch kan hierover bijkomend gelezen worden: KIERSCH, J., *Fremdsprachen in der Waldorfschule. Rudolf Steiners Konzept eines ganzheitlichen Fremdsprachenunterrichts*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1992.

- Vanuit menskundige grondslag van de steinerpedagogie zijn het niet alleen jonge kinderen die leren vanuit beweging en nabootsing. Dit leerprincipe werkt nog door tot zelfs in het middelbaar onderwijs. Op dit vlak hebben leerboeken weinig te bieden: er is een groot gemis aan beweging, gelaatsuitdrukkingen en gebaren, een leerboek zingt niet. Vanuit de antroposofische interpretaties van de ontdekkingen van de Amerikaanse fysioloog William Condon over de microbewegingen bij het spraak- en taalbegrip, hebben de lichaamshouding en het bewegingsrepertoire van de leraar een beslissende en belangrijke modelfunctie bij het leren van een taal. Het leren van een taal is tenslotte grotendeels een zaak van zintuiglijke waarneming en slechts in geringe mate een functie van bewuste logische verwerking.

Zonder daarin te overdrijven of te eenzijdig te worden is het goed om voor het vreemdetalen-onderwijs optimaal gebruik te maken van de mogelijkheden die ICT en media bieden om de leerlingen bekend te maken met muziek- en filmfragmenten, nieuwsuitzendingen in de vreemde taal, maar ook weerberichten, instructieve filmpjes of gebruiksaanwijzingen, reportages of documentaires enzovoort.¹⁴³ Als de leraar dit goed inleidt en op een levendige, authentieke manier – in de vreemde taal – met de klas bespreekt, kunnen dergelijke werkvormen de taal dicht bij (de leefwereld van) de jongeren brengen zonder dat ze daardoor te veel levendig gesproken taal in rechtstreeks contact met de spreker moeten missen.

In tegenstelling tot alle andere lessen kunnen de op het uitleggen van grammaticale regels gerichte lessen in plaats van in de vreemde taal in het Nederlands worden gegeven. Voorbeeldzinnen en oefeningen worden best met humor gekruid. Het veelvuldig, langdurig en zelfstandig oefenen dat van leerlingen wordt gevraagd met het oog op een steeds beter wordende taalbeheersing, is alleen mogelijk als leerlingen daar op gevoelsmatig én wilsmatig gebied voor gemotiveerd zijn. Behalve uitzonderingen is dat alleen mogelijk door hen elke les opnieuw affectief en individueel aan te spreken. In de meeste handboeken wordt dit aspect compleet verwaarloosd, aangezien ze op geen enkele manier een affectief engagement vragen; op dit gebied heeft de inhoud van de lessen, maar ook de kwaliteit en diversiteit ervan een centrale rol te spelen! Een goede, werkzame keuze van teksten en inhouden (zie 2.1) hangt hier onlosmakelijk mee samen. De leraar moet de zich ontwikkelende idealen bij de jongeren detecteren, erop inspelen, ze tot thema of inhoud van de lessen maken en daarmee het vreemdetalenonderwijs ook een bijkomende, opvoedende dimensie geven. Erhard Dahl verwoordt dit als volgt:

«Deze weg veronderstelt dat aan het 'ik' van de leerling, d.w.z. aan zijn individuele gedachten en gevoelens, op alle niveaus van de school zo veel mogelijk ruimte wordt toegekend. Dat gebeurt niet alleen vanuit respect voor de persoonlijkheid van elk kind, maar ook vanuit de overtuiging dat de weg over het 'ik' van de leerling de vruchtbaarste is bij de poging om de vreemde taal diep in het geheugen te verankeren.[...] Dit betekent dat geprobeerd wordt om de ontmoetingen met de vreemde taal vergezeld te doen gaan van emoties, interesse, nieuwsgierigheid, vreugde of verrassing, dus van kwaliteiten die, zoals bij het begin duidelijk gemaakt, de oorsprong van de taal vormen. [...] Op die manier kan in de loop van de twaalf jaar niet alleen een 'kunnen spreken' ontstaan, maar ook – en dat is het belangrijkste – een 'door het 'ik' geleid spreken'.»¹⁴⁴

¹⁴³ Zie hierover ook: HÜBNER, E., *Waldorfpedagogie in het tijdperk van het alledaagse medialeven*, Via Libra, Antwerpen, 2023.

¹⁴⁴ DAHL, E., *Hoe leer je vreemde talen? Een inleiding op het vreemdetalenonderwijs aan waldorfscholen*, Via Libra, Antwerpen, 2023, blz. 12.

In zijn boeiende overzicht van het vreemdetalenonderwijs in de steinerpedagogie¹⁴⁵ beveelt Peter Lutzker twee werkvormen in het bijzonder aan, namelijk toneel spelen en creativiteit. Bij het toneel spelen komen uiteraard veel lichamelijke en zintuiglijke vaardigheden aan bod, waardoor automatisch het cognitieve leren overstegen wordt en leerlingen affectief worden aangesproken. Creatief spreken, schrijven staat niet in tegenstelling met het gedisciplineerde oefenen, maar is er veeleer de basis van. Creatief schrijven is niet bedoeld als toemaatje of als ontspanning na het 'echte' werk, maar is te vergelijken met een gedisciplineerde oefenweg zoals die ook bij andere kunsten noodzakelijk is. Zowel bij de ene als bij de andere werkvorm is het noodzakelijk om de gebruikelijke kwantificeerbare evaluatievormen achterwege te laten en gebruik te maken van de in de steinerscholen beproefde praktijk van individuele geschreven terugkoppelingen, waarbij de individuele ontwikkeling centraal staat. Meer over evaluatie vindt men in de inleiding, hoofdstuk 5.

2.5.3. Differentiatie

Voor Duits beginnen in principe alle leerlingen vanaf nul. Differentiëren gebeurt voornamelijk in functie van talenten van de leerlingen, en niet zozeer in functie van een opgebouwd tekort of overschot in hun schoolverleden. Differentiëren is mogelijk bij alle opdrachten waarbij leerlingen individueel werken.

2.6. Achtergrondliteratuur

- BISCHOFF, M., *Deutsch – Ein Abenteuer*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2018.
- DAHL, E., *Wie lernt man fremde Sprachen? Eine Einführung in den Fremdsprachenunterricht an Waldorfschulen*, Stuttgart, 1999 – vertaald als: DAHL, E., *Hoe leer je vreemde talen? Een inleiding op het vreemdetalenonderwijs aan waldorfscholen*, Via Libra, Antwerpen, 2023.
- DENJEAN, A., BALDSZUN, S., DAHL, E., STÖTZLER, W., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 1. Lektüre*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2011.
- DENJEAN, A., LUDEWIG, M., PLOTKINA, N., RONNER, C., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 2. Wortschatz*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2011.
- DENJEAN, A., DÖRING, K., KORNEEVA, O., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 4. Theaterstücke, Szenen, Dialoge, Sketches ...*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2016.
- DENJEAN, A., DIETZEL, G., LUTZKER, P., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 5. Kreatives Schreiben*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2016.
- DÜHNFORT, E. *Der Sprachbau als Kunstwerk. Grammatik im Rahmen der Waldorfpädagogik*, Stuttgart, 1980.
- KIERSCH, J. DAHL, E., LUTZKER, P., *Fremdsprachen in der Waldorfschule. Rudolf Steiners Konzept eines ganzheitlichen Fremdsprachenunterrichts*, Stuttgart, 2016.
- LUTZKER, P., *Der Sprachsin. Sprachwahrnehmung als Sinnesvorgang*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2017.
- LUTZKER, P., 'Die Waldorffremdsprachenpädagogik im Kontext aktueller fremdsprachendidaktischer Ansätze', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.
- LUTZKER, P., *The Art of Foreign Language Teaching. Improvisation and Drama in Teacher Development and Language Learning*, Narr Francke Attempto Verlag, Tübingen, 2022.

¹⁴⁵ LUTZKER, P., 'Die Waldorffremdsprachenpädagogik im Kontext aktueller fremdsprachendidaktischer Ansätze', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.

3. Esthetica

3.1. Onderwijsdoelen

In het vak esthetica worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 16 (cultureel bewustzijn en culturele expressie) alsook de cesuurdoelen van wetenschapsdomein 4 (kunst en cultuur), van wetenschapsdomein 2 (het gedeelte literatuur Nederlands) en van onderdeel 'ondernemingszin' (01.03) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden. Tevens moet de leraar esthetica in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen ontwikkelen een brede culturele belangstelling, waaronder interesse voor elkaars creaties.° (attitudinaal)
2. De leerlingen drukken hun waardering uit voor kunst en culturele vormen vanuit hun ervaring met creatieprocessen.° (attitudinaal)
3. De leerlingen gaan respectvol om met overeenkomsten en verschillen in taaluitingen, taalvariëteiten en talen.° (attitudinaal)
4. De leerlingen nemen binnen een afgebakende opdracht met al hun zintuigen nauwkeurig en werkelijkheidsgetrouw waar.
5. De leerlingen nemen notities bij het lezen en beluisteren van teksten. (02.04)
6. De leerlingen brengen kunst- en cultuuruitingen in verband met de context waarin ze voorkomen.¹⁴⁶ (16.01)¹⁴⁷
7. De leerlingen reflecteren over eigen beleving bij uiteenlopende kunst- en cultuuruitingen. (16.02)¹⁴⁸
8. De leerlingen lichten toe hoe een kunstwerk vanuit vorm en inhoud betekenis geeft. (16.03)¹⁴⁹
9. De leerlingen doorlopen een artistiek-creatief proces vanuit verbeelding. (16.04)¹⁵⁰
10. De leerlingen doorlopen een artistiek proces in functie van een creatie. (C 04.01.01)
11. De leerlingen creëren artistiek werk met behulp van specifieke vormgevingsmiddelen, technieken en materialen. (C 04.01.02)
12. De leerlingen zetten hun artistieke deskundigheid in voor een gemeenschappelijk project. (C 04.01.03)
13. De leerlingen gaan in dialoog over elkaars artistiek proces en werk. (C 04.01.04)
14. De leerlingen analyseren kunstuitingen uit verschillende stromingen, periodes en samenlevingen. (C 04.02.01)
15. De leerlingen beoordelen de meerlagigheid die de maatschappij, de maker(s) en zichzelf aan literaire teksten toekennen.
16. De leerlingen lezen of dragen een tekst expressief voor.
17. De leerlingen spreken voor een groep (binnen de schoolcontext).
18. De leerlingen analyseren hoe literatuur en de plaats die ze inneemt in de maatschappij evolueren doorheen de tijd.
 - literair-historische achtergrond van teksten uit twee stromingen of periodes
 - adaptatie (C 02.10.01)

¹⁴⁶ De context kan zowel tijd, ruimte als maatschappelijke context zijn.

¹⁴⁷ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁴⁸ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁴⁹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁵⁰ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

19. De leerlingen ontwerpen een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging. (C 01.03.02)
20. De leerlingen besluiten welke oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging tot uitvoering zal worden gebracht. (C 01.03.02)
21. De leerlingen voeren een ontwerp uit van een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging. (C 01.03.03)
22. De leerlingen borgen de uitvoering van een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging, sturen ze bij en sluiten ze af. (C 01.03.04)
23. De leerlingen participeren actief en inclusief aan een groepsproject. (C 01.03.05)
24. De leerlingen reflecteren over de eigen rol en het eigen gedrag bij het samenwerken aan een groepsproject. (C 01.03.06)

3.2. Pedagogische intenties

3.2.1. Esthetica als component van een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs

De steinerpedagogie wordt gekenmerkt door een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs, waarbij er een samenhang is tussen de verschillende leergebieden. Een breed begrip van cultuur zorgt ervoor dat er in het gehele curriculum aanknopingspunten zijn om het over cultuur te hebben, want cultuur gaat over wat we doen en wie we zijn als mensen.

Naast de prominente positie van het vak esthetica en de kunstvakken (plastische en muzische kunsten) zijn leergebieden zoals geschiedenis, aardrijkskunde, talen, maar ook de wetenschappen (ethiek, reflectie op techniek, milieu en duurzaamheid) daarvoor geschikt. Volgens de logische en generieke psychologische opbouw van de steinerpedagogische visie op de ontwikkeling van jongeren zijn het aanspreken en ontwikkelen van de abstracte vermogens (conceptualiseren en analyseren) die nodig zijn om cultureel bewustzijn te ontwikkelen, in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs op hun plaats.

Cultuuronderwijs en in het bijzonder kunsteducatie stellen leerlingen in staat via de waarneming en de verbeelding een relatie aan te gaan met de wereld om zich heen, en zo cultureel bewustzijn en persoonlijke zelfreflectie te ontwikkelen. Het creëren van artistiek werk en participeren aan kunst en culturele vormen en het kennen van de toegangswegen en mogelijkheden tot culturele zelfontplooiing zijn hierbij belangrijk.

Leerlingen worden uitgenodigd de wereld te ontmoeten op een levendige manier. Zo leren ze creatief te denken, een standpunt in te nemen in de wereld en hun identiteit verder te ontwikkelen.

Binnen de schoolcultuur is het belangrijk dat leerlingen de ruimte (vrijheid) en de middelen (productief en receptief) krijgen om hun identiteit te beleven en vorm te geven. Omgaan met kunst en culturele vormen maakt de leerlingen zowel individueel als collectief sterker. Participeren aan het culturele leven stelt leerlingen in staat actief deelgenoot te worden van de samenleving en het sociaal organisme.

Hoe meer begrip van kunst en culturele vormen, inzicht in de artistieke mogelijkheden en kennis van de historische ontwikkeling, hoe meer dit kan leiden tot de volle waardering, begrip en respect voor cultuur in de breedste definitie. Het tonen en evalueren van eigen werk en het formuleren van eigen gedachten en gevoelens bij het waarnemen en verbeelden van kunst en culturele vormen bevorderen het cultureel bewustzijn. Een mondiale blik op kunst en culturele vormen doorheen de tijd en aandacht voor de culturele diversiteit in het heden mogen hierbij niet ontbreken. Het is daarbij van belang meerdere perspectieven te kunnen hanteren. Zo krijgen de leerlingen zicht op hun eigen culturele identiteit en die van anderen en de wederzijdse beïnvloeding/uitwisseling.

3.2.2. De ontwikkeling van kunstzinnige vermogens

In het vak esthetica leren de leerlingen over de geheimen van de schoonheid van de plastische kunst en woordkunst (in de tweede graad) en van muziek en architectuur (in de derde graad). Kunst en cultuur gaat over wie we zijn en hoe we handelen; waarbij cultureel bewustzijn kan leiden tot bewust handelen. Daarom is het belangrijk dat leerlingen nadenken over hun eigen cultuur en die van anderen, onder andere door de studie van kunst- en cultuuruitingen in de verschillende domeinen en tijdperiodes. De historische benadering is een van de hulpmiddelen om die evolutie te laten begrijpen. Deze benadering is alleen in het eerste jaar van de tweede graad duidelijk aanwezig. In de andere leerjaren kan men ook een heel andere benadering kiezen. De ontwikkelingen in kunst en cultuur kan men daar bijvoorbeeld thematisch behandelen. Binnen elk thema kan de evolutie geschetst worden en aan de historische context gekoppeld worden in samenhang met andere thema's.

Het is de opgave van de leraar esthetica om interesse en inzicht in kunst en cultuur te wekken. Daarbij gaat het er vooral om, in de omgang met kunst en cultuur, culturele vaardigheden te oefenen en te ontwikkelen via een mix aan cultuurdragers of media.

In alle vier de leerjaren van de bovenbouw moeten volgende drie aspecten beklemtoond worden:

1. **'sensibilisatie' van de zintuigen**, een meer intensieve en bewustere manier van waarnemen en luisteren scholen, het totale spectrum aan zintuiglijke ervaringen aanreiken, inclusief het activeren en transformeren van de zintuigen als basis voor de cultivering van levend denken;
2. het vormen van het **esthetische oordeelsvermogen** in de omgang met alle vormen van kunst en cultuur (zowel in ruimte als in tijd), de scholing van meer verfijnde en gedifferentieerde perceptie van kwaliteiten;
3. **kunst- en cultuurhistorische ontwikkelingsstappen** en hun samenhang met de ontwikkeling van het menselijke bewustzijn.

3.3. Situering in het verticale curriculum

leerjaar	thema	methode
1 ^{ste} lj. 2 ^{de} gr – klas 9	beeldende kunst	exemplarisch – historisch en waar mogelijk biografisch
2 ^{de} lj. 2 ^{de} gr – klas 10	woordkunst	verkennend en oefenend
1 ^{ste} lj. 3 ^{de} gr – klas 11	muziek	exemplarisch en luisterend
2 ^{de} lj. 3 ^{de} gr – klas 12	architectuur	verkennend en oefenend

De leerinhouden aangeboden in het vak esthetica ontstaan uit de innerlijke vereisten en noden van de leerlingen. Onderstaande mogelijkheden zijn niet-limitatief en exemplarisch.

De leraren zijn vrij om leerinhouden binnen het domein van kunst en cultuur zorgvuldig te selecteren. Een andere ordening van de leerstof is steeds mogelijk. De bedoeling van de suggesties in dit leerplan is aan te geven waar de klemtonen liggen voor dit vak. Als de leraar meent met andere voorbeelden of kunstenaars dezelfde doelstellingen te kunnen bereiken, staat hem dit natuurlijk vrij.

3.4. Leerinhouden

3.4.1. Eerste leerjaar van de tweede graad – leerinhouden kunstgeschiedenis

In klas 9 worden werken uit de kunstgeschiedenis bestudeerd, met als doel plezier en enthousiasme te laten ontwaken voor schoonheid en voor de grootsheid van de kunst. Aansluitend bij de ontwikkelingsfase van de leerlingen van klas 9 kan door dit pedagogisch aanbod het innerlijke

leven en het waarnemingsvermogen verfijnd worden. Het bestuderen van vorm, compositie, perspectief, kleur, materialen en technieken zijn hierbij essentieel om vanuit het oefenen van het waarnemen tot een esthetisch oordeel te komen. Een ander aspect ligt in het overwegen van het karakteristieke van de drie historische periodes (het oude Egypte, het oude Griekenland, renaissance). Door het zien hoe kunst en cultuur ontstaan is, kan begrepen worden hoe de mensheid zich heeft ontwikkeld. Het is in klas 9 niet de bedoeling om in het vak esthetica een volledig overzicht te geven van de kunstgeschiedenis. Belangrijk daarentegen is via exemplarische verkenning (met een historische invalshoek) het domein van de **beeldende kunsten** te verkennen. Bepaalde aspecten komen (eventueel later) aan bod in andere leerjaren zoals in de lessen geschiedenis, de praktische kunstlessen en de periode esthetica/architectuur in de derde graad, waarbij dan bijvoorbeeld ook opnieuw uitgeweid kan worden naar de beeldhouwkunst. Twee paden kunnen gevolgd worden waarlangs de kunst is ontstaan en zich in de wereld manifesteert: de ontwikkeling van de beeldende kunst in de voorchristelijke culturen (Egypte, Griekenland, Rome) en de ontwikkeling van de christelijke kunst. Traditioneel zijn dit de aanbevolen leerinhouden in het steinerpedagogisch curriculum: prehistorie, Egypte, Kreta en Mycene, Griekenland, Rome, vroegchristelijke en Byzantijnse kunst, westerse middeleeuwse schilderkunst in kloosters en abdijen, de geboorte van de Italiaanse schilderkunst, Italiaanse schilderkunst tijdens het Quattrocento, de opbloei van de schilderkunst in de 15^e eeuw in de Nederlanden (o.a. de Vlaamse Primitieven), hoog-renaissance in Italië (overgang Quattrocento – Cinquecento), de renaissance in het Noorden, de barok in het Noorden. Deze leerinhouden worden voornamelijk vanuit esthetisch standpunt behandeld, historische achtergronden worden algemeen gehouden. Bepaalde leerinhouden zijn een herhaling uit de leerstof van de eerste graad en kunnen hier met andere accenten behandeld worden. Architectuur zal uitvoerig aan bod komen in de derde graad en wordt hier slechts contextueel benaderd. Met het oog op multiperspectiviteit worden daar ook diverse niet-westerse kunstwerken aan toegevoegd en naast hun westerse tijdgenoten geplaatst. Bij uitbreiding kunnen ook van de barok tot de hedendaagse kunst leerinhouden aan bod komen. Deze leerinhouden houden best connectie met de voorgaande leerinhouden door (bijvoorbeeld thematisch) verbanden te leggen en vergelijkingen te maken. Verder bestaat de mogelijkheid om de brug te slaan naar nieuwe media. De expressieve kracht van een selectie uit een breed spectrum aan fotografie, video, film en/of grafische kunsten kan aan bod komen. De historische en culturele context van de evolutie in media kan op deze manier verdiept worden. Mediaproductie verhoogt de artistieke gevoeligheid, maar brengt ook praktisch begrip, kritische reflectie, selectievaardigheid en mediamaturiteit teweeg. Dit alles kan leiden tot de moderne betekenis van reproductie en de kenmerkende betekenis in de gedigitaliseerde wereld. Het spreekt voor zich dat een samenwerking aan deze leerinhouden met verschillende vakgebieden hier een meerwaarde biedt.

3.4.2. Tweede leerjaar van de tweede graad – leerinhouden poëtica

In klas 10 staat de studie van de **woordkunst** centraal: poëzie en literatuur worden als kunstvorm bestudeerd. Tijd wordt nu ervaren als een dimensie die een rol speelt in artistieke vorming. De polariteit tussen ruimtelijke en temporale kunsten wordt bestudeerd. Waarnemen en luisteren kunnen als twee kwalitatief fundamenteel verschillende, nauw met elkaar verbonden, ervaringsgebieden beleefd worden. De leerlingen kunnen leren dat gevoelens vorm kunnen krijgen door poëzie. De lessen kunnen aanvangen met het bestuderen van de beeldende, metaforische origines van taal, die op die manier een representatiemiddel, een openbaring van de wereld wordt. De relatie tussen beweging en taal aan de ene zijde en aan de andere zijde de relatie tussen taal en gedachten wordt fenomenologisch onderzocht. De verschillen en de overgang tussen de orale traditie en geletterdheid zijn een belangrijk thema. Het belangrijkste aspect van deze lessen is echter de ambachtelijke factor van de poëzie: de gevarieerde rijmvormen en metra, de wetmatigheden van de dichtkunst ontdekken, voorbeelden leren kennen van poëzievormen en

poëtische stijlen (zoals limerick, sonnet, rondeel, klankgedicht, kwatrijn, rondeel, haiku, elfje, ...). Beeldspraak en typografie kunnen ook aan bod komen. Dit alles kan leiden tot eigen creaties van de leerlingen die ook in diverse vormen (expressief voordragen en voorlezen) gepresenteerd worden. Het volle spectrum aan stemmingen biedt gedifferentieerde mogelijkheden voor de leerlingen. De mogelijkheden en effecten van poëtische stijlen worden daarbij besproken. Dit kan leiden tot studies van meer moderne en expressieve dichters. Ook voorbeelden uit diverse culturen kunnen daarbij aan bod komen vanuit multiperspectiviteit, waarbij de betekenis van het woord verbonden is met de tonaliteit en de kwaliteit van de klanken. Gerelateerd aan deze onderwerpen is de studie van bijvoorbeeld slam poetry, jargon, clichés aan de orde of de kracht van woorden in advertenties, politiek gebruik van woorden en in de media in het algemeen. Deze lessen zouden de leerlingen moeten stimuleren om creativiteit door middel van taal te intensiveren. Zo is de toepassing van stijlfiguren en genres op eigen gedichten ook een middel om de leerstof concreet te maken. Er wordt niet alleen gefocust op het herkennen en analyseren; een beheersing van de begrippen is nodig om ze zelf in eigen teksten te kunnen toepassen. Door het voordragen van en luisteren naar poëzie in verschillende contexten, alsook het geven en ontvangen van feedback hierop, kunnen de leerlingen meer voeling krijgen met de nuances van een stem en het vinden van een eigen stem in een wereld vol stemmen.

Vanuit deze hedendaagse blik bestaat de mogelijkheid om niet de hele periode te besteden aan alleen woordkunst, maar de brug te slaan naar andere media. De expressieve kracht van een selectie uit een breed spectrum aan fotografie, video, film en/of grafische kunsten kan aan bod komen. De historische en culturele context van de evolutie in media kan op deze manier verdiept worden. Mediaproductie verhoogt de artistieke gevoeligheid, maar brengt ook praktisch begrip, kritische reflectie, selectievaardigheid en mediamaturiteit teweeg. Dit alles kan leiden tot de moderne betekenis van reproductie en de kenmerkende betekenis in de gedigitaliseerde wereld. Het spreekt voor zich dat een samenwerking aan deze leerinhouden met verschillende vakgebieden hier een meerwaarde biedt.

3.5. Didactische uitdagingen

3.5.1. Beginsituatie

Het vak esthetica is een nieuw vak voor de leerlingen van de tweede graad. Daartegenover staat dat zij in het voorafgaande onderwijs reeds vanuit een zekere vanzelfsprekendheid met plastische en muzische kunstbeoefening hebben leren omgaan. In principe zijn de leerlingen eveneens vertrouwd met het bekijken van reproducties, voornamelijk vanuit de lessen geschiedenis. De leerlingen kennen ook reeds de kracht van de poëtische taal vanuit het reciteren en het zelf schrijven van gedichten (in de lessen Nederlands, Frans en Engels). Ze zijn vertrouwd gemaakt met mooie gedichten en ze hebben leren genieten van de zuivere klankrijkdom van de taal (bijvoorbeeld klank, ritme en rijm). In het ideale geval zijn de leerlingen vanuit het voorgaande onderwijs vertrouwd met mythes en verhalen van oude cultuurvolkeren en de studie van verschillende culturen.

Er wordt verwacht dat de leerlingen beschikken over de nodige basiscompetenties en -vaardigheden, zoals:

- een open houding hebben ten aanzien van kunst en cultuur;
- aandacht, belangstelling en respect kunnen opbrengen;
- reeds wat kunstzinnige vaardigheden verworven hebben;
- een innerlijke beeldenrijkdom verworven hebben.

3.5.2. Methodologische wenken

Het vak esthetica wordt gegeven in de vorm van een ochtendperiode, waarin de leerlingen een eigen schrift maken. Dit is een verslagschrift en dient tegelijkertijd als referentie en als studiemateriaal. Er wordt gevraagd dat leerlingen hun schrift kunstzinnig kunnen vormgeven en de leerstof zelfstandig kunnen verwerken, bijvoorbeeld: eigen illustraties maken op basis van de behandelde leerstof en de leerstof met eigen opstellen, gedichten, spreekbeurten, biografieën aanvullen. Het maken van dergelijke schriften draagt in belangrijke mate bij tot het realiseren van een aantal onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 2 (Nederlands).

Voor klas 9 – beeldende kunst

Het gebruikte beeldmateriaal moet goed geselecteerd zijn en beperkt tot sleutelwerken zodat de leerlingen niet oververzadigd worden door te veel beelden, wat kan leiden tot oppervlakkigheid.¹⁵¹ Door het schetsen, tekenen en schilderen van de kunstwerken verdiepen de leerlingen hun waarneming en verbinding. Het is aanbevolen eerder een beperkte selectie te tonen waarbij de leerlingen langer focussen op een beeld voor een intensieve studie; waarbij eventueel een aantal gerelateerde werken kunnen getoond worden in een volgende les. Gezien de hoeveelheid beelden die leerlingen vandaag de dag moeten verteren, kan het bekijken van slides in een verdonkerde ruimte snel een passieve activiteit worden. Hoe hoogstaand de kwaliteit van de kunstwerken ook is, het is niet de bedoeling om de leerlingen te entertainen, maar wel om hen te activeren en aan te zetten tot (zelf)reflectie. Er kan ook gereflecteerd worden over de beleving van een kunstwerk in de realiteit (bijvoorbeeld bij een museumbezoek) versus een digitale reproductie. Het vak esthetica speelt daarbij zeker een belangrijke rol bij het ontwikkelen van beeldgeletterdheid en mediacompetenties.

Het is ongetwijfeld zinvol om samenwerkingen met externe experts uit te bouwen om bij te dragen tot het inzicht betreffende diverse kunst- en cultuurgerelateerde thema's. Het bezoek aan een tentoonstelling is aangewezen, alsook het inrichten van cultuurdagen of culturele uitstappen.

Voor klas 10 – woordkunst

De school beschikt bij voorkeur over een rijke verzameling bloemlezingen, dichtbundels enz. Het is juist dat op het internet veel van deze teksten ook toegankelijk zijn, maar toch veel minder gemakkelijk gevonden worden. Vooral de stilistische variatie is iets wat door een school- of klasbibliotheek veel beter en efficiënter kan geboden worden dan dat via de 'bubbels' op het internet mogelijk is.

Voor het leren lezen, voordragen en ten tonele voeren van poëzie moet ruim de tijd voorzien worden. Om poëzie 'ten tonele te brengen' is het niet noodzakelijk gebruik te maken van een heuse toneelzaal. Poëzie vraagt een andersoortig contact met het publiek en andere (school)ruimten lenen zich daar soms veel beter toe. Leerlingen hechten er vaak aan poëzie te kopiëren in een mooi gebonden schrift dat nog jarenlang aangevuld kan worden. Beide projecten lenen er zich toe om de cesuurdoelen van onderdeel 'ondernemingszin' (01.03) te realiseren.

3.5.3. Differentiatie

Algemene aanwijzingen voor differentiatie vindt men in hoofdstuk 4 (breed bereik - differentiatie) van de inleiding bij dit leerplan.

Voor een domein zoals esthetica waarbij de studie van kunst en cultuur opgenomen wordt, is het belangrijk dat ook de cultuur van de leerlingen in de klas een belangrijk vertrekpunt is bij het vormgeven van de lessen. Verschillen tussen leerlingen kunnen erkend worden als een meerwaarde van de groep.

¹⁵¹ Zeer instructief is in dat opzicht het hoofdstuk 'Was ist «Anschaulichkeit»? Bild – Illustration – Gegenbild' uit: BARTONICZEK, A., *Die Zukunft entdecken*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2014, p. 540 e.v.

Voor de verdieping en uitbreiding van vakinhouden verwijzen we door naar de literatuur met betrekking tot de vakdidactische methoden: van de publicaties in boekvorm, tot artikelen in tijdschriften, tot overleg in de vakwerkgroepen,

3.5.4. Evaluatie

Concrete aanwijzingen voor de evaluatie vindt men in hoofdstuk 5 (evaluatie) van de inleiding van dit leerplan.

Het vak esthetica leent zich perfect tot brede evaluatie, zoals bijvoorbeeld in de vorm van portfoliowerk. Talrijke ontwikkelingskansen kunnen gecreëerd worden om de betrokkenheid van leerlingen bij hun eigen leerproces en evaluatie te verhogen. Het potentieel van elke leerling aan rijkdom en talenten kan daardoor meer zichtbaar worden. Op betrouwbare wijze, systematisch leren reflecteren is een noodzakelijkheid om portfolio een toegevoegde waarde te laten zijn voor het evalueren van een leerproces of leerresultaat. Jezelf, de ander en de wereld beter leren kennen via reflectie behoort nu net tot de kernaspecten van een vak zoals esthetica. Aangezien cultureel bewustzijn aanzet tot bewust handelen, hoort een afgestemde evaluatievorm hierbij; bijvoorbeeld door diverse vormen van portfoliowerk waarbij diverse bewustzijnsniveaus aangesproken worden (zoals terugblik, reflectie en evaluatie).

3.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.

Voor het tonen van beelden en reproducties is de mogelijkheid om te projecteren in goede condities noodzakelijk. Verder is het aanbevolen op school een bibliotheek en mediatheek samen te stellen over de te behandelen leerinhouden. Minstens éénmaal moet de kans aan de leerlingen geboden worden op locatie of in de werkelijkheid kunstwerken te bezichtigen en/of beleven.

3.7. Achtergrondliteratuur

- AUER, W.-M., *Trau deinen Augen. Kunstbetrachtung an Waldorfschulen*, Pädagogische Forschungsstelle Stuttgart, 2015.
- AVISON, K., RAWSON, M., *The tasks and content of the Steiner-Waldorf-Curriculum*, Floris Books, 2014.
- BARTONICZEK, A., *Die Zukunft entdecken. Grundlagen des Geschichtsunterrichts*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2014.
- BIESTA, G., *Door kunst onderwezen willen worden. Kunsteducatie 'na' Joseph Beuys*, Artez Press, 2021.
- BOSS, G., *Individuationswege. Band 1 und 2*, Pädagogische Forschungsstelle Kassel, 2018.
- FIECHTER, H.P., SCHUMACHER, R., *Poetik. Drei Wege*, Pädagogische Forschungsstelle Kassel, 2015.
- FUCKE, E., *Grundlinien einer Pädagogik des Jugendalters*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1991.
- GÖBEL, T., *Die Quellen der Kunst*, Philosophisch-Anthroposophischer Verlag, Dornach, 1982.
- GOETHE, J.W., *Kleurenleer*, Vrij Geestesleven, Zeist.
- GÖTTE, W.M., BOETTGER, C., RÖH, C.-P. (Hrsg.), *Selbst entfalten – Welt gestalten. Das Künstlerische in der Waldorfpädagogik*, edition waldorf, Stuttgart, 2019.
- GREBE, H., *Dem Zeitgeist auf der Spur. Geschichte – Literatur – Pädagogik – Studien und Projekte*, Pädagogische Forschungsstelle Stuttgart, 2009.
- HÜRSCH, I., 'Poetik in der 10. Klasse', in: *Erziehungskunst*, december 1994, blz. 1201-1210.
- KLINKENBERG, M., *Sprekkunst. Werkboek spraakvorming, expressie, presentatie, poëzie en ritme, spraaktherapie*, Nearchus, Assen, 2013.

- LUTZKER, P., *The Art of Foreign Language Teaching. Improvisation and Drama in Teacher Development and Language Learning*, Narr Francke Attempto Verlag, Tübingen, 2022.
- PATZLAFF, R., *Wort(w)ende. Die Geburt der modernen Lyrik im 20. Jahrhundert*, Info 3 Verlag, Frankfurt, 2019.
- RENZENBRINK, J., 'Kunst (Kunstabstrachtung, Bildende Kunst mit Schwerpunkt Malerei/Zeichnung)', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.
- RICHTER, G., *Ideen zur Kunstgeschichte*, Urachhaus, Stuttgart, 1995.
- RICHTER, T. (Hrsg.), *Pädagogischer Auftrag und Unterrichtsziele einer Freien Waldorfschule*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2019.
- SCHUCHHARDT, M., *Kunst und Dichtung im Spannungsfeld von Apollo und Dionysos*, Pädagogische Forschungsstelle Stuttgart, 2010.
- SCHUCHHARDT, M., 'Zur Behandlung Michelangelos im Kunstunterricht der 9. Klasse', in: *Erziehungskunst*, dec. 1996, blz. 1281-1296.

4. Exploratie

“Uit louter abstract uitgangspunten laat zich geen opvoeding ontwikkelen, doch enkel en alleen met realiteit.” (Rudolf Steiner)

4.1. Onderwijsdoelen

In het vak exploratie worden de cesuurdoelen van het onderdeel ‘ondernemingszin’ (01.03) gerealiseerd, alsook het tweede doel van sleutelcompetentie 15 (ontwikkeling van initiatief, ambitie, ondernemingszin en loopbaancompetenties). De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar exploratie in overleg met zijn collega’s meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen erkennen dat hun eigen voorstellingen en oordelen een kleuring kunnen hebben, afhankelijk van hun denkstijl, hun positie en hun relatie met de waarneming.° (attitudinaal)
2. De leerlingen streven creativiteit na.° (attitudinaal)
3. De leerlingen versterken hun vaardigheden van samen leren in functie van gedeelde leerdoelen.° (attitudinaal)
4. De leerlingen geven blijk van:
 - kunstzinnig uitdrukkingsvermogen;
 - doorzettingsvermogen, gedoseerde wilskracht en het vermogen om gericht te werken;
 - het vermogen zich flexibel in te leven in de actuele situatie.° (attitudinaal)
5. De leerlingen gaan respectvol en constructief om met individuen en groepen in een diverse samenleving.° (attitudinaal)
6. De leerlingen zijn bereid om zich te engageren in de samenleving.° (attitudinaal)
7. De leerlingen engageren zich om sociale problematieken in de samenleving mee aan te pakken.° (attitudinaal)
8. De leerlingen richten zich op gelijkwaardigheid, door
 - alle leerlingen zonder onderscheid in spel en andere groepsactiviteiten te betrekken;
 - ieders (ook hun eigen) zelfwaarde te erkennen, ongeacht fysieke en sportieve mogelijkheden en beperkingen.° (attitudinaal)
9. De leerlingen dragen in groepsactiviteiten actief bij aan de uitwerking van een gezamenlijk resultaat.° (attitudinaal)
10. De leerlingen genereren creatieve ideeën om een probleem om te lossen en bespreken de uitvoerbaarheid ervan aan de hand van criteria. (15.02)¹⁵²
11. De leerlingen ontwerpen een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging. (C 01.03.01)
12. De leerlingen besluiten welke oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging tot uitvoering zal worden gebracht. (C 01.03.02)
13. De leerlingen voeren een ontwerp uit van een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging. (C 01.03.03)
14. De leerlingen borgen de uitvoering van een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging, sturen ze bij en sluiten ze af. (C 01.03.04)
15. De leerlingen participeren actief en inclusief aan een groepsproject. (C 01.03.05)
16. De leerlingen reflecteren over de eigen rol en het eigen gedrag bij het samenwerken aan een groepsproject. (C 01.03.06)
17. De leerlingen reflecteren over het eigen leer- en werkproces in relatie tot hun zelfconcept. (C 01.03.07)

¹⁵² Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

4.2. Pedagogische intenties

4.2.1. Inleiding

Het leren van en over het leven kan het best gebeuren in het leven zelf. Dit is zeker het geval voor leerlingen van de tweede en derde graad secundair onderwijs. In deze leeftijdsfase zoeken de jongeren naar een persoonlijke verhouding tot de omringende wereld. Dit wordt zichtbaar in de uiting van de ontwikkeling van de individuele denkkraft en het oordeelsvermogen. In tegenstelling tot jongere kinderen, die nog sterk verbonden zijn met – en zelfs overgeleverd zijn aan – de omliggende wereld, zijn leerlingen nu ‘aarderijp’ geworden.

Zowel wat fysieke als geestelijke rijping betreft zien we nu duidelijk aanwijsbare verschillen tussen de leerlingen. De geestelijke rijping kent een stapsgewijze evolutie: door de wereld uit elkaar te halen (kritiek, afbraak) willen jongeren eerst de afzonderlijke delen leren kennen. Daarna krijgen ze oog voor de relaties tussen de mens als levend organisme en de levenloze materiële zaken en mensen onderling. Geleidelijk aan verwerven ze inzicht in het diepere wezen van de wereld. Tot slot willen ze ook een inzicht in de menselijke natuur verwerven. Ze willen in alles wetmatigheden ontdekken, initieel zoeken naar oorzaak en gevolg, uiteindelijk naar bedoeling en verband. Tijdens de ontwikkeling van de jongeren komt nu dus een grote ontdekkingsdrang vrij. Idealiter speelt het onderwijs hierop in door de leerlingen mee te voeren met externe prikkels. Het aanwakkeren van voldoende naar buiten gerichte interesse helpt om te vermijden dat jongeren in risicovol gedrag vervallen, zoals het in zichzelf terugtrekken of het ontvluchten van de realiteit (sensatie, games, alcohol, drugs, zinloos geweld of vandalisme).

Het is dus zeer belangrijk om deze naar buiten gerichte interesse te voeren met raadsels over de wereld. Dat wekt interesse en diepe verbondenheid en wordt tot kiemkracht voor idealen die kunnen openbloeien en die tot drijfveren kunnen worden voor het handelen in de wereld. Het is mede de fundering voor latere studie- en beroepskeuze, omdat deze vanuit zelfkennis (wat wil ik werkelijk, wat kan ik bijdragen aan deze wereld) en kennis van de wereld (wat is er nodig) kan ontstaan.

De secundaire steinerscholen zien het niet enkel als hun algemeen vormende opdracht om jongeren op te voeren tot kritische en vrij *denkende* jonge volwassenen, maar ze zien hun taak ook gelegen in de vorming tot praktisch *handelende* en sociaal *voelende* mensen.

Het vak exploratie, dat in de steinerscholen onder andere vertaald wordt in *ervaringsgerichte werkweken*, leent zich daar bij uitstek toe. Het is de bedoeling dat leerlingen gedurende de opeenvolgende leerjaren van de tweede en derde graad kunnen kennismaken met een aantal aspecten van het maatschappelijke leven, opdat ze kunnen leren om hiermee tijdens en na hun schooltijd zo bewust mogelijk om te gaan. Zoals hierboven reeds gezegd, kan dit ook nuttig zijn voor hun latere studie- en/of beroepskeuze.

In de ervaringsgerichte weken krijgen de jongeren de kans op een zinvolle en constructieve manier de confrontatie met een sterk aanwezige realiteit uit hun omgeving aan te gaan, zodat ze leren om sociaal-economische, civielrechtelijke en culturele aspecten van onze maatschappij te beoordelen vanuit kennis, beoefening en waardering. De ervaringsgerichte werkweken vormen een werkelijke instap in enkele beroepenvelden, die representatief kunnen worden genoemd voor de factor arbeid in de maatschappij. Het gaat bovendien om beroepenvelden die toegankelijk zijn voor in wezen ongeschoolde jongeren (d.w.z. nog niet gespecialiseerd of voor een bepaald vak opgeleid). De ervaringsgerichte werkweken zijn een middel om de leerlingen te helpen bij het ontwikkelen van zelfstandigheid. Het mee zoeken naar een geschikte plaats voor de week, het leggen van de nodige contacten, het opdoen van een praktijkgerichte ervaring en de persoonlijke verwerking daarvan in een verslag kunnen daartoe bijdragen.

De confrontatie van de eigen ervaring met die van de klasgenoten in de klassengesprekken biedt mogelijkheid tot reflectie en verruimde beeldvorming. Hierbij kunnen sociale vaardigheden zoals luisterbereidheid en zichzelf uiten via het groepsgesprek worden geoefend.

In de ervaringsgerichte werkweken komen onderwijsdoelen uit verscheidene sleutelcompetenties aan bod: ze moeten de leerlingen in staat stellen om zelf verbanden te ontdekken in het complexe weefsel van de hen omringende wereld. Ook het onderzoek naar het sociale neemt hier een belangrijke plaats in. Door het samenleven en samenwerken in vaak zeer uitdagende omstandigheden krijgen de leerlingen de mogelijkheid om zich te oefenen en te scholen op sociaal gebied, een gebied waar ze in deze leeftijdsfase sterk mee worstelen. Door de confrontaties met elkaar en met andere mensen komen jongeren in aanraking met het beeld dat ze van zichzelf hebben en worden ze uitgenodigd na te denken over de plaats die ze in de wereld willen innemen. Hun vraag naar het wezen van de menselijke natuur klinkt door in deze zoektocht. Ook hier komen ze in aanraking met hun eigen drijfveren en onderliggende idealen, wat hen dus kan helpen om hun toekomstig handelen (studiekeuze, beroepskeuze) vorm te geven.

4.2.2. Concrete mogelijkheden

Het leerplan exploratie is erop gericht om aan de verschillende secundaire steinerscholen voldoende vrijheid te bieden om afhankelijk van plaatselijke context de vooropgezette doelstellingen te realiseren. Een landelijk gelegen school kan op ontdekking gaan in een eerder stedelijk milieu; een stedelijke school kan behoefte hebben aan de exploratie van landelijke situaties. Het inrichten van één ervaringsgerichte werkweek per graad is een minimumvereiste. Aangepast aan de ontwikkelingsfase van de leerlingen kan eventueel ook in elk leerjaar van de tweede en derde graad een ervaringsgerichte week worden ingericht, zodat bij het beëindigen van de middelbare school praktijkgerichte ervaring is opgedaan in de land-, bos- of tuinbouwsector, de kleinhandel, de industrie en de verzorgende en/of dienstverlenende sector.

In de loop van de twee opeenvolgende studiejaren van de tweede graad zal ten minste één van de volgende thema's in de vorm van een ervaringsgerichte week aan bod komen:

- a. land- of tuinbouw (bedrijf)
- b. bosbouw of natuurbeheer (natuur)
- c. winkel (kleinhandel)
- d. sociale verzorging (instelling)
- e. topografie

De bovenstaande aanduiding van thema's is niet normatief. Ze is bedoeld om voor elk keuzethema aan de leraren een *model* te bieden van hoe een thema binnen de eigen schoolcontext kan uitgewerkt worden. Het staat elke school vrij om naast de reeds genoemde thema's, eigen onderwerpen uit te werken die beter aansluiten bij de eigen schoolsituatie. Toch wordt ten eerste aanbevolen om zeker topografie te kiezen uit deze lijst omwille van de unieke ervaring inzake teamwork, groepsverantwoordelijkheid enz. die een 'landmeetweek' biedt, maar ook omdat dit project een typisch STEM-project is waarbij kennis en vaardigheden uit de wiskunde en de wetenschappen worden geïntegreerd met algemene doelstellingen, zoals die van wetenschapsdomein 01.03 (ondernemingszin).

De ervaringsgerichte werkweken kunnen individueel, in kleine groepjes of klassikaal georganiseerd worden. Let wel: hier gelden wettelijke normen die gerespecteerd moeten worden.¹⁵³ Deze normen komen erop neer dat indien leerlingen de leeftijd van 15 jaar niet bereikt hebben – wat in het eerste jaar van de tweede graad voor de meerderheid het geval is – er geen individuele ervaringsgerichte werkweken georganiseerd kunnen worden, enkel door leraren begeleide klassikale extra-muros-activiteiten.

¹⁵³ We verwijzen hier naar een samenlezing van omzendbrief SO/2015/01 <https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=14891>, Codex SO, art. 3, 17°/2 en Codex over het welzijn op het werk, Boek X – werkorganisatie en bijzondere werknemerscategorieën, titel 4 – Stagiairs, beschikbaar op <https://werk.belgie.be/nl/themas/welzijn-op-het-werk/werkorganisatie-en-bijzondere-werknemerscategorieen/stagiairs> en ten slotte omzendbrief SO/2004/06 <https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=13468>.

Het is belangrijk dat in het eerste jaar van de tweede graad de plaatsen waar de ervaringsgerichte week plaatsvinden, herkenbaar van structuur zijn. We denken hier aan een land- of tuinbouwbedrijf of aan een afgebakend gebied waar men aan bosbouw kan doen. Een verdere stap is de exploratie van de sociale dienstverlening. Hierbij staat de ontmoeting tussen mensen centraal. Deze ontdekkingstocht geeft stof voor heel wat actuele maatschappelijke vragen.

De leerlingen in de tweede graad verlangen naar projecten met een krachtige bewegingservaring. Die ervaring moet dan wel als zinvol, in een bredere samenhang en over een grotere tijdspanne beleefd kunnen worden. Innerlijk heerst bij de jongeren op deze leeftijd vaak nog grote onzekerheid en chaos. Handen uit de mouwen steken en stevig werken geven hun *houvast*. Het *samenwerken* aan een gemeenschappelijk doel bevordert de samenhang. De leerlingen zijn op elkaar aangewezen en hebben elkaars hulp nodig om het werk te volbrengen (bijvoorbeeld voor het uitdunnen van bossen). Het *fysieke werk* dwingt eerbied af bij de jongeren voor wat anderen via hun arbeid voor hen presteren. De directe betrokkenheid met de natuur of met mensen ontwikkelt respect en eerbiedskrachten. Dit kan idealen en motieven laten ontwaken en doen groeien.

Het is ook de bedoeling dat de leerlingen doorheen de concrete praktijkervaring inzicht kunnen verwerven in het reilen en zeilen van een concrete beroepssector. Daarmee kunnen ze zich vanuit de praktijk een levensecht beeld vormen van de werkzaamheden binnen een agrarisch bedrijf (als voedselproducent en economische entiteit), wat er aan een eenvoudige handelszaak allemaal te pas komt, en wat het betekent om mede de zorg op te nemen voor mensen die in ruime zin hulpbehoevend zijn. De leerlingen leren, doorheen de ontmoeting met verschillende sferen van de economische realiteit (productie – handel – diensten), om een persoonlijke verhouding tot de hun omringende beroepswereld te zoeken.

De ervaringsgerichte werkweken bieden ook belangrijke kansen om op een geïntegreerde manier doelen in verband met waarnemen en onderzoeken te realiseren.

4.3. Situering in het verticale curriculum

4.3.1. Eerste zevenjaarsperiode

Van grijpen tot begrijpen

Aan elke vorm van menselijke arbeid, elke ambachtelijke of kunstzinnige activiteit, gaat het proces vooraf waarbij een kind rechtop leert lopen. Het komt van het horizontale in het verticale vlak te staan. Zo kunnen de handen zich vrijer bewegen. Jonge kinderen gaan voortdurend zelf op zoek naar ervaringen met hun handjes. Doen en denken vormen eerst een eenheid. Wat de hand tast en grijpt, vult gaandeweg het hart: zelf handelen geeft vreugde. Vervolgens leidt het tot begrijpen met het hoofd, want het gebeurt in ontmoeting met een intelligentie die in de activiteit zelf ligt. Dit is een proces waarbij de steinerpedagogie volledig aansluit.

Langzaam, al doende, ontwikkelt zich hieruit het denken van het kind. Het leidt tot de dualiteit van denken en doen, die voor de volwassene uiteindelijk de basis vormt voor het (moreel) handelen. De taal drukt dit verband uit in de paren: staan en ver-staan; grijpen en be-grijpen.

Nabootsen

Vóór de schoolrijpheid speelt het nabootsen een essentiële rol, waarin het kind zich één voelt met de omgeving. Informatie uit de waarneming wordt tot identificatie. Het kind wil het liefst zelf doen, zich verbinden met wat in de omgeving gebeurt, uit de onbewuste diepten van de wil. De omgeving speelt een cruciale rol voor de vraag of het kind zich met overgave en deelname met iets kan verbinden. Zo gaat het kind in zijn ontembare activiteitsdrang vreugde beleven aan het nabootsen van arbeidsprocessen in de omgeving. Door het ontbreken van 'arbeid' in de directe belevingswereld van het kind in onze westerse samenleving, kan dit nabootsen nauwelijks plaatsvinden. Op deze jonge leeftijd zijn de huishoudelijke taken in huis en tuin de aangewezen aanknopingspunten

om tegemoet te komen aan de natuur van elk kind. Die natuur is gericht op actief ontdekken van de directe omgeving en niet op passief genieten. Het 'zelf leren doen' belet dat het kind enkel zijn spontane neigingen uitleeft. Er moeten namelijk overwinningen behaald worden op zichzelf om de gevraagde handigheid te verwerven. Kracht en beslistheid worden geoefend. Zo wordt het gevaar op zinloos uit de hand lopende motoriek of dreigende complete passiviteit aanzienlijk verkleind. Het ontwikkelen van handigheid start in de kleuterschool, steeds opgenomen in het geheel van het lesverloop: brood of taart bakken, kaarsen gieten of trekken, boetseren, groentjes of fruit snijden, afwassen, zaaien, planten, ...

Spelen

Reeds vroeg in de ontwikkeling ontstaat bij elk kind het verlangen naar steeds nieuw vormgeven en omvormen van hetgeen eerst nagebootst werd. Het nagebootste wordt in het spel doordrongen met de eigen creatieve krachten. Volgens Schiller is de mens enkel daar helemaal mens waar door het omvormen van wat van buiten op hem toekomt, waar tussen binnen en buiten, tussen mens en wereld, tussen stof en vorm, harmonie en eenheid ontstaat.

4.3.2. Tweede zevenjaarsperiode: lagere school en middenbouw

Vanaf de lagere school is het leren gezond als het niet enkel een uiterlijk beschouwende, met het verstand werkende activiteit is. Het leren werkt gezondmakend als het een (om-)vormproces is, dat uit hetzelfde gebied werkt als waar het spel zijn creatieve krachten aan ontleent. Dat wil niet zeggen dat het leren zich in een spel moet veranderen, het gaat niet om opleuken. Het gaat om het vormen van een kunstzinnige omgeving voor het onderricht, zodat de omvormende krachten die in het spel werken, als fundament kunnen dienen voor het leren. In de eerste klassen van de lagere school valt het beeldend-kunstzinnige nog volledig onder de hoede en de zorg van de klasleerkracht.

Pas in de vijfde klas begint het eigenlijke 'werken'. Tot aan het einde van de eerste graad stuurt voornamelijk de klasleerkracht kunstzinnig-ambachtelijke activiteiten. Houtbewerking en tuinbouw krijgen werk karakter. De handen van de kinderen worden geoefend en krachtig gemaakt, ook door te boetseren.

Er kan een belevenis meegegeven worden in verband met de herkomst van de gebruikte grondstoffen, zoals met een bosweek of een bezoek aan een kleiput of steengroeve. Dan kan de innerlijke verbinding van het kind met het werken zich verdiepen. Dit gaat verder dan er enkel een voorstelling van meegeven!

4.3.3. Derde zevenjaarsperiode: tweede en derde graad secundair onderwijs

Vanaf de bovenbouw verandert dit volledig: de jonge mens moet binnengroeien in de verhoudingen die het leven meebrengt. De jonge mensen ontwikkelen hun krachten zo dat (hun) arbeid voor de samenleving en voor het menselijke leven 'iets betekenen'.¹⁵⁴

In de loop van de tiende klas loopt de tijd van (aarde-)rijping ten einde. De jonge mens is 'aangekomen'. Het laatste beetje 'schwung' uit de middenbouw verstilt in de loop van de negende klas. Dan moeten de laatste resten van de "paradijselijke" kindertijd overwonnen worden. De tiende klas richt zich volledig naar de aardse elementen.

Steiner sprak heel uitdrukkelijk over dit overgangsmoment bij de inrichting van de eerste tiende klas. Heel de pedagogie en didactiek moeten in een elementair gevoel samengevat worden, zodat het gewichtige en het belang van deze opgave in de ziel van elke betrokken leerkracht gevoeld kan worden. Die opgave luidt: *mensen in deze wereld neerzetten*.

¹⁵⁴ STEINER, R., *Menskunde en opvoeding*, (vertaling van GA 302), Pentagon, Amsterdam, voordracht van 15.6.1921.

Eenzijds is dat terug te vinden in het vak expressie, waarin de leerlijn spel-kunstzinnig vormgeven-kunstambacht-praktische vormgeving tot voltooiing komt. (Zie het hoofdstuk 'situering in het verticaal curriculum in het leerplan expressie.) Anderzijds was het vanaf het eerste initiatief van de steinerpedagogie in 1919 de bedoeling de opgroeiende jongeren voor te bereiden op een verantwoordelijke deelname aan een industriële en technische cultuur. Door het centrale vak 'levenskunde' (hier vormgegeven in de exploratievakken) worden de leerlingen handelend-reflecterend in de actuele samenleving en arbeidswereld geïntroduceerd. In de vorm van 'ervaringsgerichte weken' wordt aan deze eis aan de school, om de leerlingen een gevoel van verantwoordelijkheid mee te geven over hun deelname aan een industriële, technische en vandaag ook digitale cultuur, enigszins tegemoetgekomen.

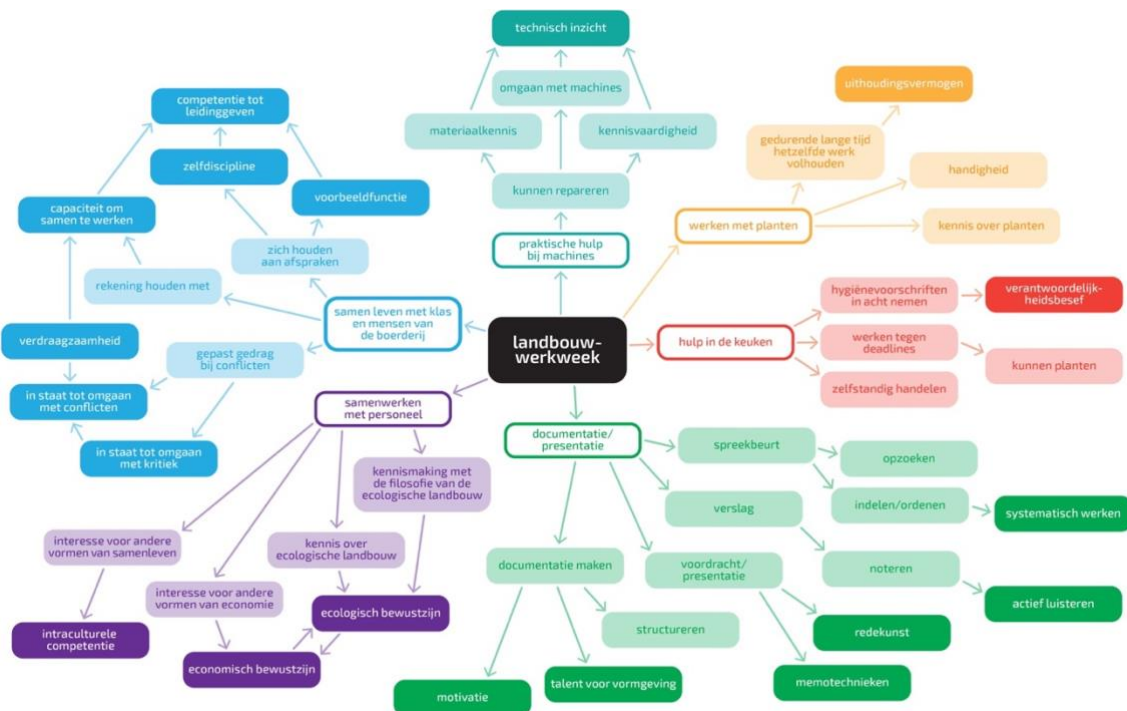
4.4. Leerinhouden

4.4.1. Land- of tuinbouw (bedrijf)

De concrete leerinhouden van een ervaringsgerichte werkweek land- of tuinbouw kunnen niet vooraf worden vastgelegd en zijn in hoge mate afhankelijk van seizoen, bedrijf, enz. In functie daarvan krijgen leerlingen best een aandachtsrichtende vragenlijst mee, die ze kunnen gebruiken om verslag van hun ervaringen te doen, met daarin zowel beschrijvende als meningsvormende onderdelen.

De week wordt vooraf klassikaal voorbereid en na afloop geëvalueerd door uitwisseling, verslaggeving, presentaties. Bij de voorbereiding horen niet enkel de verwachtingen en doelen, maar bijvoorbeeld ook een voorlichting over de veiligheidsaspecten van het werk op een land- of tuinbouwbedrijf.

Onderstaand beeld geeft een indruk van de competenties die met een ervaringsgerichte werkweek land- of tuinbouw kunnen worden bereikt.

Er wordt naar gestreefd de leerlingen *inzicht* te laten verwerven in het reilen en zeilen van een land- of tuinbouwbedrijf. Uit dit inzicht, dat vanuit een concrete situatie wordt verworven, kan een

algemene *beoordeling* van de agrarische sector als voedselproducent en economische entiteit groeien.

Het is belangrijk dat een ervaringsgerichte werkweek land- of tuinbouw in samenwerking met een landbouwer of tuinbouwer gebeurt. Het benodigde materiaal wordt meestal door hen ter beschikking gesteld.

4.4.2. Bosbouw of natuurbeheer (natuur)

De concrete leerinhouden van een ervaringsgerichte werkweek bosbouw of natuurbeheer kunnen niet vooraf worden vastgelegd en zijn in hoge mate afhankelijk van seizoen, terrein, bedrijf, enz. In functie daarvan krijgen leerlingen best een aandachtsrichtende vragenlijst mee, die ze kunnen gebruiken om verslag van hun ervaringen te doen, met daarin zowel beschrijvende als meningsvormende onderdelen.

De week wordt vooraf klassikaal voorbereid en na afloop geëvalueerd door uitwisseling, verslaggeving, presentaties. Bij de voorbereiding horen niet enkel de verwachtingen en doelen, maar bijvoorbeeld ook een voorlichting over de veiligheidsaspecten van het werken in de natuur. Er wordt naar gestreefd de leerlingen *inzicht* te laten verwerven in het bos als ecosysteem (in relatie tot de leerinhouden biologie) en de plaats van het bos in de cultuur. Uit dit inzicht, dat vanuit een concrete situatie wordt verworven, kan een algemene *beoordeling* van de mogelijkheid om ecologische principes te laten samengaan met de vereisten voor een opbrengstbos, park of andere. De mens is afhankelijk van de natuur maar ook het omgekeerde is het geval: de natuur is afhankelijk van de mens.

Het is belangrijk dat een ervaringsgerichte werkweek bosbouw of natuurbeheer in samenwerking met een boswachter, bosbeheerder of natuurbeheerder gebeurt. Het benodigde materiaal wordt meestal door hen ter beschikking gesteld. Mogelijke activiteiten (niet exhaustief): snoeien, opsleunen, opzetten van houtmijten en composthopen, wilgen knotten, riet maaien, stapelen en drogen, dunningskap, principes van spontane bosverjonging, selectief ruimen van dood takhout, landschapsvormgeving door beplanting, ...

4.4.3. Winkel (kleinhandel)

De concrete leerinhouden van een ervaringsgerichte werkweek winkel kunnen niet vooraf worden vastgelegd en zijn in hoge mate afhankelijk van de winkel, de verkochte producten, de omvang van de zaak enz. In functie daarvan krijgen leerlingen best een aandachtsrichtende vragenlijst mee, die ze kunnen gebruiken om verslag van hun ervaringen te doen, met daarin zowel beschrijvende als meningsvormende onderdelen.

De week wordt vooraf klassikaal voorbereid en na afloop geëvalueerd door uitwisseling, verslaggeving, presentaties. Bij de voorbereiding horen niet enkel de verwachtingen en doelen, maar bijvoorbeeld ook een voorlichting over veiligheidsaspecten, sociale wetgeving, enz.

Het doel is de leerlingen concreet te laten ervaren wat er in een winkel gebeurt en wat er aan een eenvoudige handelszaak allemaal te pas komt.

4.4.4. Sociale verzorging (instelling)

De concrete leerinhouden van een ervaringsgerichte werkweek in een sociale instelling kunnen niet vooraf worden vastgelegd en zijn in hoge mate afhankelijk van de keuze van het soort instelling (kinderdagverblijf, kleuterschool, dagzorgcentrum, woonzorgcentrum, gehandicaptenzorg, enz.). In functie daarvan krijgen leerlingen best een aandachtsrichtende vragenlijst mee, die ze kunnen gebruiken om verslag van hun ervaringen te doen, met daarin zowel beschrijvende als meningsvormende onderdelen.

De week wordt vooraf klassikaal voorbereid en na afloop geëvalueerd door uitwisseling, verslaggeving, presentaties. Bij de voorbereiding horen niet enkel de verwachtingen en doelen, maar bijvoorbeeld ook een voorlichting over de veiligheidsaspecten van het werken met kinderen, met ouderen, met gehandicapten.

Er wordt naar gestreefd de leerlingen *inzicht* te laten verwerven in de organisatie van een zorginstelling en in de vertaling van de doelen naar het concrete werk. Deze ervaringsgerichte werkweek biedt, naast de in de derde graad georganiseerde werkweken, toekomstgericht een zeer concrete blik door inleving op een bepaalde sector – met het oog op studiekeuze en nadenken over een toekomstige beroepsloopbaan zijn deze ervaringsgerichte werkweken krachtige instrumenten.

4.4.5. Topografie

Hiervoor is een extra-muros-activiteit van een week nodig, best op een terrein dat tegelijk overzichtelijk is, maar toch enige uitdaging biedt. De bedoeling is namelijk dat een klasgroep erin slaagt door middel van opmetingen en het verwerken van die opmetingen een bepaald gebied nauwkeurig in kaart te brengen. Daarvoor moeten de leerlingen aardrijkskundige, wiskundige maar vooral ook sociale vaardigheden in de praktijk brengen. Tegelijk oefenen ze hiermee het oordeelsvormen: ondanks alle ‘methodes’ en ‘theorie’ stelt elke meting van een terrein een nieuw probleem, waarbij de leerlingen keuzes moeten leren maken: welke methode? waar moet ik mij opstellen om iets te meten? welke meetpunten kiezen? hoe het terrein afbakenen? ...

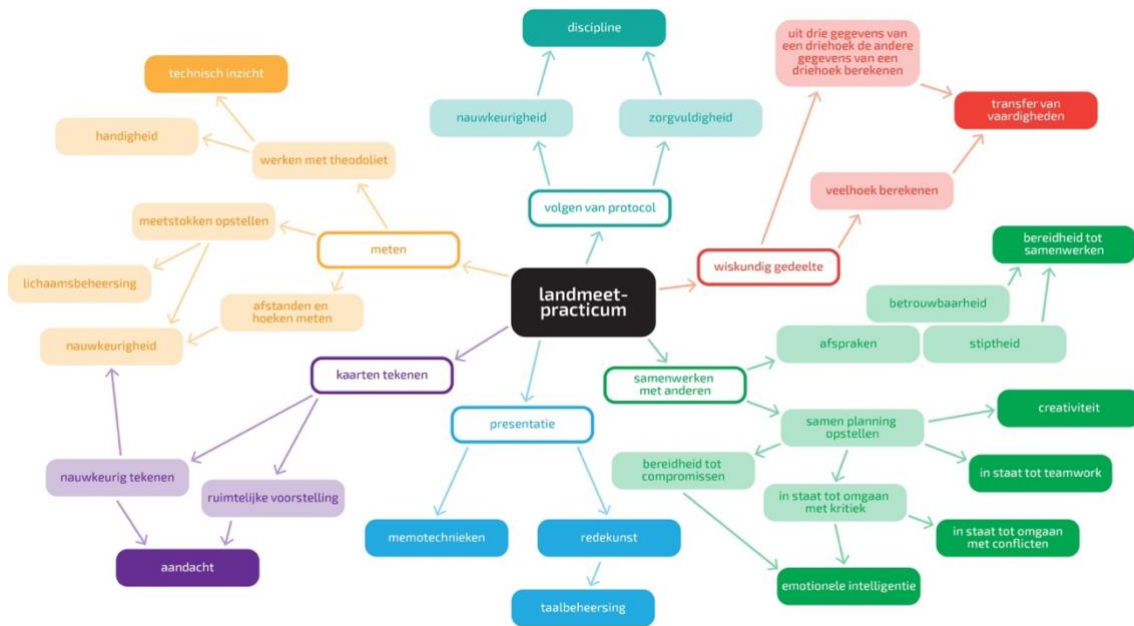
Voor leerlingen die het met abstract denken moeilijker hebben, is zo’n landmeetweek ideaal om de doelen en inhouden van de goniometrie (cf. hoofdstuk ‘wiskunde’) tastbaarder te maken. Maar de eigenlijke pedagogische doelstellingen gaan natuurlijk veel verder: daar waar de leerlingen van deze leeftijd (tweede jaar van de tweede graad) op weg zijn een gepaste, fijnzinnige verhouding te vinden tot hun omgeving, moeten ze zich ook als waarnemer ten opzichte van het landschap exact leren situeren. Vooral het gebruik van het prismakruis, waarmee de waarnemer het snijpunt van twee loodlijnen zoekt, tekent heel mooi deze extra dimensie van het landmeten.

Praktisch: de klas kan worden onderverdeeld in groepen van 3 à 4 leerlingen, die gedurende de hele week blijven samenwerken. Ze zijn verantwoordelijk voor de apparatuur die ze ter beschikking gesteld krijgen. Elke groep krijgt een opdracht of een gedeelte van het op te meten terrein toegewezen, waar de oefeningen plaatsvinden en waar ook de verdere metingen gebeuren. Elke groep werkt op eigen tempo. Er wordt inhaaltijd voorzien voor groepen die fouten maken en opnieuw moeten meten. Elke methode wordt ingeleid. Er gaat voldoende aandacht naar het ‘protocol’ of de wijze van noteren.

Vooraleer met de metingen te beginnen, is het zinvol om de leerlingen individueel een schets te laten maken. Het confronteert de leerlingen met hun waarnemingsvermogen.

Het is aan te raden regelmatig (dagelijks) met elke groep terug te blikken op de samenwerkingsprocessen binnen de eigen groep, te onderzoeken welke de sterke en de zwakke punten zijn en in welke mate zij de kwaliteit van het werk beïnvloeden. Indien nodig moet er gezocht worden naar werkpunten om de groepsdynamiek te verbeteren.

Onderstaand beeld geeft een indruk van de competenties die met een landmeetweek kunnen worden bereikt.

Uiteraard zal het nodig zijn om een aantal basismethodes uit de topografie – polygonatie, voorstraalmethode, gebruik van het prismakruis, coördinaatrekenen, hoogtemeting, eventueel: nonius) – aan te leren.

4.5. Didactische uitdagingen

4.5.1. Beginsituatie

Uit de lessen biologie, aardrijkskunde, cultuurbeschouwing e.a. is een beeld ontstaan van de fundamentele eenheid van alle levende wezens met de aarde en de gehele kosmos. In de lessen aardrijkskunde van de eerste graad werden de typische economische activiteiten en belangrijke grondstoffenstromen voor de bestudeerde regio's onderzocht.

Het abstractievermogen van de leerlingen is toegenomen, waardoor in het bewustzijn tijdsprongen kunnen worden gemaakt en er op grotere schaal kan worden gedacht en gewerkt. De fysieke krachten van de jongeren zijn flink toegenomen en hun behoefte aan beweging is groot.

Specifiek voor land- of tuinbouw: in de eerste graad maakten de leerlingen reeds kennis met kleinschalige tuinbouw (in het vak biologie, expressie of techniek). Hierbij werd een eerste inzicht verworven in de kennis van en de omgang met gewassen, bodemcultivering en materieel.

Specifiek voor sociale verzorging: in alle vakken en in de schoolcultuur van steinerscholen gaat veel aandacht naar de ontwikkeling van de hulpvaardigheid. Dit geldt dan voor de leerlingen onderling: zwakkeren worden door sterkeren geholpen en al naargelang van het vak zijn het andere leerlingen die de functie van 'helper' op zich nemen. Deze vaardigheden kunnen nu verder gerelateerd worden aan geïnstitutionaliseerde hulp in de maatschappij.

Specifiek voor topografie: vanuit de eerste graad, maar ook vanuit de lessen wiskunde van eerste en tweede graad, zijn leerlingen vertrouwd met meetkundig tekenen, het gebruik van de gradenboog, de zestigdelige graden met minuten en seconden (nodig bij het aflezen van de theodoliet). De periode driehoeksmetkunde (tweede jaar van de tweede graad) kan zowel voor als na de praktijk van het landmeten plaatsvinden. Indien ze voor het landmeten komt, hebben de leerlingen een beter beeld van de sfeer en inhoud van deze werkweek. Het landmeten wordt dan een zeer praktische toepassing van de driehoeksmetkunde. Komt de periode achteraf, dan vormt de praktijk van het landmeten een directe voorbereiding daarop. De leerlingen sluiten dan sneller aan bij de probleemstellingen van de driehoeksmetkunde.

4.5.2. Voor- en nabereiding

Voor het welslagen van dit vak is het belangrijk dat geruime tijd voor de aanvang van de exploratieweek de leerlingen worden voorbereid op deze week.

De exploratieweek kan klassikaal plaatsvinden of ook, vanaf de leeftijd van 15 jaar (klas 10), individueel.

De eigenlijke voorbereiding kan gebeuren door enerzijds klassikaal het doel, het verloop en de praktische gegevens over de week uit te leggen en anderzijds de leerlingen persoonlijk te begeleiden bij het organiseren van hun individuele exploratieweek. Onderwerpen die bij deze voorbereiding aan bod komen, zijn onder andere de arbeidsduur (de leerlingen houden zich aan de arbeidsuren van de organisatie of het bedrijf waar ze hun ervaringsgerichte werkweek gaan doen, met een maximum van 36 uren per werkweek), de veiligheidsaspecten die eigen zijn aan de ervaringsgerichte werkweek.

In het geval van individuele exploratieweken krijgen de leerlingen ook voldoende richtlijnen en tijd voor het zoeken van een organisatie of bedrijf. De school stelt daartoe bij voorkeur een dossiertje samen, met de beschrijving van de pedagogische doelstellingen, de verwachtingen van de organisatie of het bedrijf, de begeleiding die door de school wordt voorzien, de verzekering, en tot slot ook een te ondertekenen overeenkomst tussen school, organisatie of bedrijf en leerling.

De ervaringsgerichte werkweek kan pas volledig tot haar recht komen en worden uitgediept als er ook een gedegen afsluiting wordt voorzien. In klasgesprekken worden achteraf de ervaringen en hetgeen leerlingen geleerd hebben, uitgewisseld en geëvalueerd. De leraar kan dit sturen door de ervaringen per thema aan bod te laten komen. Men zou ook aan een meerjarenportfolio kunnen denken, waarin de leerlingen hun (leer)ervaringen verzamelen doorheen de verschillende leerjaren van de middelbare steinerschool, of aan een presentatie van hun ervaringen aan medeleerlingen, ouders ...

In het geval van klassikale exploratieweken kan de 'nabereiding' ook op de laatste dag van de exploratieweek gebeuren, of tenminste reeds voorbereid worden. Ook in dat geval zal het nuttig en leerrijk zijn om op basis van de verslagen, het geleverde werk of de portfolio's van de leerlingen enkele dagen na de exploratieweek hierop terug te kijken en te reflecteren.

4.5.3. Evaluatie

Voor de individuele ervaringsgerichte werkweken gebeurt de evaluatie aan de hand van:

- de gegeven opdracht (bijvoorbeeld een aandachtsrichtende vragenlijst)
- het schriftelijk verslag van de leerling, zowel inhoudelijk als naar vorm (taalgebruik en presentatie)
- het beoordelingsformulier dat door de bedrijfsdirectie of stagementor werd ingevuld en betrekking heeft op de houding en werkattitude van de leerling, en op de mate waarin leergierigheid en bereidheid tot het opnemen van niet verplichte taken aan de dag werden gelegd
- de inbreng van de leerling tijdens de klassikale nabespreking
- het verslag van het stagebezoek door de begeleidende leerkracht of een van de leden van de klassenraad

Voor de klassikale ervaringsgerichte werkweken is het raadzaam om regelmatig formele en informele overleg- en evaluatiemomenten te organiseren tijdens de klassikale werkweek. Sociale en psychische aspecten van de opgedane ervaringen worden in groep besproken of in een individueel gesprek tussen leerling en begeleider uitgediept.

De leerlingen verwerken hun ervaringen in een individueel werkstuk (schrift, verslag, ... met daarin teksten, notities, tekeningen, gedichten, ...) dat na de werkweek wordt ingeleverd. Dit wordt mee in rekening gebracht bij de beoordeling, die vooral gebaseerd is op de persoonlijke inzet van de leerling en zijn of haar bijdrage aan het proces.

4.6. Minimale materiële vereisten en organisatie

Bij de organisatie van individuele ervaringsgerichte werkweken dienen scholen rekening te houden met zowel de onderwijsregelgeving, de welzijnswetgeving als de arbeidswetgeving. Belangrijk hierbij is het gegeven dat de welzijnswetgeving en de arbeidsregelgeving tot de federale materie behoren. In de omzendbrief SO/2015/01 “Leerlingenstages, observatieactiviteiten en praktijklessen op verplaatsing in het voltijds gewoon secundair onderwijs en BuSO OV4” worden stage, praktijklessen op verplaatsing en observatieactiviteiten omschreven en wordt ingegaan op de (organisatorische) verplichtingen en de aansprakelijkheid van de verschillende actoren. Aangezien de omzendbrief SO/2015/01 informatief van aard is, treedt deze in geen geval in de plaats van de federale wetgeving. Kortom, de omzendbrief SO/2015/01 dient samen gelezen te worden met de welzijnswetgeving en arbeidswetgeving.

Ervaringsgerichte werkweken zijn géén leerlingenstages, hoewel ze er een aantal kenmerken mee delen:

- een ervaringsgerichte werkweek vindt plaats buiten een vestigingsplaats van de school;
- het leerproces vindt plaats in een reële werkomgeving;
- het leerproces gebeurt onder het gezag van een werkgever;
- er wordt effectieve arbeid verricht.

Het verschil met een leerlingenstage is dat niet beoogd wordt om beroepservaring op te doen of beroepscompetenties te verwerven. Het verschil met een observatieactiviteit is dat het wel degelijk de bedoeling is dat de leerlingen méér doen dan alleen observeren, namelijk dat zij leren door zelf (mee) te werken.

Aangezien de ervaringsgerichte werkweken tegelijk ook extramurosactiviteiten zijn, vallen zij eveneens onder de regelgeving van omzendbrief SO/2004/06 “Extramuros activiteiten in het secundair onderwijs”.

De leerlingen leggen zelf contact met het bedrijf voor een ‘stageplaats’, en krijgen vanuit de school een **introductiebrief** mee voor de directie van het bedrijf of de instelling of organisatie, waarin het doel van de ervaringsgerichte werkweek en de concrete verwachtingen ten aanzien van arbeidsmogelijkheden en begeleiding staan vermeld. Tevens wordt daarin toelichting gegeven:

- over wat er verwacht mag worden van de leerling,
- hoe de verzekeringen geregeld zijn, vooral in verband met schade en arbeidsongevallen,
- wie vanuit de school de coördinator en de begeleider voor de ervaringsgerichte werkweek zijn, en waar en wanneer deze personen te bereiken zijn in geval van vragen of problemen.

De directie van het bedrijf (de ‘stagegever’) vult de door de school opgestelde **leerlingenstage-overeenkomst** in voor akkoord, waarna de school schriftelijk de gemaakte afspraken bevestigt. De stagegever duidt ook een directe begeleider van de leerling op de werkvloer aan, de ‘**stagementor**’. De **begeleider**:

- neemt vooraf (schriftelijk of mondeling) contact op met die bedrijven, instellingen of organisaties waar bijzondere risico’s zich kunnen voordoen, onder meer over de gezondheidsrisico’s en de noodzakelijkheid van een bijkomend geneeskundig onderzoek;
- onderzoekt of zich mogelijk buitengewone arbeidsrisico's stellen die niet gedekt worden door de schoolverzekering.

Indien de verwachte arbeidsrisico's buiten het bestek van de schoolverzekering vallen, wordt in overleg met de leerling gekeken naar een afbakening van de werkzaamheden of wordt gevraagd een andere plaats te kiezen.

De leerlingen krijgen voor aanvang van de werkweek een formulier waarin de **stageopdracht** (het ‘stageplan’) wordt uiteengezet. Deze bevat minstens een aandachtsrichtende vragenlijst, de

praktische afspraken in verband met bereikbaarheid van de begeleidende leerkracht en omschrijving van het takenpakket van de leerling (de 'stageactiviteiten'). Van de leerlingen wordt verwacht dat ze zich houden aan het **arbeidsreglement** en de arbeidsuren van de werkplaats (bedrijf, kleinhandel, instelling), met een maximum van 36 uren per week. De leerlingen maken na afloop van de activiteit een **stageverslag**. Hierin beschrijven ze hun ervaringen aan de hand van een aandachtsrichtende vragenlijst die door de leraar werd opgesteld. Aan de bedrijfsdirectie of stagementor wordt gevraagd om na afloop van de stage, al dan niet samen met de leerling, een **beoordelingsformulier** in te vullen. De beoordeling van de stagementor of bedrijfsdirectie wordt mee opgenomen in de eindevaluatie van de leerling, evenals het verslag van het **stagebezoek** door de begeleider en/of één van de leerkrachten van de klassenraad.

4.7. Achtergrondliteratuur

- ALTEMÜLLER, W., *Feldmessen. Handbuch für den Lehrer*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2017.
- AVISON, K., RAWSON, M., *The tasks and content of the Steiner-Waldorf-Curriculum*, Floris Books, 2014.
- BRATER, M., *Berufsausbildung und Persönlichkeitsentwicklung*, Freies Geistesleben, Veröffentlichungen der Gesellschaft für Ausbildungsforschung und Berufsentwicklung e.V. München, Stuttgart, 1988.
- BRATER, M., *Eingliederung durch Arbeit*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 2013.
- BRATER, M., *Künstlerisch handeln*, Reconbuch, 1999.
- DACKWEILER, H., *Gedanken zum Wesen handwerklicher Arbeit*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1996.
- DE LAAT, J., *Van aambeeld naar beeldscherm*, Nearchus, Hemrik, 2001.
- FUCKE, E., *Der Bildungswert praktischer Arbeit*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1996.
- FUCKE, E., *Grundlinien einer Pädagogik des Jugendalters*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1991.
- FUCKE, E., *Lernziel: handeln können*, Fischer Taschenbuch Verlag, 1981.
- GÖTTE, W.M., LOEBELL, P., MAURER, K.-M., *Entwicklungsaufgaben und Kompetenzen*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2009.
- MARTIN, M. (Ed.), *Arts and Crafts in Waldorf Schools. An Integrated Approach*, Floris Books, 2017.
- MITCHELL, D., LIVINGSTON, P., *Will-Developed Intelligence. Handwork & Practical Arts in the Waldorf School*, Waldorf Publications, New York, 2016.
- OHLENDORF, H.C., *Feldmessen: Anleitung für das Feldmesspraktikum der 10. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 1989.
- RICHTER, T. (Hrsg.), *Pädagogischer Auftrag und Unterrichtsziele einer Freien Waldorfschule*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2019.
- SCHNEIDER, P., ENDERLE, I., *Das Waldorf-Berufskolleg*, Peter Lang Verlag, 2012.
- URBANTAT, V., *Feldmessen. Eine Studie zur Praxis an Waldorfschulen*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2017.
- Op de website www.feldmessen.de vindt men tips, notitieschema's enz.
- Interessante website in verband met bosbouw:
- Natuurinvest – www.natuurinvest.be
 - Instituut voor Natuur- en bosonderzoek – <https://www.vlaanderen.be/inbo/home/>

5. Expressie

5.1. Onderwijsdoelen

In het vak expressie worden de cesuurdoelen van het onderdeel 'ondernemingszin' (01.03) gerealiseerd, alsook het tweede doel van sleutelcompetentie 15 (ontwikkeling van initiatief, ambitie, ondernemingszin en loopbaancompetenties). De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar expressie in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen streven creativiteit na.° (attitudinaal)
2. De leerlingen tonen belangstelling voor de wisselwerking tussen kunst en wetenschap.° (attitudinaal)
3. De leerlingen tonen in wiskundige, natuurwetenschappelijke, technologische en STEM-contexten hun belangstelling voor:
 - fenomenen of organismen in de natuur;
 - het zoeken naar wetmatigheden die de fenomenen verbinden;
 - technische creaties;
 - intellectuele uitdagingen zoals wiskundige raadsels en problemen.° (attitudinaal)
4. De leerlingen geven blijk van:
 - kunstzinnig uitdrukkingsvermogen;
 - doorzettingsvermogen, gedoseerde wilskracht en het vermogen om gericht te werken;
 - het vermogen zich flexibel in te leven in de actuele situatie.° (attitudinaal)
5. De leerlingen handelen met het oog op duurzame ontwikkeling.° (attitudinaal)
6. De leerlingen genereren creatieve ideeën om een probleem om te lossen en bespreken de uitvoerbaarheid ervan aan de hand van criteria. (15.02)¹⁵⁵
7. De leerlingen ontwerpen een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging. (C 01.03.01)
8. De leerlingen besluiten welke oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging tot uitvoering zal worden gebracht. (C 01.03.02)
9. De leerlingen voeren een ontwerp uit van een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging. (C 01.03.03)
10. De leerlingen borgen de uitvoering van een oplossing of deeloplossing voor een zelf afgebakende uitdaging, sturen ze bij en sluiten ze af. (C 01.03.04)
11. De leerlingen participeren actief en inclusief aan een groepsproject. (C 01.03.05)
12. De leerlingen reflecteren over de eigen rol en het eigen gedrag bij het samenwerken aan een groepsproject. (C 01.03.06)
13. De leerlingen reflecteren over het eigen leer- en werkproces in relatie tot hun zelfconcept. (C 01.03.07)
14. De leerlingen werken op een veilige en duurzame manier met materialen, stoffen, organismen en technische systemen. (06.50)
15. De leerlingen ontwerpen een oplossing voor een probleem door wetenschappen, technologie of wiskunde geïntegreerd aan te wenden. (06.52)¹⁵⁶
16. De leerlingen analyseren de wisselwerking tussen wetenschappen, technologie, wiskunde en de maatschappij aan de hand van maatschappelijke uitdagingen. (06.53)¹⁵⁷

¹⁵⁵ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁵⁶ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁵⁷ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

5.2. Pedagogische intenties

5.2.1. Leren door te doen

Leren door te doen en te maken zijn fundamentele aspecten waarvan de steinerpedagogie doordrongen is.

De volle ontwikkeling van de creativiteit en de zelfsturende activiteit waarnaar we streven, vergen een doorlopende praktische leerlijn en een langdurige pedagogische opbouw. Als we willen dat leerlingen dingen maken die echte behoeften in de wereld dienen, moeten de handvaardigheidsactiviteiten voldoende ruimte en aandacht in het curriculum krijgen. Het is niet de bedoeling enkel initiaties van een reeks ambachten aan te bieden. De verwerving van vaardigheden en het ontwikkelen van werkstukken blijft dan een oppervlakkig voorbijgaand fenomeen en leidt minder tot de gewenste diepgang en verbinding. Het is dus van belang bewuste pedagogische keuzes te maken in het aanbod van de praktisch-technische activiteiten, maar ook in de lestijd die eraan besteed wordt.

In tijden van verschillende klimaatuitdagingen zal een paradigmatische verschuiving van de samenleving nodig zijn om terug meer verbonden te zijn met de natuur. Fysiek en praktisch werk kan leiden tot een goed contact met het leven en verbondenheid op een diep niveau. Daarom is het praktische curriculum (tot in de bovenbouw) niet te vervangen door abstract onderwijs. Dit is de reden waarom steinerscholen zoveel aandacht besteden aan de ontwikkeling van gevoel en wil, waardoor een gezonde en levende intelligentie zich kan ontploegen en leiden tot het ontwaken en rijpen van het individu. De leerlingen krijgen tot in het laatste jaar van de middelbare school voldoende ontwikkelingskansen aangeboden om met de handen te werken.

In de bovenbouw wordt niet alleen via het vak expressie, maar ook door praktische projecten en werkervaringen de connectie met het leven versterkt. Theoretisch en praktisch werken met verschillende materialen helpt de leerlingen technisch denken te oefenen en meer bewust te worden van de processen in de natuur. Het zal hen helpen te leren uitvinden, plannen, processen organiseren en een kritische houding als consument te ontwikkelen.

5.2.2. Deelgebieden

Onder het vak expressie kunnen deelgebieden ingericht worden, zoals

- mandenvlechten, textiel (waaronder kleermakerij en weven),
- papierbewerking (waaronder kartonnage en boekbinden),
- houtbewerking (waaronder schrijnwerkerij),
- metaalbewerking (waaronder koperslaan en (edel)smeden),
- sculptuur (waaronder hout- en steensculptuur)
- en andere.

Bij het wel of niet inrichten van bepaalde deelgebieden is het van belang goed te begrijpen welk pedagogisch effect elk deelgebied teweegbrengt. Zo schenkt elk deelgebied een kans tot pedagogische vorming en het bewustzijn daaromtrent bepaalt dan ook het pedagogische aanbod. Elk van deze gebieden heeft dus zijn belang, maar omwille van materiële en lokale mogelijkheden (of beperkingen) of pedagogische standpunten kan een traditioneel deelgebied meer of minder beklemtoond worden in intensiteit of tijd. Het is mogelijk bepaalde deelgebieden niet of gevarieerd in te richten, zolang alle onderwijsdoelen maar gerealiseerd worden en een doorgaande leerlijn gegarandeerd blijft.

Bovendien is het mogelijk de deelgebieden van de expressievakken grondig te herdenken in de bovenbouw, en nieuwe mogelijkheden te verkennen zoals de inrichting van een reparatiewerkplaats. De school kan er ook voor kiezen bepaalde vakonderdelen aan te bieden in de vorm van projecten of workshops, zolang de gewenste diepgang en verbinding kan bereikt worden.

Naast de pedagogische keuzes kunnen ook andere factoren een rol spelen bij het al dan niet inrichten van een deelgebied. Wanneer bijvoorbeeld bepaalde materialen te duur worden of wanneer een school niet de mogelijkheid heeft om de nodige infrastructuur te voorzien, kunnen deze factoren mede bepalend zijn voor de te maken keuze.

Grotere (dienende) projecten

Bij elk van deze deelgebieden kunnen ook grotere projecten opgenomen worden met een belang voor de gemeenschap. Het samenwerken aan gedeelde leerdoelen via coöperatieve werkvormen kan bijvoorbeeld gebeuren in een gemeenschappelijk project met een dienend doel. We kunnen hierbij drie niveaus onderscheiden, die vaak binnen de cultuur van levenslang en collectief leren verweven aan bod komen:

1. ik leer voor mezelf (individueel)
2. ik leer door de ander (met elkaar)
3. ik leer voor de ander (collectief).

De cultuur van het herstellen

Herbezinning en reflectie over hoe de toekomst duurzaam en verstandig vorm te geven kunnen aanleiding geven tot nieuwe keuzes. Een eerste belangrijke stap in de richting van het behoud van hulpbronnen en klimaatbescherming is het vermijden van afval en het hergebruiken van materialen. Voor veel mensen zijn alledaagse dingen zo ondoorzichtig geworden dat fundamentele inzichten in hoe ze werken ontbreken. Omdat we vaak al lang gewoon zijn dingen te vervangen die niet of niet meer werken, doen we zelfs niet meer aan repareren, terwijl de kunst van het herstellen vaak dichterbij is dan we denken.

De kunst van het herstellen is een praktische en filosofische schoonheidsleer zoals we ook bijvoorbeeld kennen van de eeuwenoude Japanse levensfilosofie Wabi Sabi, de kunst van het onvolmaakte en de imperfectie of Kintsukuroi, de Japanse kunst van het repareren van gebroken keramiek of Sashiko en Boro, de traditionele techniek om kledij te repareren of versterken met stikselpatronen. Tenslotte kan repareren ook meer zijn dan het letterlijke fysiek herstellen. De kunst van het herstellen is een levenskunst. Wanneer de dingen (of mensen) uit elkaar vallen, maar we onze talenten kunnen aanspreken om met onze handen te herstellen, dan kunnen de zaken terug als 'heel' aanvoelen. Dit kan veel voldoening geven. Wonden herstellen, harten vergeven en verdiepen met compassie.

In onze steden zijn er nauwelijks nog werkplaatsen. De werktijd is te duur en het materiaal te goedkoop. Vroeger was het andersom. De 'leerzame' beelden zijn uit ons leven verdwenen, het handwerk maakt geen deel meer uit van onze directe belevingswereld. Het recyclen, hergebruiken en herstellen als basishouding moet voorgeleefd worden op school als een natuurlijke vanzelfsprekendheid. Omgaan met de waarde, kwaliteit en functie van alledaagse dingen biedt de mogelijkheid om te leren over duurzaam beheer. In de herstelwerkplaatsen kan eventueel ook samengewerkt worden met vrijwilligers, zodat het atelier ook een sociale werkplaats wordt.

5.3. Situering in het verticale curriculum

5.3.1. Eerste zevenjaarsperiode

Van grijpen tot begrijpen

Aan elke vorm van menselijke arbeid, elke ambachtelijke of kunstzinnige activiteit, gaat het proces vooraf waarbij een kind rechtop leert lopen. Het komt van het horizontale in het verticale vlak te staan. Zo kunnen de handen zich vrijer bewegen. Jonge kinderen gaan voortdurend zelf op zoek naar ervaringen met hun handjes. Doen en denken vormen eerst een eenheid. Wat de hand tast en grijpt, vult gaandeweg het hart: zelf handelen geeft vreugde. Vervolgens leidt het tot begrijpen met

het hoofd, want het gebeurt in ontmoeting met een intelligentie die in de activiteit zelf ligt. Dit is een proces waarbij de steinerpedagogie volledig aansluit. Langzaam, al doende, ontwikkelt zich hieruit het denken van het kind. Het leidt tot de dualiteit van denken en doen, die voor de volwassene uiteindelijk de basis vormt voor het (moreel) handelen. De taal drukt dit verband uit in de paren: staan en ver-staan; grijpen en be-grijpen.

Nabootsen

Vóór de schoolrijpheid speelt het nabootsen een essentiële rol, waarin het kind zich één voelt met de omgeving. Informatie uit de waarneming wordt tot identificatie. Het kind wil het liefst zelf doen, zich verbinden met wat in de omgeving gebeurt, uit de onbewuste diepten van de wil. De omgeving speelt een cruciale rol voor de vraag of het kind zich met overgave en deelname met iets kan verbinden. Zo gaat het kind in zijn ontembare activiteitsdrang vreugde beleven aan het nabootsen van arbeidsprocessen in de omgeving. Door het ontbreken van 'arbeid' in de directe belevingswereld van het kind in onze westerse samenleving, kan dit nabootsen nauwelijks plaatsvinden. Op deze jonge leeftijd zijn de huishoudelijke taken in huis en tuin de aangewezen aanknopingspunten om tegemoet te komen aan de natuur van elk kind. Die natuur is gericht op actief ontdekken van de directe omgeving en niet op passief genieten. Het 'zelf leren doen' belet dat het kind enkel zijn spontane neigingen uitleeft. Er moeten namelijk overwinningen behaald worden op zichzelf om de gevraagde handigheid te verwerven. Kracht en beslistheid worden geoefend. Zo wordt het gevaar op zinloos uit de hand lopende motoriek of dreigende complete passiviteit aanzienlijk verkleind. Het ontwikkelen van handigheid start in de kleuterschool, steeds opgenomen in het geheel van het lesverloop: brood of taart bakken, kaarsen gieten of trekken, boetseren, groentjes of fruit snijden, afwassen, zaaien, planten, ...

Spelen

Reeds vroeg in de ontwikkeling ontstaat bij elk kind het verlangen naar steeds nieuw vormgeven en omvormen van hetgeen eerst nagebootst werd. Het nagebootste wordt in het spel doordrongen met de eigen creatieve krachten. Volgens Schiller is de mens enkel daar helemaal mens waar door het omvormen van wat van buiten op hem toekomt, waar tussen binnen en buiten, tussen mens en wereld, tussen stof en vorm, harmonie en eenheid ontstaat.

5.3.2. Tweede zevenjaarsperiode: lagere school en middenbouw

Vanaf de lagere school is het leren gezond als het niet enkel een uiterlijk beschouwende, met het verstand werkende activiteit is. Het leren werkt gezondmakend als het een (om-)vormproces is, dat uit hetzelfde gebied werkt als waar het spel zijn creatieve krachten aan ontleent. Dat wil niet zeggen dat het leren zich in een spel moet veranderen, het gaat niet om opleuken. Het gaat om het vormen van een kunstzinnige omgeving voor het onderricht, zodat de omvormende krachten die in het spel werken, als fundament kunnen dienen voor het leren. In de eerste klassen van de lagere school valt het beeldend-kunstzinnige nog volledig onder de hoede en de zorg van de klasleerkracht.

Pas in de vijfde klas begint het eigenlijke 'werken'. Tot aan het einde van de eerste graad stuurt voornamelijk de klasleerkracht kunstzinnig-ambachtelijke activiteiten. Houtbewerking en tuinbouw krijgen werk karakter. De handen van de kinderen worden geoefend en krachtig gemaakt, ook door te boetseren.

Er kan een belevenis meegegeven worden in verband met de herkomst van de gebruikte grondstoffen, zoals met een bosweek of een bezoek aan een kleiput of steengroeve. Dan kan de innerlijke verbinding van het kind met het werken zich verdiepen. Dit gaat verder dan er enkel een voorstelling van meegeven!

5.3.3. Derde zevenjaarsperiode: tweede en derde graad secundair onderwijs

Vanaf de bovenbouw verandert dit volledig: de jonge mens moet binnengroeien in de verhoudingen die het leven meebrengt. De jonge mensen ontwikkelen hun krachten zo 'dat (hun) arbeid voor de samenleving en voor het menselijke leven 'iets betekenen'.¹⁵⁸

In de loop van de tiende klas loopt de tijd van (aarde-)rijping ten einde. De jonge mens is 'aangekomen'. Het laatste beetje 'schwung' uit de middenbouw verstilt in de loop van de negende klas. Dan moeten de laatste resten van de "paradijselijke" kindertijd overwonnen worden. De tiende klas richt zich volledig naar de aardse elementen.

Steiner sprak heel uitdrukkelijk over dit overgangsmoment bij de inrichting van de eerste tiende klas. Heel de pedagogie en didactiek moeten in een elementair gevoel samengevat worden, zodat het gewichtige en het belang van deze opgave in de ziel van elke betrokken leerkracht gevoeld kan worden. Die opgave luidt: *mensen in deze wereld neerzetten*.

Vanaf de tweede graad splitst zich het geheel op in meer verschillende ambachtelijke en kunstzinnige activiteiten, met veel variatie. De activiteiten worden nu begeleid door vakleerkrachten. Enerzijds is dat terug te vinden in het vak expressie, waarin de leerlijn spel-kunstzinnig vormgeven-kunstambacht-praktische vormgeving tot voltooiing komt. Anderzijds was het vanaf het eerste initiatief van de steinerpedagogie in 1919 de bedoeling de opgroeiende jongeren voor te bereiden op een verantwoordelijke deelname aan een industriële en technische cultuur. (Zie het vak exploratie.)

5.3.4. De opbouw van het leerplan naar vormprincipes

De opbouw van het leerplan volgt de ontwikkeling van de kinderen en jongeren. De algemene regel in de opbouw van het leerplan is dat een nieuwe activiteit in het leerplan opduikt wanneer de ontwikkeling van de kinderen of jongeren in een bepaald levensjaar dit vraagt: *omdat de uiteenzetting met een bepaalde activiteit een ondersteuning biedt voor de stap in de ontwikkeling die op dat moment in het groeiproces noodzakelijk is*. Door het op het juiste moment aanbieden van activiteiten ontstaat een meer verinnerlijkte verbinding. De activiteit wordt door de jongere meer als persoonlijke eigendom en niet slechts als uiterlijk tot een beroep behorend beleefd. Hieruit volgt het belang van een verdiept inzicht van de leraar in de ontwikkelingsfasen, die aan uiterlijke symptomen afleesbaar zijn. Heel het leerplan en methodiek van de steinerpedagogie zijn op die ontwikkelingsfasen gebouwd. Zonder verdieping in de menskunde en het leren waarnemen van de ontwikkelingsfasen van het kind, blijven de kunstzinnige en ambachtelijke activiteiten slechts 'bijzaak' in het geheel van het onderricht.

Op het einde van de eerste graad klinken de laatste resten van de eerste twee zevenjaarsperiodes door, in de naar boven geopende schaal. Bij het begin van de tweede graad (9de klas) vormt zich een gesloten (ronde) binnenruimte, in het werken aan bijvoorbeeld een mand, een gedreven of gedraaid potje, eerst zonder, dan met deksel. Beide volgen nog spiraalvormig ronde vormwetten. In de tiende klas volgt een samentrekking van deze spiraal, die zich uit in het verschijnen van het platte vlak, de rechte en de rechte hoek. Dit komt tot zijn recht in het landmeten, het weven, het smeden, de schrijnwerkerij. De ronde binnenruimte wordt tot kistje of ander meubelstuk. In de derde graad wordt dit vlakke rechthoekige vormprincipe ook vervolgd in het boekbinden en de kartonnage.

De jonge mens, die zichzelf nu innerlijk kan vatten, richt zich op de aarde, waarvan het zwaartepunt onbewust beleefd wordt. De aarde moet gegrepen worden, zonder zich eraan te verliezen.

¹⁵⁸ STEINER, R., *Menskunde en opvoeding*, (vertaling van GA 302), Pentagon, Amsterdam, voordracht van 15.6.1921.

Deze ontwikkelingslijnen laten de innerlijke opbouw van de arbeidsprocessen zien, via de grondstoffen, maar ook in de vormprocessen. Dat wil niet zeggen dat elke school dit allemaal altijd zo kan organiseren. Het doel van deze vormprincipes is basisoriëntatie mee te geven voor de leerkracht of het lerarenteam, om een bewuste keuze te maken.

De leerlijn natuur gaat uit van natuurlijke materialen in natuurlijke contexten. In de eerste graad wordt in het vak expressie of techniek tuinbouw aangezet, wat in de bovenbouw voortgezet kan worden via diverse wegen. Daarbij komt de observatie van de natuur en het begrip natuurlijke systemen aan bod. Hierbij wordt het ecologische bewustzijn versterkt: tuinbouw (6de tot 8ste of – in andere landen – 10de klas), mandenvlechten (9de klas), bosbouw (9de of 10de klas), pottendraaien, koken met oogstverwerking of bakken.

De leerlijn hout is meestal in de eerste graad door het vak expressie of techniek, onder houtbewerking ingezet en kan in de bovenbouw verdiept worden. De leerlingen hebben dan reeds enige ervaring met de materie hout en tevens met enkele gereedschappen. Voorkennis is niet noodzakelijk om het vak in de bovenbouw met kans op succes te kunnen volgen: schrijnwerkerij (9de tot 12de klas).

De leerlijn metaal is doorgaans nieuw voor de leerlingen van de bovenbouw. Anders dan hout, klei of steen moet metaal een proces van transformatie ondergaan om bruikbaar/behandelbaar te zijn. Deze processen hebben elk eigen kwaliteiten. Doorgaans wordt in de steinerschool met koper gewerkt (9^e klas), soms ook met ijzer, bijvoorbeeld bij (een initiatie) smeden (vanaf 10de klas).

De leerlijn papier is meestal in de eerste graad al ingezet door het scheppen van papier, het leren van kalligrafie, de basis van typografie (bijvoorbeeld het ontwerpen van posters) en het maken van periodeschriften. Dit kan in de bovenbouw uitgebreid worden met kartonnage (11de klas) en boekbinden (12de klas).

De leerlijn textiel is meestal in de middenbouw door het vak expressie of techniek, onder handwerk (kledingmakerij) en lederbewerking ingezet en kan in de bovenbouw (bijvoorbeeld projectmatig) uitgebreid worden, zoals het ontwerpen en uitvoeren van kostuums bij de toneelstukken of voorstellingen die klassikaal worden opgevoerd. Het spinnen (10de klas) en weven (10de klas) vinden hier ook hun plek.

5.4. Leerinhouden

Omwillen van de reeds genoemde pedagogische redenen verdienen doorgaande leerlijnen de voorkeur. Rekening houdend met de klasgroep en de lokale omstandigheden worden hier *keuzemogelijkheden* voorzien. Het staat elke school of vestiging vrij een nieuwe variant op dit leerplan te organiseren. Hierbij moet in acht genomen worden dat de specifieke eindtermen uit het onderdeel 'ondernemingszin' in ieder geval ook binnen het vak expressie moeten gerealiseerd worden.

5.4.1. Leerlijn natuur

In de lijn van de tuinbouw van de eerste graad wordt een nieuwe stap gezet waarbij cultuur in de natuur wordt ingebracht. Vegetatieve vermeerdering (stekken), zaadveredeling en enten (rozen en fruitbomen) kunnen als onderwerp genomen worden gedurende een reeks lessen. Een kiemplaats kan in een werkruimte met gecontroleerde omstandigheden gecreëerd worden. Vervolgens kan in de schooltuin voortgewerkt worden. Een mogelijkheid is ook het snoeien van bomen en het beheren van een boomgaard.

In sommige scholen wordt ook gekozen om het vak koken (en bakken) in te richten. Ook hier kunnen de leerinhouden van de eerste graad verdiept worden. Oogstverwerking en eenvoudige seizoensgerechten kunnen aan bod komen. In de tweede graad behoort het starten van desembrood via fermentatie en het bakken van desembrood tot de mogelijkheden.

Bij het mandenvlechten (voorkeur klas 9) ligt de klemtoon op ontwerp, verschillende materialen en individuele creativiteit. De leerlingen moeten de verschillende materialen (het vlechtmateriaal is onbeperkt) en de gebruikte instrumenten kennen (zoals: priem, snoeischaar, klopijzer, ...). De techniek wordt aangepast aan het materiaal. Het vormende aspect van het mandenvlechten past bij de ontwikkelingsfase van de leerlingen (innerlijke stevigheid en ruimte vormen). De tastzin kan ook verder verfijnd worden door deze activiteit.

Er wordt gewerkt rond de polariteit binnenwereld-buitenwereld. Daarmee willen we het ruimtelijk denken ontwikkelen tot een vaardigheid. Tevens wordt het voorstellings- en doorzettingsvermogen uitgebreid.

Het synthetisch denken wordt bevorderd via manuele activiteit. De origine en voorbereiding van het materiaal worden aangeboden, net zoals het gebruik van de gereedschappen.

Leerlingen kunnen ook een verantwoordelijkheid nemen in de voorbereiding van het materiaal, zoals het weken van sommige materialen waarmee men zal vlechten. Er kan begonnen worden met een voorbereidende kleinere studie, vervolgens wordt een traditionele mand gevlochten (de specifieke aanwijzingen van de leraar worden daarbij goed opgevolgd), ten slotte kan een vrije constructie door de leerling uitgevoerd worden waarbij er aandacht is voor artistiek ontwerp. Veel variaties en toepassingen zijn daarbij mogelijk, waarbij ook andere materialen kunnen gebruikt worden dan de klassieke wissel voor het mandenvlechten.

Het maken van manden en het ambacht van de mandenvlechter is een van de oudste ambachten in de wereld.

Het is daarom zinvol de leerlingen kort te laten kennismaken met de culturele en historische traditie van het mandenvlechten. Het vlechten heeft veel toepassingen, zoals ook het vlechten van de wanden van een huis. Zo kan de boog gemaakt worden naar hedendaags vlechtwerk met een eigentijdse vormgeving en met ecologische en maatschappelijke verantwoorde materialen zoals rotan, pitriet, stoelriet, biezen, raffia, sisal, ...

Wanneer we denken aan grotere projecten of de samenwerking met andere ambachtelijke deelgebieden, dan kan men ook bijvoorbeeld rotan krukjes, rieten stoelen, ... gaan ontwerpen. Er kan ook gevlochten worden met textiel. Een andere mogelijkheid is het vlechtwerk met de natuur als organische kunst en sculpturale kenmerken. Deze activiteit stimuleert andere competenties zoals het leren werken op groot formaat en samenwerken in groep aan een gemeenschappelijk (dienend) project.

5.4.2. Leerlijn hout

In de lessen schrijnwerkerij oefenen de leerlingen het praktisch werk dat accuraat meten vereist (bijvoorbeeld boekenplanken, dozen met deksels, trapjes, gereedschapskisten, ...). Het eigen werk moet gecontroleerd worden op kwaliteit. Het doorwerken van bepaalde procedures en het zorgvuldig afwerken van houtproducten heeft een belangrijke educatieve werking.

Centraal staat de houtverbinding. Via een theoretische aanpak, het technisch tekenen, materiaal leer en gereedschaps leer, wordt er overgegaan naar de praktijk. Zin voor nauwkeurigheid en afwerking liggen aan de basis voor het maken van een verbinding. Zowel technologie (gereedschaps leer, materialen leer en constructie leer) als tekenen en uitvoeren moeten aan bod komen.

Mogelijkheden voor houtbewerking en schrijnwerkerij:

- studie van en de zorg voor gereedschap
- kennis van verschillende soorten hout en hun karakteristieke eigenschappen in het gebruik
- vertrouwen winnen in zagen, plannen, beitelen bijvoorbeeld bij eenvoudige verbindingen (en variaties)
- nauwkeurigheid in de behandeling van het hout en de finale afwerking zijn essentieel
- gebruik van origineel natuurlijk hout in ontwerpen zoals rustiek tuinmeubilair
- gesprek over de milieuaspecten van houtverwerking
- informatieverwerking van technieken en materialen

Afhankelijk van hoe vaak en in welke leerjaren het deelgebied schrijnwerkerij aangeboden wordt, kunnen de vaardigheden in aangeleerde technieken uitgebreid en verdiept worden. Grotere precisie wordt aan de dag gelegd door oefening. De leerlingen worden onafhankelijker in het plannen en uitvoeren van taken. Het hout wordt zelfstandig zorgvuldig voorbereid. Complexere houtverbindingen komen aan bod.

Het ontwerpen en uitvoeren van eenvoudig tot complex meubilair vereisen zowel artistieke competenties als constructieve ideeën. Deze werkstukken kunnen onder begeleiding opgesplitst worden in verschillende stappen om een afgewerkt product te bereiken.

In de hogere leerjaren leren de leerlingen ook technische tekeningen lezen en maken in relatie tot de projecten die gepland staan in het deelgebied schrijnwerkerij. Nu kan aan de leerlingen de mogelijkheid geboden worden ook machines te gebruiken. Het maken van eigen meubilair kan in klas 12 een project zijn waarbij technische schetsen en details uitgewerkt worden in combinatie met artistiek design en functie. Afhankelijk van de competenties van leraar en leerling kunnen ook andere werkstukken ontwikkeld worden zoals bijvoorbeeld een boot of een muziekinstrument. In het vak plastische opvoeding kan ook het deelgebied grafische kunsten een rol spelen, waar artistiek drukwerk geïntroduceerd wordt en de leerlingen leren snijden in hout (drukblokken). Ook kunnen de vaardigheden van het snijden en sculpteren in hout worden uitgebreid in het deelgebied houtsculptuur, waar ook het artistiek ontwerp meer belang heeft.

5.4.3. Leerlijn metaal

In klas 9 kunnen de leerlingen in de lessen koperslaan vertrouwd gemaakt worden met het materiaal metaal, door het vervaardigen van een eerste werkstuk met de natuurlijke oorsprong en de basiseigenschappen van koper. Vermits het koperdrijven een nieuw vak is voor de leerlingen, is er weinig voorkennis vereist. Alle basishandelingen zullen worden aangeleerd. Voorbereidend werden wel al technieken geleerd waar schaalvormen aan te pas zijn gekomen, zoals boetseren, houten schaal uitgutsen, ... In de houtbewerkingslessen leerden ze een beheerst gebruik van hamer en vijlen.

De leerlingen kunnen bewust worden van wat ze doen bij het vormgeven. Ze ervaren hierbij ook hoe constant hameren het koper harder maakt, terwijl verwarming het zachter maakt. Dit bevordert het doorzettingsvermogen en de concentratie. Ritme neemt de plaats in van kracht. De aangeleerde technieken zijn aftekenen, snijden, uithollen, schaven, klinken en solderen, zowel zacht als hard. De gemaakte voorwerpen zijn armbanden, ronde kommen, ovale schalen, dozen, kandelaars, boekensteunen, ...

Waar de leerlingen via het koperdrijven kennis hebben gemaakt met het materiaal koper en de techiek, zal dit in klas 10 verder kunnen gezet worden met het koperstuiken. De vaardigheid om het koper in cilindrische vormen op te tillen wordt toegevoegd. Dit maakt het mogelijk om bekers, vazen, doos met deksel, ... te vervaardigen. Deze techniek vereist veel concentratie en nauwkeurig hameren. Nadien kunnen de leerlingen hun eigen ontwerpen uitvoeren, zodat ze ook moeten leren gloeien, hardsolderen, buigen en vormen rond een vorm en vertinnen. Kennis van het omgaan met messing, tin of zelfs aluminium en roestvrij staal vergroot de mogelijkheden van zowel het ervaren van de metalen, als van het maken van voorwerpen. Een variatie is dat de leerlingen ook de techiek leren van het werken met koperen leidingen in sanitair of ook koperen staven maken voor gebruik in euritmie.

Bij het ijzersmeden kunnen basistechnieken beoefend worden zoals oprichten, strekken, splijten, buigen en comprimeren; na oefenen kunnen spijkers, vuurtangen, spitten, kandelaars, vuurpoken, decoratieve haken en een verscheidenheid aan gereedschappen zoals mes en beitel vervaardigd worden. Oude gereedschappen kunnen worden gerepareerd en hersteld of nieuwe handvatten kunnen worden gemaakt. De leerlingen kunnen ook horen over mijnbouw en smelten of over de industriële productie van staal, staallegeringen en roestvrij staal.

Sommige scholen nemen (edel)smeden (voorkeur klas 10 of 11) op in hun programma. Deze activiteit heeft een geheel ander karakter dan het smeden. Het is een bijzondere ervaring voor de

leerlingen te zien hoe het metaal smelt en vervolgens een nieuwe vorm kan krijgen wanneer ze het in de mal gieten. Daaropvolgend kan ook zilversmeden gebruikt worden voor het maken van juwelen. Dit alles geeft een zeer praktische ervaring van de link tussen technologie (misschien een gieterij bezoeken) en kunst (bijvoorbeeld bronzen sculptuur).

Als algemene doelstelling voor metaalbewerking kan gesteld worden dat de leerlingen de rol van de metalen leren begrijpen als deel van de aarde die ons omringt, en vanuit het kunstzinnige metaal leren bewerken.

5.4.4. Leerlijn papier

Praktische taken zoals het snijden en ordenen van papier en het maken van kaarten en schriften kunnen leiden tot kartonnage in klas 11 en boekbinden in klas 12. In het vak plastische opvoeding speelt ook het deelgebied grafische kunsten een rol, waar artistiek drukwerk geïntroduceerd wordt en gebruik wordt gemaakt van bijvoorbeeld handgeschept papier. De precieze techniek van het boekbinden vereist een strikte opvolging van handelingen, wat discipline door actie genereert. De volgende stap kan niet gezet worden vooraleer de vorige stap correct is uitgevoerd en eventueel bijgestuurd indien noodzakelijk. Bovendien zetten de leerlingen ruimtelijk en wiskundig denken om in praktische realisaties. Reeds voordat het boekbinden als deelgebied aan de leerlingen aangeboden wordt, kunnen kleinere projecten gerealiseerd worden met eenvoudige boekbindmethodes zoals het bundelen van een jaarwerk, het maken van een handgebonden dagboek of portfolio voor een uitstap of leerreis, het binden van schriften voor het periode-onderwijs, ...

Mogelijkheden voor kartonnage:

- diverse materialen leren hanteren zoals papier, karton, textiel, leer (als cover), lijmen, ...
- introductie verschillende taken met gevarieerde gereedschappen, apparaten en machines (pers, snijmachine)
- deels kopiëren en deels ontwerpen van eigen werk zoals kaders, mappen, kleine dozen, albums, ...

Mogelijkheden voor boekbinden:

- het vouwen van proefvellen en schrijfpapier
- naaitechnieken voor het binden van papier
- het binden van hardcovers
- het binden van de kaft met leer, perkament of andere coatings

De inhoud van het boek bepaalt welke bindtechnieken en materialen of cover-designs aangewezen zijn.

In ieder geval worden gevarieerde materialen bestudeerd.

5.4.5. Leerlijn textiel

Lederbewerking kan verdiept worden met schoenmakerij. Het herstellen en artistiek aanpassen van kleding kan in de bovenbouw echter een nieuwe stap betekenen, zoals beschreven is in 3.2.2 (de cultuur van het herstellen).

Bovendien kunnen gevarieerde textielprojecten aangereikt worden zoals vilten, batikken (tie dye) of cyanotype op textiel. Of het verven van textiel met natuurlijke pigmenten, textiel marmeren, quilten, ...

Het bewerken van textiel kan eventueel ook cross-over met het deelgebied grafische kunsten binnen het vak plastische opvoeding uitgewerkt worden, bijvoorbeeld zeefdruk of blockprinten op textiel. Een scala aan producten kan ontwikkeld worden zoals linnen tassen, sjaals, kussens, tafelkleden, macramé, ...

Weven (voorkeur klas 10)

Als introductie op het weven kan de leerlingen een inleiding gegeven worden in de historische ontwikkeling ervan. In principe is het mandenvlechten in klas 9 een voorbereiding op het weven in klas 10. Ook hier wordt de draad, de tak, op en neer ingevlochten. Een dradenstelsel, de 'ketting', neemt de plaats in van de korte staken bij de mand. De leerlingen kunnen ter voorbereiding van het weven ook spinnen. Het spinnen is daarbij een ordende beweging: uit chaos wordt een draad gemaakt. Weven vraagt dan weer veel voorstellingsvermogen. De leerling leert een idee te verwezenlijken. Afhankelijk van de mogelijkheden van de leerlingen worden de technieken zo breed mogelijk aangeboden, van delicate sjaals tot groter textiel zoals kussenhoezen, tafelkleden, matten, Ook hier is het aangewezen voorbeelden aan te reiken uit verschillende culturen zodat de leerlingen hun cultureel bewustzijn verbreden door praktische toepassingen. Het weven vereist een goed uitgewerkte infrastructuur van de school, een weefatelier. Het weven kan gebeuren op verschillende ramen, getouwen: een eenvoudig raam, gobelin-getouw, tafelgetouw, trapgetouw, stokjesgetouw, gewichtengetouw, bandgetouw. Het bezoeken van een handweef-atelier behoort tot de mogelijkheden.

Herstelatelier

Vanuit een duurzame blik op handvaardigheid en respect voor natuurbehoud is aandacht voor de cultuur van het hergebruik en repareren een vanzelfsprekendheid bij elk van de bovenstaande leerlijnen.

5.4.6. De samenhang tussen de kunstzinnige vakken en expressie

In sommige scholen kiest men ervoor om het onderdeel sculptuur en/of grafiek in te richten onder het vak expressie. Wanneer niet alle leerinhouden binnen het vak plastische opvoeding kunnen worden opgenomen, kan men omwille van organisatorische redenen deze deelgebieden verplaatsen naar het vak expressie. Het is echter belangrijk de pedagogische intentie achter deze vakgebieden te blijven bewaren om verwarring en vervaging te vermijden. Boetseren, sculptuur en/of grafiek zijn gekenmerkt door het artistieke element en horen daarom in de leerlijn van de kunsten thuis. Grafiek kan eventueel gecombineerd worden met het deelgebied kartonnage/boekbinden. De onderdelen van het vak expressie hebben een kunst-ambachtelijke insteek met een technische invulling.

5.5. Didactische uitdagingen

5.5.1. Beginsituatie

Het vak expressie in de bovenbouw bouwt verder op wat de leerlingen in het voorgaande onderwijs hebben ervaren.

Er wordt verwacht dat de leerlingen:

- een open houding hebben voor de handvaardigheidsactiviteiten;
- basismateriaal en -gereedschap kunnen hanteren;
- eventueel initiatie hebben gehad in enkele handvaardigheidstechnieken;
- elementaire instructies onder begeleiding van de leraar kunnen uitvoeren;
- (veiligheids)afspraken naleven.

5.5.2. Methodologische wenken

Het materiaal

De school stelt het materiaal ter beschikking (omwille van het belang om de gewenste onderwijsdoelen te bereiken). In sommige gevallen kopen de leerlingen (deels) zelf hun materiaal met de nodige instructies (vooral op gebied van lokaal, duurzaam en natuurlijk materiaal):

- voorkeur voor lokale, duurzame, natuurlijke materialen, met aandacht voor fairtrade;
- inzicht in de origine en productieprocessen van de gebruikte materialen;
- verantwoordelijkheid tegenover het milieu, aandacht voor recyclage, herbestemming of afbraak tot natuurlijkvriendelijke componenten;
- bewuste keuze voor duurzame materialen en processen, bijvoorbeeld in de cultuur van herstellen;
- werkkledij om praktische en veiligheidsredenen.

Organisatie

- Begeleiding van ontwikkelingsprocessen van de leerlingen.
- Grote aandacht voor veiligheidsaspecten.
- Gebundelde aanpak van de leerinhouden, meestal ingericht in namiddagperiodes, eventueel vakuren of projecten (minstens 2 aansluitende lestijden, omwille van het praktische karakter van het vak en omwille van de verbinding die met het werkstuk tot stand moet kunnen komen).
- Vaak klassikale opmaat of bespreking werkfasen, eventueel een korte terugblik aan het begin van de les, regelmatige demonstraties.
- Rustige werkstemming, zorg voor de materialen, de inrichting en de orde van het atelier.
- Beperkte grootte van de groep (bepalend voor de kwaliteitsvolle en veilige begeleiding). Groepen tot ongeveer 12 leerlingen zijn door de vakleraar alleen te begeleiden. Wanneer met volle klassen moet gewerkt worden, is assistentie aangeraden.

De pedagogische leerlijn start steeds bij handarbeid. Wanneer handgereedschap wordt vervangen door elektrisch aangedreven machines, gebeurt dit weloverwogen en met toelichting bij de technologische transitie.

Ook de innovatieve mogelijkheden binnen het technische vakmanschap zijn aan de orde, waardoor de activiteiten niet geïsoleerd gegeven worden van de interesse van vele leerlingen in de moderne wereld.

De focus voor deze vakken ligt op de praktijk, het doen. De leerlingen hoeven dus niet, of slechts beperkt notities te nemen. Eventueel kan het deelgebied ondersteund worden door een korte informatiebundel, met daarin een overzicht van te kennen stappen, gereedschap, materialen, ...

Het is een voorwaarde dat alle activiteiten open staan voor jongens en meisjes en aansluiten bij hun ontwikkeling en leefwereld. De activiteiten moeten een praktisch en/of esthetisch doel hebben en maken indien mogelijk een sociaal bewustzijn voor het werk van andere mensen wakker.

In de eerste graad is vooral de rol van de leraar van belang voor het werken met de wetmatigheden van het te bewerken materiaal en de werktuigen. Maar vanaf klas 10 kan een nieuwe verhouding leerling-leraar ontstaan in een vak zoals expressie. Het kinderlijke volgen van de leraar in het praktische werk maakt plaats voor een meer volwassen aanpak. Er kan een nieuwe relatie ontstaan die gebaseerd is op respect en vertrouwen, waarbij de leerling ook de kans krijgt meer vrijheid en zelfstandigheid te ervaren. Er mag van de leerlingen verwacht worden dat manuele en ontwerpvaardigheden tot een hoger niveau ontwikkeld worden. Het is aanbevolen dat de leerlingen inspraak hebben bij de keuze van het project en de uitvoering. Hoewel doorheen de bovenbouw meer zelfstandigheid van de leerlingen verwacht wordt, is er nog steeds nood aan een vrij intensieve individuele begeleiding.

De vakman of expert vakleraar kan een model zijn in het doorgeven van de eigenschappen van materialen, efficiënt handelen met gereedschap, en de stappen die leiden naar een zorgvuldig afgewerkt product. Het vak expressie geeft een duidelijke richting aan hoe om te gaan met het

fysieke en praktische leven waarbij de wilskracht aangesproken worden. De wil wordt ook aangesproken bij de vraag wat de leerling echt wil maken. In de bovenbouw wordt ook toenemend meer ruimte gemaakt voor eigen creatieve keuzes en vrije ontwerpen.

Eventueel kan het aanbod verrijkt worden door de samenwerking met externe actoren om het leerplan te realiseren. Het in contact brengen van de leerlingen met ambachten, kunst en cultuur buiten de schoolmuren is een toegevoegde waarde. Dit kan onder andere via culturele organisaties, erfgoedinstellingen, kunstenaars, musea, (sociaal)-culturele centra, openbare ruimtes, ... Voor bepaalde projecten kan ook een beroep gedaan worden op expertise buiten de school, zoals de samenwerking met kunstenaars of externe organisaties.

Het technische proces

De acht fasen van het arbeidsproces¹⁵⁹ (zie onderstaande beschrijving) die in de eerste graad als gewoonte zijn doorgevoerd, kunnen nu door de leerlingen zelfstandig in het proces verder geoefend worden. De leerling vertrekt daarbij vanuit het exacte waarnemen en uitvoeren.

De acht arbeidsfasen volgens Brater:

1. ontdekken van een arbeidsopgave: zich voor een behoefte kunnen interesseren en engageren;
2. plannen: doelgericht en adequaat kunnen denken vooraleer het doen;
3. besluiten nemen: de overgang van het denken naar het doen kunnen vinden;
4. uitvoeren: met uithouding en doelgericht een zaak kunnen opvolgen;
5. controleren: precies en onbevooroordeeld kunnen waarnemen;
6. corrigeren: adequaat kunnen oordelen;
7. afsluiten: afstand kunnen nemen;
8. evalueren: over het eigen handelen gaandeweg zelfkritisch reflecteren en eruit kunnen leren.

Het technische met het esthetische verbonden

Het concept schoonheid kan in de lessen expressie praktisch ervaren worden. Het is het doel, het materiaal, maar zeker ook de schoonheid die vorm geeft aan elke handgemaakt product.

Drie niveaus zijn hierbij te onderscheiden:

1. de nodige vorm (het absolute minimum om een specifiek doel te dienen);
2. een vorm in lijn met het doel, die al een relatie impliceert met de omgeving waarin het thuishoort;
3. de artistieke vorm, die de betrokken processen belichaamt zonder de twee andere principes te negeren.

Voorbeeld ter illustratie: een gevoel voor schoonheid wordt ontwikkeld bij het maken van een mand die een harmonisch geheel moet vormen. Er moet evenwicht zijn tussen hoogte en breedte, een goede keuze van materialen (aard, dikte, kleur) moet gemaakt worden in afstemming met de vlechttechnieken.

5.5.3. Differentiatie

Algemene aanwijzingen voor differentiatie vindt men in hoofdstuk 4 (breed bereik - differentiatie) van de inleiding bij dit leerplan.

Doorgaans worden de praktische opdrachten zodanig gevormd en voorgesteld dat er binnen eenzelfde oefening een ruime differentiatie mogelijk is, zodat iedere leerling zich kan ontwikkelen. Daarnaast kunnen vakoverschrijdende trajecten opgesteld worden waar remediëring, uitbreiding of uitdaging mogelijk is. Differentiatie kan ook plaatsvinden in een gemeenschappelijk project, zoals een opdracht met een sociaal doel. Het connecteren met elkaar en met het grotere geheel is een belangrijk principe van een gezonde pedagogie. Naast het persoonlijke groeipad van elke

¹⁵⁹ BRATER, M., *Eingliederung durch Arbeit*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 2013.

afzonderlijke leerling, kan ook het gevoel als persoon opgetild te worden door de kracht van de groep een meerwaarde zijn.

Voor de verdieping en uitbreiding van vakinhouden verwijzen we door naar de literatuur met betrekking tot de vakdidactische methoden: van de publicaties in boekvorm, tot artikelen in tijdschriften, tot overleg in de vakwerkgroepen, ...

5.5.4. Evaluatie

Algemene aanwijzingen voor de evaluatie vindt men in hoofdstuk 5 (evaluatie) van de inleiding. De evaluatie van het vak expressie zal voornamelijk verlopen via permanente evaluatie, een continue opvolging van de praktijk van het geheel van proces, product en attitude.

Bij voorkeur worden bepaalde criteria uitgeschreven (op basis van de onderwijsdoelen) waarop de evaluatie van de leerling gemaakt worden. Het is aangewezen dat de leerlingen vooraf op de hoogte zijn van deze criteria.

Bij sommige deelgebieden (en afhankelijk van de onderwijstijd die eraan besteed wordt) kan eventueel een schriftelijke toets volgen. Aanbevolen is echter om voor een vak als expressie eerder vormen van brede evaluatie te verkiezen, op basis van de gemaakte werkstukken of portfolio's. Talrijke ontwikkelingskansen kunnen gecreëerd worden om de betrokkenheid van leerlingen bij hun eigen leerproces en evaluatie te verhogen, zoals ook de onderwijsdoelen aangeven. Het potentieel van elke leerling aan rijkdom en talenten kan daardoor meer zichtbaar worden. Tijdens het vak expressie is het individueel contact tussen de leraar en de leerling de belangrijkste vorm van evaluatie. Enerzijds kan de leraar door zorgvuldige observatie van de leerlingengroep en iedere individuele leerling (op basis van aantekeningen) tot een objectieve beoordeling komen. De criteria van deze evaluatie worden vooraf bepaald. Anderzijds kan de leerling betrokken deelnemer worden van zijn of haar eigen leerproces, door bijvoorbeeld de verschillende stappen in proces en product zorgvuldig bij te houden in een portfolio (eventueel aan de hand van de acht arbeidsfasen).

5.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.

Voor de meeste deelgebieden zal het nodig zijn te beschikken over een vaklokaal. Men kan in sommige gevallen ook kiezen voor 'outdoor-education'. De uitrusting en de inrichting van de werkplaatsen en bergruimtes moeten voldoen aan de technische voorschriften inzake arbeidsveiligheid en de codex over het welzijn op het werk, van het Algemeen Reglement voor Arbeidsbescherming (ARAB) en van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installatie (AREI). Specifieke minimale materiële vereisten voor het vak expressie: infrastructuur en/of ruimte die het mogelijk maakt veilig en praktisch te werken

- verluchte en goed verlichte ruimte of buitenruimte;
- met voldoende grote, onderhoudsvriendelijke vrijstaande tafels of lessenaars of aangepast werkmeubilair;
- met ruimte om creaties te presenteren;
- aanwezigheid van spoelbak en gescheiden afvalbakken;
- met voldoende ruimte voor stockage van materiaal en werkstukken;
- een EHBO-set (afhankelijk van CPBW-afspraken binnen de school);
- brandbeveiliging.

Machines, software en databanken kunnen gebruikt worden waar nuttig en functioneel.

Materialen en benodigdheden kunnen occasioneel ook geleend worden. Men kan ook gebruik maken van infrastructuur van externe organisaties zoals andere scholen, makerslab, vereniging, bedrijf enz.

Het is van belang om rekening te houden met de adviezen in de COS-brochure van de werkgroep Chemicaliën Op School van de Koninklijke Vlaamse Chemische Vereniging (KVCV).

5.7. Achtergrondliteratuur

- AVISON, K., RAWSON, M., *The tasks and content of the Steiner-Waldorf-Curriculum*, Floris Books, 2014.
- BRATER, M., *Berufsausbildung und Persönlichkeitsentwicklung, Freies Geistesleben*, Veröffentlichungen der Gesellschaft für Ausbildungsforschung und Berufsentwicklung e.V. München, Stuttgart, 1988.
- BRATER, M., *Eingliederung durch Arbeit*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 2013.
- BRATER, M., *Künstlerisch handeln*, Reconbuch, 1999.
- DACKWEILER, H., *Gedanken zum Wesen handwerklicher Arbeit*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1996.
- DE LAAT, J., *Van aambeeld naar beeldscherm*, Nearchus, Hemrik, 2001.
- FUCKE, E., *Der Bildungswert praktischer Arbeit*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1996.
- FUCKE, E., *Grundlinien einer Pädagogik des Jugendalters*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1991.
- FUCKE, E., *Lernziel: handeln können*, Fischer Taschenbuch Verlag, 1981.
- GÖTTE, W.M., LOEBELL, P., MAURER, K.-M., *Entwicklungsaufgaben und Kompetenzen*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2009.
- MARTIN, M. (Ed.), *Arts and Crafts in Waldorf School. An Integrated Approach*, Floris Books, 2017.
- MITCHELL, D., LIVINGSTON, P., *Will-Developed Intelligence. Handwork & Practical Arts in the Waldorf School*, Waldorf Publications, New York, 2016.
- RICHTER, T. (Hrsg.), *Pädagogischer Auftrag und Unterrichtsziele einer Freien Waldorfschule*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2019.
- SCHNEIDER, P., ENDERLE, I., *Das Waldorf-Berufskolleg*, Peter Lang Verlag, 2012.

6. Frans & Engels – vreemde talen

6.1. Onderwijsdoelen

In de vakken Frans en Engels worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 3 (vreemde talen) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden. Tevens moet de leraar Frans of Engels in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

In heel wat onderwijsdoelen is de term 'doelgericht' opgenomen. Dat begrip is nauw verweven met het doel van de communicatieve handeling. 'Doelgericht' betekent dat de diepte en de aard van de verwerking van de tekst (receptief) en de kwaliteit van de tekst (productief) worden afgemeten aan de mate waarin het doel vlot, succesvol en gepast is bereikt.

Alle doelen gelden zowel voor Frans als voor Engels. Waar 'teksten' staat, worden teksten in het Frans en in het Engels bedoeld.

1. De leerlingen tonen interesse in culturele contexten waarin vreemde talen worden gebruikt.^o (attitudinaal)
2. De leerlingen zijn gemotiveerd voor taal met inbegrip van cultuur, lezen, spreken, interactie, schrijven, luisteren en inzicht in het taalsysteem.^o (attitudinaal)
3. De leerlingen ontwikkelen durf om te communiceren.^o (attitudinaal)
4. De leerlingen staan open voor literaire teksten.^o (attitudinaal)
5. De leerlingen bepalen het onderwerp, de hoofdgedachte en de hoofdpunten bij het doelgericht lezen en beluisteren van teksten. (C 02.14.01)¹⁶⁰

Tekstkenmerken voor receptie:

- tekststructuur met een zekere mate van complexiteit
- vrij grote en herkenbare samenhang
- hoofdzakelijk frequente en minder frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen uit een brede waaier aan relevante thema's binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein

¹⁶⁰ Als C 02.14.01 bereikt is, is normaal gezien ook het hieronder opgenomen minimumdoel 03.01 uit de basisvorming bereikt, aangezien het doel identiek is en de tekstkenmerken voor C 02.14.01 complexer zijn dan die voor 03.01.

De leerlingen bepalen het onderwerp, de hoofdgedachte en de hoofdpunten bij het doelgericht lezen en beluisteren van teksten. (03.01) Teksten in het Engels en in het Frans

Tekstkenmerken voor receptie:

- tekststructuur met een beperkte mate van complexiteit
- vrij grote en herkenbare samenhang
- hoofdzakelijk frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen uit een beperkte waaier aan relevante thema's binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein
- concrete tot vrij algemene inhoud
- niet al te hoge informatiedichtheid
- zinsbouw met een beperkte mate van complexiteit
- vrij korte en af en toe iets langere teksten
- ruime variatie aan tekstsoorten

Bijkomend voor schriftelijke receptie:

- vrij duidelijke lay-out

Bijkomend voor mondelinge receptie:

- met een beperkte mate van achtergrondruis
- normaal spreektempo met weinig pauzes
- ondersteunende maar natuurlijke intonatie
- heldere uitspraak, duidelijke articulatie
- met lichte afwijking ten opzichte van de standaardtaal

- concrete tot vrij algemene of abstracte inhoud¹⁶¹
- niet al te hoge informatiedichtheid
- zinsbouw met een beperkte mate van complexiteit
- vrij lange teksten
- ruime variatie aan tekstsoorten

Bijkomend voor schriftelijke receptie:

- vrij duidelijke lay-out

Bijkomend voor mondelinge receptie:

- met een beperkte mate van achtergrondruis
- normaal spreektempo met weinig pauzes
- ondersteunende maar natuurlijke intonatie
- heldere uitspraak, duidelijke articulatie
- met lichte afwijking ten opzichte van de standaardtaal

6. De leerlingen selecteren relevante informatie bij het lezen en beluisteren van teksten. (C 02.14.02)¹⁶²

- cf. tekstkenmerken voor receptie

7. De leerlingen spreken en schrijven doelgericht. (C 02.14.03)¹⁶³

Minimumvereisten voor productie:

- gepaste en duidelijk herkenbare tekststructuur met een zekere mate van complexiteit
- duidelijk herkenbare tekstverbanden
- beheersing van hoofdzakelijk frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen om zich uit te drukken over een brede waaier aan relevante thema's binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein al kunnen lexicale

¹⁶¹ Algemene inhouden zijn niet-persoonlijke of niet-concrete inhouden, maar wel nog met context.

Abstracte inhouden zijn gedecontextualiseerd.

¹⁶² Als C 02.14.02 bereikt is, is normaal gezien ook het minimumdoel 03.02 uit de basisvorming bereikt, aangezien het doel identiek is en de tekstkenmerken voor C 02.14.02 complexer zijn dan die voor 03.02.

¹⁶³ Als C 02.14.03 bereikt is, is normaal gezien ook het hieronder opgenomen minimumdoel 03.03 uit de basisvorming bereikt, aangezien het doel identiek is en de tekstkenmerken voor C 02.14.03 complexer zijn dan die voor 03.03.

De leerlingen spreken en schrijven doelgericht. (03.03)

In het Engels en in het Frans

Minimumvereisten voor productie:

- gepaste en herkenbare tekststructuur
- duidelijk herkenbare tekstverbanden
- beheersing van frequente woorden, woordcombinaties en vaste uitdrukkingen om zich uit te drukken over een beperkte waaier aan relevante thema's binnen het persoonlijke, publieke en educatieve domein al kunnen lexicale beperkingen leiden tot herhaling, tot omhaal van woorden en tot moeite met formulering
- concrete tot vrij algemene inhoud
- over het algemeen redelijk goede beheersing van eerder en nieuwverworven grammaticale structuren, maar met merkbare invloed vanuit de moedertaal; fouten komen voor, maar begrip van boodschap door ontvanger komt meestal niet in het gedrang
- enkelvoudige zinnen en af en toe zinnen met beperkte mate van complexiteit
- gepast register
- vrij beperkte lengte
- ruime variatie aan tekstsoorten

Bijkomend voor schriftelijke productie:

- duidelijk herkenbare tekstopbouw en gebruik van tekstopbouwende elementen: titel, alinea
- gepaste lay-out
- heldere doorlopende tekst die over het algemeen te begrijpen is; spelling, leestekengebruik en lay-out staan tekstbegrip niet in de weg

Bijkomend voor mondelinge productie:

- gepaste lichaamstaal
- uitspraak is over het algemeen duidelijk te verstaan en begrip van de boodschap komt meestal niet in het gedrang ondanks mogelijke uitspraakfouten
- kan zich betrekkelijk vlot uitdrukken ondanks regelmatige pauzes of herstelacties
- met behulp van ondersteunende middelen

bependingen leiden tot herhaling, tot omhaal van woorden en tot moeite met formulering

- vrij concrete tot vrij algemene of abstracte inhoud
- over het algemeen goede beheersing van eerder en nieuwverworven grammaticale structuren, maar met merkbare invloed vanuit de moedertaal; fouten komen voor, maar begrip van boodschap door ontvanger komt meestal niet in het gedrang
- zinsbouw met een zekere mate van complexiteit
- gepast register
- vrij lange teksten
- ruime variatie aan tekstsoorten

Bijkomend voor schriftelijke productie:

- duidelijk herkenbare tekstopbouw en gebruik van tekstopbouwende elementen: titel, alinea
- gepaste lay-out
- heldere doorlopende tekst die over het algemeen te begrijpen is; spelling, leestekengebruik en lay-out staan tekstbegrip niet in de weg

Bijkomend voor mondelinge productie:

- gepaste lichaamstaal
- uitspraak is over het algemeen duidelijk te verstaan en begrip van de boodschap komt meestal niet in het gedrang ondanks mogelijke uitspraakfouten
- kan zich betrekkelijk vlot uitdrukken ondanks mogelijke pauzes of herstelacties
- met behulp van ondersteunende middelen

8. De leerlingen nemen doelgericht deel aan mondelinge en schriftelijke interactie. (C 02.14.04)¹⁶⁴
 - cf. tekstkenmerken voor receptie
 - cf. minimumvereisten voor productie
9. De leerlingen zetten doelgericht strategieën in ter ondersteuning van informatieverwerking en communicatieve handelingen. (03.05)¹⁶⁵
10. De leerlingen gaan kritisch en doelgericht om met taaltechnologische hulpmiddelen.
11. De leerlingen zetten eerder en nieuwverworven woordenschat in ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen. (03.06)
 - cf. tekstkenmerken voor receptie
 - cf. minimumvereisten voor productie
12. De leerlingen passen inzicht in het taalsysteem toe ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen. (C 02.14.05)¹⁶⁶

¹⁶⁴Als Als C 02.14.04 bereikt is, is normaal gezien ook het hieronder opgenomen minimumdoel 03.04 uit de basisvorming bereikt, aangezien het doel identiek is en de tekstkenmerken voor C 02.14.04 complexer zijn dan die voor 03.04.

De leerlingen nemen doelgericht deel aan mondelinge en schriftelijke interactie. (03.04)

In het Engels en in het Frans

Cf. tekstkenmerken voor receptie

Cf. minimumvereisten voor productie

Bijkomend voor mondelinge en schriftelijke interactie:

- gepaste beleefdheidsconventies bij taalhandelingen

Bijkomend voor mondelinge interactie:

- kan onvoorbereid deelnemen aan een gesprek, maar zal soms moeten vragen om herhaling van bepaalde woorden en zinnen
- kan een eenvoudig gesprek beginnen, gaande houden en beëindigen
- kan gedeeltelijk herhalen wat iemand anders heeft gezegd om begrip te bevestigen

¹⁶⁵Voetnoot bij de decretale eindterm: Dit minimumdoel wordt doelgericht ingezet in functie van alle andere minimumdoelen binnen sleutelcompetentie 3. Rekening houdend met de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

¹⁶⁶Als C 02.14.05 bereikt is, is normaal gezien ook het minimumdoel 03.07 uit de basisvorming bereikt, aangezien het doel identiek is en de tekstkenmerken voor C 02.14.05 complexer zijn dan die voor 03.07.

Onderstaande elementen gelden voor het Frans én het Engels, tenzij gespecificeerd dat ze enkel voor het Frans of het Engels gelden door de aanduiding van respectievelijk [F] of [E].

- voornaamwoorden: met nadruk [F], onbepaald, betrekkelijk, en [F], y [F]
- hoofd- en rangtelwoorden
- werkwoorden: onderscheid tussen tijden en wijzen [F]; ind. futur simple [F]; conditionnel présent [F], ind. plus-que-parfait [F], present perfect simple [E], present perfect continuous [E], past continuous [E], past perfect [E], going to future [E]; onregelmatige werkwoorden, onpersoonlijke werkwoorden; do om iets te benadrukken [E]
- frequente modal verbs [E]
- frequente voorzetselgroepen
- genitiefvormen [E]
- frequente onderschikkende voegwoorden
- typerend gebruik van wijzen na frequente voegwoorden en werkwoorden [F]
- frequente bijwoorden op -ment [F], -ly [E]
- betrekkelijke bijzinnen met qui, que, dont, où [F]; met that, who, whose, which, when, where, why [E]
- the conditional (realis) [E]
- voorwaardelijke zinnen: l'hypothèse/la condition (met si + ind. présent + ind. imparfait) [F]
- uitspraak:
 - o specifieke grafieën en klanken
 - o liaison, enchaînement [F]
 - o letters van het alfabet
 - o zinsklemtoon
- spelling van in te zetten woorden

13. De leerlingen illustreren bij het lezen en beluisteren van teksten kenmerkende aspecten van maatschappijen en culturen waarin de doeltaal wordt gesproken. (03.08)
14. De leerlingen verwoorden de eigen beleving en interpretatie van literaire teksten in de doeltaal. (03.09)¹⁶⁷
15. De leerlingen analyseren literaire teksten met ondersteuning van literaire concepten. (C 02.20.01)

6.2. Pedagogische intenties

De steinerscholen hebben sinds het ontstaan van de steinerpedagogie in 1919 het vreemdetalen-onderwijs hoog in het vaandel gedragen en wereldwijd worden er in de steinerscholen, in de mate van het mogelijke, twee vreemde talen aangeleerd vanaf een leeftijd van 5 à 6 jaar. De lange-termijndoelstelling van de Europese Commissie, die erin bestaat de individuele meertaligheid te bevorderen opdat alle burgers beschikken over praktische vaardigheden in ten minste twee talen, wordt door de steinerscholen onderschreven.

Net zoals alle vakken die op een steinerschool worden gegeven, wordt ook van het vreemdetalen-onderwijs verwacht dat het bijdraagt tot de algemene ontwikkeling van de jongeren. Doordat door het leren van een vreemde taal voor jongeren nieuwe wegen opengaan om de wereld waar te

Ter wille van de duidelijkheid en volledigheid werden in onderwijsdoel 12 alle elementen samengenomen die in minimumdoel 03.07 en in cesuurdoel 02.14.05 staan.

¹⁶⁷ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

nemen en te ervaren, begint bij hen een veranderings- en ontwikkelingsproces dat bijdraagt tot hun zelfbeeld en identiteitsvorming. Voor de steinerscholen is het belangrijk dat het vreemdetalen-onderwijs verder gaat dan alleen een praktische taalbeheersing: met elke bijkomende taal die iemand beheerst, ontdekt hij ook een nieuwe, wezenlijke dimensie van het mens-zijn, die alleen door het leren van vreemde talen kan ontdekt worden.

In de antroposofische menskunde¹⁶⁸, die aan de basis ligt van de steinerpedagogie, onderscheidt men naast de gebruikelijke, meer lichamelijke zintuigen (horen, zien, ruiken, voelen, enz) ook een aantal zogenaamde 'sociale' zintuigen, waaronder een **taalzintuig**. De werking hiervan kan met name bij de eerste taalverwerving van zeer kleine kinderen onderzocht worden, maar ook bij het leren spreken van een vreemde taal. Als het onderwijs van een vreemde taal tegelijk ook een zintuigontwikkeling beoogt, dan is daarvoor een methode nodig waarin het 'anders-zijn' van de vreemde taal een wezenlijk element in het leerproces vormt. Dat betekent dat een voortdurende openheid tegenover vreemde klanken, woorden, structuren en gedachten van de vreemde talen verzorgd en geleerd moeten worden. Daarvoor is acceptatie nodig van dit onbekende en vreemde, dat gevrijwaard wordt van de verleiding om dit 'andere' voortdurend terug te vertalen in vertrouwde betekenissen en structuren van de moedertaal. Erhard Dahl: "Als de vreemde taal uitsluitend wordt overgebracht als een systeem dat weliswaar een andere structuur en een andere uitspraak, maar geen andere betekenissen en gevoelsuitdrukkingen bezit, dan zal bij de leerlingen de ervaring van de vreemde taal krimpen tot een herkennen. Als het onderwijs echter ervaarbaar wordt en men hier te maken heeft met een andere manier van kijken en voelen, dan verfijnt men het waarnemingsvermogen van de leerlingen en breidt het uit."¹⁶⁹

Inzake tekstkeuze is het belangrijk dat het taalonderwijs zoveel mogelijk uitgaat van authentieke leerteksten met een literair-artistieke kwaliteit.¹⁷⁰ De tekstkeuze behoort tot de vrijheid van de leraar: in functie van de klasgroep maakt hij elk jaar opnieuw een verantwoorde tekstkeuze. Er worden geen verplichte teksten of woordenschatlijsten opgenomen in het leerplan, net omdat dit erg afhankelijk moet zijn van de betreffende klasgroep. Aanvankelijk kan het goed zijn zich te richten op wat er in het leerplan Nederlands één of twee leerjaren lager wordt aanbevolen: inzake thematiek en complexiteit zoekt de leraar gelijksoortige teksten uit respectievelijk het Franse en het Engelse taalgebied. De narratieve en artistiek-literaire teksten zijn uitingen van de 'levende taal' en een middel bij uitstek om zich diepgaand te verbinden met andere culturen. Verder zijn er in de tweede graad nauwelijks beperkingen inzake mogelijke lees- en spreekthema's. De leraar kan voor het kiezen ervan aansluiting zoeken bij thema's die in andere vakken aan bod komen. Daarvoor is het goed dat elke leraar een globaal overzicht heeft in de curriculumopbouw van het geheel van de vakken, maar in het bijzonder ook in de antroposofisch-menskundige inzichten in de ontwikkelingsbehoeften van de leerlingen in de onderscheiden leerjaren.

Bij het aanbrenge en oefenen van taalhandelingen breiden de leerlingen hun actieve woordenschat uit; door het behandelen van teksten wordt er vooral aandacht besteed aan het verwerven van een passief (literair) vocabularium. Een introductie in het oordeelkundig gebruik van het woordenboek helpt de leerlingen autonoom worden in het taalleerproces. Ook het aanbrenge van nieuwe woordenschat met behulp van semantische velden helpt de leerlingen de ruimere context van de taal nooit uit het oog te verliezen. Door het voorlezen van teksten wordt er geoefend op uitspraak en taalritme. Door werkvormen met toneel/drama/voordrachtkunst in de klas te brengen komt de vreemde taal op een unieke manier tot leven. Dankzij recitatie, toneelspel en andere mondelinge werkvormen komt men tot taalbeleving. Via taalbeleving in een vreemde taal komt men tot het beleven van de eigenheid van de cultuur van de andere.

¹⁶⁸ Zie bijvoorbeeld: SCHMELZER, A., DESCHEPPER, J., *Antroposofische menskunde begrijpen*, Via Libra, Antwerpen, 2021.

¹⁶⁹ DAHL, E., *Hoe leer je vreemde talen? Een inleiding op het vreemdetalenonderwijs aan waldorfscholen*, Via Libra, Antwerpen, 2023, p. 10.

¹⁷⁰ Alle goede argumenten voor het werken met literaire teksten, ook in het vreemdetalenonderwijs, vindt men in: D'HOKER, E., *Leerlingen en literatuur. Hoe vaardige lezers vormen*, Lannoo Campus, Leuven, 2022.

Het is belangrijk dat in de lessen Frans en Engels het dagelijks leven en het uitzicht van het openbare leven in de respectievelijke taalgebieden aan bod komen. De leerlingen moeten bewust worden gemaakt van de overeenkomsten en de verschillen tussen culturen en hoe zij daarmee (kunnen) omgaan.

Door een vreemde taal op te nemen, verwerft men een soepelheid en openheid in zijn gevoelsleven en in zijn denken die in het hele leven – en met name in sociale vaardigheden – doorwerken.

6.3. Situering in het verticale curriculum

6.3.1. Lagere school

De rode draad doorheen het vreemdetalenonderwijs in de steinerpedagogie is het primaire contact met de esthetische en culturele dimensies van de vreemde taal. In de basisschool gebeurt dat via traditionele kinderrimpjes, liedjes, gedichten en verzen, wat daarna overgaat in sprookjes, sagen en verhalen. In de kleuterschool wordt de basis gelegd voor het mondelinge gebruik van de taal, vermits men nog kan profiteren van de gevoelige periode voor het verwerven van een vreemde taal door nabootsing. Zo kan men in de basisschool naar analogie met het aanleren van de moedertaal, de mondelinge basis leggen voor een vreemde taal. Het aanleren van een vreemde taal is altijd ingebed in situatie en context en knoopt aan bij de dagelijkse belevingswereld van de kinderen.

In de eerste jaren van de basisschool leggen de kinderen de basis voor het schriftelijk taalgebruik van hun moedertaal. Vanaf het midden van de basisschool kan men starten met het schriftbeeld in een vreemde taal als het schrijven in de moedertaal goed ontwikkeld is. Overigens wordt de mondelinge taal verder uitgebreid en worden grammaticale structuren en vaste zinsconstructies veelvuldig geoefend door middel van recitatie, spelvormen en dialoog. Naar het einde van de lagere school komt de grammatica in de vreemde taal aan bod. Dat geeft de leerling in de prepuberteit houvast, structuur en objectiviteit. Er wordt voortgebouwd op de mondelinge basis die in de lagere klassen al werd gelegd. Wat voorheen nog grotendeels onbewust werd opgenomen, wordt in de laatste twee schooljaren van de basisschool meer bewust gemaakt en verklaard. Het lezen van literaire teksten gebeurt omwille van de esthetische waarde en niet met als doel om grammaticale structuren of woordenschat aan te leren.

6.3.2. Eerste en tweede graad secundair onderwijs

Omstreeks het twaalfde jaar komt het kind in de puberteit, waarin waarneming en gevoelsleven sterk op de buitenwereld worden gericht. Tegelijk ontstaat de mogelijkheid om wetmatigheden en structuren verstandelijk te doorzien en begrijpen. Het onderwijs in de vreemde talen ondersteunt deze ontwikkeling naar zelfstandigheid door de kinderen uit de intuïtieve taalkennis die zij reeds verworven hebben, geleidelijk aan de grammaticaregels te laten ontdekken, net als in de moedertaal.

In de eerste en tweede graad van het secundair onderwijs ligt het accent sterk op het verwerven van taal op een niveau dat de leerling zich thuis voelt in de taal en de taal in reële situaties kan gebruiken om te communiceren. De lexicale en grammaticale kennis wordt uitgebreid en de leerlingen komen tot een dieper begrip van de daarmee verbonden regels en principes. Dat dieper begrip wordt in eerste instantie verworven door het veelvuldig en creatief gebruiken van de regels in authentieke en functionele situaties.

6.3.3. Derde graad secundair onderwijs

In de derde graad ligt het accent meer op complexere taalgebruikssituaties. Literatuur dient in de derde graad niet meer alleen voor taalbeleving en als contact met authentiek taalgebruik; het literatuuronderwijs van de vreemde taal krijgt nu ook een eigen plaats toebedeeld. Het vreemdetalenonderwijs staat hier mee in functie van het ontwikkelen van idealen, wat voor jongeren van die leeftijd een natuurlijke behoefte is, die hen sterkt in hun persoonsvorming.

Algemeen genomen wordt de algemene niveaubepaling van het Europees Referentiekader¹⁷¹ en de koppeling ervan met de onderwijsvormen gevolgd. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat dit kader ontworpen is voor volwassenen. Dat betekent dat het niet meer belang mag krijgen dan een referentiekader. Het ontwikkelingsgerichte onderwijs blijft het basisprincipe.

	doorstroomfinaliteit	dubbele finaliteit	arbeidsmarktfinaliteit
2 ^{de} graad	A2+	A2	A1 / A1+
3 ^{de} graad	B1	A2+	A1+

6.4. Leerinhouden

6.4.1. Grammatica

Door middel van de grammatica leren de leerlingen structuren doorzien; daarvoor moeten ze zowel hun waarnemingsvermogen als hun denken ontwikkelen. Het hanteren van het (juiste) gebruik van de grammaticale regels sterkt de wil. Grammatica dient een pedagogisch doel. De leerlingen leren niet alleen omgaan met de regels van de taal, maar ervaren ook dat die regels streng en geordend zijn, dat er logica bestaat in het toepassen ervan. Grammatica kan de leerlingen dus een houvast bieden: over regels valt niet te onderhandelen, die moet je leren en kunnen toepassen.

Juist in die woelige leeftijd van 12 tot 15 jaar is de strenge dwang die van de grammaticale regel uitgaat een goed middel tot denkscholing en kan de grammatica de puber helpen om zijn van nature nog ongeordende gedachtengang in objectief geordende banen te leiden. Een wisselwerking tussen kennisopbouw en vaardigheidsontwikkeling, waarbij taaltheorie en taalpraktijk elkaar in een evenwicht wederzijds bevorderen, is na te streven. Bij de grammatica is

¹⁷¹ Het Europees Referentiekader (ERK) onderscheidt drie niveaus. Elk van die niveaus is nog eens opgesplitst in twee subniveaus. Dit leidt tot de volgende indeling: basisgebruiker (niveau A1 en A2), onafhankelijke gebruiker (B1 en B2) en vaardige gebruiker (C1 en C2). Voor een beschrijving van deze niveaus verwijzen we naar de officiële vertaling van de Taalunie:

http://taalunieversum.org/onderwijs/publicaties/gemeenschappelijk_europees_referentiekader/

Elk van die zes niveaus wordt beschreven aan de hand van een reeks descriptoren of zinnen die uitdrukken wat iemand op elk niveau moet kunnen doen met een taal wanneer hij/zij die beluistert, leest, spreekt, schrijft of er een dialoog mee aangaat. Het ERK beschrijft elk niveau met “ik kan – beschrijvingen”. Het is niet normerend. De formuleringen zijn opgesteld door experts uit verschillende landen. Het is bedoeld om bij sollicitaties of toelatingsvoorwaarden voor verdere opleidingen eenzelfde formulering te gebruiken om een niveau te beschrijven zodat dit herkenbaar is over nationale grenzen heen. Het is een instrument om beginsituaties van lerenden te omschrijven. Het is ook een basis waarvan men kan uitgaan om hulpmiddelen voor zelfreflectie te maken waardoor men het eigen niveau in kan schatten. Een goede beschrijving van deze ERK-niveaus vindt men op:

<http://www.erk.nl/docent/niveaubeschrijvingen>

het van essentieel belang dat de leerlingen zoveel mogelijk zelf de grammaticale regelmatigheden opsporen en zelf de regel formuleren.

Grammatica onderwijzen vereist een aanpak met humor en levendigheid. Door talrijke gevarieerde oefeningen wordt het toepassen van grammaticale regels ingeoefend, zodat zelfs diegenen die ze toch nog niet begrijpen, ze als een automatisme of een reflex gaan toepassen. Veel leerlingen moeten immers nog leren systematisch te werk te gaan en moeten vertrouwd worden met de idee 'regels' toe te passen.

6.4.2. Lexicon

Het belang van een grote woordenschat is niet te onderschatten; een grote woordenschat bevordert niet alleen de spreekdurf en de durf om te schrijven, maar verhoogt in gevoelige mate de vaardigheid tot communiceren in de vreemde taal, en daardoor ook de slaagkansen, zowel in het secundair als in het hoger onderwijs.

Tegen het louter leren van rijtjes zijn echter al vele overtuigende bezwaren ingebracht. Andere methodes zijn denkbaar: het woord uitbeelden, een workshop of activiteit in het Frans of Engels, gedichten en/of liederen, enz. De leerlingen kunnen woorden leren op basis van (lied-) teksten. Een woord zal dan geassocieerd worden met een samenhangende context en daardoor gemakkelijker onthouden worden. Efficiënt voor het leren van woorden is dat de leerlingen zich bewust worden van diverse samenhangen tussen woorden (semantische velden). Het is van belang dat de leraar ervoor zorgt dat de woorden geen lege klanken blijven, waarbij de leerlingen zich niets kunnen voorstellen, maar dat de leerlingen idioomgevoelig worden en dat de leraar bewustzijn oproept voor wat een woord eigenlijk betekent.

Het memoriseren en reciteren of luidop voorlezen van gedichten, liederen, korte prozateksten en dialogen of kleine toneelstukjes is een uitstekend middel voor het verwerven van een grotere woordenschat.

De leerlingen leren om verstandig om te gaan met een woordenboek.

Dankzij recitatie, toneelspel en andere mondelinge werkvormen, komen de leerlingen tot taalbeleving. Via taalbeleving in een vreemde taal komen ze tot het beleven van de eigenheid van de cultuur van de andere. Inzake kenmerken van samenlevingen waar Frans of Engels wordt gesproken, waakt de leraar erover dat hier geen stereotiepen worden gehanteerd, noch in de positieve noch in de negatieve zin.

6.4.3. Communicatieve oefeningen

Communicatieve oefeningen (op de taalhandelingen) zijn onmisbaar:

- ze werken motiverend, zowel voor de leerlingen als voor de leraar
- ze zijn goed voor zwakkere leerlingen
- ze verruimen de woordenschat

Ook dramatische werkvormen zijn hiervoor bijzonder geschikt. Het sprekend beoefenen van een taal

- geeft gevoel voor klankbeleving, mede door articulatie-oefeningen
- verrijkt de belevingswereld via beeld en inhoud
- versterkt het gevoel van zekerheid
- maakt het bewustzijn wakker voor jezelf naast en/of tegenover de andere(n)
- biedt mogelijkheden voor het denken:
 - o het doorzien van structuur en inhoud van een tekst
 - o het leren verwoorden van eigen standpunten
 - o het leren oordelen over taalgebruik
- oefent de handelingsvaardigheid.

Het luisteren naar vertellingen, teksten, recitatie, spreekwoorden, e.d.

- spreekt het denken aan:
 - o een onderscheid leren maken tussen hoofd- en bijzaken
 - o het leren zien van logische samenhang
- schoolt het oordeelsvermogen
- kan helpen bij het leren onderscheid maken tussen subjectief en objectief, tussen eigen gevoel/mening en andermans gevoel/mening
- verrijkt het gevoelsleven.

Zowel de grammatica, het lexicon als de communicatieve oefeningen worden bij voorkeur in contexten behandeld. De leraar stemt zijn thema's en teksten af op de klasgroep en maakt een verantwoorde keuze. Daarvoor is het goed om zich te richten op wat er in het leerplan Nederlands één of twee leerjaren lager wordt aangeboden. In de negende klas kan men putten uit een breed scala aan avonturenverhalen, verhalen over uitvinders en romantisch geïnspireerde teksten. In de tiende klas kunnen inspirerende korte biografieën worden aangeboden of verhalen over landen, volkeren en culturen. Daarbij horen sprookjes, fabels, mythen en sagen tot de mogelijkheden, maar ook hedendaagse stadssagen en columns.

Het belangrijkste criterium is dat het gaat om rijke teksten. Rijke teksten zijn authentieke teksten over levensechte, herkenbare thema's. Ze hebben een duidelijke structuur, origineel taalgebruik en een gevarieerde woordenschat. De inhoud van rijke teksten is gelaagd en handelt over een breed, universeel thema dat idealiter aansluit bij de belevingswereld van de jongeren. In een rijke tekst wekt de auteur de interesse van de lezer door vragen op te wekken, uitdagingen te creëren en oplossingen te tonen. Rijke teksten zetten aan tot diep lezen. Verarmde teksten daarentegen zijn teksten die aangepast of vereenvoudigd zijn voor een bepaald publiek. Ze komen daardoor onnatuurlijk over en zijn allerminst authentiek. Het geforceerde taalgebruik maakt dat daardoor de teksten net moeilijker te begrijpen zijn, hoewel ze de bedoeling hadden om te vereenvoudigen. Verarmde teksten ontnemen de leerlingen de kans om hun woordenschat te verbreden en te verruimen.¹⁷²

6.5. Didactische uitdagingen

6.5.1. Beginsituatie

Frans

Het staat buiten kijf dat de leraar Frans een behoorlijk heterogene groep leerlingen voor zich krijgt. De beginsituatie van elke klasgroep is daarenboven ook nog sterk regionaal gebonden. Scholen die in de nabijheid van een Franstalig gebied gevestigd zijn (nabij de taalgrens of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) zullen meer leerlingen in de klasgroep hebben die in hun dagdagelijkse situaties in aanraking komen met de Franse taal. Andere scholen zijn verder verwijderd van de Franse taal, waardoor de leerlingen veel minder vaak in contact komen met de taal op zich. Voor veel leerlingen is de situatie zo dat ze nergens anders dan op school geconfronteerd worden met het Frans, zowel mondeling als schriftelijk. Voor veel Vlaamse jongeren geldt dat het Frans zo goed als verdwenen is uit de dagelijkse leefwereld. De contacten met Franstaligen zijn bijna onbestaande en er is bij de Vlaamse jeugd een zekere aversie ontstaan tegenover het Frans. Er moet bijgevolg een erg hoge psychologische drempel worden genomen om met de studie van het Frans te kunnen beginnen.

De Franse taal is bovendien een taal met een complexe grammatica. Het Frans behoort niet tot de Germaanse taalgroep waardoor er geen gelijkenis is met het Nederlands wat de woordenschat betreft.

¹⁷² Een online checklist om te onderzoeken of een tekst 'rijk' is of niet: <https://www.arts.kuleuven.be/cto/materialen/lager/geletterdheid-1/lezen-en-laten-lezen/checklist-rijke-tekst.pdf> (laatst geraadpleegd op 5 januari 2024).

Van de leerlingen die in het eerste leerjaar van de tweede graad beginnen, mag verwacht worden dat zij twee jaar lang drie uur Frans per week hebben gekregen. Ook in het basisonderwijs hebben zij al heel wat kennis opgedaan. Er moet op worden gewezen dat niet alle leerlingen hetzelfde rendement halen uit het vreemdetalenonderwijs. Het is dus onvermijdelijk dat tot in de 12de klas de klasgroep vrij heterogeen zal samengesteld zijn. En bijgevolg is het nodig dat de leraar bij het aanbrenge van nieuwe leerstof vooraf peilt naar mogelijke voorkennis. Wie in het basisonderwijs en in de eerste graad al behoorlijk wat heeft opgestoken, moet de kans krijgen om daarop voort te bouwen.

Engels

Van de leerlingen die in het eerste jaar van de tweede graad starten, mag men verwachten dat ze al gedurende twee jaar twee uur Engels per week hebben gekregen. Leerlingen die in het lager onderwijs naar een steinerschool zijn geweest, werden zelfs al vroeger vertrouwd gemaakt met Engelse liedjes en gedichten. Voor veel Vlaamse jongeren behoort het Engels tot hun dagelijkse leefwereld maar er zijn ook leerlingen waarvoor dat minder het geval is. Er zijn namelijk heel wat leerlingen uit gezinnen die het film en tv kijken bewust beperken, terwijl dat belangrijke media zijn waar kinderen heel wat kennis van de Engelse taal opdoen. Niet alle leerlingen halen eenzelfde rendement uit het vreemdetalenonderwijs. Het is dus onvermijdelijk dat tot in de 12de klas de klasgroep vrij heterogeen zal samengesteld zijn. En bijgevolg is het nodig dat de leraar bij het aanbrenge van nieuwe leerstof vooraf peilt naar mogelijke voorkennis. Wie in het basisonderwijs en in de eerste graad al behoorlijk wat heeft opgestoken, moet de kans krijgen om daarop voort te bouwen.

6.5.2. Methodologische wenken

Op de meeste steinerscholen is het de gewoonte om lessen Frans en Engels in te richten als 'oefeningen', dat wil zeggen: lessen die met een wekelijks ritme op dezelfde dagen en uren terugkomen. Nochtans zijn er ook al goede ervaringen met het inrichten van een ochtendperiode van bijvoorbeeld Frans. Dat kan zowel in de eerste als in de tweede graad een belangrijke impuls zijn, als het ware een 'boost' in de kennis en vaardigheden van de leerlingen. Het gebruik van ritme in de lessen blijft een belangrijk pedagogisch en didactisch middel. Een eerste ritme is het weekritme waarmee de vaklessen worden ingericht. In de basisschool en in de eerste graad worden de lessen zelf vaak ritmisch opgebouwd, wat er meteen ook voor zorgt dat er voldoende afwisseling zit in de werkvormen die worden gebruikt. Vanaf de tweede graad kan men dat ritmische gegeven af en toe wat loslaten en méér onderwijstijd aan één lesonderdeel besteden. Zo wennen de leerlingen eraan om in de derde graad soms volledige lessen literatuur, dan weer volledige lessen spreekoefeningen hebben.

In tegenstelling tot andere lessen, kunnen de grammaticale regels in het Nederlands worden gegeven in plaats van in de vreemde taal. Voorbeeldzinnen en oefeningen worden best met humor gekruid. Langdurig, herhaaldelijk en zelfstandig oefenen met het oog op een betere taalbeheersing is alleen mogelijk als de leerlingen daar gevoelsmatig én wilsmatig voor gemotiveerd zijn. Dat is alleen mogelijk door hen elke les opnieuw affectief en individueel aan te spreken. Een goede, werkzame keuze van teksten en inhouden hangt hier onlosmakelijk mee samen. De leraar moet de zich ontwikkelende idealen bij jongeren detecteren, erop inspelen, ze tot thema of inhoud van de lessen maken en daarmee het vreemdetalenonderwijs ook een bijkomende, opvoedende dimensie geven.

In zijn boeiende overzicht van het vreemdetalenonderwijs in de steinerpedagogie¹⁷³ beveelt Peter Lutzker in het bijzonder het toneelspelen aan. Bij het toneelspelen komen uiteraard veel lichamelijke en zintuiglijke vaardigheden aan bod, waardoor automatisch het cognitieve leren

¹⁷³ LUTZKER, P., *The Art of Foreign Language Teaching. Improvisation and Drama in Teacher Development and Language Learning*, Narr Francke Attempto Verlag, Tübingen, 2022.

wordt overstegen en leerlingen affectief worden aangesproken. Creatief spreken en schrijven is niet bedoeld als toemaatje of als ontspanning na het echte werk maar is te vergelijken met een gedisciplineerde oefenweg zoals bij andere kunsten noodzakelijk is.

Van bij het begin hebben steinerscholen afstand genomen van een theoretische, op leerboeken gebaseerde methode om vreemde talen te leren. Taallessen moeten de gevoelswereld van de leerlingen aanspreken. De leraar moet verschillende soorten leermiddelen gebruiken en zijn keuze aanpassen in functie van de klas. Veel leraren hebben doorheen hun carrière veel materiaal verzameld en oefeningen opgesteld. Het is goed om zich door zulk materiaal te laten inspireren. Voor het al dan niet gebruiken van een handboek of een cursus van een andere leraar bestaan geen algemene of bindende oplossingen. Elke school moet in samenspraak met collega's of vakwerkgroep en ouders een gedragen besluit nemen met voortschrijdend inzicht en trachten een antwoord te vinden op en inzicht te verwerven in de vragen in verband met het gebruik van handboeken.¹⁷⁴ Enkele overwegingen:

- Professioneel geschreven leerboeken, zoals die op de markt zijn, hebben ontegensprekelijk een aantal voordelen. Leerlingen kunnen het handboek gebruiken om in te halen wat ze misschien gemist hebben. In het geval van verandering van school of leraar kan worden opgezocht wat tot dan toe behandeld werd. Zwakkere leerlingen kunnen thuis of in privélessen worden geholpen zonder dat dit de leraar hoeft gevraagd te worden. Het lelijke papierwerk dat met fotokopies gepaard gaat, wordt vermeden. Ouders, leerlingen en leraren hebben het gevoel dat de steinerschool niet 'achterblijft' bij de decretale minimumdoelen en dat de leerstof volgens de vigerende normen wordt beheerst, of in ieder geval als standaard ter beschikking wordt gesteld. Dat kan een geruststellende werking hebben. Bovendien maakt het gebruik van een handboek het onderwijsproces transparanter, zowel voor de ouders als voor de schoolleiding. Voor leraren betekent het dan weer dat een handboek een substantiële vermindering inhoudt van de last om dagelijks lessen voor te bereiden.
- In zijn talrijke voordrachten over pedagogie heeft Rudolf Steiner het gebruik van schoolboeken nooit in absolute zin afgewezen. Hij hoopte op de snelle ontwikkeling van eigen leerboeken volgens de principes van de waldorfpedagogie en dit voor een hele reeks vakken, waaronder ook het vreemdetalenonderwijs. Anderzijds had hij wel degelijk bezwaren bij de (destijds) bestaande handboeken: hij bekloeg zich over de afschuwelijke en armzalige leerboekliteratuur. Zijn uitdrukkelijke bezwaren richtten zich tegen de trivialiteit van de schoolboeken en hun kunstmatigheid die ver van het leven stond (en staat). Een bijkomend nadeel is de schreeuwerige vormgeving, die bedoeld is om te motiveren, maar een afleidende en storende werking op de aandacht heeft
- Vanuit menskundige grondslag van de steinerpedagogie zijn het niet alleen jonge kinderen die leren vanuit beweging en nabootsing. Dit leerprincipe werkt nog door in het middelbaar onderwijs. Op dit vlak hebben leerboeken weinig te bieden: er is een groot gemis aan beweging, gelaatsuitdrukkingen en gebaren, een leerboek zingt niet. Vanuit de antroposofische interpretaties van de ontdekkingen van de Amerikaanse fysioloog William Condon over de microbewegingen bij het spraak-en taalbegrip, hebben de lichaamshouding en het bewegingsrepertoire van de leraar een beslissende en belangrijke modelfunctie bij het leren van een taal. Het leren van een taal is tenslotte grotendeels een zaak van zintuiglijke waarneming en slechts in geringe mate een functie van bewuste logische verwerking.

¹⁷⁴ Het waldortijdschrift *Erziehungskunst* heeft op het internet een oud nummer beschikbaar gemaakt, dat voornamelijk aan de handboekenkwestie was gewijd:

https://www.erziehungskunst.de/fileadmin/archiv_alt/1997/p008EZ-04-1997.pdf. Ook bij Johannes Kiersch kan hierover bijkomend gelezen worden: KIERSCH, J., *Fremdsprachen in der Waldorfschule. Rudolf Steiners Konzept eines ganzheitlichen Fremdsprachenunterrichts*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1992.

Via e- learning bestaat er een opleiding tot steinerschoolleraar vreemde talen, met daarin heel wat tips om materiaal te vinden en zelf materiaal te maken.¹⁷⁵

6.5.3. Differentiatie

De gemiddelde klasgroep in een secundaire steinerschool is zeer divers samengesteld, in het bijzonder voor vreemde talen. Het ideaal blijft om de klasgroepen niet op te splitsen volgens 'niveau', hoewel tijdelijke of bijzondere situaties om een uitzondering vragen.

Het is belangrijk dat elke leerling het gevoel heeft te kunnen aansluiten op het eigen niveau en de eigen mogelijkheden. Dat stelt hoge eisen aan de didactische aanpak: beginners mogen niet uit het oog worden verloren en tegelijk moeten andere leerlingen de kans krijgen te tonen wat ze reeds kunnen. Zo is het best mogelijk dat heel wat leerlingen remediëringstrajecten doorlopen, terwijl leerlingen met leerstoornissen zoals dyslexie een aangepast programma krijgen en voor weer andere leerlingen is uitbreiding of uitdaging aan de orde. De vakken Frans en Engels bieden daartoe zeer veel mogelijkheden. Zo kan men bijvoorbeeld via het kiezen van de teksten en tekstsoorten veel differentiatie inbouwen.

Het lesgeven in grote heterogene klassen, zoals in een steinerschool gebruikelijk is, vraagt om een aangepaste didactiek.

Wenken om te differentiëren bij lezen en luisteren

beginsituatie	groei naar zelfstandigheid	ondersteuning	opdracht
weinig voorkennis	veel sturing van de leraar nodig	woordenschat op voorhand aanbieden, talige ondersteuningsmiddelen aanbieden, extra tijd, kortere tekst of fragment, luisterfragmenten veel herhalen, ...	de opdracht is gesloten en tekstafhankelijk
voldoende voorkennis	beperkte sturing van de leraar nodig	beperkte woordenschat op voorhand aanbieden, gebruik van het woordenboek, luisterfragmenten enkele malen herhalen	de opdracht is halfopen en zowel tekstafhankelijk als tekstonafhankelijk
veel voorkennis	de leerling kan de taak zelfstandig uitvoeren	de leerling kan de taalkaak uitvoeren zonder hulp en zonder extra ondersteuning, luisterfragmenten worden slechts 2 keer afgespeeld	de opdracht is open en tekstonafhankelijk

Om dergelijke differentiatie te kunnen aanbieden is het van belang om coöperatieve werkvormen in te zetten zodat de leerlingen ook van elkaar kunnen leren.

Wenken om te differentiëren bij spreken en schrijven

beginsituatie	groei naar zelfredzaamheid	ondersteuning	opdracht
---------------	----------------------------	---------------	----------

¹⁷⁵ Zie: <https://www.e-learningwaldorf.de/courses/sustainable-language-teaching-and-learning-part-1/> (laatst geraadpleegd op 5 januari 2024).

weinig voorkennis	veel sturing en hulp van de leraar noodzakelijk	extra tijd, gebruik van modellen en voorbeelden, gebruik van een spiekbriefje, dialoogje of tekst uit het hoofd leren	gesloten en sterk lijkend op de modellen
voldoende voorkennis	beperkte steun nodig	voldoende tijd, gebruik van modellen en voorbeelden, oefenen met sleutelwoorden in duo's	halfopen en eigen inbreng wordt groter
veel voorkennis	de leerling kan de taaltaak zelfstandig uitvoeren	minder tijd, minder voorbereidende oefeningen, minder gebruik van modellen – de leerling bepaalt zelf welke ondersteuning nodig is	halfopen tot open

Ook bij spreken en schrijven is het van belang om coöperatieve werkvormen in te zetten.

6.6. Basisvoorwaarden

Het al dan niet kiezen voor een handboek, met de daaraan gekoppelde voor-en nadelen werd hierboven uitvoerig behandeld.

Zonder daarin te overdrijven of te eenzijdig te worden is het goed om voor het vreemdetalenonderwijs optimaal gebruik te maken van de mogelijkheden die ICT en media te bieden heeft om de leerlingen bekend te maken met muziek- en filmfragmenten, nieuwsuitzendingen in de vreemde taal, weerberichten, instructieve filmpjes of gebruiksaanwijzingen, reportages, documentaires enzovoort. Als de leraar dit goed inleidt en op een levendige en authentieke manier – in de vreemde taal – met de klas bespreekt, kunnen dergelijke werkvormen de taal dicht bij de (leefwereld van) de jongeren brengen.

Naast de vernoemde ICT en media moet de leraar kunnen beschikken over:

- een klaslokaal met ruimte voor aankleding (posters, wandkaarten, foto's, knipsels ...) en gemakkelijk verplaatsbaar meubilair om interactieve werkvormen mogelijk te maken;
- een bord;
- een (zak)woordenboek Frans/Nederlands, Nederlands/Frans, Engels/Nederlands, Nederlands/Engels per twee leerlingen;
- grammatica's.

6.7. Achtergrondliteratuur

DAHL, E., *Wie lernt man fremde Sprachen? Eine Einführung in den Fremdsprachenunterricht an Waldorfschulen*, Stuttgart, 1999 – vertaald als: DAHL, E., *Hoe leer je vreemde talen? Een inleiding op het vreemdetalenonderwijs aan waldorfscholen*, Via Libra, Antwerpen, 2023.

DENJEAN, A., BALDSZUN, S., DAHL, E., STÖTZLER, W., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 1. Lektüre*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2011.

DENJEAN, A., LUDEWIG, M., PLOTKINA, N., RONNER, C., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 2. Wortschatz*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2011.

DENJEAN, A., DÖRING, K., KORNEEVA, O., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 4. Theaterstücke, Szenen, Dialoge, Sketches ...*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2016.

DENJEAN, A., DIETZEL, G., LUTZKER, P., *Fremdsprachen in der Waldorfschule – Heft 5. Kreatives Schreiben*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2016.

DÜHNFORT, E. *Der Sprachbau als Kunstwerk. Grammatik im Rahmen der Waldorfpädagogik*, Stuttgart, 1980.

- KIERSCH, J. DAHL, E., LUTZKER, P., *Fremdsprachen in der Waldorfschule. Rudolf Steiners Konzept eines ganzheitlichen Fremdsprachenunterrichts*, Stuttgart, 2016.
- GÖTTE, W.M., BOETTGER, C., RÖH, C.-P. (Hrsg.), *Selbst entfalten – Welt gestalten. Das Künstlerische in der Waldorfpädagogik*, edition waldorf, Stuttgart, 2019.
- LUTZKER, P., 'Die Waldorffremdsprachenpädagogik im Kontext aktueller fremdsprachendidaktischer Ansätze', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.
- LUTZKER, P., *The Art of Foreign Language Teaching. Improvisation and Drama in Teacher Development and Language Learning*, Narr Francke Attempto Verlag, Tübingen, 2022.

7. Geschiedenis

7.1. Onderwijsdoelen

In het vak geschiedenis worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 8 (historisch bewustzijn) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar geschiedenis in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen hebben belangstelling voor de mensen, ontwikkelingen en gebeurtenissen in de bestudeerde historische periodes, gaande van leefomstandigheden tot politiek, cultuur, religie, sociaal en economie.° (attitudinaal)
2. De leerlingen hebben belangstelling voor mogelijke verbanden tussen historische feiten en problemen van de huidige samenleving.° (attitudinaal)
3. De leerlingen zijn bereid zich in te leven in, zich te verbinden met en mee te bewegen met verschillende standpunten.° (attitudinaal)
4. De leerlingen staan open voor een holistisch mensbeeld: fysiek organisme, psychische en mentale binnenwereld, het streven naar idealen en zingeving.° (attitudinaal)
5. De leerlingen appreciëren de democratische principes en het samenleven in een democratie.° (attitudinaal)
6. De leerlingen bouwen een historisch referentiekader op met structuurbegrippen¹⁷⁶, scharnierpunten en kenmerken¹⁷⁷ eigen aan de prehistorie, het oude nabije oosten, de klassieke oudheid¹⁷⁸, de moderne tijd en de hedendaagse tijd. (VIII.01)
7. De leerlingen lichten verbanden toe tussen de maatschappelijke domeinen voor westerse en niet-westerse samenlevingen uit de prehistorie, het oude nabije oosten, de klassieke oudheid, de moderne tijd en de hedendaagse tijd. (VIII.02)
8. De leerlingen lichten kenmerken toe van interculturele contacten tussen westerse en niet-westerse samenlevingen uit de prehistorie, het oude nabije oosten, de klassieke oudheid, de moderne tijd en de hedendaagse tijd. (VIII.03)
9. De leerlingen vergelijken kenmerken van bestudeerde samenlevingen in eenzelfde periode en tussen periodes. (08.04)
10. De leerlingen vergelijken de courante westerse periodisering¹⁷⁹ met andere periodisering in tijd en ruimte. (08.05)
11. De leerlingen analyseren kritisch historische bronnen in functie van een historische vraag. (08.06)
12. De leerlingen vergelijken historische bronnen in functie van een historische vraag. (08.07)
13. De leerlingen beoordelen de onderzoekbaarheid van een historische vraag. (C 01.02.01)
14. De leerlingen beantwoorden een historische vraag aan de hand van historische bronnen en historische redeneerwijzen. (08.08)
15. De leerlingen analyseren de invloed van de eigen standplaatsgebondenheid en die van anderen op historische beeldvorming. (08.09)

¹⁷⁶ Structuurbegrippen hebben betrekking op tijd, ruimte en maatschappelijke domeinen. Een heel aantal daarvan zijn reeds gekend vanuit de eerste graad, maar het is goed die te herhalen en te verruimen in functie van de te behandelen historische periodes (zie ook 'leerinhouden').

¹⁷⁷ Het gaat om politieke, sociale, economische en culturele kenmerken, verder in te vullen in functie van de te behandelen historische periodes (zie ook 'leerinhouden').

¹⁷⁸ In het curriculum van de steinerscholen wordt in de tweede graad gefocust op de Griekse oudheid.

¹⁷⁹ De zeven periodes van het courante westerse historische referentiekader: de prehistorie, het oude nabije oosten, de klassieke oudheid, de middeleeuwen, de vroegmoderne tijd, de moderne tijd, de hedendaagse tijd.

16. De leerlingen lichten betekenissen toe die men geeft aan historische fenomenen uit de bestudeerde periodes.
 - persoonlijke betekenisgeving
 - collectieve herinneringen (08.10)
17. De leerlingen lichten de betekenis, de principes en de werking van de democratische rechtsstaat en hun verantwoordelijkheid daarin toe. (07.01)

Filosofie

De cesuurdoelen 'filosofie' kunnen in de lessen geschiedenis aan bod komen en geëvalueerd worden, maar dat kan ook in andere vakken, zoals natuurwetenschappen, Nederlands. Leraren spreken met elkaar af in welk vak welke doelen worden gerealiseerd – de school zorgt voor transparantie en continuïteit.

- F1. De leerlingen lichten de eigenheid van filosofie en filosofisch denken toe. (C 05.02.01)
- F2. De leerlingen reflecteren over de mens vanuit wijsgerige antropologie. (C 05.02.02)
 - geest en lichaam
- F3. De leerlingen reflecteren over ethische vraagstukken. (C 05.02.03)
 - plichtethiek, gevolgenethiek

7.2. Pedagogische intenties

De steinerpedagogische visie op geschiedenisonderwijs is in tegenspraak met gesloten identiteitsconcepten, afgrenzingen, innerlijke en uiterlijke vijandsbeelden en simplificerende eenduidigheid, maar heeft als doel een reflexief historisch bewustzijn, dat opgebouwd is op een multiperspectivische beschouwing en vooral een mensheidsdimensie heeft.¹⁸⁰

Concreter wil dat zeggen dat volgende pedagogische doelstellingen belangrijk zijn voor het geschiedenisonderwijs:

- historische belangstelling en historisch bewustzijn
- onderscheid tussen feiten en verhalen
- kennis van de historische veranderingen in de cultuur en het menselijk bewustzijn en de multipiele verschijningsvormen daarvan
- inzicht in het ontstaan van de eigen cultuur en het belang daarvan voor een goede zelfkennis
- inzicht in de wederzijdse invloeden, afhankelijkheden en uitwisselingen van culturen
- inzicht in de politieke, wetenschappelijke, technische en economische factoren in de geschiedenis

Het leertraject naar een kritisch historisch bewustzijn wordt in de steinerscholen anders opgebouwd dan in het reguliere onderwijs, waarbij vooral de andere periodisering in het oog springt. De keuze voor de historische periodes moet gezien worden in het licht van de (innerlijke) ontwikkelingsprocessen bij kinderen en jongeren. Zowel de inhouden als de doelen van het geschiedenisonderwijs beogen deze ontwikkelingsprocessen te ondersteunen.

¹⁸⁰ ZECH, M.M., 'Geschichte als interkultureller Dialog', in: *Erziehungskunst*, oktober 2020; ZECH, M.M., 'Geschichte', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018; HÜTTIG, A., 'Neuere Entwicklungen in der Geschichtswissenschaft – Methodologische, inhaltliche und pädagogische Dimensionen', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019; BARTONICZEK, A., *Die Zukunft entdecken. Grundlagen des Geschichtserkenntnis*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2014.

7.2.1. Eerste leerjaar van de tweede graad

De overgang naar de puberteit, die zich al in de eerste graad inzette, breekt nu volledig door. De leerlingen treden bijgevolg een nieuwe fase in hun ontwikkeling binnen.

In het *eerste* leerjaar wordt ernaar gestreefd om aan de jongeren een exact ruimtelijk beeld van de werkelijkheid aan te reiken, van de wereld waarin zij nú leven en hoe deze tot stand is gekomen en dit als antwoord op hun intrinsieke (basis-)vraag: 'hoe steekt de wereld in elkaar?' Het is de bedoeling hen begrip bij te brengen voor deze tijd. Het zoeken naar verbanden kan op deze leeftijd gericht worden op meer complexe en niet onmiddellijk concreet waarneembare oorzaak- en gevolgverhoudingen. Het denken is zodanig zelfstandig geworden dat er een grote interesse ontstaat voor de drijvende ideeën achter de geschiedenis (cf. verlichting, nationalisme, ...). De interesse voor de naakte werkelijkheid, zoals die in de eerste graad bestond, kan nu worden aangevuld vanuit het gezichtspunt van de innerlijke motieven en de dieperliggende ideeën. De invalshoek voor dit leerjaar is de vraag hoe ideeën in werkelijkheid worden omgezet. Zo leren de jongeren zeer concreet hoe ideeën worden gerealiseerd en welke de gevolgen hiervan kunnen zijn; ze leren zich een voorstelling maken van wat een verandering in denk- en handelwijze kan betekenen voor het individu, de samenleving en de verdere evolutie. Hiervoor wordt **exemplarisch** leerstof gekozen uit de periode van de 16de tot de 21ste eeuw.

In plaats van de concrete uitvindingen en technische vernieuwingen van Daimler, Benz, Ford en Curie (eerste graad) komen nu thema's als gerechtigheid, gelijkheid, waarheid, vrijheid en vrede op de voorgrond. Deze begrippen wekken bij de leerlingen ideeën op van wat en hoe het allemaal zou moeten zijn. Wanneer met geschiedkundige voorbeelden wordt geïllustreerd hoe deze idealen verwezenlijkt werden of juist niet geconcretiseerd werden in een maatschappij, blijkt hoe moeilijk men ideeën kan formuleren en hoeveel mogelijke interpretaties ervan bestaan. De geschiedenislessen helpen de jongeren hun innerlijk beleefde idealen te uiten en te formuleren.

Het is dan ook niet toevallig dat de ideeëngeschiedenis inzet vanaf de renaissance. In feite maakt de puber immers datgene mee wat de mensheid tijdens de renaissance beleefde: de geboorte van de eigen persoonlijkheid door middel van het vrije denken. De verlichting is een van de belangrijke thema's die nauw aansluiten bij de leefwereld van de leerlingen. Men moet uiteraard niet het hele tijdperk van renaissance tot en met verlichting opnieuw doornemen, maar exemplarisch kan men een aantal ontwikkelingen, maar nu vanuit het gezichtspunt van de innerlijke motieven en ideeën, opnieuw belichten. Daarbij komen aan bod: de ideeën van de verlichting, het materialisme, het liberalisme, socialisme, marxisme, kolonialisme, nationalisme, imperialisme en de extreme vormen zoals fascisme, nazisme en communisme.

Omdat de leerlingen op deze leeftijd de wereld om hen heen veel scherper waarnemen en er ook vanuit hun persoonlijkheid aan willen deelnemen, is het noodzakelijk dat de geschiedenis **tot het heden** wordt doorgetrokken. De leerlingen moeten immers beseffen dat de huidige wereld het resultaat is van een gestage ontwikkeling en dat hij er niet 'toevallig' is gekomen. Het spreekt vanzelf dat het Interbellum, met de opkomst van het fascisme en het nazisme, in dit opzicht niet kan worden weggelaten, gezien de huidige situatie van hernieuwde groei van de uiterst rechtse partijen, van fundamentalistisch extremisme, terreur, van oorlogvoering enz. Hetzelfde geldt voor de actualiteit van het koloniaal verleden.

Maar omdat de geschiedenis tot uitdrukking komt in mensen die hun ideeën tot uitdrukking brengen, is het aangewezen dat de leerlingen deze nieuwe opvattingen leren kennen door middel van (delen van) biografieën van de belangrijkste vertegenwoordigers ervan (bijvoorbeeld Rousseau, Voltaire, Frederik van Pruisen, ...). Vooral op deze leeftijd is dit nog heel belangrijk, omdat de leerlingen nog niet zo'n ontwikkeld abstractievermogen bezitten dat ze de ideeën 'an sich' zomaar zouden kunnen opnemen. Biografische aspecten zijn uiterst geschikt om ideeën beter toegankelijk te maken.

7.2.2. Tweede leerjaar van de tweede graad

In het *tweede* leerjaar krijgen de jongeren een andere en vernieuwde belangstelling voor hun omgeving: procesmatige aspecten, verbanden en interacties boeien hen. Omwille hiervan verandert ook het geschiedenisonderwijs, zowel wat de methode als wat de inhoud betreft. Vanuit het gegeven van het ontluikende en groeiende abstractievermogen van de jongeren, dat de groter geworden scheiding tussen waarneming en voorstellingswereld denkend hanteerbaar maakt, wordt de geschiedenis nu op een meer directe en multidisciplinaire wetenschappelijke manier behandeld, waarbij het theoretische element aan het waargenomene (historische bronnen) wordt toegevoegd. Het geschiedenisonderwijs wordt nu meer rationeel gericht. In plaats van het ontstaan van de democratische gedachtegang te bespreken, gaat men bijvoorbeeld na in welk milieu een figuur als Socrates mogelijk was. Het belang van de objectieve voorwaarden treedt nu op de voorgrond, waardoor het spanningsveld tussen subjectief en objectief geëxploreerd kan worden. De ideeëngeschiedenis wordt ook voortgezet, maar krijgt een bijkomend facet, namelijk de verhouding tot de omgeving.

De invalshoek in dit leerjaar is het bestuderen van historische culturen in functie van hun geofysische context, inclusief de impact van het klimaat. Hiervoor wordt **exemplarisch** leerstof gekozen uit de periode van de prehistorie tot de oudheid. Zo leren de jongeren het belang kennen van de geografische en klimatologische omstandigheden, voorwaarden en veranderingen, die het ontstaan en de ontwikkeling van een cultuur mogelijk maken en beïnvloeden. Aan de hand van de 'oude culturen' leren ze hoe volkeren en individuen in hun ontwikkeling afhankelijk zijn van deze (veranderende) gegevens en erop inspelen.

Vanuit dit gezichtspunt overloopt men dan de vroege geschiedenis van de bijzondere overgang van het leven van jagen-verzamelen naar de eerste vormen van landbouw en dierenteelt, de eerste nederzettingen, de eerste steden en hoogculturen en de geschiedenis van Griekenland tot en met Alexander de Grote. Uiteraard komen daarbij de verschillende staatsvormen van de Griekse stadstaten aan bod en het ontstaan van de democratie. De meeste aandacht gaat uit naar de samenlevingen die voor het ontstaan van de westerse beschaving het meest relevant zijn, hoewel de mondiale dimensie geregeld aan bod moet komen, zodat leerlingen zich er goed bewust van zijn dat ook in Midden-Amerika, China enz. sedentarisatieprocessen enz. hebben plaatsgevonden, onafhankelijk van elkaar. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren aan de hand van enkele casussen die met groepsopdrachten worden uitgewerkt en voorgesteld.

Het vanuit het *object* benaderen van de geschiedenis moet de leerling over de fase van subjectieve innerlijke onrust heen helpen. De rebellie van het ontwakend subject lost zich vervolgens in het objectief waarneembare op. De noodzakelijke heroriëntering van de leerling gebeurt via de rede. De leerling vraagt nu naar de reden van alles: waarom de dingen zijn zoals ze zijn. De rede moet een brug slaan tussen het subjectieve van de ziel en het objectieve van de buitenwereld. Aangezien het subject onrustig is, heeft het behoefte aan een object om in evenwicht te komen. Als men nu de geschiedenis puur wetenschappelijk, vanuit geografisch oogpunt, vanuit het objectief waarneembare benadert, dan komt men aan de noden van de ziel van de jongeren op deze leeftijd tegemoet.

Dit betekent niet dat men in de voorgaande jaren niet wetenschappelijk te werk ging. Men moet de geschiedenis steeds aan de hand van de historische feiten geven. In het tweede leerjaar van de tweede graad is het echter van fundamenteel belang dat men in zijn historisch exposé uitgaat van het object, het document, de vondst, het feit. Het gaat erom dat de leerlingen aan de hand van deze duidelijke voorbeelden *zelf* inzicht in het historische verloop verwerven. Zij moeten ertoe komen de geschiedenis zelf te *reconstrueren*. Zo bestuderen de leerlingen, samen met de leraar, waarom de riviervalleien aanleiding gaven tot het ontstaan van de hoogculturen of waarom de kustlanden de zeevaart bevorderden enz.

7.3. Situering in het verticale curriculum

In de lagere school is het voornamelijk via de vertelstof dat de kinderen in aanraking komen met het verleden. Pas in het vijfde en zesde leerjaar wordt dat echt geschiedenis, maar de methode blijft narratief. In die twee leerjaren wordt de geschiedenis vanaf de vroegste beschavingen tot aan de middeleeuwen verteld.

De middelbare steinerschool bouwt daarop voort, beginnende met het tijdperk van de grote Europese 'ontdekkings'reizen. De methode blijft narratief, maar het verhaal focust nu meer op de feiten. Het is even belangrijk dat de leerlingen via het gevoel met de leerstof verbonden zijn, als dat ze hun rationeel en causaal denken ontwikkelen aan het verloop van de historische feiten.

Het systematisch opbouwen van een historisch referentiekader gebeurt vanaf de eerste graad; een inleiding in de methodiek van het historisch onderzoek behoort in de middelbare steinerschool tot de leerdoelen van de hoogste drie leerjaren.

In het algemeen kun je het geschiedenisonderwijs in de steinerscholen onderverdelen in drie fasen:¹⁸¹

1 ^{ste} fase	doorloop 1: historische oriëntering in tijd en ruimte – chronologisch opbouwende cultuurgeschiedenis van prehistorie tot heden	
	klas 5 BaO	prehistorie (mythische tijden) tot Griekse oudheid
	klas 6 BaO	Romeinse oudheid en middeleeuwen
	1 ^{ste} lj 1 ^{ste} gr SO	vroegmoderne tijd tot 18 ^{de} eeuw
	2 ^{de} lj 1 ^{ste} gr SO	Franse Revolutie & eerste industriële revolutie
	1 ^{ste} lj 2 ^{de} gr SO	moderne tijd tot 21 ^{ste} eeuw
2 ^{de} fase	doorloop 2: historische oordeelsvorming	
	2 ^{de} lj 2 ^{de} gr SO	prehistorie tot Griekse oudheid
	1 ^{ste} lj 3 ^{de} gr SO	Romeinse oudheid en middeleeuwen
3 ^{de} fase	overzicht en reflectie op het historisch bewustzijn	
	2 ^{de} lj 3 ^{de} gr SO	overzicht en analyse van recente geschiedenis en het heden

Deze drie fasen vallen niet samen met de gebruikelijke onderverdelingen in basis- en secundair onderwijs, en slechts ten dele met de indeling in graden van het secundair onderwijs. Het grote voordeel van deze indeling, waarbij ook de behandelde geschiedenis in het basisonderwijs mee in rekening wordt genomen, is dat leerlingen twee keer de grote boog van prehistorie tot heden meemaken. Een eerste keer is dat louter narratief, waarbij tot de eerste graad van het secundair onderwijs vooral gemikt wordt op het beleven van de historische tijden (empathie).

Bij het begin van de aarderijpheid rond de 14-15 jaar (tweede graad SO) is het belangrijk dat de leerlingen hun beginnende oordeelsvormende capaciteiten kunnen ontwikkelen aan de geschiedenis van de twintigste eeuw. Daar hebben zij meestal ook uitgesproken belangstelling voor. Een tweede groot voordeel van de bovenstaande indeling van de behandelde historische periodes is dat leerlingen niet hoeven te wachten tot het laatste jaar van hun schoolcarrière vooraleer ze met de recente geschiedenis van de twintigste eeuw – wereldoorlogen, dekolonisatie, democratisering, ... – in aanraking komen. Het bijkomende voordeel daarvan is dat leraren vanaf het tweede jaar van de tweede graad SO bij het behandelen van oude geschiedenis veel gemakkelijker kunnen refereren naar parallellen, analogieën, eventueel zelfs gevolgen van historische fenomenen uit het verleden in het heden. In de tweede doorloop van de grote boog van prehistorie tot heden, die zich afspeelt in de hoogste drie leerjaren van het secundair, ligt de focus niet meer op het beleven, maar op de historisch-wetenschappelijke kennis en kennisverwerving (en de methodes daarvoor).

¹⁸¹ Deze indeling is gebaseerd op: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018, p. 320.

7.4. Leerinhouden

7.4.1. Eerste leerjaar van de tweede graad

Een belangrijke richtlijn bij het overzicht van deze inhouden is dat de leraar er zich voor moet hoeden al te lang te blijven stilstaan bij 18de en 19de eeuw, precies om te vermijden dat er te weinig onderwijstijd rest voor het behandelen van de 20ste eeuw. De essentie is echter juist dat de leerlingen op die leeftijd een eerste keer met de recente geschiedenis in aanraking komen en zeker met de twee wereldoorlogen. De inhouden over de 18de en 19de eeuw moeten dus in functie daarvan gezien worden.

7.4.1.1. Aanloop naar de 20ste eeuw

De 18de eeuw

In de eerste graad zijn de 16de tot 19de eeuw uitvoerig aan bod gekomen, wat zeker niet herhaald hoeft te worden. Wel kan er iets worden toegevoegd. Dat kan bijvoorbeeld bij de Franse Revolutie en het einde van het ancien régime, door deze vanuit de ideeënontwikkeling te bestuderen: de idee van de vrijheid, de rechten van de mens, de idee van gelijkheid, het ideaal van de broederlijkheid. Mogelijkheden voor biografieën gerelateerd aan ideeënontwikkeling; Kant, Voltaire, Locke, Montesquieu, Rousseau, ...

De 19de eeuw

In de eerste graad werd reeds aandacht besteed aan de ontwikkeling van techniek en natuurwetenschappen en het verband met de eerste industriële revolutie en het kolonialisme. In de tweede graad moeten deze ontwikkelingen mede in verband worden gebracht met de ideeën van liberalisme en socialisme en met de opkomst van het nationalisme.

In plaats van een chronologische aanpak kan hier ook voor een thematische insteek worden gekozen!

7.4.1.2. De 20ste eeuw

Het verloop van de Eerste Wereldoorlog en de oorzaken die teruggaan tot in de 19de eeuw komen eerst uitgebreid aan bod, met in de marge het ontstaan van het communisme in Rusland. Vervolgens het interbellum, de opkomst van het fascisme en nazisme, de aanloop naar en het verloop van de Tweede Wereldoorlog en de Holocaust. Een kort overzicht van de gevolgen hiervan, met bijzondere aandacht voor de democratische rechtsstaat, sluit deze periode af.¹⁸² Uiteraard zullen niet alle historische gebeurtenissen even diepgaand kunnen worden uitgewerkt. Er moet immers ook nog ruimte zijn voor wat de leraar in functie van de klasgroep en van de actualiteit hier zelf nog aan toevoegt. Zo kan men bijvoorbeeld de klimaatveranderingen uit het verleden behandelen, met de impact die ze toen hadden, zodat er kan worden onderzocht of er een parallelie bestaat met de actuele klimaatproblematiek.

7.4.2. Tweede leerjaar van de tweede graad

7.4.2.1. Het proces van de sedentarialisatie

Veel aandacht mag gaan naar het historisch referentiekader en de historische beeldvorming, in casu op basis van archeologisch onderzoek. Het is belangrijk het sedentarisatieproces (bv. de Indus,

¹⁸² In het tweede jaar van de derde graad moet de tweede helft van de twintigste eeuw grondig bestudeerd worden, telkens met een gepaste terugkoppeling naar de historische periodes die in de voorgaande jaren werden bestudeerd.

Zuid-Amerika, ...), inclusief de ontwikkeling van de landbouw mondiaal te bekijken en mogelijke verklaringen en theorieën samen met de leerlingen op hun waarde te toetsen.

7.4.2.2. De oude culturen

Aan bod komen zeker:

- de hoogculturen in het tweestromenland
- Perzië
- eventueel: Fenicië
- Egypte
- Griekenland¹⁸³ inclusief het ontstaan van de democratie

7.5. Didactische uitdagingen

7.5.1. Beginsituatie

In de eerste graad van het secundair onderwijs hebben de leerlingen uitvoerig kennis gemaakt met de geschiedenis vanaf de renaissance tot en met de eerste industriële revolutie, al dan niet doorgetrokken tot het heden. De geschiedenis ging er steeds uit van fysieke feiten.

Ideeëngeschiedenis en zelfstandige oordeelsvorming kwamen nog niet specifiek aan bod. In de tweede graad worden dit de grote aandachtspunten.

Om kans op slagen te hebben wordt verondersteld dat de leerlingen een zekere voorkennis hebben van de historische periodes die in de eerste graad werden behandeld en met name van de achttiende en negentiende eeuw, aangezien in de tweede graad hierop wordt voortgebouwd.¹⁸⁴

Tevens en vooral wordt verwacht dat de leerlingen begrijpend kunnen luisteren en zich kunnen inleven in andere mensen uit andere culturen en andere tijden. Wat vereist wordt, is in mindere mate 'kennis' van bepaalde historische periodes, maar eerder de vaardigheid om historische verhalen, biografieën en dergelijke te begrijpen en belangstelling op te brengen voor andere culturen en tijden.

7.5.2. Methodologische wenken

Het vak geschiedenis wordt gegeven in de vorm van een ochtendperiode, waarin de leerlingen een eigen schrift maken. Dit is een verslagschrift en dient tegelijkertijd als referentie en als studiemateriaal. Er wordt gevraagd dat leerlingen hun schrift kunstzinnig kunnen vormgeven en de leerstof zelfstandig kunnen verwerken, bijvoorbeeld: eigen illustraties maken op basis van de behandelde leerstof en de leerstof met eigen opstellen, gedichten, spreekbeurten, biografieën aanvullen. Het maken van dergelijke schriften draagt in belangrijke mate bij tot het realiseren van een aantal onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 2 (Nederlands).

Doordat het vak in de vorm van ochtendperiodes gegeven wordt, kan tijdens één les met verschillende werk- en evaluatievormen worden gewerkt, maar vooral kan daardoor de historische beeldvorming veel intensiever gebeuren dan bij wekelijks losstaande lessen het geval zou zijn. Tijdens deze intensieve geschiedenisperiodes is het belangrijk dat een ritmisch proces tot stand komt. Er wordt daarbij afgewisseld tussen verschillende activiteiten. Eerst werkt men aan een zo correct mogelijk beeld via opbouw van de feiten, aan de hand van een historisch exposé en met behulp van bronnenmateriaal. Daarna ontwikkelt men samen begrippen door het feitenmateriaal

¹⁸³ Omwille van diverse, pedagogische redenen komt de Romeinse geschiedenis in het eerste jaar van de derde graad aan bod.

¹⁸⁴ Instromers uit niet-steinerscholen hebben vaak deze voorkennis nog niet. Via persoonlijke lectuur, een opdracht, introductielessen enz. moet hieraan geremedieerd worden, wil de periode geschiedenis ook voor deze leerlingen voldoende betekenis hebben.

te bespreken en te karakteriseren. Actualiseren in de zin van de vraag 'Wat heeft dit alles met mij te maken?' is hierbij zeer belangrijk.¹⁸⁵

Binnen de steinerpedagogie wordt er in de eerste plaats naar gestreefd om bij jongeren een levendig begrip te creëren van de behandelde historische periodes, waarbij er verder wordt gegaan dan gewone feitenkennis en abstracte begrippen. Er wordt dan ook veel belang gehecht aan de manier waarop de leerstof wordt aangebracht: de narratieve methode wordt aangevuld door het werken met historische bronnen, die zo authentiek mogelijk zijn. Op deze manier worden de leerlingen ertoe aangezet om, op grond van hun eigen waarneming en met behulp van hun eigen innerlijk voorstellings- en denkvermogen, concreet met het verleden bezig te zijn. Dit brengt ze in een proces van eigen beleving van de historische tijd, waardoor de grote conflicten en ontwikkelingen van de mens tot 'leven' komen en de jongeren zich in het wisselende bewustzijn doorheen de historische periodes kunnen inleven.

In de steinerscholen worden de nagestreefde kennis, inzicht en vaardigheden afgestemd op de rijpheidsgraad die de jongeren hebben bereikt. Het leren onbevangen waarnemen en kwalitatief en kwantitatief beschrijven van de fenomenen wordt gezien als voorwaarde tot het structureren en ordenen ervan. De studie van historisch bronnenmateriaal helpt de leerlingen om hun waarnemings-, inlevings- en voorstellingsvermogen geleidelijk aan te oefenen en te verfijnen, waardoor het ontwikkelen van een gefundeerd oordeelsvermogen naar het eind van de derde graad mogelijk wordt gemaakt.

Het vak geschiedenis neemt in de steinerpedagogie geen geïsoleerde plaats in. Vaak wordt er in andere vakken gewerkt met een historische insteek, waardoor ook daar aan historisch bewustzijn wordt gewerkt. Dit komt zeker ook de ontwikkeling van het historisch referentiekader ten goede. Het is de taak (en de creativiteit!) van de leraar om met de aangegeven leerinhouden de onderwijsdoelen uit hoofdstuk 7.1 te verwezenlijken. Hij streeft daarbij naar een globale aanpak waarbij de leerlingen op een natuurlijke wijze en op hun eigen tempo tot ruimere inzichten komen. Bij de keuze van werkvormen is het essentieel dat de zelfwerkzaamheid van de leerlingen zich kan ontwikkelen.

Het is aanbevolen zowel gebruik te maken van cijfermateriaal, statistieken, tabellen, als van literaire bronnen. Met de verhalen van Voltaire bijvoorbeeld kan de hele eeuw van de verlichting in beeld gebracht worden. Door middel van significante details is het mogelijk het dagelijkse leven in de besproken historische periode tot leven te brengen. Dit kan ook door de persoonlijkheid van een historische figuur in de verf te zetten.

Om de besproken periode in een breder tijds kader te plaatsen kan een tijdslijn nuttig zijn. Voor het ruimtelijk situeren kan men een historische atlas of historische kaarten gebruiken.

7.5.3. Differentiatie

Algemene aanwijzingen voor differentiatie vindt men in hoofdstuk 4 (breed bereik - differentiatie) van de inleiding bij dit leerplan.

Van de leraar wordt verwacht dat hij het niveau van de leerlingen inschat. De leraar moet rekening houden met diverse voorkennis en kan niet zomaar voortbouwen op de inhouden van de eerste graad secundair onderwijs. Als voor bepaalde leerlingen remediëring nodig is, moet de leraar extra bijzondere aandacht schenken aan deze leerlingen tijdens de lessen; aandacht voor de werkstukken en huistaken van deze leerlingen, eventueel aangepaste opdrachten aanbieden of bijlessen inplannen. In overleg met het team kan een traject opgesteld worden voor vakoverschrijdende remediëring, uitbreiding of uitdaging. Vaak gebeurt dit binnen het vak zelf. Specifiek voor het uitbreiden en uitdagen kan zowel verdieping als verbreding worden aangeboden met nieuwe contexten waarin de leerstof eveneens kan worden toegepast en waarbinnen kan

¹⁸⁵ Met name voor de waldorfpedagogische methode van het geschiedenisonderwijs is volgend boek zeer informatief: BARTONICZEK, A., *Die Zukunft entdecken. Grundlagen des Geschichtserkenntnis, Freies Geistesleben*, Stuttgart, 2014.

worden gecreëerd. Men kan met dit leerplan op maat van de individuele leerling werken: differentiatie wat betreft inhoud, werkvormen, evaluatie, variëren in tijd en ruimte, ... Zolang de individuele leerling met zijn eigen intrinsieke kwaliteiten en eigen verworven competenties in relatie tot zijn biografie voor ogen wordt gehouden, mag elk individu een individueel gedifferentieerd pakket krijgen.

7.5.4. Evaluatie

Algemene aanwijzingen voor de evaluatie vindt men in hoofdstuk 5 (evaluatie) van de inleiding van dit leerplan.

Het vak geschiedenis wordt in periodevorm gegeven. De evaluatie gebeurt door een summatieve toets op het einde van de periode, best voorafgegaan door een of twee formatieve toetsen tijdens de periode. De verzorging van eigen werk en schrift, alsook de medewerking in de klas worden mee in de evaluatie betrokken. Verder zijn ook de opdrachten (opzoekwerk, bronnenstudie, kaartwerk, enz.) belangrijk om mee in de evaluatie op te nemen.

7.6. Basisvoorwaarden

Zie hiervoor de algemene beschrijving in deel 3, inleiding, hoofdstuk 1.5.

Het is aangewezen dat de leerlingen, minstens per twee, over een historische atlas kunnen beschikken. De school kiest zelf om deze atlanten aan te kopen, dan wel van de leerlingen te vragen elk een individueel exemplaar te bezitten.

7.7. Achtergrondliteratuur

BARTONICZEK, A., *Imaginative Geschichtserkenntnis. Rudolf Steiner und die Erweiterung der Geschichtswissenschaft*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2009.

BARTONICZEK, A., *Die Zukunft entdecken. Grundlagen des Geschichtserkenntnis*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2014.

GABERT, E., *Verzeichnis der Äußerungen Rudolf Steiners über den Geschichtsunterricht. Aus seinen pädagogischen Vorträgen und Schriften zusammengestellt*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 1989.

HENNY, A.C., *Naar de bronnen van Driestromenland. Politieke stromingen. Van gemeenschap naar individuele verantwoordelijkheid*, Vrij Geestesleven, Zeist, 1989.

HESSE, S., *Göbekli Tepe und der Prozess der Sesshaftwerdung. Von der Archäologie zur historischen Kenntnis*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2011.

HEYER, K., *Die französische Revolution und Napoleon*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1989.

HEYER, K., *Die neuere Zeit*, Freies Geistesleben, Stuttgart.

HEYER, K., *Friedrich der Große und das Preußentum*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1964.

HEYER, K., *Gestalten und Ereignisse vor der französische Revolution*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1964

HEYER, K., *Machiavelli und Ludwig XIV*, Freies Geistesleben, Stuttgart.

LINDENBERG, C., *De techniek van het kwaad. Hitler en de opkomst van het nationaal-socialisme in Duitsland*, Vrij Geestesleven, Zeist, 1985.

LINDENBERG, C., *Geschiedenis onderwijzen. Thematische suggesties bij het leerplan*, Federatie Steinerscholen, Antwerpen.

LÜTJE, A., *Brot! Freiheit! Gerechtigkeit! Ägypten im 21. Jahrhundert. Einblicke aus geographischer und zeitgeschichtlicher Perspektive*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2015.

MÜLLER, O., *Gedenkwaardig verleden I. Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd*, Federatie Steinerscholen, Antwerpen.

- MÜLLER, O., *Gedenkwaardig verleden II. Van het absolutisme tot de Industriële Revolutie*, Federatie Steinerscholen, Antwerpen.
- MÜLLER, O., *Gedenkwaardig verleden III. Van het kolonialisme tot Martin Luther King*, Federatie Steinerscholen, Antwerpen.
- OSTERRIEDER, M., *Die Durchlichtung der Welt. Altiranische Geschichte*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2008.
- RAWSON, M., *Bewusstseinswandel des Menschen vom Paläolithikum zum Neolithikum. Die Suche nach Identität — ein aktuelles Thema für die 10. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2013.
- SCHAD, A., *Der Kulturmensch der Urzeit. Vom Archaikum bis an die Schwelle zur Sesshaftwerdung*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2009.
- SCHMELZER, A., *Wie revoluties wil ontketenen ... Methodologische wenken voor het geschiedenisonderwijs in de 9de klas van de steinerscholen*, Federatie Steinerscholen, Antwerpen.
- ZECH, M.M., 'Geschichte', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.

8. Lichamelijke opvoeding

8.1. Onderwijsdoelen

In het vak lichamelijke opvoeding worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 1 (competenties op het vlak van lichamenlijk, geestelijk en emotioneel bewustzijn en op vlak van lichamelijke, geestelijke en emotionele gezondheid) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar lichamelijke opvoeding in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen tonen aspecten van flexibele en sportieve wilsontplooiing, zoals
 - inzet, volharding en motivatie om eigen grenzen te kennen, te respecteren en mogelijks te verleggen;
 - omgang met spanning, verliezen en winnen;
 - teamspirit en eerlijk spel;
 - openheid voor afspraken en rolverdeling. ° (attitudinaal)
2. De leerlingen richten zich op gelijkwaardigheid, door
 - alle leerlingen zonder onderscheid in spel en andere groepsactiviteiten te betrekken;
 - ieders (ook hun eigen) zelfwaarde te erkennen, ongeacht fysieke en sportieve mogelijkheden en beperkingen. ° (attitudinaal)
3. De leerlingen handelen veilig in een schoolse context, met respect voor veiligheidsvoorschriften en procedures, zoals bij gebruik van toestellen en materiaal, bij een nood-situatie. ° (attitudinaal)
4. De leerlingen engageren zich voor veilige omstandigheden bij spel, sport en andere activiteiten. ° (attitudinaal)
5. De leerlingen handelen veilig in verkeerssituaties op de openbare weg. ° (attitudinaal)
6. De leerlingen tonen respect voor de mentale en lichamelijke individuele ontwikkeling van hun medemens. ° (attitudinaal)
7. De leerlingen passen technieken voor levensreddend handelen toe in een gesimuleerde leeromgeving. (01.01)
8. De leerlingen ontwikkelen gezondheidsvaardigheden¹⁸⁶ in functie van hun fysiek en mentaal welzijn binnen verschillende thema's. (01.02)¹⁸⁷
9. De leerlingen voeren conform de beweegerichtlijnen in verschillende bewegingsomgevingen activiteiten uit in verschillende individuele, interactieve en ritmisch expressieve bewegingsdomeinen. (01.03)¹⁸⁸
10. De leerlingen ontwikkelen kracht, lenigheid, uithouding, snelheid, coördinatie en evenwicht, rekening houdend met de evolutie van hun fysieke capaciteiten. (01.04)
11. De leerlingen voeren motorische basisvaardigheden uit, rekening houdend met ergonomische principes en de evolutie van hun fysieke capaciteiten. (01.05)
12. De leerlingen passen tactieken en principes toe met respect voor de afgesproken regels en rollen in sport en spel. (01.06)¹⁸⁹

¹⁸⁶ Het betreft vaardigheden inzake voeding, hygiëne en beweging.

¹⁸⁷ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin het minimumdoel aan bod komt.

¹⁸⁸ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context (zoals bewegingsomgevingen en bewegingsdomeinen) waarin het minimumdoel aan bod komt.

¹⁸⁹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context (zoals de bewegingsdomeinen) waarin het minimumdoel aan bod komt.

13. De leerlingen hanteren in verschillende rollen in sport en spel principes van verantwoord en veilig gedrag. (01.07)¹⁹⁰

8.2. Pedagogische intenties

De leerlingen zijn bezig met een grote ontdekkingstocht van zichzelf. De puberteit is volop aan de gang en door de voortdurende – ook fysieke – veranderingen, komen de leerlingen zichzelf vaak voor als vreemden.

In de tweede graad evolueert de bovengenoemde ontdekkingstocht van zeer zelfgericht naar 'naaste'-gericht. Tijdens het eerste jaar zijn de leerlingen volop bezig met de exploratie van hun grenzen. De uitdaging om zichzelf te testen neemt een belangrijke plaats in: hoever kan ik gaan, hoe sterk ben ik, wat kan ik realiseren en presteren? Andere jongeren verkiezen het vormelijke aspect en het lichte ritmische element boven de prestatie. Alleen wat de leerlingen zelf realiseren, met eigen wilskracht en persoonlijke inzet, is voor hen van tel. Op deze manier worden een nieuw zelfvertrouwen in en een verbeterde waarneming van eigen bewegingsmogelijkheden opgebouwd. In het **eerste** jaar van de tweede graad begint een nieuwe ontwikkeling, die van binnenuit komt. Met het ontwaken van de ziel als individueel-existensiële ervaring wordt het werken van de zielenkracht in de bewegingsscholing ontdekt. Het willen staat op de voorgrond. Het overwinnen van dode punten en het maken van explosieve bewegingen vanuit rust leiden onvoorwaardelijk tot de beleving van het willen. De leerlingen maken zich los uit de zwaarte waaraan ze zich tijdens de vorige leeftijdsfase hebben overgegeven. De karakteristieke bewegingsvorm is het kogelstoten. In de kogel, de steen of het gewicht wordt de zwaarte, die de leerlingen met eigen wilskracht moeten overwinnen, geobjectiveerd.

In het **tweede** jaar staat de uitdaging om de anderen te leren kennen en waarderen centraal. Het accent ligt hier op de omgeving en de medemensen. Nadat de leerlingen hun krachten hebben leren kennen (cf. 1ste jaar), willen ze opnieuw het evenwicht met de omgeving herstellen. De leerlingen ontmoeten elkaar en (her)waarderen elkaars eigenheid van bewegen. Prestaties worden aanvaard voor zover die ook vorm bezitten. Het ritmische element wordt geapprecieerd als er objectiviteit in aanwezig is.

Is de overwinning op de zwaarte gelukt, dan krijgt het beleven van de beweging in het tweede jaar een nieuw uitgangspunt. De cirkelbeweging maakt de samenhang van beweging met het voelen ervaarbaar. De leerlingen moeten hun zwaartepunt in het lichamelijke vinden om de beginnende zelfstandigheid op een gezonde manier te verankeren en om te vermijden dat ze zichzelf in de gevoelsstroom verliezen. De karakteristieke bewegingsvorm is het discuswerpen. De discusschijf wordt met eigen middelen de wijde wereld in geslingerd. De wisselwerking van middelpuntzoekende en middelpuntvliedende krachten symboliseert het zoeken van een evenwicht tussen zichzelf en de omgeving.

Leerlingen laten inzien hoe hun moderne persoonlijke levensstijl impact heeft op hun gezondheid, vormt een belangrijk onderdeel van de opvoeding. Als naast inzicht ook passende vaardigheden en attitudes ontwikkeld worden, kunnen de leerlingen zelf verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen en andermans welzijn. Brede ondersteuning van de gezondheid en het psychisch welzijn is een voorwaarde voor een menswaardig leven. Vitaliteit en gezondheid zorgen er immers voor dat er ruimte ontstaat voor creativiteit. Ook het bewustzijn, de moraliteit en de volwassen verhouding tot de eigen vrijheid worden gediend door een brede aandacht voor gezondheid. Visie op gezondheid maakt inherent deel uit van het eigen mensbeeld dat ten grondslag ligt aan elke opvoedingsstijl. Zie hiervoor de toelichting bij het onderdeel 'Gezonde school' in deel 4 van dit leerplan (vakonafhankelijke doelen).

¹⁹⁰ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context (zoals de bewegingsdomeinen) waarin het minimumdoel aan bod komt.

De behartiging van de gezondheid in brede zin kan men niet herleiden tot een eindtermenverhaal. Extra pedagogische vrije ruimte wordt creatief benut voor de persoonsvorming. Het thema gezondheid resoneert hiermee permanent in sterke mate. Wie de aandacht voor gezondheid in het steinerpedagogisch project wil verkennen, moet naast de onderwijsdoelen ook de leerplannen en de werkelijke schoolcultuur observeren.¹⁹¹ De inrichting van het concrete schoolleven bevordert gezonde gewoontevorming in het dagelijks functioneren.

8.3. Situering in het verticale curriculum

Het wezen van de lichamelijke opvoeding is, in het krachtenspel van de beweging, een 'groter mens' in de onbegrensde ruimte te laten ontstaan, terwijl het begrensde menselijke lichaam steeds meer in dit ideaalbeeld groeit, zich erop richt en vormt.

Voor elke discipline zijn er twee benaderingswijzen te volgen, die naast en door elkaar verrijkend werken. De eerste benadering is om de verschillende aspecten van lichamelijke opvoeding steeds in het licht te zien van de ontwikkelingsfasen zoals die in de steinerpedagogie worden beschreven. Een tweede benadering is het opbouwen van kennis en vaardigheden doorheen de leerjaren, zodat betere prestaties kunnen worden geleverd op het vlak van uithouding, kracht, snelheid en lenigheid.

8.4. Leerinhouden

8.4.1. Levensreddende technieken

Het herhalen van levensreddende technieken is in alle leerjaren van belang om deze technieken in een noodsituatie te kunnen toepassen.

Levensreddende technieken die aan bod kunnen komen, zijn:

- reanimatie (BLS) met een automatische externe defibrillator (AED)
- technieken in geval van verdrinking, verstikking, hart- en ademhalingsstilstand

8.4.2. Bothmergymnastiek¹⁹² voor de tweede graad

- eerste jaar van de tweede graad
 - o val in het punt
 - o val in het punt voortzetting met breedte en hoogte
 - o het schrijden
 - o ritme van beide kruisingen
 - o de versnelde val
 - o de werveling
 - o dubbele acht
 - o de twee kruisingen vanuit het horizontale vlak
- tweede jaar van de tweede graad

¹⁹¹ MARTI, T., *Wie kann Schule die Gesundheit fördern? Erziehungskunst und Salutogenese*, Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 2006, alsook: ZDRAŽIL, T., 'Die Bedeutung der Gesundheitswissenschaften für das pädagogische Denken. Der gesundheitsfördernde Ansatz von Waldorfschulen', in: PASCHEN, H. (Hrsg.), *Erziehungswissenschaftliche Zugänge zur Waldorfpädagogik*, Verlag für Sozialwissenschaften, Wiesbaden, 2010, p. 243-262.

¹⁹² De Bothmergymnastiek werd ontwikkeld door Fritz Graf von Bothmer. Hij was leraar aan de eerste Rudolf Steinerschule (de Waldorfschule van Stuttgart) van 1922 tot 1938. Rudolf Steiner vroeg hem een gymnastiek te ontwikkelen die aansloot bij de pedagogie van de Steinerschule.

- discus
- verwrongen hoogte
- verwrongen breedte

8.4.3. Toestelturnen voor de tweede graad

De voorgestelde leerinhouden zullen niet in alle scholen in gelijke mate gerealiseerd kunnen worden – de mogelijke realisatie is afhankelijk van factoren zoals beschikbare tijd en beschikbaarheid van toestellen en materiaal.

- sprongen
 - elementair: herhaling van hurksprong, spreidsprong, streksprong, halve schroef, hele schroef
 - technisch:
 - vrije sprongen, maar hoger
 - van koprol naar plintrol naar rol op verhoogde plint
 - van sprong tot hurkzit op plint
 - reeksen synchrone uitvoeringen
 - complex:
 - tijgersprong (+ helpersfunctie)
 - rol op verhoogde plint (+ helpersfunctie)
 - saltorol op verhoogde plint (+ helpersfunctie)
 - salto over verhoogde plint (+ helpersfunctie)
 - neksteunoverslag van op de plint in de lengte
 - neksteunoverslag over plint in breedte met aanloop (+ helpersfunctie)
- rek
 - elementair: herhaling van de oefeningen uit de eerste graad, streksteun, voorwaarts omwentelen, slingeren, borstwaarts omtrekken met voetensteun
 - technisch:
 - streksteun + verplaatsen
 - voorwaarts omwentelen met gecontroleerde landing
 - slingeren: wijdere zwaai
 - borstwaarts omtrekken met voetensteun, zonder helpers
 - kniehakenopzwaai
 - molendraai voorwaarts
 - complex:
 - zelfde oefeningen: verfijnen + helpersfunctie
 - slingeren met halve draai
 - kennismaking met: onderzwaai, hurken over rek na afzetbeweging, achterwaartse buikdraai
- grond
 - elementair: kopstand, radslag, handenstand met helpers, acrogym: eenvoudige partner- en groepsopdrachten (beginners)
 - technisch: rondat
 - complex:
 - verbindingsoefeningen van een vijftal basisvaardigheden met helpers
 - loopoverslag + helpersfunctie
 - acrogym: partner- en groepsopdrachten (middelmaat tot gevorderden)
 - basisvaardigheden lange mat: verfijnen van radslag en rondat

8.4.4. Atletiek

- elementair: hoogspringen (schaarsprong), verspringen (hurksprong), hinkstapsprong, zware ballen werpen
- technisch:
 - o lopen: uithouding
 - 12-minutenloop (Cooper)
 - weerstand (1500, 800 of 400 m)
 - eventueel: sprint (60, 100 of 200 m)
 - o kogel: een vooropwaartse stootbeweging met een projectiel vanuit stand uitvoeren
 - o worstelen: verbeteren van techniek en verhogen van de aandacht voor de tegenpartij
- complex:
 - o hoogspringen: overgang naar andere technieken, zoals buikrol en flop
 - o eventueel: verspringen: overgang naar andere technieken, zoals stapsprong, ½ schaar met armrotatie, polsstokspringen (evt. met uitmeten van de aanloop)
 - o hordenloop (eenvoudige overschrijding van een lage horde)
 - o kogel: techniek met aanglijfase
 - o discus: techniek vanuit stand met globale romp-draaibeweging

8.4.5. Zwemmen

De voorgestelde leerinhouden zullen waarschijnlijk niet volledig en steeds in de beoogde leerjaren worden gegeven. In zulke gevallen kan de 'voorgaande' leerstof in verkorte vorm worden doorlopen (-zwommen!) of wat erna komt, toch al aangesneden.

- watergewenning en watervaardigheden
 - o complex:
 - verticaal zinken
 - tuimelen in het water
 - duiken van de kant, van de plank
 - keerpunt schoolslag
 - eendenduike
 - voorwerp opduiken
 - 1 lengte onder water met startduik
 - zich bevrijden uit de greep van een drenkeling
 - een drenkeling slepen
 - een drenkeling op de kant brengen
- zwemstijlen
 - o complex:
 - schoolslag
 - handen:
 - o hand stevig op de voorarm
 - o handen voldoende diep
 - o armen in steekfase volledig gestrekt
 - o handen niet voorbij de schouderlijn
 - o handen snel samenbrengen
 - benen:
 - o geen steekvoet
 - o versnelde beweging bij het sluiten
 - coördinatie:
 - o horizontale ligging
 - o gestroomlijnde pijlfase

- inademing net voor de contrabeweging
- vervolmaken
- afstand trainen (± 200 m)
- rugslag crawl
 - armen niet te breed
 - gestrekte arm insteken
 - einde duwen neerwaarts
 - lichte beenbeweging
- rugslag schoolslag
 - buik hoog uit het water
 - beweging met de onderbenen
 - krachtige sluitfase
 - geen steekvoet
 - drenkeling vervoeren
 - oefenen met gewicht, pop, partner
- crawl
 - handen:
 - hand stevig op de voorarm
 - insteken niet over de middellijn
 - hoge, gebogen elleboog
 - benen: soepele gestrekte knieën en voeten
 - coördinatie:
 - rol om de lengteas
 - horizontale ligging
 - inademing bij uithalen en begin overhalen

8.4.6. Spel en sport

- balspelen (minimum 2, vrij te kiezen door de leraar)
 - technisch: alle technieken, doorgevoerd in *kracht*:
 - volleybal
 - onder- en bovenhandse toets
 - bovenhandse opslag (basishouding)
 - eenvoudig spel (basisregels)
 - basketbal, handbal, korfbal
 - afstandsshot
 - verdere pas
 - mandekking
 - basebal
 - slag met rond slaghout op een onderhands opgegooide bal
 - een tennisbal werpen en vangen
 - eenvoudig spel (basisregels)
 - badminton
 - aanleren enkelspel
 - verre opslag
 - verre terugslag (clear)
 - krachtbal
 - nekworp en rugwaartse worp
 - vangen met twee handen
 - complex: speltechnieken (samenspel)
 - volleybal

- smash in geïsoleerde situatie
- bovenhandse opslag in geïsoleerde situatie
- onderhandse toets na opslag
- samenspel: plaatsing op veld (+ begin van tactiek)
- basketbal, handbal
 - zonedekking
- basebal
 - uitvoeren van slag
 - gooien en vangen van tennisbal (grote afstand)
 - spel + tactische regels
- badminton (evt. tennis en/of tafeltennis)
 - aanleren dubbelspel
 - enkelspel: nieuwe slagtechnieken (drop, smash, lob)

8.4.7. Ritmiek, dans en bewegingsexpressie

- technisch:
 - ritmische bewegingen en verplaatsingen met verschillende begeleidingsvormen
 - ritmische vormen met behulp van klein materiaal
- complex:
 - eventueel:
 - initiatie stijldansen
 - rock & roll
 - jazz dance

Naast de geplande lessen ritmische dans kan de leerinhoud van een bepaald bewegingsdomein aanleiding geven tot het extra beklemtonen van het ritme in een beweging of vaardigheid, bijvoorbeeld synchroon springen van een reeks hurk- en spreidsprongen, crawl zwemmen, radslag, basketdribbel, ...

De bewegingsopdrachten kunnen in overleg met collega's van andere vakken toegespitst worden op klas- of schoolprojecten.

Vier uitgangspunten kunnen worden genoemd, waaruit afwisselend opdrachten kunnen worden gekozen: beeldend, muzikaal, dramatisch, beweging. Er moet aandacht zijn voor een gevarieerd gebruik van bewegingselementen, de duidelijkheid van de uitdrukking, de intensiteit van de beleving.

8.4.8. Recreatie en openluchtlevens

- oriëntatieloop
 - gebruik van kompas
 - gebruik van kaart
 - in vertrouwde omgeving kaart en kompas op eigen oriëntatie toepassen
 - individueel: groter terrein (bekend)
 - in groep: toch in onbekend terrein
- circustechnieken
- klimmen

8.4.9. Gezondheid

- verslavende middelen, verslavende handelingen
 - oorzaken en motieven voor middelengebruik

- sociale, mentale en fysieke kenmerken en gevolgen van een verslaving
- leeftijdsspecifieke sociale en wettelijke normen en grenzen voor middelengebruik
- gezonde voeding
- hygiëne: basisregels & verstoord hygiënisch gedrag
- beweegnormen, wetenschappelijke inzichten, o.a. over ergonomie

8.4.10. Veiligheid

- verkeersregels
- EHBO- richtlijnen voor volgende situaties: verstuijing, bloedneus, wonde, brandwonde, verdrinking, verstikking, hart- en ademhalingsstilstand
- veiligheidsvoorschriften en -procedures

8.5. Didactische uitdagingen

8.5.1. Beginsituatie

Enkele sportspelen (handbal, basketbal, volleybal, ...) zijn in hun eenvoudige vorm gekend. Ook aan de individuele sporten (turnen, atletiek, zwemmen) leerden de leerlingen een aantal basisvormen en -elementen kennen en kunnen.

In de lagere school en in de eerste graad van het secundair onderwijs heeft de basis-L.O. een groot stuk van de lessen lichamelijke opvoeding uitgemaakt. Er is dus een zekere basisvaardigheid aanwezig, waarop kan worden voortgebouwd.

Hoewel het mogelijk is dat de leerlingen bij het begin of in de loop van de tweede graad een nieuwe leraar lichamelijke opvoeding krijgen, is het niet noodzakelijk in het begin van het schooljaar een algemeen overzicht van alle vaardigheden van alle leerlingen op te stellen. Bij het aansnijden van elk nieuw onderdeel uit het leerplan gaat de leraar eerst na welke vaardigheden er reeds zijn, waarna hij voortbouwt op wat de leerlingen al kunnen.

8.5.2. Methodologische wenken

De wekelijkse lessen worden best in blok gegeven. Dat heeft niet alleen pragmatische redenen (verplaatsing naar zaal, sportplein of zwembad) maar ook didactische redenen: voor een heel aantal doelen is het beter langere tijd (5 à 6 weken) door te werken dan de activiteiten slechts even aan te raken.

De lessen lichamelijke opvoeding kunnen op velerlei wijze bijdragen tot de ontplooiing van de persoonlijkheid van de leerlingen. Evenzo kunnen letsels worden voorkomen en eventueel constitutioneel aanwezige zwakheden worden verholpen. Het is belangrijk dat er bij de leerlingen aandacht wordt gevraagd voor hun eigen lichaamshygiëne. Bovendien wordt er gewerkt aan samenwerking, interactie en lichamelijke expressie. Door de lichaams oefeningen leren de leerlingen hun sterke en zwakke punten, ook in het contact met anderen, beter inschatten. Door de vreugde van het bewegen worden remmingen weggenomen, wat tot een *vrije omgang met het eigen lichaam* voert. De capaciteit om fysieke prestaties te leveren bevordert de psychische weerbaarheid.

Vanuit sociaal oogpunt oefenen de leerlingen het omgaan met anderen en het respect voor zwakkeren. Bijzonder vormend zijn hiervoor de spelen waarbij de leerlingen zich in groep leren bewegen. Op die manier leren ze hun verantwoordelijkheid in de groep en het belang van hun eigen rol in het groepsproces kennen. Bovendien wordt van hen de bereidheid gevraagd zich te schikken naar de spelregels, maar ook om ze – naargelang de situatie – aan te passen. In het verloop van een spel leren de leerlingen ook omgaan met kritiek van hun medeleerlingen. Ze leren ook een nederlaag incasseren.

Rond de leeftijd van 15 jaar begint het gevoelsleven zelfstandig te worden. Zoals alle eerste stappen gaat dit gepaard met onhandigheid en extremen. De wilskracht heeft bezieling nodig en een ordening om zinvolle banen te volgen. De leraar brengt frisse ideeën met een morele (≠ moraliserende) ondertoon.

Er heerst strijd in het binnenste van de leerlingen. Deze strijd geeft energie. Het is uiterst belangrijk dat deze energie een positieve (buiten henzelf liggende) richting krijgt. De leraar moet er zich van bewust zijn dat de handelingen van de leerlingen nu eigenlijk voor het eerst voortkomen uit een persoonlijke intentie, bezieling, energie.

Voor de krachtige jongeren is de stoot van hun kracht het zuiverst 'uitgebeeld' in het kogelstoten. Hun kracht wordt zo vergelijkbaar, gericht, controleerbaar. Voor de ritmische jongeren is het eerder belangrijk dat ze in een bewegingsstroom komen en blijven. Kracht-'ophopingen' en spankracht worden best vermeden.

In deze kracht-ontdekkingstocht moet de leraar de weg wijzen en voorschrijven. Dit gebeurt het best door het oproepen van spanningen, gevolgd door gepaste bewegingen. Zo leren de leerlingen deze krachten eerst fysiek te beheersen en aan te wenden.

De neiging tot mateloosheid vergaat de leerlingen al snel als de leraar hen tot aan de grenzen van hun bewegingsmogelijkheden brengt: de wil moet immers de levensstructuren respecteren. Zo leren de leerlingen merken dat je maar zo snel kunt lopen als je benen je kunnen dragen en dat je maar zo ver kunt werpen als je kracht en behendigheid in je armspieren hebt. De leerlingen moeten de kans krijgen hun grenzen te onderzoeken.

In het tweede jaar van de tweede graad hebben de jongeren de behoefte (d.w.z.: de ontwikkelingsfase is zo en de jongeren kunnen zich daaraan ontwikkelen) om na een grondige kennismaking richting en vorm te geven aan hun omgeving. Ze hebben nood aan concrete opdrachten die hen de kans geven die drang zinvol te gebruiken. Net als de eerste stapjes bij een éénjarige onbeholpen en onevenwichtig zijn, zijn deze scheppende krachten nog ongevormd en onbeheerst. We moeten dus de mogelijkheid geven om dit scheppen te oefenen (dit hoeft niet alleen nuchter, technisch, maar kan ook spelend gebeuren).

Centrifugale krachten zijn nodig om de leerlingen uit zichzelf te brengen en zich zo te verbinden met de omgeving. Zwaabewegingen laten de leerlingen zichzelf beleven aan de periferie van hun wezen. Deze omschreven cirkel (de omgeving) is niet leeg ... Iedere kring heeft een centrum. In deze beweging is dat de mens (de leerling). Als deze beweging enkel naar buiten leidt, verliest de beweging zichzelf. Het komt er dus op aan om een evenwicht te vinden tussen middelpuntvliedende en middelpuntzoekende kracht. De wil is niet alleen naar buiten gericht, maar ook naar binnen. De zuiverste vorm van dit principe is de lemniscaat: ∞ . Ook spiralen en slingervormige bewegingen dragen dit kenmerk.

Er wordt overwegend klassikaal gewerkt. Er valt veel van elkaar te leren! Af en toe krijgen de krachtige en de ritmische leerlingen aparte opdrachten, voornamelijk om eens echt te kunnen doorwerken op een bepaald leerstofonderdeel. Deze scheiding hoeft echter niet strikt te zijn en kan de leerlingen overstapmogelijkheden bieden van de ene naar de andere groep.

De rol van de leraar is zeer sterk. Aangezien de leerlingen vooral bij het begin van de tweede graad sterk de neiging hebben te 'hangen' en moeilijk op gang komen, moet de leraar hen enthousiasmeren. Hij moet de leerlingen hun eigen zwaarte helpen te overwinnen. In het tweede jaar van de tweede graad is de houding van de leraar eerder verklarend: hij geeft het motief dat tot beweging aanzet.

Het zwemmen zal mede afhangen van de accommodatie van de school of de omgeving.

Rechtstreeks uit de Bothmergymnastiek stammende oefeningen worden aanbevolen, maar zijn niet altijd even eenvoudig realiseerbaar. Een goede methode lijkt om de oefeningen niet (alleen)

als zelfstandig staande oefeningen te doen, maar om ze te integreren in andere bewegings-oefeningen.

Methodologisch kan het volgende worden gesuggereerd:

- De verschillende bewegingsgebieden uit de leerinhouden worden evenwichtig over het jaar verdeeld (periodisch, thematisch, ...).
- De leraar zorgt voor een afwisseling tussen individueel en groepswork.
- De leerlingen moeten kunnen komen tot echt oefenen.
- De leraar zorgt voor een afwisseling tussen spel- en oefenmomenten (in- en uitademen): in de lagere jaren zal er meer tijd worden besteed aan het spel, in de hogere jaren zal er een overwicht zijn voor het oefenen in techniek en bewegingsverfijning.
- Wat de opbouw van de les betreft, is het goed na het opwarmen (niet alleen fysiek, maar ook hier de oefeningen reeds richten op de globale doelstellingen van de les) te zorgen voor minimum 2 onderwerpen (niet alleen turnen, maar ook spel), zodat er een afwisseling tussen vormende en enthousiasmerende activiteiten tot stand komt.
- Na de bewegingsmomenten wordt voldoende rust voorzien.

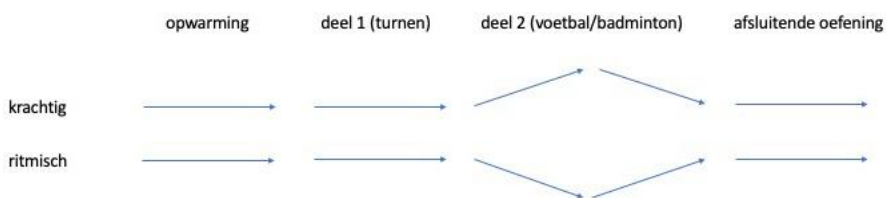
8.5.3. Differentiatie

In de steinerscholen beschouwt men het als ideaal dat een klas een representatief stukje is van de samenleving. Daarom zijn de klassen per definitie gemengd, ook voor de lessen lichamelijke opvoeding. Er zitten dus leerlingen met verschillende mogelijkheden, interesses en behoeften in dezelfde les.

Dat de klassen per definitie gemengd zijn, betekent echter niet dat alles altijd samen of tegelijkertijd moet gebeuren. De jongeren leren veel door elkaar bezig te zien, ook als ze verschillende activiteiten doen. Ze zien elkaar dan 'en passant' bezig en hoeven zich niet aan elkaar te vergapen. Zo kunnen de krachtige leerlingen bijvoorbeeld lekker doorgaan in hun basketspel en kunnen de meer ritmisch aangelegde leerlingen hun spel (eventueel ook basketbal) wat luchtiger spelen. Deze scheiding hoeft niet strikt te zijn. Er kunnen steeds overstapmogelijkheden van de ene naar de andere groep voorzien worden.

Er kunnen ook activiteiten echt samen gebeuren. Elk spel komt in aanmerking maar zo iets als korfbal is bijzonder geschikt. Maar ook in circustechnieken bijvoorbeeld (jongleren, beginselen van acrobatie) zijn er heel wat mogelijkheden om echt samen te werken en elkaars kwaliteiten te leren kennen, naar waarde te schatten en te gebruiken.

Het is tevens mogelijk gezamenlijke en gescheiden lesdelen op elkaar te laten volgen:

8.5.4. Evaluatie

De evaluatie gebeurt continu en hoeft niet altijd in de vorm van een test of examen te gebeuren. Er zijn toonmomenten, afweegmomenten of besprekingen met de groep na een activiteit. De evaluatie of bespreking omvat zowel steeds het bereikte resultaat als het voorafgaand proces. Een evaluatie op basis van de progressieve opbouw van de specifieke doelstellingen geeft een beeld van het kunnen van de leerlingen.

Daarbij kan zeer individueel gekeken worden naar de vorderingen (zowel qua inzet als prestatie, nl. dat de leerdoelstelling aangevoeld is en dat de leerinhoud verwezenlijkt én geleerd is). Een mogelijke manier van werken is:

- bij 'aangevoeld' geeft men een 'plus/min'
- bij '1x verwezenlijkt' geeft men een 'plus'
- bij 'geleerd' (dus meermaals verwezenlijkt) geeft men twee 'plussen'
- bij verdere verfijning van de techniek kan men steeds meer plussen geven
- 'min' (= onvoldoende) wordt enkel gegeven als de leerling zelfs niet tot 'aanvoelen' van de oefening is gekomen

Bij de evaluatie kan ook groepsgericht gekeken worden naar de medewerking en sociale houding tegenover leerlingen en leraar (zoals hulp verlenen aan elkaar, aanmoedigen van klasgenoten, fair spelgedrag, medewerking en luisterbereidheid).

De evaluatie is dus niet strikt normatief: er wordt gestreefd naar doelstellingen, maar het bereiken ervan is voor de individuele leerling geen breekpunt. In de steinerscholen wordt gestreefd naar een ontwikkeling van elk individu, wat belangrijker wordt gevonden dan het voldoen aan een vooraf gestelde norm. Toetsen worden enkel als evaluatiemiddel gebruikt indien deze een weerspiegeling zijn van wat een leerling door persoonlijke inzet en oefengerichtheid heeft bereikt tijdens een bepaalde periode. Een toets houdt altijd een vergelijking in met de beginsituatie en is daarom strikt individueel.

De consequentie van het meenemen van leerlingen die de doelstellingen niet bereiken, is dat in de hogere jaren de turnlessen sterk gedifferentieerd zullen moeten worden.

8.6. Basisvoorwaarden

Als de school niet zelf beschikt over de nodige accommodatie, moet in de omgeving een turnzaal, sporthal of zwembad gezocht worden om af te huren voor de lessen lichamelijke opvoeding.

In de turnzaal of sporthal waar de lessen plaatsvinden, moet minimaal het volgende aanwezig zijn (een aantal van deze zaken kunnen eventueel ook gehuurd worden ter gelegenheid van bepaalde lessenreeksen):

- 2 basketringen
- volleybalinstallatie
- een voldoende aantal ballen:
 - o volley
 - o basket
 - o hand
 - o tennis
 - o plastic
 - o mousse
- 2 minitrampolines
- 2 springplanken
- 2 plinten van 7 delen (of 1 plint en 1 bok)
- 2 Zweedse banken
- 2 valmatten
- 1 lange mat
- een aantal kleine matten
- een aantal hoepels
- rekstok, sportraam of dubbele barren
- 2 hoogspringpalen + elastiek
- lintmeter, krijt, enz.
- EHBO-kit
- muziekinstallatie
- chrono

Voor turn- en zwemkledij zorgen de leerlingen uiteraard zelf.

8.7. Achtergrondliteratuur

- DESSECK, E., *Vom Körper zur Gestalt. Bothmer-Gymnastik – Forschungen und Studien*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2017.
- DIGOMANN, L., 'Schule braucht Sport', in: *Erziehungskunst*, Juni 2013, online beschikbaar: <https://www.erziehungskunst.de/artikel/bewegung/schule-braucht-sport/>
- DREWES, W., *Bothmergymnastiek. Ruimte-oriënterende oefeningen*, 1987 (uitgegeven in eigen beheer).
- GERDING, L., IDLER, G., *Der Sportunterricht an der Waldorfschule*, Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 2018.
- GIEßLER, H., *"Turnen" im Rahmen der Waldorfpädagogik*, Butzbach-Griedel, 1997.
- KISCHNICK, R., *Leibesübung und Bewußtseinsschulung*, Zbinden Verlag, Basel, 1989.
- PRESSEL, S., *Bewegung ist Heilung*, Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 1993.
- REHBERG, G., 'Bothmer Gymnastik. Relikt aus alten Zeiten oder Zukunftsimpuls?', in: *Erziehungskunst*, sept. 2021, online beschikbaar: <https://www.erziehungskunst.de/artikel/aus-dem-unterricht/bothmer-gymnastik-relikt-aus-alten-zeiten-oder-zukunftsimpuls/>
- RAEYMAEKERS, I., *Gymnastik – Drama – Sprache. Aus der Arbeit mit Kindern, Jugendlicher und Erwachsenen*, edition zwischentöne, Weilheim/Teck, 2021.
- TREFZER, T., 'Der Beitrag des Turnunterrichts zur menschlichen Entwicklung – Ein Gang durch die zwölf Schuljahre', in: *Erziehungskunst*, Stuttgart, 62. Jg., Heft 4, april 1998.
- VON BOTHMER, Fritz Graf, *Gymnastische Erziehung*, [herausgegeben von Gisbert Husemann], Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 1981.

9. Muzikale opvoeding

9.1. Onderwijsdoelen

In het vak muzikale opvoeding worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 16 (cultureel bewustzijn en culturele expressie) en uit wetenschapsdomein 4 (kunst en cultuur) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar muzikale opvoeding in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen ontwikkelen een brede culturele belangstelling, waaronder interesse voor elkaars creaties.° (attitudinaal)
2. De leerlingen drukken hun waardering uit voor kunst en culturele vormen vanuit hun ervaring met creatieprocessen.° (attitudinaal)
3. De leerlingen nemen binnen een afgebakende opdracht met al hun zintuigen nauwkeurig en werkelijkheidsgetrouw waar.
4. De leerlingen brengen kunst- en cultuuruitingen in verband met de context¹⁹³ waarin ze voorkomen. (16.01)¹⁹⁴
5. De leerlingen reflecteren over eigen beleving bij uiteenlopende kunst- en cultuuruitingen. (16.02)¹⁹⁵
6. De leerlingen lichten toe hoe een kunstwerk vanuit vorm en inhoud betekenis geeft. (16.03)¹⁹⁶
7. De leerlingen doorlopen een artistiek-creatief proces vanuit verbeelding. (16.04)¹⁹⁷
8. De leerlingen doorlopen een artistiek proces in functie van een creatie. (C 04.01.01)
9. De leerlingen creëren artistiek werk met behulp van specifieke vormgevingsmiddelen, technieken en materialen. (C 04.01.02)
10. De leerlingen zetten hun artistieke deskundigheid in voor een gemeenschappelijk project. (C 04.01.03)
11. De leerlingen gaan in dialoog over elkaars artistiek proces en werk. (C 04.01.04)

9.2. Pedagogische intenties

9.2.1. Muzikale opvoeding als component van een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs

In de steinerpedagogie zijn de kunstvakken een belangrijke component in een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs. Een breed begrip van cultuur zorgt er echter voor dat er in het gehele curriculum aanknopingspunten zijn om het over cultuur te hebben, want cultuur gaat over wat we doen en wie we zijn als mensen.

Leerlingen worden uitgenodigd de wereld te ontmoeten op een levendige manier. Zo leren ze creatief te denken, een standpunt in te nemen in de wereld en hun identiteit verder te ontwikkelen.

Binnen de schoolcultuur is het belangrijk dat leerlingen de ruimte (vrijheid) en de middelen (productief en receptief) krijgen om hun identiteit te beleven en vorm te geven. Omgaan met kunst

¹⁹³ De context kan zowel tijd, ruimte als maatschappelijke context zijn.

¹⁹⁴ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁹⁵ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁹⁶ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

¹⁹⁷ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

en culturele vormen maakt de leerlingen zowel individueel als collectief sterker. Participeren aan het culturele leven stelt leerlingen in staat actief deelgenoot te worden van de samenleving en het sociaal organisme.

Artistiek werken benadert de werkelijkheid anders dan vanuit een meer cognitieve reflectie. Door kunstzinnige activiteiten gaat het leerproces van het handelen via het voelen naar het denken.

Deze processen bieden een rijke basis aan een gedifferentieerd gevoelsleven. Daarnaast transformeert de esthetisch-artistieke ervaring deze gevoelens tot een fundament voor gezond oordelen. Leerlingen kunnen begrip, waardering en respect ontwikkelen voor kunst- en culturele vormen in de breedste betekenis, door inzicht in artistieke mogelijkheden en kennis van historische ontwikkelingen. Het tonen en evalueren van eigen werk en het formuleren van eigen gedachten en gevoelens bij het waarnemen en verbeelden van kunst en culturele vormen bevorderen het cultureel bewustzijn. Het kunnen hanteren van meerdere perspectieven in de ontwikkeling van de eigen culturele identiteit en die van anderen opent een mondiale blik op kunst en culturele diversiteit doorheen de tijd.

9.2.2. De ontwikkeling van muzikale vermogens

In het vak muziek dragen muzikale competenties bij tot de totale persoonsontwikkeling. Het muzische element versterkt het gevoelsleven, het beweeglijke denken en draagt bij tot een creatieve benadering van de werkelijkheid.

In de tweede en derde graad van het secundair onderwijs ontstaat ruimte voor het proces van 'egocentrisme' naar een meer empathische wereld. Terwijl in de eerste graad het gezamenlijke beleven centraal stond, wordt vanaf de tweede graad de emancipatie van het individu in een sociale context gewekt.

Hierbij kan de historische ontwikkeling van de muziekgeschiedenis verder gevolgd worden: vanaf de barokke mono-thematiek (het motief en de motiefverwerking) via het classicistisch dualisme (bi-thematiek en dialectiek) en de romantische dramatiek (transitie, schaalvergroting, ruimtelijk denken, sociaal bewustzijn) naar de 20ste-eeuwse muziekvormen (experimenteel, atonaliteit, dodecaïsmen en serialiteit en de elektronische muziek) en de hedendaagse neo- en meer meditatief-minimalistische stijlen.

In de leerlijn muzikale opvoeding voor elk kind volgen we de muzikale ontwikkeling van de gehele (universele) mens. Leerstof is dan ontwikkelingsstof. De stemmingen, die het muzikaal vocabularium van een steinerschool vormen, kunnen als leidraden verbonden worden aan historische inzichten die kunnen helpen bij de opbouw van een leerlijn muzikale opvoeding.

Muzikale opvoeding blijft ook in de bovenbouw kunstzinnige vorming. Algemene en specifieke muzikale ontwikkelingsgebieden (schriftuur, theorie, gehooroefeningen, samenzang, samenspel en dergelijke) worden verder uitgebreid in praktische context (koorrepetities, samenspelgroepen, improvisaties, ...).

Koorrepetities focussen vooral op samenklank, stemtechniek, expressie, het (op)volgen van aanwijzingen van de dirigent en sociale vaardigheden. Ook bij instrumentaal samenspel of instrumentaal-vocale repetities wordt aandacht besteed aan technische, muzikale en sociale vaardigheden. Leerlingen leren hier samenwerken, maar ook het nemen en aanvaarden van leiding om samen iets waardevols en moois te creëren is hierbij van wezenlijk belang. Schoolconcerten met een gevarieerd muziekprogramma, soms in samenwerking met buitenschoolse ensembles, helpen leerlingen om connectie te maken met de wereld van de klank, met wat ongrijpbaar is, een meer immateriële wereld. Dit werkt harmoniserend en ook daarom speelt muziek een belangrijke rol bij een brede ontwikkeling.

Wat het uurrooster betreft, is het ideaal om leerlingen in de bovenbouw regelmatig wekelijks te laten deelnemen aan koorrepetities en lessen toegepaste vocale en instrumentale muziek. Waar mogelijk worden leerlingen ingeschakeld in grotere instrumentaal-vocale projecten die ook klasoverschrijdend kunnen zijn: ensembles en orkesten. Instrumentaal gevorderde leerlingen kunnen ook deelnemen aan vakoverschrijdende projecten (bijvoorbeeld toneelmuziek bij een

theaterproject, een concert of een poëzieavond). Idealiter hebben bovenbouwleerlingen interesse in het oprichten van eigen muziekgroepen of in het aansluiten bij bestaande ensembles, rockbands, jazzcombo's, a capella-groepen, folk-ensembles, ... Het inrichten van jamsessies, gedurende de schoolweek en/of naschools, komt tegemoet aan de ontluikende creatieve energie van deze leerlingen.

9.3. Situering in het verticale curriculum

9.3.1. Basisschool

Muziek speelt al vanaf de kleuterklas een belangrijke rol in de steinerpedagogie. Jonge kinderen nemen zang sneller op dan woorden en net daarom zingen de kleuterjuffen voortdurend. Een groot deel van het leren in de kleuterschool vertrekt vanuit de zang.

Vanaf de eerste klas draait het bij muzikale opvoeding vooral om luistervaardigheid. Als je niet luistert, kan je de juiste tonen niet overnemen. Hier wordt een belangrijke basis gelegd voor de latere luistervaardigheden, die ook bij andere vakken van toepassing zijn. In de lagere school vragen de muzieklessen om samenhang en zo speelt de muziek een belangrijke rol in de groepsvorming en de klasvorming.

Een derde pijler in de lessen muziek is de ademhaling. Het is de basis van de pedagogie, het brengt letterlijk en figuurlijk ritme en rust. Het in- en uitademen is niet alleen fysiek belangrijk, ook in het aanreiken van leerstof zal het ritme van de ademhaling nog lang essentieel zijn. De blokfluitlessen staan voornamelijk in het teken van bewustwording van de ademhaling en ademhalingstechniek. Deze drie pijlers: luistervaardigheid, sociale vorming en het ritme van de ademhaling zetten zich vanaf de kleuterklas door tot in de 12de klas. Er wordt steeds opnieuw hetzelfde aangeboden, maar telkens aangepast aan het niveau van het kind.

Vanaf de eerste klas worden klokkenspellen geïntroduceerd. De pentatonische klanken kunnen niet fout zijn in het palet. Ook ritme en percussie worden bij de samenzang betrokken: stokjes, triangel, tamboerijn, cajon, ...

Vanaf de 4de klas komen canons aan bod en vanaf de zesde klas doet de homofone meerstemmigheid zijn intrede. Tegelijk met de meerstemmigheid komen ook de xylofoon en de metalofoon aan bod. In de lagere school worden de kinderen gestimuleerd om eigen instrumenten mee te brengen.

9.3.2. Eerste graad van het secundair onderwijs

Voor het eerst maken de jongeren kennis met de muziektheorie. Tal van luisteroefeningen zorgen ervoor dat ze verschillen leren herkennen in de muziek en tegelijk blijft het oefenen op de blokfluit erg belangrijk in het beheersen van de ademhaling.

Doorheen de eerste graad ondergaan de jongens een stemverandering, die meestal wordt ingezet in de loop van de eerste graad en pas in de tweede graad helemaal voltooid is. Tijdens deze stemwisseling klinkt niet alles even harmonieus; daarom wordt veelal het aspect ritme verder uitgediept in de eerste graad, soms in de vorm van bodypercussie of met allerhande ritmisch ondersteunende instrumenten. Het verkennen van het eigen lichaam kan in verband gebracht worden met de lessen biologie maar ook hier is luistervaardigheid van cruciaal belang.

De lessen muziek kunnen ook in verbinding worden gebracht met de lessen expressie en eventueel met een klastoneel in de achtste klas. Ook in de eerste graad speelt de muziek een belangrijke rol in de sociale groei van de jongeren en werkt het bijzonder verbindend om gezamenlijk te musiceren bij projectweken, als opmaat of bij extra-muros-activiteiten.

9.3.3. Tweede graad van het secundair onderwijs

De stemverandering die de jongens doormaken, komt in de loop van de negende klas doorgaans tot een einde, waardoor de stemmen opnieuw meer stabiliteit krijgen. Vanaf dan kan de echte koorzang beginnen. Het klankenpalet binnen de klasgroep kent vanaf dit moment een grotere diversiteit waardoor men meer verschillende stemmen kan inzetten in de koorzang.

9.3.4. Derde graad van het secundair onderwijs

Vanaf de elfde klas komt de echte polyfonie aan bod. In de elfde klas komen religieuze liederen aan bod, bijvoorbeeld in het licht van een bezoek aan de kathedraal van Chartres (zie het leerplan exploratie van de derde graad).

De meerstemmigheid staat voor het aardse en dat is waar de opgroeiende jongeren in de derde graad veel behoefte aan hebben. Het is daarbij van belang dat de jongeren zich bewust zijn van de eigen stem zonder de harmonie van het geheel uit het oog te verliezen. Dit bewustzijn komt ten volle tot bloei doorheen de derde graad.

In de twaalfde klas worden vaak afscheidsliederen aangeboden. Doorheen de derde graad mag het lichtere genre zoals modern en pop ook zijn beslag vinden. Het instrumentale wordt in de hogere jaren voornamelijk gestimuleerd bij tonelen en als begeleiding van de koorzang.

Koorzang heeft als bijkomende kwaliteit dat er behoorlijk wat organisatie bij komt kijken. Leren organiseren is een interessante vaardigheid die de leerlingen dankzij de koorzang kunnen ontwikkelen.

9.4. Leerinhouden

De ontwikkeling van muzikale vermogens wordt ondersteund door een gevarieerd aanbod aan leerinhouden. De selectie van deze leerinhouden is gekoppeld aan antroposofische menskundige inzichten in de ontwikkelingsfasen van de mens en de mensheid. Het curriculum is ontstaan door zorgvuldige observatie van leerlingen in de verschillende leeftijdsfasen. De hier aangegeven leerinhouden gaan uit van respect voor de waarden en aanwijzingen van het internationale waldorffcurriculum, met openheid voor actuele noden en tendensen.

De leerinhouden focussen op meer 'tijdloze' muziek en het verkennen van universele waarden. Hier beperkt het curriculum zich niet enkel tot Europese muziek, maar wordt er een breed scala muzikale fenomenen aangeboden. Voorbeelden hiervan zijn onder andere spirituals, gospels, Zuid-Afrikaanse koormuziek, jazz of vocaal-instrumentale arrangementen van populaire muziek uit de 20^e en 21^e eeuw.

Bij het zingen en musiceren staat steeds het persoonlijk en collectief welbevinden centraal. De vreugde die men kan ervaren na het oefenen is hierbij de maatstaf met aandacht voor een goede houding, correcte ademhaling, gedragen tempo, dynamiek, expressie, homogene samenklank, muzikaliteit, enz.

9.4.1. Eerste leerjaar van de tweede graad

In klas 9 oefenen leerlingen eenvoudige vocale, instrumentale en vocaal-instrumentale werken. Ze zijn nu in staat om meer in abstracte begrippen over muziek na te denken. Daarom wordt vanaf nu ook de muziektheoretische structuur van sommige werken geanalyseerd en geabstraheerd. Cultureel bewustzijn wordt in het vak muziek verdiept door het bestuderen en oefenen van muzikale bouwstenen uit werken van verschillende culturen en tijdperiodes. Hierbij is de barokstemming in klas 9 de stemming van waaruit ambachtelijk met muzikale parameters oefenend wordt gewerkt.

Steinerscholen kunnen ervoor kiezen om een vakuur koorzang in te richten. Hierbij kunnen bijvoorbeeld alle bovenbouwklassen, al dan niet in graadklassen verdeeld, aanwezig zijn. Het bovenbouwkoor kan verder aangevuld worden met een orkest, band, samenspelgroep of individuele instrumentisten. Er wordt dan bij voorkeur gewerkt naar een performance of opvoering toe (al dan niet projectmatig of naar aanleiding van een klastoneel, opendeurdag, jaarfeest, ...). Samenwerken met externe koren, orkesten, muzikanten, ... behoort eveneens tot de mogelijkheden. Hierbij worden grotere vocaal-instrumentale meesterwerken ingeoeft en uitgevoerd.

Vanaf de tweede graad wordt het bespelen van een instrument belangrijker. Individueel of in kleinere groepen gradueel opgebouwd oefenen van één- naar meerstemmigheid is een sociaal gebeuren dat het zelfvertrouwen ten goede komt. Het oefenen gedurende meerdere jaren maakt de leerling verantwoordelijk voor het ontwikkelen van zelfdiscipline en dit niet enkel binnen het muzikale domein.

Mogelijke inhouden

- Basis koorrepertoire van drie- naar vierstemmige homofone zettingen, a capella en/of begeleid, moeilijkere canons, uitbreiden zangrepertoire met liederen en koorstukken in vreemde talen, seizoensgebonden repertoire zang- en koorstukken, gearrangeerde hedendaagse (pop)songs, enz. Nadruk op samenzang en ensemblevorming. Letten op stemvorming, stemvoering, frasering, dynamiek, enz.
- Ritme-oefeningen in de vorm van body percussion en de exploratie van het eigen lichaam als instrument, schrijven van een 'rap'; groep gebonden djembé-sessies, enz.
- Bij het improviseren, componeren en arrangeren werken vanuit pure klankimprovisatie of 'soundscaping' naar ordening en structuur, expressie en muzikaliteit.
- Bespreking en analyse van historische en culturele context van muziekwerken: een lied zal onvermijdelijk een uitdrukking zijn van de plaats van herkomst, zowel in taal als in melodie, ritme en stijl. Beleving van de verschillen in uitdrukkingwijzen.
- Omschrijving, karakterisering, vergelijking en beoordeling van muziekstukken. In de vergelijking van verschillende uitvoeringen, audio-opnames en live-performances wordt het oordeelsvermogen verder ontwikkeld. Link met media-educatie.
- Samenhang met het bredere curriculum: geschiedenis, andere kunsten en de connectie tussen muziek en maatschappij, met aandacht voor cultureel bewustzijn en culturele expressie.
- Ervaren en bespreken van fenomenen van hedendaagse muziek: minimalistisch melodisch-ritmische patronen (onderzoeken en oefenen), audio bij videofragmenten en cohesie tussen beeld en klank (media-educatie). Het koppelen van bestaande of eigen beeldopnamen met bestaande of eigen muziek geeft talrijke creatieve mogelijkheden.
- Specifieke studies van het lijnensysteem en de notatie van muziek, toonladders en pentatone improvisatiescala's, intervallen en micro-intervallen, akkoorden en akkoordinversies: bespreken en ervaren bij zowel instrumentaal werk en koorzang als bij improvisatie- en compositieoefeningen.
- Volgende muziektheoretische inhouden kunnen behandeld worden: inleiding tot de contrapuntstijl; verschil tussen homofoon/polyfoon; muzikale stemmingen van 'reine' stemmingen en pythagoreïsche over middentoon naar gelijk getempereerd en microtonaliteit. Contrastwerkingen tussen mineur-majeur, enz.
- Verdere en meer specifieke studies van de verschillende instrumenten, waarbij ook elektronische instrumenten en het 'sampelen' van klanken worden behandeld.
- Kritisch onderzoek van het gebruik van muzieksoftware, 'Digital Audio Workstations' (DAW's), sequencers, notatieprogramma's en midi-apparatuur en inzet ervan bij eigen compositorisch werk (Audacity, MuseScore, Logic, Cubase, Pro Tools, Fruity Loops, Sibelius, Finale, enz.).
- Biografieën van onder andere Bach/Händel en Mozart/Beethoven maar ook meer hedendaagse portretten uit de leefwereld van de leerlingen.
- Concert- en operabezoek: klassiek werk met voorbereiding en aansluitende bespreking en beoordeling.

- Bespreking van muziekfestivals en popconcerten alsook de sociale impact ervan.

9.4.2. Tweede leerjaar van de tweede graad

In klas 10 kunnen de leerlingen doorgaans beter luisteren naar elkaar, wat een voorwaarde is voor meer sociale verbondenheid. Hier gaat de evolutie van het (objectieve) discussiëren naar het maken van overwegingen of ten minste tegengestelde perspectieven kunnen zien, en naar de dialoog.

Dit is het moment waarop intensief kan ingegaan worden op de vormtaal van de klassieke muziek en de ontwikkeling volgend van Haydn via Mozart tot Beethovens latere werk. In klas 10 kan er gewerkt worden aan de formele structuren van rondo's, suites, cantates, sonates, fuga's, oratoria en opera. De leerlingen leren over de betekenis van de sonate in de klassieke muziek, vooral in de manier waarop deze zich thematisch verhoudt tot de mens.

Er wordt nog steeds voornamelijk praktisch gewerkt met voldoende ruimte voor reflectie. Wanneer muziek wordt geanalyseerd, dan gebeurt dat in eerste instantie vanuit de ervaring. Ook het theoretische inzicht wordt verder benut voor praktisch-muzikale toepassingen zoals het componeren van eigen werk vanuit individuele initiatiekracht.

Vanaf klas 10 kunnen de leerlingen ook een actievare rol gaan spelen bij het uitvoeren van muziek in concertvorm, omgaan met publiciteit, programmanotities en muziek in de lokale gemeenschap brengen. Instrumentale muziek kan uitgebreid worden. Indien mogelijk worden de leerlingen aangemoedigd om hun eigen composities vanuit het persoonlijke beleven te schrijven, zonder daarbij druk te ervaren.

Mogelijke inhouden

- Verder oefenen van het opgebouwde repertoire uit voorgaande jaren. Uitgebreider koorrepertoire van drie- naar vierstemmige homofone zettingen met polyfone delen, a capella en/of begeleid, moeilijkere canons, uitbreiden zangrepertoire met liederen en koorstukken in vreemde talen, seizoensgebonden repertoire zang- en koorstukken, gearrangeerde hedendaagse (pop)songs, opera en aria's,
- Het bovenbouwkoor werkt toe naar presentatiemomenten voor een intern of extern publiek.
- In de school kan een orkest of muziekensemble bepaalde muziekstukken inoefenen eventueel voor een performance voor de rest van de school of publiek, bijvoorbeeld projectmatig of naar aanleiding van het klastoneel. Bij voorkeur leren de leerlingen verschillende instrumenten kennen en bespelen. De geleerde theorie kan dan terugkomen in het bespelen van andere instrumenten. Eenvoudige akkoordenschema's kunnen bijvoorbeeld ingestudeerd worden, wat ook het schrijven van eigen werk vergemakkelijkt en het mogelijk maakt zichzelf en anderen muzikaal te begeleiden.
- Ruimte voor improvisatie. Van vrijblijvend improviseren en experimenteren kan gewerkt worden naar een creatie waarbij via notatie of media de productie vastgelegd wordt.
- Bespreking en analyse van historische en culturele context van muziekwerken: een lied zal onvermijdelijk een uitdrukking zijn van de plaats van herkomst, zowel in taal als in melodie, ritme en stijl. Beleving van de verschillen in uitdrukkingswijzen.
- Naar aanleiding van de behandelende muziekwerken worden muziektheoretische inzichten uitgediept zoals motieven, thema's, sonate, symfonie, concerto, opera en harmoniestudies.
- De muziektheorie bouwt verder praktisch en verdiepend op voorgaande jaren. Kwaliteiten herkennen van intervallen en dit kunnen inzetten bij eigen compositorisch werk, overgangen of modulaties in toonaarden horen en zelf kunnen toepassen. Maar ook de functionele harmonie en de relaties tussen akkoorden of akkoordopeenvolgingen in zogenaamde 'loops' worden luisterend en oefenend behandeld.
- Het verderzetten van ritmische vaardigheden en complexere convergente en divergente ritmische patronen in eigen oefeningen of luistervoorbeelden uit diverse culturen, komt aan de orde.

- Laagdrempelige opdrachten arrangeren/componeren.
- De leerlingen onderzoeken de biografie en het oeuvre van beroemde componisten, inclusief meer hedendaagse voorbeelden uit jazz, blues, pop, enz.
- Concert- en operabezoek: klassiek werk met voorbereiding en aansluitende bespreking en beoordeling.

9.5. Didactische uitdagingen

9.5.1. Beginsituatie

De leerlingen hebben in het voorafgaande onderwijs reeds bepaalde muzische inzichten en vaardigheden verworven. Er wordt verwacht dat de leerlingen beschikken over de nodige basiscompetenties en -vaardigheden, zoals:

- openstaan voor het kunstzinnige;
- vertrouwen in eigen expressieve mogelijkheden;
- zich muzisch durven uiten;
- openstaan voor de ontwikkeling van een fijn genuanceerd auditief waarnemen;
- bereidheid tot vocale en instrumentale gedifferentieerde expressievormen;
- noties van de muziktaal en het notenschrift.

Bij voorkeur hebben de leerlingen ook reeds een individuele keuze voor een instrument gemaakt.

9.5.2. Methodologische wenken

Didactische en methodologische wenken zijn opgenomen in het hoofdstuk 'Pedagogische intenties'.

9.5.3. Differentiatie

Algemene aanwijzingen voor differentiatie vindt men in hoofdstuk 4 (breed bereik - differentiatie) van de inleiding.

Hoewel in de bovenbouw de muzikale talenten van individuele leerlingen zeer verschillend zijn, wordt het inrichten van niveaugroepen niet aangeraden. Zeker voor het onderdeel koor is het een meerwaarde om de groep samen te houden. Een uitdaging kan zijn een goed afgewogen solozang in te plannen, gedragen door de groepsziel zoals die voelbaar is bij koorzang. Wat differentiatie betreft, is het ook in de muzieklessen van belang rekening te houden met mannelijke en vrouwelijke stemmen en genderfluiditeit. Getalenteerde leerlingen in de bovenbouw kunnen individuele uitdagingen krijgen, bijvoorbeeld via specialisatie of tijd en ruimte op de school om te improviseren en repeteren. Instrumentale lessen zijn deel van de brede muzikale vorming. Zij die geen specifiek instrument spelen, moeten ook de mogelijkheid hebben deel te nemen.

Mogelijke hulpmiddelen voor het vak muziek zijn: notennamen op instrumenten plakken, partituren met notennamen in kleur, kaartjes met akkoordenschema's, digitale ondersteuning verwerkings- en verwervingsopdrachten, schrijfkaders, woordenlijsten, werken met symbolen, ... Voor de verdieping en uitbreiding van vakinhouden verwijzen we naar de literatuur (zie hoofdstuk 9.8) met betrekking tot de vakdidactische methodes: van de publicaties in boekvorm, tot artikelen in tijdschriften, verslagen van vakwerkgroepen, ...

Verdiepingsdoelen kunnen zich op verschillende moeilijkheidsgraden van het leerplan afspelen, zoals bijvoorbeeld van concreet naar abstract, van eenvoudige naar complexere inhouden of uitbreiding van autonomie, van sterk begeleid naar zelfstandig.

Voor het verrijken van de muzieklessen is een interdisciplinaire aanpak aangewezen. Hierdoor zullen talrijke aanknopingspunten ontdekt kunnen worden om bijvoorbeeld bewegingsonderwijs

(ademwerk, fysieke beweging, dans, drama), cultureel bewustzijn, media-educatie, ondernemingszin, leercompetenties en taalbeleid aan bod te laten komen.

De individualiserende en soms polariserende maatschappelijke tendensen focussen vaak op verschillen en tegenstellingen. Het connecteren met elkaar en met het grotere geheel is, naast differentiatie, echter een belangrijk principe van een gezonde pedagogie. Wanneer verschillen deel uitmaken van een geheel, wordt men als persoon, naast het individuele leertraject, ook opgetild door de kracht van de groep. Dit gebeurt bijvoorbeeld door zich af te stemmen op elkaar in een sociaal creatief proces. We zijn en voelen ons dan verbonden. We kunnen net onszelf zijn door de aanwezigheid van de ander. Muziek en koorzang kunnen hiertoe bijdragen.

9.5.4. Evaluatie

Algemene aanwijzingen voor de evaluatie vindt men in hoofdstuk 5 (evaluatie) van de inleiding van dit leerplan.

In het vak muziek zal permanente evaluatie de leraar in staat stellen om een objectief beeld te krijgen van de capaciteiten en de ontwikkeling van de leerlingen. De evaluatie is gericht op zowel de koorzang als de solozang. Niet het individuele technische peil wordt getoetst, maar wel de ontwikkeling en vooruitgang die de leerlingen maken, evenals het groeien van een zekere rijpingsgraad. Muziek is een tijdskunst waarbij de evaluatie van tastbare producten en creaties ondergeschikt is aan de evaluatie van muzisch-artistieke processen. Er wordt naast niveau of talent ook gewerkt met een gedifferentieerde evaluatie van inzet en evolutie. Bovendien is het doel van het muziekonderwijs in steinerscholen naast de ontwikkeling van specifiek muzikaal-technische capaciteiten, vooral het ontwikkelen van veelzijdige individuele en sociale competenties, die ook vanuit een brede kijk op evaluatie mee opgenomen worden.

Er moet gestreefd worden naar een stabiel en gestructureerd proces van evalueren. De leerlingen worden opgevolgd op basis van criteria die gelinkt zijn aan de onderwijsdoelen. Deze criteria moeten vooraf aan de leerlingen bekend gemaakt worden. Voorbeelden van criteria zijn: de mate waarin het vakmanschap ontwikkeld is, de creativiteit en expressie, de belangstelling, de présence en de presentatie, de wijze van samenwerken, ...

Naast de evaluatie van de individuele vorderingen is het bijhouden van een objectief leerlingvolgsysteem aangewezen voor artistieke vakken als muzikale opvoeding. Vaak geven kleine gebeurtenissen net kleur aan de artistieke ontwikkeling van jongeren. Dergelijke observaties verrijken het individuele en collectieve evaluatieproces. Naast taken kunnen (indien zinvol) ook schriftelijke en mondelinge test- en toetsmomenten een referentie zijn voor de evaluatie van bepaalde leerinhouden.

Terwijl summatief evalueren meer gericht zal zijn op de prestatie en het testresultaat op één moment, brengt breed evalueren ook de groei in kaart (proces). Hoe wordt geleerd, waarom en hoe kunnen we de leerlingen hierbij ondersteunen? Brede evaluatie heeft invloed op het leerproces en impact op onderwijspraktijk. Het is een doorgaand proces waarbij diverse methodes, waaronder observatie, aangewend worden en niet alleen het product, maar ook het proces en de attitude opgenomen worden. De leerlingen beoordelen zichzelf en evalueren regelmatig elkaars ontwikkelingen. Leerlingen geven zelf hun aandachtspunten aan en stippelen zo hun leerweg uit. Ten slotte is naast individuele evaluatie de groepsevaluatie ook een belangrijke factor in het vak muzikale opvoeding. Terugblikken op de vreugde van het gezamenlijk musiceren en tevredenheid voelen bij bijvoorbeeld een geslaagde opvoering zijn elementen die ter sprake kunnen komen. Leerlingen sturen in een klimaat van regelmatige en doorgaande evaluatie ook elkaar bij. Daarbij zijn er verschillende kansen binnen het vak muzikale opvoeding om het collectieve groeien en daarbij ook het versterken van individuele competenties te ondersteunen.

9.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.

Het vak muzikale opvoeding wordt gegeven in het eigen lokaal of een vaklokaal.

Specifieke minimale materiële vereisten voor het vak muzikale opvoeding:

- infrastructuur en ruimte die het mogelijk maakt muzisch te werken:
 - o verluchte en goed verlichte ruimte;
 - o akoestisch goed geïsoleerd;
 - o met de aanwezigheid van een bord dat geschikt is voor muzieknotatie;
 - o met de aanwezigheid van een (draagbare) computer waarop de nodige software en audiovisueel materiaal kwaliteitsvol werkt;
 - o met de mogelijkheid om (bewegende) beelden kwaliteitsvol te projecteren;
 - o met de mogelijkheid om geluid kwaliteitsvol weer te geven;
 - o met de mogelijkheid om het internet te raadplegen met een aanvaardbare snelheid.
- het materiaal:
 - o een of meerdere begeleidingsinstrumenten;
 - o een gevarieerd instrumentarium: ritmische en melodische instrumenten;
 - o een bibliotheek (partituren, monografieën, ...);
 - o audiovisueel opnamemateriaal.

9.7. Visie op muzikale opvoeding

De barokstemming in de muziek is dié stemming waarin barokke kunstenaars van alle tijden creatief werken, al doende, oefenend, reflecterend.

Kenmerken hiervan zijn:

- monothematiek of de kracht van het individu (de virtuoos): van een klein idee of motief via ambachtelijke motiefverwerkingen komen tot een inspirerend kunstwerk (ambachtelijk is hier actief oefenend, bijvoorbeeld een gegeven melodische cel met herhalingen, sequensen en progressies, kreeft en spiegelingen, omkeringen, vergrotingen en verkleiningen uitwerken tot een boeiende melodie of thema);
- motiefverwerking: wat is een motief (bijvoorbeeld bij een misdaad); wat is een motief in muziek; herkennen van motieven; improviserend werken met motiefverwerkingen, uitschrijven van motiefverwerkingen; linken naar moderne muziek (pop, minimal, ...) enz.;
- muziek als ambacht: na een meer speelse omgang met muzikale parameters (renaissance) komt nu een doorgedreven oefenen van muzikale parameters als
 - o ritme (lees oefeningen, dictees, bodypercussion, djembé- en cajonpatronen, drum, Afrikaans samenspel, enz.);
 - o melodie (intervallen als bouwstenen van melodieën, de kracht van rusten, motiefverwerking vanuit een melodische cel, enz.);
 - o harmonie (akkoordenleer, gitaarspel, pianoakkoorden, accordeon, grondakkoorden, becijfering, inversies, enz.);
 - o vorm (bluespatronen, sonatevorm, symfonie, popstructuren, liedvormen, voortussen- en naspelen, improviseren, enz.);
 - o klankkleur (experimenteren met bestaande instrumenten, de klank van houtsoorten, metalen, metaallegingen, welke klanken passen bij elkaar; andere klanken met bestaande instrumenten (bijvoorbeeld cage en de prepared piano; elektronische klanken, maar ook distortion gitaren, soundscaping, enz.);
 - o parameters in elektronische muziek (reverb, echo, delay, attack, ook samples als parameter, enz.);

- muziek beluisteren: analyse van luistervoorbeelden uit alle tijden met de nadruk op bovenstaand ambachtelijk (oefenend) verworven parameters, gebruik van gepaste terminologie, over genres en culturen heen kunnen vergelijken, enz.

De stemmingen waarvan sprake horen bij het vocabularium van een steinerschool. Zo spreken we ook over kwinten-, kwarten- en tertsstemmingen, telkens gekoppeld aan muzikale ontwikkelingsperiodes van de mens. Musici kennen ongetwijfeld de stemming bij éénstemmige gezangen waar samenhang en ééngezindheid belangrijk zijn (bijvoorbeeld gregoriaanse gezangen in de middeleeuwen). Maar ook de kwinten- en kwartenstemming zijn bekend terrein bij gotische organa uit de periode van de Ars Antiqua. Niet de 'holle' kwintparallelen maar een door ademsteun geleide melodische opbouw waar het 'holle' nog gevuld werd door de religieuze beleving. De kwintenstemming in kleuterliederen is dan de eenheidsbeleving bij liederen zonder gefixeerde grondnoot waar tekst en melodie één zijn en enkel natuurlijke spanningen optreden (bijvoorbeeld bij stijgende melodielijnen).

De tertsenstemming van onze huidige ontwikkelingscultuur vinden we terug in heel wat popmuziek, akkoordische muziek, muziek vanaf het classicisme tot nu. Deze stemming is een bij uitstek individualistische gemoedsstemming, horende bij de grote en kleine tertsen en de hiervan afgeleide akkoorden. Groot en klein wordt bepaald door het midden (of, in muzikale termen: een groot en een klein tertsakkoord verschillend in de middelste noot). Dit focussen op het middengebied waar ademhaling en hartslag tegelijk bepalend zijn voor het leven zélf, maar ook voor het innerlijke welbevinden, kenmerkt deze muzikale stemming.

De toekomst zou wijzen naar een groter bewustzijn voor de stemming van de septiem. Dit zien we nu al meer en meer gebeuren door dissonante kleuren die aangebracht worden aan akkoorden uit de tertsenstemming (uitbreidingen naar 4- en 5-klanken en complexere samenklanken, bijvoorbeeld in jazz en pop). De septiemstemming loopt synchroon met de toenemende spanningen in de maatschappij en de zoektocht van de mens naar oplossingen in het octaaf (de volgende ontwikkelingsstemming). Septiemstemmingen zijn ook terug te vinden in minimal music en post-modernistische composities waar spanningen ontstaan door de opbouw in 'lagen' of herhaalde patronen, faseverschuivingen, enz. De verzelfstandiging van elke noot, rust en stilte in muziek wijst naar een toekomstige octaafstemming.

Deze stemmingen zijn geen vaststaande dogma's maar het zijn leidraden verbonden aan historische inzichten die kunnen helpen bij de opbouw van een leerlijn muzikale opvoeding. Hier heeft de biogenetische grondwet van Ernst Haeckel als inspiratiebron gediend: de hypothese dat de ontwikkeling van één individu een herhaling is van de evolutionaire ontwikkeling van de mens. Haeckel formuleerde zijn theorie als volgt: *de ontogenie is een herhaling van de fylogenie*. In de leerlijn muzikale opvoeding voor elk kind volgen we de muzikale ontwikkeling van de ganse (Westerse) mens. Leerstof is dan ontwikkelingsstof.

9.8. Achtergrondliteratuur

9.8.1. Basisliteratuur

- BLUME, W., *Musikalische Betrachtungen im geisteswissenschaftlichen Sinn*, Dornach, 1984.
- FRIEDENREICH, C.A., *Musikalische Erziehung auf geisteswissenschaftlicher Grundlage*, Freiburg, 1981.
- GÖTTE, W.M., BOETTGER, C., RÖH, C.-P. (Hrsg.), *Selbst entfalten – Welt gestalten. Das Künstlerische in der Waldorfpädagogik*, edition waldorf, Stuttgart, 2019.
- HAGEMANN, E., *Vom Wesen des Musikalischen*, Freiburg i. Br., 1974.
- JULIUS, F.H., *De klank tussen stof en geest*, Driebergen, 1985.
- LIEVEGOED, B.C.J., *Maat, ritme en melodie. De therapeutische werking van muzikale elementen*, Zeist, 1983.

- MIRANDOLLE, W., *De grondslagen van het muziekonderwijs*, Den Haag, s.d.
- PFROGNER, H., *Lebendige Tonwelt*, München, 1982.
- RIEHM, P.-M., 'Musikunterricht aus lebendiger Menschenkunde', in: BEILHARZ, G. (Hrsg.), *Erziehen und Heilen durch Musik*, Stuttgart, 1998.
- RIEHM, P.-M., *Vorträge zur Musik. Vom Logos der Musik. Metamorphosen des Übens. Phänomenologische Analyse und Ästhetik*, Pädagogische Forschungsstelle Stuttgart, 2014.
- RULAND, H., *Ein Weg zur Erweiterung des Tonerlebens. Musikalische Tonkunde am Monochord*, Basel, 1981.
- STEINER, R., *Rudolf Steiner over muziek*, Zeist, 2006.
- VELTMAN, W.F., *Mensen en planeten. Een kosmisch georiënteerde psychologie*, Zeist, 1993.
- VISSER, C., *Muziektherapeutische ervaringen*, Zeist, 1991.
- VISSER, N., *Das Tongeheimnis der Materie*, Järna, 1984.
- VON BALTZ, K., *Rudolf Steiners musikalische Impulse*, Dornach, 1981.
- VON GLEICH, S., *De toonsoorten – hun gevoelswaarde en kosmische achtergronden*, Driebergen, 1984.
- VON LANGE, A., *Mensch, Musik und Kosmos. Anregungen zu einer goetheanistischen Tonlehre*, Freiburg, 1956.
- WALTER, B., *Von den moralischen Kräften der Musik*, Stuttgart, 1987.
- WERBECK-SVÄRSTRÖM, V., *Die Schule der Stimmthüllung. Ein Weg zur Katharsis in der Kunst des Singens*, Dornach, 1984.

9.8.2. Verdiepende literatuur

- BEILHARZ, G. (Hrsg.), *Erziehen und Heilen durch Musik*, Stuttgart, 1998.
- BINDEL, E., *Die Zahlengrundlagen der Musik im Wandel der Zeiten*, Stuttgart, 1985.
- BURGHARDT, B., *Die Obertonreihe. Eine Betrachtung harmonikaler Phänomene*, Pädagogische Forschungsstelle Stuttgart, 2013.
- FERRIER, W., *Kathleen Ferrier*, Stuttgart, 1986.
- GERBERT, C., *Das ABC der Stimmbildung*, Stuttgart, 1978.
- HIMMELSBACH, E., *Der Ewigkeitsimpuls in der Lebensdramatik grosser Musiker*, Basel, 1983.
- HUSEMANN, A.J., *Der musikalische Bau des Menschen*, Stuttgart, 1987.
- JACOBS, R., *Musiktherapie auf anthroposophischer Grundlage*, Bad Liebenzell, s.d.
- KAUSSLER, I. & H., *Die Goldberg-Variationen von J.S. Bach*, Stuttgart, 1985.
- KUX, R. & W., *Eurythmie und Musik. Erinnerungen an Rudolf Steiner*, Stuttgart, 1976.
- LÜTJE, H., *Begnadete Tonsetzer*, Stuttgart, 1975.
- OBERKOGLER, F., *Die Zauberflöte, Mozarts Mysterienoper & Goethes Dramenfragment*, Schaffhausen, 1984.
- OBERKOGLER, F., *Parsifal*, Stuttgart, 1983.
- OBERKOGLER, F., *Richard Wagner. Vom Ring zum Gral*, Stuttgart, 1985.
- OBERKOGLER, F., *Vom Wesen und Werden der Musikinstrumente*, Schaffhausen, 1976.
- PETER, C., *Die Pause in der Musik und ihre Analogie im Leben und in der Erziehung & Die Wiederholung in der Musik: ihre Bedeutung und ihre Anwendung in der Erziehung und im Musikunterricht*, Stuttgart, 1986.
- PETER, C., *Die Sprache der Musik in Mozarts Zauberflöte*, Stuttgart, 1983.
- SCHMIDT, Th.M., *Musik und Kosmos als Schöpfungswunder*, Frankfurt, 1974.
- VAN DELFT, M., *Ontwikkelingen in de moderne muziek. Spirituele achtergronden van de muziekgeschiedenis*, 2018, beschikbaar: <https://www.imkejellvandam.nl/2-500-jaar-muziekgeschiedenis-10.html#delft>
- VAN DER PALS, L., *Der Mensch 'Musik'*, Dornach, 1969.
- WÜNSCH, W., *Musikalische Improvisation. Neu-Entdecken des Vergangenen, Suchen des Zukünftigen im gegenwärtigen schöpferischen Erleben der Musik*, Pädagogische Forschungsstelle Stuttgart, 2013.

9.8.3. Muziekvoorbeelden

<https://www.vrijeschoollieder.nl/>

- BAUAR, S., *Geistliche Chormusik der Romantik*, Stuttgart, 1989.
- BECKH, H., *Die Sprache der Tonart*, Stuttgart, 1977.
- BOLKOVAC, E., JOHNSON, J., *150 Rounds for Singing and Teaching*, New York, 1995.
- BRETSCHNEIDER, W., *Brahms, Schubert, Mendelssohn für Gottesdienst und Konzert*, Stuttgart, 1997.
- DIXON, G., *The Faber Motet Series*, London, 1994.
- DOBBINS, F., *The Oxford Book of French Chansons*, Oxford, 1991.
- DÖRFLER, W., *Das Lebensgefüge der Musik*, Dornach, 1975.
- FELLOWES, E.H., DART, Th., *Invitation to Madrigals (I-X)*, London, 1976.
- JACKSON, F., *Anthems for Choirs I & II*, Oxford, 1973.
- JAFFKE, C., *We wish you a merry Christmas (Carols, Hymns, Songs and Rounds)*, Stuttgart, 1983.
- JAFFKE, F., MAIER, M., *Early one morning, Folk Songs, Rounds, Ballads, Shanties, Spiritual and Plantation Songs, Madrigals*, Stuttgart, 1987.
- JANSEN, K., VAN DER LINDEN, K., *Lieder uit de Geert Groote School Amsterdam*, Amsterdam, 1997.
- PARROTT, A., *The Shorter New Oxford Book of Carols*, Oxford, 1993.
- KROMOLICHKI, J., *Florilegium Cantuum Sacrorum*, Augsburg, 1974.
- MELAERTS, J., *Melisma-koorboek*, Boechout, 1998.
- MORRIS, C., *A Sixteenth-Century Anthem Book*, Oxford, 1988.
- PETTI, A.G., *The Chester Books of Motets (I-XVI)*, Chester, 1996.
- RIEHM, P.M., *Chorheft für die Mittelstufe*, Wuppertal, 1988.
- RIEHM, P.M., *Chorheft für die Oberstufe*, Wuppertal, 1986.
- RIEHM, P.M., *Hör ich von fern Musik ... Volkslieder für unsere Zeit*, Stuttgart, 1990.
- RUTTER, J., *European Sacred Music*, Oxford, 1996.
- SCHRIEFER, J., *Aller vers la lumière (Chants de Jürgen Schriefer)*, Paris, s.d.
- TRUBEL, G., *Die Kurrende (I & II)*, Stuttgart, 1963.
- WILCOCKS, D., RUTTER, J., *Carols for Choirs (I - IV)*, Oxford, 1970.
- WÜNSCH, W., *Weiß mir ein Blümlein blaue (Zweistimmige Liedsätze)*, Witten, 1985.
- WÜNSCH, W., *Instrumentalsätze für Mittelstufenorchester*, Witten, 1988.
- Flensburger Hefte, Heft 19: *Musik*, Flensburg, 1989.

10. Natuurwetenschappen

In dit leerplan natuurwetenschappen vindt men aanwijzingen voor de deelgebieden biologie, chemie en fysica.

10.1. Onderwijsdoelen

In het vak natuurwetenschappen worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 6 (wiskunde, wetenschappen, technologie en STEM) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de beschreven leerinhouden.

Tevens moet de leraar natuurwetenschappen in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

10.1.1. Biologie

1. De leerlingen nemen een onderzoekende houding aan door op basis van waarneembare fenomenen de mens in zijn geheel waar te nemen.° (attitudinaal)
2. De leerlingen ontwikkelen bewondering voor de processen waarbij levende organismen elkaar ondersteunen.° (attitudinaal)
3. De leerlingen staan open voor een holistisch mensbeeld: fysiek organisme, psychische en mentale binnenwereld, het streven naar idealen en zingeving.° (attitudinaal)
4. De leerlingen leggen verbanden tussen enerzijds het evenwichtige verloop van lichamelijke processen en het persoonlijk welbevinden en anderzijds het onevenwichtige verloop van lichamelijke processen en ziekte.° (attitudinaal)
5. De leerlingen leggen uit hoe plantaardige en dierlijke organismen prikkels ontvangen. (06.24)
6. De leerlingen leggen uit hoe bij plantaardige en dierlijke organismen een prikkel verwerkt wordt.
 - zenuwstelsel
 - hormonen (06.25)
7. De leerlingen lichten het onderscheid toe tussen reacties op een prikkel bij plantaardige en dierlijke organismen. (06.26)
8. De leerlingen leggen uit dat plantaardige en dierlijke organismen zich kunnen handhaven dankzij homeostase. (06.27)
9. De leerlingen leggen de hormonale regeling van het voortplantingssysteem bij de mens uit. (06.28)
10. De leerlingen leggen het verband tussen eigenschappen van virussen, bacteriën en schimmels en hun positieve en negatieve rol in de natuur.
 - microbioom (06.29)
11. De leerlingen illustreren interacties tussen organismen van dezelfde soort en van verschillende soorten. (06.30)
12. De leerlingen leggen het verband tussen materie- en energiestromen in een ecosysteem. (06.31)
13. De leerlingen leggen uit dat het immuunsysteem bij de mens noodzakelijk is om te overleven.
 - specifieke en niet-specifieke afweer (VI.04)
14. De leerlingen onderscheiden aangeboren en aangeleerd gedrag bij organismen.
15. De leerlingen onderzoeken, in het kader van biodiversiteit, voor een biotoop:
 - de onderlinge relaties tussen verschillende organismen
 - de rol van biotische en abiotische factoren
 - verband tussen kenmerken van een organisme en zijn omgeving
16. De leerlingen beschrijven algemeen en schematisch de karakteristieken, bouw, functie en werking van de verschillende stelsels binnen het geheel van het menselijk lichaam.

17. De leerlingen beschrijven specifiek binnen het geheel van de mens de morfologie en fysiologie van het zenuwstelsel en hormonaal stelsel.
18. De leerlingen beschrijven exemplarisch binnen het geheel van de mens de structuur en kwalitatieve werking van enkele zintuigen.
19. De leerlingen beschrijven binnen het geheel van de mens de werking van het lymfestelsel met zijn lymfe, lymfevatenstelsel en lymfeklieren.
20. De leerlingen ontwikkelen gezondheidsvaardigheden in functie van hun fysiek en mentaal welzijn binnen verschillende thema's. (01.02)

10.1.2. Chemie

21. De leerlingen appreciëren de mogelijkheid om de orde in de natuur te beschrijven en zo de veelheid aan stoffen te overzien.° (attitudinaal)
22. De leerlingen onderzoeken zuivere stoffen en soorten mengsels in het dagelijkse leven aan de hand van eigenschappen en scheidingstechnieken.
- stofeigenschappen: massadichtheid, kookpunt, smeltpunt, deeltjesgrootte, oplosgedrag van stoffen (06.32)
23. De leerlingen interpreteren de naam en symbolische schrijfwijze van enkelvoudige en samengestelde stoffen. (06.35)
24. De leerlingen leggen het verband tussen de chemische binding en de eigenschappen van een stof.
- oxiden, basen, zuren, zouten en alkanen (06.36)
25. De leerlingen balanceren gegeven eenvoudige chemische reacties en interpreteren ze in termen van materie- en energie-uitwisseling. (06.37)
26. De leerlingen brengen pH in verband met het zuur, basisch of neutraal karakter van een waterige oplossing en lichten de functie van een zuur-base indicator toe. (06.38)
27. De leerlingen beschrijven het concept atoom aan de hand van een atoommodel. (VI.05)
28. De leerlingen geven voorbeelden van verbindingen, moleculen, elementen, atomen, ionen, metalen en niet-metalen, in samenhang met de plaats van de elementen binnen het PSE. (VI.06)
29. De leerlingen tonen de systematiek van het PSE aan de hand van eigenschappen van enkele elementen aan, met bijzondere aandacht voor het onderscheid tussen een metaal en een niet-metaal. (VI.07)
30. De leerlingen gebruiken verhoudingen van en evenredigheden tussen massa's en volumes om verdunning, massadichtheid en concentratie te interpreteren.
31. De leerlingen geven de bereiding van ethanol, azijnzuur en diëthylether als typevoorbeelden voor alcoholen, carbozuren en ethers schematisch weer.

10.1.3. Fysica

32. De leerlingen nemen een onderzoekende houding aan door op basis van waarneembare fenomenen fysische natuurverschijnselen waar te nemen.° (attitudinaal)
33. De leerlingen tekenen in het vlak de som van vectoren en de vermenigvuldiging van een vector met een getal. (06.09)
34. De leerlingen lossen fysische problemen met en zonder formularium op. (06.40)¹⁹⁸
35. De leerlingen interpreteren rechtlijnige bewegingen grafisch en eenparig rechtlijnige bewegingen kwantitatief. (06.41)
36. De leerlingen stellen krachten vectorieel voor en leggen het verband tussen de verandering van de bewegingstoestand van een lichaam en de resulterende kracht.

¹⁹⁸ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad.

- zwaartekracht, gewicht, normaalkracht, veerkracht
 - dynamische effecten van een resulterende kracht: versnellen, vertragen, van richting veranderen
 - verschil massa en gewicht (06.42)
37. De leerlingen verklaren fenomenen of toepassingen uit het dagelijkse leven aan de hand van het concept druk.
 - druk als grootte van de kracht per oppervlakte
 - invloedsfactoren op de totale druk in een vloeistof (06.43)
 38. De leerlingen stellen de energiebalans van energieomzettingen op aan de hand van de wet van behoud van energie. (06.44)
 39. De leerlingen stellen kwantitatief de energiebalans op van energieomzettingen tussen kinetische, gravitationele of elastische energie in eenvoudige situaties. (06.45)
 40. De leerlingen voeren berekeningen uit in verband met vermogen en rendement bij energieomzettingen in systemen. (06.46)
 41. De leerlingen verklaren het energietransport bij faseovergangen en bij temperatuursveranderingen van stoffen aan de hand van het deeltjesmodel.
 - absolute temperatuur (06.47)
 42. De leerlingen analyseren verbanden tussen stroomsterkte, spanning en weerstand in een gelijkstroomkring. (06.48)
 43. De leerlingen gebruiken de grootte vermogen en het Joule-effect om fenomenen in elektrische systemen te verklaren. (06.49)
 44. De leerlingen verklaren het effect van inwerkende krachten op de bewegingsverandering van een systeem in één en twee dimensies aan de hand van de drie wetten van Newton. (VI.08)
 45. De leerlingen bespreken vier warmtefenomenen: warmtegeleiding, warmtestraling, uitzetting en warmtecapaciteit.
 46. De leerlingen bespreken de principes van serie- en parallelschakelingen.

10.1.4. STEM

47. De leerlingen hechten belang aan exactheid en nauwkeurigheid bij metingen en numerieke bewerkingen.° (attitudinaal)
48. De leerlingen gebruiken het gevoel als waarnemingsorgaan o.a. bij het beschrijven van fenomenen en om de gevoelens van anderen te leren waarnemen.° (attitudinaal)
49. De leerlingen tonen belangstelling voor de wisselwerking tussen kunst en wetenschap.° (attitudinaal)
50. De leerlingen tonen in wiskundige, natuurwetenschappelijke, technologische en STEM-contexten hun belangstelling voor:
 - fenomenen of organismen in de natuur;
 - het zoeken naar wetmatigheden die de fenomenen verbinden;
 - technische creaties;
 - intellectuele uitdagingen zoals wiskundige raadsels en problemen.° (attitudinaal)
51. De leerlingen zijn kritisch ten aanzien van de weergave van statistische gegevens in diagrammen.° (attitudinaal)
52. De leerlingen werken op een veilige en duurzame manier met materialen, stoffen, organismen en technische systemen. (06.50)
53. De leerlingen voeren onderzoek aan de hand van een wetenschappelijke methode om kennis te ontwikkelen en om vragen te beantwoorden. (06.51)¹⁹⁹

¹⁹⁹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad.

54. De leerlingen ontwerpen een oplossing voor een probleem door wetenschappen, technologie of wiskunde geïntegreerd aan te wenden. (06.52)²⁰⁰
55. De leerlingen analyseren de wisselwerking tussen wetenschappen, technologie, wiskunde en de maatschappij aan de hand van maatschappelijke uitdagingen. (06.53)²⁰¹

10.1.5. Filosofie

De cesuurdoelen 'filosofie' kunnen in de lessen natuurwetenschappen aan bod komen en geëvalueerd worden, maar dat kan ook in andere vakken, zoals geschiedenis, Nederlands. Leraren spreken met elkaar af in welk vak welke doelen worden gerealiseerd – de school zorgt voor transparantie en continuïteit.

- F1. De leerlingen lichten de eigenheid van filosofie en filosofisch denken toe. (C 05.02.01)
- F2. De leerlingen reflecteren over de mens vanuit wijsgerige antropologie. (C 05.02.02)
 - geest en lichaam
- F3. De leerlingen reflecteren over ethische vraagstukken. (C 05.02.03)
 - plichtethiek, gevolgenethiek

10.2. Pedagogische intenties

10.2.1. Biologie

Biologie als basis voor verantwoord omgaan met de aarde

De mens heeft een belangrijke opdracht om verantwoord met de aarde om te gaan en daarvoor zijn zowel kennis van de ecologische schakels in de biosfeer alsook de eigen daden van groot belang. Ecologie neemt een prominente plaats in de tweede graad in. Enerzijds wordt voortgebouwd op de uitgebreide plantkunde van de eerste graad, anderzijds worden mens en dier in perspectief geplaatst waardoor een veelheid aan waarneembare levende wezens aan bod komt. Pas door het onderling vergelijken komt de eigenheid van een organisme tot stand. Naast het vergelijken krijgen ook de onderlinge dynamiek en de wisselwerking tussen organismen, of de ecologie, een plaats. Rekening houdend met deze accenten kan er een relevante link gelegd worden tussen het vak biologie en het vak exploratie (met ofwel de landbouwweek of de bosbouwweek).

Menskunde als hulpmiddel voor het mens worden

De inwendige orgaanprocessen in relatie tot de psychische gesteldheid van een individu worden eveneens in de tweede graad behandeld. Een holistische visie, waarbij elk orgaanstelsel van de mens een gelijkwaardige plaats krijgt binnen de lessen, staat voorop. Dit geheel heeft vooral als doel de leerlingen te laten inzien dat ze niet hun lichaam 'zijn', maar veeleer een 'bewoner' van hun fysieke lichaam zijn, waarbij het in beheer komen van het eigen lichaam centraal staat en mee kan zorgen voor het opnemen van verantwoordelijkheid voor de eigen daden.

In het verlengde van de eerste graad kunnen relatievorming en seksualiteit binnen de biologielessen een belangrijke plaats innemen. Het uitgangspunt is dat seksualiteit een grote rol speelt in het leven van de mens en zijn evolutie. Op de achtergrond speelt hierbij de antroposofische visie op ontwikkeling van mens en mensheid. Het is belangrijk om altijd vanuit verwondering voor het mens-zijn te spreken. Het begrip 'seksualiteit' bevat ook elementen van een relatie tussen twee personen die niet direct met de geslachtsdaad te maken hebben, maar benoemd zouden kunnen

²⁰⁰ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

²⁰¹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

worden als 'seksuele omgang'. Over seksualiteit handelen, praten, denken, ... impliceert dat er een bepaald idee over de betekenis van het leven als uitgangspunt genomen is. Specifiek komen in de tweede graad de fysieke opbouw en werking van het voortplantingsstelsel in detail aan bod. Door steeds weer de mens als fysiek, levend, psychisch (bezield) én geestelijk wezen te beschouwen en de mannelijke en vrouwelijke principes niet tot het fysieke te beperken, kan men seksualiteit in een sfeer van eerbied behandelen. Deze leerstof vormt een solide basis om in de derde graad over te gaan tot embryologie, waarbij 'van mogelijke bevruchting tot de geboorte en eerste levensadem' het onderwerp van gesprek zal vormen.

10.2.2. Chemie

In de steinerpedagogie worden de chemische veranderingsprocessen als uitgangspunt voor het vak chemie genomen.²⁰² In zekere zin volgen de steinerscholen de historische ontwikkeling van het vak: ze beginnen bij de verkenning en de controle van eenvoudige chemische processen en stoffelijke verschijningsvormen in al hun verscheidenheid. Kern van de zaak is dat het chemische proces, namelijk de verandering die zich voltrekt, veel meer het werkelijk chemische is dan de tastbare verschijning van de stof. Met zo'n aanpak komen leerlingen vanuit het proces tot het begrip van de stof, wat in feite een omkering inhoudt van de tegenwoordig gangbare manier van lesgeven, waarbij leerlingen vanuit de kennis van een formule voor de stof tot de verklaring van het proces komen.

Vanuit de waarneming van de chemische processen die zich voltrekken in natuurfenomenen, brengt de leraar in de tweede graad de leerlingen tot de karakterisering van chemische fenomenen en stoffen, en worden deze geïntegreerd in de dagdagelijkse wereld rondom hen: de minerale wereld en de organismen. Overigens kan men stellen dat de oorsprong van vele chemische processen niet in de anorganische wereld ligt, maar bij organismen. Vele minerale substanties zijn van biogene oorsprong. Deze gedachte is in de huidige tijd met globale ecologische catastrofes van bijzonder groot belang en biedt de mogelijkheid om vakoverschrijdende verbanden te leggen. Het macroscopische niveau van fenomenen, processen en stoffen is in de tweede graad nog steeds gelijkwaardig aan het (sub)microscopische niveau van reactiemechanismes.

In deze leerlijn wordt de chemische formuletaal in de tweede graad ingevoerd. Ook het deeltjesbegrip (zuurresten, basestammen, ionen) wordt nu opgebouwd, waardoor een nieuwe kijk op de processen wordt geïntroduceerd. De afleiding van de stofformules komt initieel niet uit een abstract atoommodel, maar uit de gewichtsverhoudingen en valenties van met elkaar reagerende stoffen, zoals zij ook historisch zijn ontstaan.

De geleidelijke introductie van het modelmatig denken heeft de volgende voordelen:

- De inhouden worden aangereikt op maat van het ontwikkelingsstadium van de leerlingen en zorgen op die manier voor haalbare uitdagingen en ondersteuning.
- Door in de eerste graad en deels in de tweede graad op het macroscopische niveau te blijven, geeft men een solide basis voor inzicht en overzicht, zonder aannames van theoretische modellen. Pedagogisch is het immers belangrijk dat gebruikelijke modellen en deeltjesvoorstellingen pas behandeld worden in een grote samenhang, waarbij de leerlingen zelf mentaal kunnen inzien op welk niveau (van stof of deeltje) de respectievelijke inzichten kunnen worden verworven of fenomenen te verklaren zijn.
- Als het 'denken in termen van het kleinste deeltje' tot overheersend voorwerp van chemie wordt genomen, dan verlaat men haar essentie: de wetenschap van processen. Snel wordt het ontwikkelde model met de werkelijkheid gelijkgesteld, zonder duidelijk te maken dat daarmee slechts een (voorlopige) voorstelling van de werkelijkheid beschreven wordt.

²⁰² WUNDERLIN, U., 'Chemie', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018, p. 124.

- De macroscopische beschrijving van de bereiding van organische stoffen biedt de mogelijkheid om inzichtelijke verbanden te leggen met de leerinhouden van plantkunde in de eerste en tweede graad en bijgevolg het passend abstractievermogen van jongeren van die leeftijd aan te spreken.
- De studie van de chemische processen binnen het mineralenrijk in de tweede graad leent zich er dan weer goed toe om aan het groter ontwikkeld abstractievermogen en het verlangen naar causaal denken tegemoet te komen.

10.2.3. Fysica

Door kennismaking met elementaire technische toepassingen zoals warmteleer en dynamica wordt duidelijk hoe verschillende deeldisciplines een rol spelen in talrijke aspecten van de vertrouwde leefwereld van de leerlingen. Door een weldoordachte opeenvolging van experimenten worden specifieke fenomenen waargenomen en algemene wetmatigheden duidelijk gemaakt. Die fenomenologische beschouwingwijze wordt verder toegelicht.

In functie van het ontwikkelingsgericht onderwijs dat de kern is van de steinerpedagogie, verlenen de steinerscholen in de tweede graad voorrang aan fenomenen die het causale en procesmatige denken voeden, zoals concepten die horen bij energie en dynamica. Daartoe wordt in de tweede graad eveneens de leerstof rond de wetten van Newton met het effect van inwerkende krachten op de bewegingsverandering van een systeem, reeds aangebracht. In de derde graad maakt de steinerpedagogie dan weer de ontwikkelingsgerichte keuze om voorrang te geven aan fenomenen die het abstracte denken voeden. Het doel is om zorgvuldig aandacht te schenken aan de verschillende abstractie- en communicatielagen van het fysica-onderwijs: de fysiek-waarneembare, semantische, symbolische en wiskundige lagen.

10.2.4. STEM

In de steinerscholen vormt de goetheanistische fenomenologie de basis voor de natuurwetenschappen. Deze gaat uit van het waarnemen van de verschijnselen. Modellen voert men in als concepten die het mogelijk maken bepaalde groepen van verschijnselen samen te vatten en rationeel te verbinden. Een model blijft hierbij steeds een model, waarbij het niet mag verwisseld worden met de werkelijkheid zelf. In de fenomenologische wetenschapsbenadering verbindt men de begrippen binnen de waarneming van de werkelijkheid. Daarbij is het nodig in het onderzoek een fase in te bouwen waarin de fenomenen spreken en de begrippen in eerste instantie achterwege worden gelaten en achteraf hun plaats krijgen binnen het waargenomene. Het is belangrijk dat leerlingen leren vertrouwen op de zintuigen en dat hen niet van jongs af aan wordt geleerd dat de zintuigen misleiden en veel te grof zijn om tot exacte waarnemingen te komen. Onder andere hierom kiezen de steinerscholen voor de fenomenologische benadering. Dat heeft ook te maken met het nadeel dat een materialistisch model inhoudt, namelijk dat het riskeert om de werkelijkheid en haar fenomenen te reduceren tot materiële objecten. Het is een model dat op de werkelijkheid wordt geprojecteerd en weliswaar een groot wetenschappelijk en maatschappelijk nut heeft, maar waarbij de zuivere fenomenen niet (meer) vanzelf spreken. Hoe waardevol en werkzaam deze wetenschapsbenadering voor het praktische leven ook is, toch is het de pedagogische intentie deze methode pas ten volle vanaf de derde graad toe te voegen aan de fenomenologische benaderingswijze.

Eenzijds kiezen de steinerscholen dus voor de fenomenologische benaderingswijze omdat de scholing van de zintuigen een centraal motief is in de fenomenologische methode, waarin vooral gezocht wordt naar het wezen(lijke) van de verschijnselen. De zoektocht naar de kwaliteiten primeert hier op het vinden van verklaringsmodellen. De fenomenologische beoefenaar neemt het door hem verworven exacte voorstellingsbeeld tot uitgangspunt, laat dit beeld herhaaldelijk in zijn bewustzijn komen en leeft zich zo steeds beter en sterker in het fenomeen in. Mits de reeds

aangehaalde terughouding, ontstaat zo een grote mate van objectiviteit. Een hulp bij het beoefenen van de terughouding is het maken van een zo objectief en exact mogelijke proefbeschrijving van wat men heeft waargenomen. Deze weergave is een abstractiestap, waarbij de leerling de drijvende kracht achter het verschijnsel blootlegt en begripsvorming tot stand kan komen. Deze interpretatie en begripsvorming staan los van elke modelmatige verklaring, maar hebben toch het karakter van een wetmatigheid.

Anderzijds bezit de concrete fenomenologische benadering een grote aantrekkingskracht voor de leerlingen. Ze worden aangesproken in hun leergierigheid om te ontdekken wat er achter de fenomenen aan wetmatigheden schuilt. Deze leergierigheid werkt drempelverlagend om de stap naar het nog meer abstract theoretische denken te nemen. Dit laatste geldt vooral voor die leerlingen die zich, los van de leeftijdsfase, sowieso al minder aangetrokken voelen tot het theoretische denken. De ervaring in steinerscholen leert dat op deze manier de natuurwetenschappen en de belangstelling ervoor bij een grotere groep leerlingen aanslaan dan wanneer de stap naar de theorie (te) snel wordt gemaakt.

10.3. Situering in het verticale curriculum

Net zoals in andere vakken is de leerstof binnen natuurwetenschappen een middel om de ontwikkeling van vermogens te ondersteunen. Klassiek wordt dat binnen het steineronderwijs in drie fasen onderverdeeld. De eerste fase loopt van de eerste tot de vijfde klas. Dat is de fase waarbij de leerkracht steeds de leefwereld van het kind tot centrale inspiratie neemt. De tweede fase loopt van de zesde klas tot eind eerste graad. In de eerste graad van de middelbare school zijn we als leraar voornamelijk bezig met een solide basis te leggen binnen het vak, maar meer nog met het geven van zekerheden. In deze levensfase zijn de leerlingen vooral op zoek naar vaste grond onder de voeten om een nieuwe wereld met wetmatigheden te betreden. Vanuit het rondkijken in de wereld en via het beoefenen van de fenomenologische onderzoeksmethode worden wetenschappelijke zekerheden langzamerhand ingebouwd.

Vanaf de tweede graad komen we in de derde fase terecht. In de tweede graad komen oorzaak-gevolgrelaties in het eerste jaar van de tweede graad en procesmatige cascades in het tweede jaar van de tweede graad aan bod. Deze en andere wetenschappelijke concepten zoals terugkoppeling, structuur en functie, (on)evenwicht worden aangewend om inhouden te structureren en aan te brengen. Er wordt ook steeds meer een beroep gedaan op de eigen creativiteit en het vinden van eigen oplossingswegen. Leerlingen worden uitgedaagd om zich bewust te worden van hun eigen vermogens en identiteit en om het kwalitatieve en analyserende denken te ontwikkelen. In de derde graad ontwikkelt zich het idealisme dat als voedingsbodem dient om overzichten binnen de respectievelijke deelvakken biologie, chemie en fysica, te ontwikkelen. Daarnaast komen ook metacognitieve processen aan bod: reflecteren op eigen natuurwetenschappelijke activiteiten, processen op juistheid controleren, ...

Significante fundamenten van natuurwetenschappen binnen het verticale curriculum worden weergegeven in onderstaande tabel:

	eerste graad	tweede graad	derde graad
biologie	gezondheid, welzijn en integriteit basiselementen van de levende natuur plantkunde	gezondheid, welzijn en integriteit natuurrijken en ecologie menskunde	gezondheid, welzijn en integriteit cytologie, embryologie en genetica dierkunde en evolutieleer
chemie	vuur en eigenschappen van koolhydraten, eiwitten en vetten	chemie van de plant: organische stofklassen zouten en mineralen, zuren en basen	sachariden, lipiden en proteïnen periodiek systeem

		inleiding tot het periodiek systeem	kunststoffen, nanomaterialen en duurzame circulaire chemie
fysica	algebraïsche vaardigheden	vectoren	elektromagnetisme en periodieke verschijnselen
	inleiding tot mechanica	statica (krachten), kinematica en dynamica, arbeid en energie	kernenergie en radioactiviteit
	inleiding tot warmteleer	warmteleer	
	inleiding tot elektriciteit	elektriciteit	
	inleiding tot magnetisme		

10.4. Leerinhouden

De leerinhouden van de tweede graad worden hieronder ingedeeld per leerjaar – dit zijn suggesties. Scholen of lerarenteams die ervoor kiezen om bepaalde onderwijsdoelen of inhouden in een ander leerjaar te realiseren, zijn daarin vrij, maar moeten er natuurlijk voor zorgen dat zij dit terdege registreren en voor iedereen transparant maken.

10.4.1. Biologie – natuurrijken en ecologie (bij voorkeur in klas 9)

- algemeen vergelijkend overzicht van mineralenrijk, plantenrijk, dierenrijk en mens
- verschillen in bouw tussen plant, dier, mens
- prikkels bij planten en dieren (met inbegrip van onderscheid tussen plant en dier)
 - o waarnemen/ontvangen en verwerken van (inwendige en uitwendige) prikkels
 - o reageren op prikkels zoals bijvoorbeeld bij planten nastie en tropie, en bij dieren beweging en kliersecretie
 - o homeostase (handhaving van organismen), inclusief feedbackmechanismen
 - o instinct, drift, begeerte en motief in relatie tot gewilde en niet-gewilde reacties
- interacties tussen organismen van dezelfde en verschillende soort, en hun omgeving:
 - o begrippen: ecologie, biosfeer, ecosysteem, biotoop, microbiom, biotische en abiotische factoren, ...
 - o onderzoek van een (eenvoudige) biotoop (ecologie)
 - op het terrein organismen waarnemen en hun habitat beschrijven
 - rol van producenten, consumenten, reducenten, ...
 - analyse van materie- en energiestromen zoals fotosynthese, ademhaling, watercyclus, C-cyclus, N-cyclus
 - verband tussen kenmerken van een organisme en zijn omgeving
 - o soorten interacties en onderlinge relaties tussen organismen zoals commensalisme, mutualisme, parasitisme, amensalisme, ...
 - o aangeboren en aangeleerd gedrag van organismen zoals baltsgedrag, afbakening van territorium, gedrag in functie van taken, agressie, vluchten, verdediging, voortplanting, klassieke conditionering, mimicry, ...
 - o eigenschappen en rol van schimmels, bacteriën en virussen
- milieuproblemen, draagkracht van de aarde i.v.m. voedsel, energie en grondstoffen.
- als uitbreiding: begrippen ontwikkeling, evolutie en retardatie

10.4.2. Biologie – menskunde en welzijn (bij voorkeur in klas 10)

- bouw, functie en betekenis voor de mens van:
 - o zenuwstelsel

- zintuigen, als brug tussen mens en wereld
 - enkele zintuigen met hun bouw en functie bespreken
 - enkele zintuigen van de mens vergelijken met die van andere organismen
- hart- en bloedvatenstelsel
- immuunstelsel (inclusief specifieke en niet-specifieke afweer)
- lymfestelsel
- ademhalingsstelsel
- spijsverterings- en uitscheidingsstelsel
- hormonaal stelsel
- mannelijk en vrouwelijk voortplantingsstelsel:
 - primaire en secundaire geslachtskenmerken
 - rol van geslachtshormonen bij regulering van voortplantingssysteem (man en vrouw), inclusief feedbackmechanismen
 - als uitbreiding: methodes van regeling van vruchtbaarheid beschrijven en bespreken
- als uitbreiding: overeenkomstige organen bij dieren
- als uitbreiding: ontwikkeling van de organen van embryo tot ouderling
- verbanden tussen
 - orgaanstelsels en fysieke of psychische activiteit van de mens
 - het evenwichtige verloop van lichamelijke processen en het persoonlijk welbevinden versus het onevenwichtige verloop van lichamelijke processen en ziekte (inclusief handhaving van de mens aan de hand van homeostase)
- het toepassen van technieken voor levensreddend handelen in een gesimuleerde omgeving zoals technieken van reanimatie (BLS) met een automatische externe defibrillator (AED), technieken in geval van verdrinking, verstikking, hart- en ademhalingsstilstand (in overleg met de leraren lichamelijke opvoeding: bij natuurwetenschappen en/of lichamelijke opvoeding).

10.4.3. Chemie – inleiding tot de organische chemie – chemie van de plant (bij voorkeur in klas 9)

- fenomenologische studie van aerobe verbranding/ademhaling, anaerobe verbranding/ademhaling en fotosynthese (inclusief eenvoudige reactievergelijkingen in woorden en symbolen) (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - samenstelling en eigenschappen van lucht
 - bespreking van zuurstofgas, stikstofgas, koolstofmonoxide, koolstofdioxide
 - aandeel van koolstofdioxide en waterdamp in verbrandingsproducten
 - fotosynthese als groeiproces van de plant
 - relatie van verbranding/ademhaling tot fotosynthese
 - verkoling als karakterisatie van verbranding met uitbreiding naar ontstaan, ontginning en bewerking van fossiele brandstoffen
- fenomenologische studie van enkele afgeleide bestanddelen van de plant: van plant (suiker) tot... (inclusief eenvoudige reactievergelijkingen in woorden en symbolen) (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - bouw, eigenschappen van en vergelijking tussen glucose, sacharose, zetmeel en cellulose
 - het verdichtingsproces in de natuur waarbij het relatief koolstof gehalte toeneemt in de rij: suiker, koolhydraat, veen, turf, bruinkool, steenkool, houtskool
 - eigenschappen en bereiding van ethanol (inclusief gisting, destillatie), diëthylether, azijnzuur
 - het beschrijven van enkele organische stoffen in relatie tot het koolstofkarakter of waterstofkarakter (bijvoorbeeld vaste 'kool'stof tegenover vluchtige 'water'stof,

- gloeiende 'koolstof' verbranding tegenover ontvlammende 'waterstof' verbranding, ...)
 - als uitbreiding: eigenschappen en vorming van een ester
 - als uitbreiding: etherische oliën
- wisselwerking tussen chemie, technologische ontwikkeling en de leefomstandigheden van de mens:
 - fossiele brandstoffen: van dode plant tot aardolie en aardgas (alkanen, milieubelasting, ...) met het vervluchtigingsproces in de natuur als tegenstelling van het verdichtingsproces waarbij het relatief waterstofgehalte toeneemt in de rij : suiker, alcohol, ether, alkeen en waterstof
 - als uitbreiding: positieve en nadelige (neven)effecten van chemische toepassingen en sociale, ecologische gevolgen van chemische toepassingen (zoals bij bier brouwen, wijn maken, narcotica, pijnstillers, drugs, cosmetica, parfums, aroma's in voedingswaren, voedingszuren, industriële bereiding van stoffen, ..)

10.4.4. Chemie – inleiding tot de anorganische chemie – zouten, zuren en basen (bij voorkeur in klas 10)

- fenomenologische karakterisering van zouten (inclusief eenvoudige reactievergelijkingen in woorden en symbolen) (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - naamgeving, zintuiglijke en fysicochemische kenmerken van enkele zouten (bijvoorbeeld natriumchloride, kopersulfaat, kaliumnitraat, calciumcarbonaat, ...)
 - oplossen van zouten (inclusief oplosbaarheid, concentratie, verzadiging van een oplossing, kristalwater, invloed op kookpunt en vriespunt)
 - kristalliseren van zouten (inclusief voorwaarden om tot kristallisatie te komen, kristalgroei, gehydrateerde en niet-gehydrateerde zouten, exo- en endoenergetische reacties)
 - splitsing van enkele zouten in zuren en basen
- fenomenologische karakterisering van zuren en basen (inclusief eenvoudige reactievergelijkingen in woorden en symbolen) (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - naamgeving, zintuiglijke en fysicochemische kenmerken, relatie met niet-metaalkarakter van enkele zuren (bijvoorbeeld zoutzuur, zwavelzuur, salpeterzuur, ...)
 - naamgeving, zintuiglijke en fysicochemische kenmerken, relatie van metaalkarakter van enkele basen (bijvoorbeeld natriumhydroxide, ammoniak, ...)
 - zuurtegraad (pH), verdunningsreeks en indicatoren
 - zoutvorming van enkel zouten (bijvoorbeeld neutralisatiereacties, verdringingsreacties, uitwisselingsreacties).
- modelmatige beschrijving van enkele aan bod gekomen stoffen aan de hand van het PSE
 - het concept 'model' als vereenvoudigde weergave van de werkelijkheid
 - voorbeelden van verbindingen, moleculen, elementen, atomen, ionen, metalen en niet-metalen in samenhang met de plaats van de elementen binnen het PSE
 - eigenschappen van een metaal, niet-metaal en zout die door respectievelijk de metaalbinding, covalente binding en ionbinding worden verklaard
 - beschrijving van het concept atoom aan de hand van een atoommodel (uitdieping van het atoommodel van Bohr en Sommerfeld komen pas aan bod in de derde graad)
 - systematiek van het PSE: plaats en eigenschappen van enkele elementen, zure en alkalische processen in de organische natuur, het zout als evenwichtstoestand.

10.4.5. Fysica – warmteleer en elektriciteit (bij voorkeur in klas 9)

- fenomenologische karakterisering en modelmatige benadering van warmte en druk (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - o verbranding en zelfontbranding
 - o vier warmtefenomenen: warmtegeleiding, warmtestraling, uitzetting en warmtecapaciteit
 - o aggregatietoestanden en faseovergangen, inclusief concept druk
 - eigenschappen van vaste stoffen, vloeistoffen en gassen
 - faseovergangen tussen aggregatietoestanden
 - drukafhankelijkheid van kook- en smeltpunt
 - absolute temperatuur
 - kritische druk en temperatuur
 - deeltjesmodel en kwalitatieve energiebalans bij temperatuursverandering en faseovergangen bij een stof
 - o druk in vloeistoffen (kracht per oppervlakte, invloedsfactoren) (inclusief formule $P = F / A$)
 - o technische en dagdagelijkse toepassingen van fysische concepten warmte en druk (zoals pot van Papin, hogedrukpan, stoommachine, stoomturbine, warmtewisselaar ...)
 - o als uitbreiding: kwantitatieve energiebalans bij het verwarmen van een stof en faseovergangen bij een stof, met de formules $Q = m \cdot c \cdot \Delta t$ en $Q = m \cdot C$
- fenomenologische karakterisering en modelmatige benadering van elektriciteit (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - o spanning, weerstand en stroomsterkte
 - o wet van Ohm (inclusief formule $U = R \cdot I$)
 - o elektrische stroomkring (gelijkstroomkring)
 - o serie- en parallelschakeling
 - o joule-effect, vermogen en rendement in elektrische systemen
 - o als uitbreiding: technische toepassingen van fysisch concept elektriciteit (zoals luidspreker, microfoon, dynamo, elektriciteitscentrale, ...)

10.4.6. Fysica – statica (krachten), kinematica en dynamica, arbeid en energie (bij voorkeur in klas 10)

- fenomenologische karakterisering en modelmatige benadering van krachten (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - o het begrip kracht
 - o meting van kracht
 - o actie- en reactiekrachten
 - o vectoriële voorstelling van een kracht
 - o normaalkracht
 - o samenstellen en ontbinden van krachten
- fenomenologische karakterisering en modelmatige benadering binnen de kinematica (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - o eenparige bewegingen grafisch interpreteren
 - o eenparig rechtlijnige beweging kwantitatief interpreteren (inclusief formule $v = x / t$)
 - o dynamische effecten van een resulterende kracht: versnellen, vertragen, van richting veranderen
 - o valbeweging
 - vrije val

- verticale worp omhoog
 - eenparig cirkelvormige beweging
 - snelheid als vector met constante lengte, maar veranderlijke richting
 - centripetale versnelling als vector
 - als uitbreiding:
 - samenstellen van bewegingen (bijvoorbeeld: horizontale worp, schuine worp)
 - slingerbeweging
- fenomenologische karakterisering en modelmatige benadering binnen de dynamica (inclusief leerlingen- en/of demonstratieproeven):
 - basiswetten van de mechanica (wetten van Newton)
 - dynamische werking van een kracht in één en twee dimensies
 - verband tussen versnelling, kracht en massa (inclusief formule: $F = m \cdot a$)
 - massa en gewicht
 - zwaartekracht
- modelmatige benadering van energie
 - energie om arbeid te kunnen verrichten
 - energie, rendement en vermogen
 - kwalitatieve energiebalans en energieomzettingen tussen kinetische, gravitationele of elastische energie in eenvoudige situaties

10.4.7. STEM

Er worden geen specifieke leerinhouden gesuggereerd aangezien de STEM-minimumdoelen uitgaan van een geïntegreerde aanpak tijdens het behandelen van de inhouden van de natuurwetenschappen, wiskunde, expressie en exploratie. Leraren natuurwetenschappen, wiskunde, expressie en exploratie realiseren in onderling overleg deze minimumdoelen.

10.5. Didactische uitdagingen

10.5.1. Beginsituatie

De leerlingen hebben in het basisonderwijs en de eerste graad reeds een bepaalde natuurwetenschappelijke basiskennis en een aantal vaardigheden verworven. Er is een doorlopende verticale pedagogische lijn van het curriculum van de eerste graad naar de tweede graad van het secundair onderwijs.

Biologie

In de biologie van de eerste graad heeft men het plantenrijk behandeld, met een aanzet tot de ecologische samenhang in de vier natuurrijken. De basiselementen voor de levende natuur werden aangezet. De leerstof legde verder, wat de mens betreft, in de eerste graad vooral de klemtoon op het lichamelijke in relatie tot gezondheid en welzijn, relatievorming en seksualiteit. In de tweede graad komen nu de zielenaspecten meer aan bod. Eerst komt een vergelijking van mens en dier in relatie tot de andere natuurrijken aan bod. Dit leidt tot een besef van de unieke positie van de mens en haar verantwoordelijkheid ten opzichte van de aarde. In een volgende stap vormt de mens onderwerp van de biologische studie. Er is een beweging van de wereld rondom naar de wereld binnen de fysieke grenzen van het menselijk lichaam.

Chemie

De ervaring met de chemie uit het vak natuurwetenschappen van de eerste graad zorgt voor een zekere vertrouwdheid met het vak. De leerlingen hebben reeds ervaring met het exact waarnemen

van proeven en met het exact weergeven ervan in een proefbeschrijving en/of een tekening. De leerlingen zijn vertrouwd met de kwalitatieve beschrijving van zuren en basen, verbrandingsprocessen, ... er is reeds een aanzet gemaakt voor nauwgezet en behoedzaam werken met chemische stoffen. De leerlingen keken rond in de wereld en bestudeerden verkennend dagdagelijkse chemische processen die zich voornamelijk binnen de plantkunde situeren. De leerlingen zijn er nu klaar voor om de stoffen vanuit hun beschrijving te classificeren. Een volgende stap is dan ook de plantkunde binnen de chemie verder uit te diepen en als leidraad te gebruiken om een stap te zetten richting abstracter denken. De plant bekeken vanuit de voeding in de eerste graad secundair onderwijs wordt verlaten, en maakt plaats voor de plant als leidraad binnen de organische chemie, en voor de chemie van het mineralenrijk met zijn zouten, zuren en basen. Zo komt in de tweede graad abstractie geleidelijk aan meer aan bod, al zoeken de leerlingen zelf nog steeds naar het tastbare en het concrete. De begrippen die aangebracht worden, moeten daarop inspelen.

Fysica

In de eerste graad zijn de verschillende domeinen uit de fysica aan bod gekomen, zoals optica, warmteleer, magnetisme, geluidsleer en mechanica. Er werd vooral kwalitatief gewerkt vanuit de fenomenen zelf, met een minimum aan wiskundige behandeling en zonder abstrahering naar algemeen geldende natuurwetten. De leerlingen die de tweede graad aanvatte, hebben dus een groot gebied van de fysica geëxploreerd en bezitten een gevoel voor de specifieke karakteristieken van deze verschillende domeinen. Ze hebben vooral geleerd exact waar te nemen tijdens de veelvuldige experimenten en dit alles ook te verbinden met de ervaringen uit de dagelijkse leefwereld. De verbinding met het concrete leven werd dus op geen enkel moment doorbroken. Integendeel, ze was steeds het uitgangspunt en de leidraad. In de tweede graad komt abstractie geleidelijk aan meer aan bod, al zoeken de leerlingen zelf nog steeds naar het tastbare en het concrete. De begrippen die aangebracht worden, moeten daarop inspelen.

STEM

Ook in de eerste graad werd ingezet op het geïntegreerde karakter van wetenschappen, wiskunde, kunst en ambachten (STEAM). Aangezien levensleren in reële situaties één van de pijlers is van de steinerpedagogie zijn de leerlingen reeds vertrouwd met het samenhangende karakter van deze vakken en de wereld rondom hen. Specifiek in de eerste graad staat het praktisch nuttige voor de leerlingen hierbij ook centraal; vanuit ateliersituaties (zoals een fietsatelier, kookatelier) komen geïntegreerde leermomenten voor. De fenomenologische onderzoeksmethode kwam daarenboven reeds uitvoerig aan bod tijdens de lessen wetenschappen waardoor een stevige basis werd gelegd om in de tweede graad op verder te werken.

10.5.2. Methodologische wenken

Het vak natuurwetenschappen wordt gegeven in de vorm van ochtendperiodes, waarin de leerlingen een eigen schrift maken. Dit is een verslagschrift en dient tegelijkertijd als referentie en als studiemateriaal. Er wordt gevraagd dat leerlingen hun schrift kunstzinnig kunnen vormgeven en de leerstof zelfstandig kunnen verwerken, bijvoorbeeld: tekeningen maken op basis van waarneming en de leerstof met eigen opstellen, gedichten, spreekbeurten, biografieën aanvullen. Het maken van dergelijke schriften draagt in belangrijke mate bij tot het realiseren van een aantal onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 2 (Nederlands).

Dit leerplan voor de natuurwetenschappen is onderverdeeld in drie grote gehelen: biologie, chemie en fysica, ingebed in STE(A)M. Het is hierbij expliciet de bedoeling om vanuit de samenhang te vertrekken om dan naar de onderdelen te gaan. In de natuur is alles met alles, onlosmakelijk, verbonden. Daarom is het bijvoorbeeld goed om eerst een algemeen vergelijkend overzicht van de vier natuurrijken te behandelen: mineralenrijk, plantenrijk, dierenrijk, mensenrijk. Aangezien dit

onderwerp vervat zit in de biologieperiode van de 9de klas, wordt er sterk aanbevolen om deze eerst te laten komen in het schooljaar, daarna pas chemie en fysica. De biologie behandelt het levende: plant, dier, mens. De fysica behandelt het levenloze. De chemie behandelt de stoffelijkheid van alles.

Doorheen de volledige tweede graad is er aandacht voor de passende wetenschappelijke concepten in het kader van het ontwikkelingsstadium van die leerlingen: oorzaak-gevolgrelaties in het eerste jaar van de tweede graad en procesmatige cascades in het tweede jaar van de tweede graad. Andere concepten zoals terugkoppeling, structuur en functie, (on)evenwicht komen eveneens aan bod in de tweede graad en kunnen eveneens methodisch worden aangewend om inhouden te structureren en aan te brengen.

Als basis voor de methodiek binnen de natuurwetenschappen wordt de fenomenologische onderzoeksmethode naar voor geschoven (zie ook het hoofdstuk 'pedagogische intenties'). Er zijn vier stappen te onderscheiden in deze methode die zich manifesteren volgens de onderzoeksas waarneming-oordeel-begripsvorming:

- Ten eerste gaat de onderzoeker het fenomeen zo zuiver mogelijk waarnemen. Waarnemingsoordelen brengt hij zo nauwkeurig mogelijk onder woorden en vooroordelen (in de vorm van reeds verworven gezichtspunten) houdt hij terug. Hij schoolt zijn exacte waarneming. Idealiter gebeurt dit aan de hand van waarnemingsreeksen die door de leerkracht naar voor worden geschoven.
- Ten tweede ontwerpt de onderzoeker proefopstellingen waarin men de voorwaarden waaronder het fenomeen zich voordoet, duidelijker kan onderscheiden. Hij probeert zich met zijn voorstellingsvermogen in te leven in het verschijnsel om zo in de finale stap tot begripsvorming te kunnen komen.
- Ten derde: hij probeert het fenomeen te duiden. In deze fase is het van belang ideeën terug te houden, zodat de 'gebarentaal' van het verschijnsel gaat spreken.
- Ten vierde: hij probeert de karakteristiek of het wezen(lijke) van het fenomeen te duiden. Nu worden er werkelijk ideeën gevormd en wordt er tot begripsvorming gekomen.

Pas na het fenomenologische onderzoek (en dus de begripsvorming van wetenschappelijke concepten) kan het modelmatige van wetenschappelijke concepten aan bod komen. Er kan hierbij dan worden gewerkt met het genereren van hypothesen/onderzoeksvragen die vervolgens worden getoetst. Het is belangrijk dat er voldoende leerlingen- en demonstratieproeven aan bod komen. Er wordt idealiter naar gestreefd om binnen een periode tot minimaal drie tot vier leerlingenproeven te komen.

Het kan dankbaar zijn om tijdens de fenomenologische studie polaire inhouden tegenover elkaar te zetten. Dit kan de begripsvorming ten goede komen en haakt in op de ontwikkelingsfase van de leerlingen in de tweede graad. Zo kunnen de orgaanstelsels bij de mens bijvoorbeeld polair worden geduid. Een sprekend voorbeeld is de polariteit tussen het zenuwstelsel en het hormonaal stelsel om het te hebben over zich herhalende processen in een organisme (bijvoorbeeld bij het voortplantingsstelsel) en differentiërende processen (doorgedreven specialisatie bij het zenuwstelsel) of over (het verschil tussen) kortetermijnreacties (zenuwstelsel) en langetermijnreacties (hormonaal stelsel). Deze polariteit kan vervolgens als basis dienen om bijvoorbeeld de reactiesnelheid van plantaardige organismen (geleid door hormonen) te vergelijken met die van dierlijke organismen (geleid door hormonen en zenuwstelsel). Binnen de chemie zijn er dan weer andere voorbeelden zoals zuren versus basen, koolstof versus waterstof, ...

In de tweede graad wordt de fenomenologische studie van wetenschappelijke concepten aangevuld met een eerste aanvulling van het abstracte denken. Zo worden in de tiende klas bij het onderwerp 'zouten, zuren en basen' het periodiek systeem en zijn systematiek alsook een eenvoudig atoommodel behandeld. In de tweede graad beperken we weliswaar nog het gebruik van een atoommodel. Er kan een geschiedkundige toelichting worden gegeven aan de leerlingen waarbij wordt ingegaan op denkbeeldige voorstellingen van een atoom en de waarde van deze voorstellingen binnen de wetenschap. Het is immers zo dat het in de menselijke natuur ligt om steeds de zich omringende wereld te willen verklaren. In de derde graad wordt deze inhoud dan hernomen en verder uitgediept. Ook binnen de fysica sippelt het modelmatige denken meer en

meer binnen. Zo wordt bijvoorbeeld de eenparig rechtlijnige beweging vanuit een ideale wiskundige benadering voorgesteld. Belangrijk hierbij is dat de abstracte modelmatige benadering van de inhouden steeds voorafgegaan wordt door het inductieve fenomenologische onderzoek. Specifiek bij dit voorbeeld kan dan worden gedacht aan het uitvoeren van loopproeven, ...

Eveneens methodisch van belang is de koppeling van de leerinhouden aan het dagdagelijks leven (levensleren) vanuit reële situaties. Op die manier worden de inhouden gekoppeld met zichzelf (de eigen leefomstandigheden), de natuur en de maatschappij. Er wordt idealiter vertrokken vanuit betekenisvolle situaties.

10.5.3. Differentiatie

Van de leraar wordt verwacht dat hij het niveau van de leerlingen inschat. De leraar moet rekening houden met diverse voorkennis en kan niet zomaar voortbouwen op de inhouden van de eerste graad secundair onderwijs.

Als remediëring nodig is, moet de leraar extra bijzondere aandacht schenken aan deze leerlingen tijdens de lessen; aandacht voor de werkstukken en huistaken van deze leerlingen, eventueel aangepaste opdrachten aanbieden of bijlessen inplannen. In overleg met het team kan een traject opgesteld worden voor vakoverschrijdende remediëring, uitbreiding of uitdaging. Vaak gebeurt dit binnen het vak zelf. Specifiek voor het uitbreiden en uitdagen kan zowel verdieping worden aangeboden in de vorm van, alsook verbreding met nieuwe contexten waarin de leerstof eveneens kan worden toegepast en waarbinnen kan worden gecreëerd. Dit leerplan is bijgevolg uitermate geschikt om de leraren uit te dagen: differentiatie wat betreft inhouden, tot werkvormen, tot evaluatie, tot variëren in tijd en ruimte, ... Zolang de individuele leerling met zijn eigen intrinsieke kwaliteiten en eigen verworven competenties in relatie tot zijn biografie voor ogen wordt gehouden, mag elk individu een individueel gedifferentieerd pakket krijgen.

10.6. Basisvoorwaarden

Om de onderwijsdoelen te realiseren dient de school minimaal de hierna beschreven infrastructuur en materiële en didactische uitrusting ter beschikking te stellen die beantwoordt aan de reglementaire eisen op het vlak van veiligheid, gezondheid, hygiëne, ergonomie en milieu. Het vak natuurwetenschappen wordt gegeven in het eigen klaslokaal van de leerlingen of een vaklokaal en in het wetenschapslokaal met experimenteertafels en voorzieningen voor water-, elektriciteits- en gasaansluiting. De school dient de grootte van de klasgroep en de beschikbare infrastructuur en uitrusting op elkaar af te stemmen. Het wetenschapslokaal dient te beantwoorden aan de voorziene veiligheidsvoorschriften. De leraren communiceren hierover met de veiligheidsadviseur van de school. Hiertoe behoren de technische voorschriften inzake arbeidsveiligheid van de Codex over het welzijn op het werk, van het Algemeen Reglement voor Arbeidsbescherming (ARAB) en van het Algemeen Reglement op Elektrische Installaties (AREI).

De context waarin de stoffen gebruikt worden, moet zo gunstig mogelijk zijn: de inrichting van de lokalen, de vakdeskundigheid van de leraar, het ter beschikking staan van voldoende beschermings- en reddingsmiddelen en de gezondheidstoestand van de gebruiker. Er werd rekening gehouden met het feit dat het omgaan met chemicaliën in secundaire scholen wezenlijk verschilt met industriële werksituaties. De contacttijd met chemicaliën door leerlingen en leraren en de concentraties waarmee gewerkt wordt, zijn doorgaans minimaal. Weliswaar zal de contacttijd bij leraren natuurwetenschappen hoger liggen dan bij leerlingen. Om leerlingen veilig te laten omgaan met chemicaliën en daarbij de nodige preventiemaatregelen te voorzien, kan er eerst een risicoanalyse worden uitgevoerd. Op de website <http://www.gevaarlijkestoffen.be/> is als hulpmiddel voor deze risicoanalyse een excelbestand te downloaden. Na een risicoanalyse of een onderzoek van eventuele ongevallen kunnen er technologische aanpassingen komen die de veiligheid in de toekomst kunnen verbeteren.

Wetenschapslokaal

Men beperkt zich tot ongevaarlijke experimenten en voorziet het volgende:

- demonstratietafel, waar zowel water als elektriciteit voorhanden zijn;
- lokaal voorzien van de nodige werktafels, lestafels, voldoende opbergruimte, een wasbak en nutsvoorzieningen;
- de nodige voorzieningen (water, elektriciteit) en voldoende materiaal (per 2 leerlingen) voor de uit te voeren leerlingexperimenten;
- persoonlijke en collectieve beschermingsmiddelen, zoals afzuigkast, ...
- voorziening voor correct afvalbeheer;
- afsluitbare kasten geschikt voor de veilige opslag van chemicaliën;
- EHBO-set;
- brandveiligheid (brandblusser, branddeken, emmer zand);
- recentste versie van brochure *Chemicaliën op school* (COS-brochure);
- wettelijke etikettering van chemicaliën (zie COS-brochure);
- mogelijkheid om beeld en geluid kwaliteitsvol weer te geven;
- (draagbare) computer met nodige software en (draadloos) internet.

Een werkgroep binnen de KVCV (Koninklijke Vlaamse Chemische Vereniging) stelde de COS-brochure op die als leidraad kan gebruikt worden om veilig om te gaan met 'Chemicaliën Op School'. Hierbij werd rekening gehouden met de pedagogisch-didactische aspecten van de natuurwetenschappelijke vakken in het secundair onderwijs en met de wettelijke regelgevingen rond welzijn en milieu. De adviezen voor het gebruik van chemicaliën houden rekening met het onderwijsniveau, de studierichtingen, de leerdoelen en de vaardigheidsverschillen tussen leraren en leerlingen. De werkgroep heeft er adviezen aan toegevoegd over veiligheidsonderwijs, opslag van school-chemicaliën, de milieuvriendelijke verwijdering van het afval, de inrichting van wetenschapslokalen en de organisatie van praktijklessen.

Specifieke minimale materiële vereisten voor het vak natuurwetenschappen

- visueel presentatiemateriaal (schematisch) van de verschillende orgaanstelsels en het skelet (digitaal of niet-digitaal)
- organisch materiaal uit de planten- en dierenwereld
- een menselijk skelet, eventueel 3D-modellen: torso van menselijke lichaam met uitneembare organen, modellen van inwendige organen
- een reeks schedels van dieren (minimum: roefdier, knaagdier, hoefdier)
- producten ter illustratie en als gebruikselementen bij proeven, experimenten, fenomenologische studies
- wettelijke etikettering van chemicaliën
- voldoende materiaal om demonstratieproeven uit te voeren en de les didactisch te kunnen onderbouwen:
 - o (hittebestendig) glaswerk: maatbekers, maatcilinders, trechters, reageerbuisen, reageerbuisrekken, petrischalen, erlenmeyers
 - o loepen
 - o microscopen
 - o thermometers (analoog of digitaal / -10°C tot 150°C)
 - o verwarmingstoestel (bunsenbrander of elektrisch verwarmingstoestel)
 - o staanders, driepikkels, metalen gaasjes en klemmen
 - o elektronische balans/keukenbalans tot op 1g met tarreermogelijkheden
 - o elementaire herkenningmiddelen en indicatoren
 - o reagentia voor eenvoudige demonstratieproeven
 - o lijst met H- en P-zinnen en veiligheidspictogrammen
 - o veilige stroombron (AC, DC), regelbaar (maximum 30V bij leerlingenproeven)
 - o volt- ampèremeter (groot didactisch model, analoog)
 - o magneten

- spoelen
- stroomdraad, fiches, stekkers, bananenstekkers
- multimeters
- lampjes met houder, LED's
- chronometers
- knickers, kogels
- gewichten
- dynamometers
- veren

De beschikbaarheid van materialen en benodigdheden op de school kan eventueel tijdelijk zijn door middel van huren of lenen.

10.7. Achtergrondliteratuur

- BEMBÉ, B., *Die goetheanistische Wissenschaftshaltung im Kontext von neuerer Biologie und Pädagogik*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2022.
- GRUND, A., *Chemie-Praktikum 9. Klasse. Lehrer-Handout und Kopiervorlagen für Schülerversuche*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2018.
- GRUND, A., *Chemie-Praktikum 10. Klasse. Lehrer-Handout und Kopiervorlagen für Schülerversuche*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2018.
- JULIUS, F.H., *Grundlagen einer phänomenologischen Chemie: Stoffeswelt und Menschenbildung, Teil 2*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1988.
- KNIEBE, G., *Naturforschung erlebt, durchlitten, mitgeteilt. Aus der Werkstatt großer Forscher, Selbstzeugnisse gesammelt und herausgegeben von Georg Kniebe*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2007.
- ROHDE, D., 'Biologie', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.
- ROHDE, D., *Biology in Waldorf Schools. Teaching Biology from the Perspective of Life*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2022.
- SCHAD, W., *Chemie an Waldorfschulen*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2004.
- SOMMER, W., *Phasenübergang Wasser/Wasserdampf. Phase Transition Water/Steam*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2021.
- SOMMER, W., 'Physik', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.
- SOMMER, W., *Physik 10. Klasse. Physics 10th Grade*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2022.
- SMITS, G., *Chemie in het periodeonderwijs op de Vrijeschool*, Vrije Opvoekunst, Rotterdam, 2022.
- VON MACKENSEN, M., *Salze, Säuren, Laugen. Phänomenologische Chemie für den Unterricht in der 10. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2021.
- WUNDERLIN, U., 'Chemie', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.
- WUNDERLIN, U., *Lehrbuch der phänomenologischen Chemie. Band 1. Chemieprojekte der 7., 8. und 9. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2014.
- WUNDERLIN, U., *Lehrbuch der phänomenologischen Chemie. Band 2. Chemieprojekte der 10., 11. und 12. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2015.
- WUNDERLIN, U., *Lehrbuch der phänomenologischen Chemie. Band 3. Atomvorstellungen, Reaktionsabläufe, Übersicht Naturstoffe*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2018.
- ZIMMERMANN, Y.-M., *Biologie in der Waldorfschule. Praxisbuch für die Oberstufe*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2019.

11. Nederlands

11.1. Onderwijsdoelen

In het vak Nederlands worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 2 (Nederlands) en een aantal cesuurdoelen, afgeleid van specifieke eindtermen uit wetenschapsdomein 2 (talen) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de beschreven leerinhouden.

Tevens moet de leraar Nederlands in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

In heel wat onderwijsdoelen is de term 'doelgericht' opgenomen. Dat begrip is nauw verweven met het doel van de communicatieve handeling. 'Doelgericht' betekent dat de diepte en de aard van de verwerking van de tekst (receptief) en de kwaliteit van de tekst (productief) worden afgemeten aan de mate waarin het doel vlot, succesvol en gepast is bereikt.

11.1.1. Nederlands

1. De leerlingen staan open voor een holistisch mensbeeld: fysiek organisme, psychische en mentale binnenwereld, het streven naar idealen en zingeving.° (attitudinaal)
2. De leerlingen staan open voor taal en literatuur.° (attitudinaal)
3. De leerlingen bepalen het onderwerp, de hoofdgedachte en de hoofdpunten bij het doelgericht lezen en beluisteren van teksten. (02.01)

Tekstkenmerken voor receptie:

- herkenbare structuur
- herkenbare samenhang
- Standaardnederlands, soms andere taalvariëteiten
- frequente en minder frequente woorden
- figuurlijk taalgebruik
- vrij algemene inhoud
- gemiddelde tot vrij hoge informatiedichtheid
- langere, samengestelde zinnen
- grote variatie aan tekstsoorten met inbegrip van argumentatieve teksten

Bijkomend voor schriftelijke receptie:

- teksten met een minder duidelijke lay-out

Bijkomend voor mondelinge receptie:

- normaal spreektempo

4. De leerlingen beoordelen doelgericht informatie op betrouwbaarheid, correctheid en bruikbaarheid bij het lezen en luisteren. (02.02)
5. De leerlingen selecteren relevante informatie bij het lezen en beluisteren van teksten. (02.03)
- cf. tekstkenmerken voor receptie
6. De leerlingen nemen notities bij het lezen en beluisteren van teksten. (02.04)

Tekstkenmerken voor receptie

Minimumvereisten voor de geproduceerde tekst:

- inhoud en vorm afgestemd op het doel en op de doelgroep

7. De leerlingen vatten doelgericht een geschreven tekst schriftelijk samen. (02.05)

Tekstkenmerken voor schriftelijke receptie
Minimumvereisten voor de geproduceerde tekst:

- herkenbare tekstopbouw
- herkenbare tekststructuur
- herkenbare tekstverbanden
- herformulering op het vlak van woordgebruik en zinsbouw
- taal afgestemd op het doel en op de doelgroep

8. De leerlingen vatten doelgericht mondelinge teksten samen.

Tekstkenmerken voor mondelinge receptie
Minimumvereisten voor de geproduceerde tekst:

- herkenbare tekstverbanden
- herformulering op het vlak van woordgebruik en zinsbouw
- taal afgestemd op het doel en op de doelgroep

9. De leerlingen spreken en schrijven doelgericht. (02.06)

Minimumvereisten voor productie:

- herkenbare tekstopbouw
- gepaste en herkenbare tekststructuur
- herkenbare tekstverbanden
- frequente en minder frequente woorden
- figuurlijk taalgebruik
- gepast register
- vrij algemene inhoud
- gemiddelde informatiedichtheid
- grote variatie aan tekstsoorten

Bijkomend voor schriftelijke productie:

- tekstopbouwende elementen
- gepaste lay-out
- Standaardnederlands met aandacht voor spelling, interpunctie, woordkeuze, zinsbouw, helderheid, adequaatheid, correctheid en vlotheid

Bijkomend voor mondelinge productie:

- gepaste lichaamstaal
- Standaardnederlands met aandacht voor uitspraak, intonatie, woordkeuze, zinsbouw, helderheid, adequaatheid, correctheid en vlotheid

Met behulp van ondersteunende middelen²⁰³

10. De leerlingen drukken zich creatief uit met taal. (02.07)²⁰⁴

11. De leerlingen nemen doelgericht deel aan mondelinge en schriftelijke interactie. (02.08)

²⁰³ Het kritisch en doelgericht inzetten van ondersteunende middelen geldt uiteraard ook voor taaltechnologische hulpmiddelen.

²⁰⁴ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin in het minimumdoel aan bod komt.

- Tekstkenmerken voor receptie
 - Minimumvereisten voor productie
12. De leerlingen passen inzicht in het taalsysteem toe ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen.
 - klanken: intonatie
 - woordvorming: tussenklank, verbuiging, vervoeging
 - woordsoorten:
 - o werkwoord: voltooid deelwoord, infinitief, hulpwerkwoord, zelfstandig werkwoord, koppelwerkwoord
 - o voornaamwoorden: betrekkelijk, onbepaald, wederkerend²⁰⁵
 - herkomst van woorden: leenwoord
 - betekenisrelaties: antoniem
 - gevoelswaarde van woorden: eufemisme, dysfemisme
 - vormen van humor: ironie
 - zinsdelen: werkwoordelijk en naamwoordelijk gezegde, voorzetselvoorwerp, handelend voorwerp
 - woordvolgorde: hoofdzin, bijzin, inversie
 - zinssoorten: actieve en passieve zinnen, ondergeschikte en nevenschikte zinnen
 - spelling met aandacht voor woorden met veranderlijk woordbeeld²⁰⁶
 - interpunctietekens: beletselteken, gedachtestreepje (02.11)
 13. De leerlingen benoemen taalbeschouwelijke elementen en passen inzicht erin toe ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen.
 - vormen van humor: sarcasme, cynisme, parodie (C 02.08.01)²⁰⁷
 14. De leerlingen analyseren taal- en redekundig aspecten van het taalsysteem om hun inzicht in het taalsysteem te vergroten.
 - relativiteit van taal als systeem
 - fonologische aspecten:
 - o assimilatie
 - o stemloze en stemhebbende medeklinker
 - o articulatie
 - morfologische aspecten:
 - o trefwoord, neologisme, klanknabootsing
 - syntactische aspecten:
 - o genus: mannelijk, vrouwelijk, onzijdig
 - o getal
 - o werkwoordelijke eindgroep
 - o betrekkelijke bijzin, antecedent
 - o overgankelijk en onovergankelijk werkwoord
 - semantische aspecten:
 - o metoniem (C 02.09.01)
 15. De leerlingen analyseren hoe in literaire teksten betekenissen worden gecreëerd met narratieve, poëtische en theatrale structuren en technieken.

²⁰⁵ Hoewel niet vermeld in het minimumdoel, is het goed in de tweede graad ook aandacht te besteden aan het correct gebruik van betrekkelijke voornaamwoorden.

²⁰⁶ Woorden met een veranderlijk woordbeeld zijn alle woorden die onderhevig zijn aan vervoegingen en verbuigingen. Daartegenover staan de woorden die daar ongevoelig voor zijn: voorzetsels, bijwoorden, vraagwoorden, sommige voornaamwoorden, tussenwerpsels. Hoewel het geen geijkte grammaticale term is, werd voor de formulering 'woorden met veranderlijk woordbeeld' gekozen om te vermijden dat hier een opsomming moest worden gegeven van alle gevallen waarin het woordbeeld verandert (bijvoorbeeld: meervoudsvormen, vorming van voltooid en onvoltooid deelwoorden, verbuiging van het adjectief, vervoeging van het werkwoord, verbuiging van sommige voornaamwoorden, ...)

²⁰⁷ Dit cesuurdoel is een uitbreiding/verdieping van minimumdoel 02.11 (leerplandoel 12).

- personages: held/protagonist, antiheld/antagonist
 - tijd: flashforward, flashback
 - elementen van spanningsopbouw: spanningsboog, climax, cliffhanger
 - vertelperspectief: ik-verteller, hij-verteller, auctoriële, personele, onbetrouwbare verteller
 - stijlfiguren: vergelijking, metafoor, woordspeling, herhaling, overdrijving
 - ritme en alliteratie
 - presentatie, vormgeving, opvoering
 - tekstkenmerken:
 - o grote variatie aan genres
 - o middeleeuwen, romantiek, realisme (02.15 + C 02.08.02)²⁰⁸
16. De leerlingen analyseren hoe literatuur en de plaats die ze inneemt in de maatschappij evolueren doorheen de tijd.
 - literair-historische achtergrond van teksten uit twee stromingen of periodes
 - adaptatie (C 02.10.01)
 17. De leerlingen verwoorden de eigen beleving en interpretatie van literaire teksten. (02.14)²⁰⁹
 18. De leerlingen gaan in interactie over de relevantie van literaire teksten voor hun leefwereld, voor de samenleving waarin ze leven en voor de samenleving waarin de teksten ontstonden. (02.16)²¹⁰
 19. De leerlingen zetten doelgericht strategieën in ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen. (02.09)²¹¹
 20. De leerlingen zetten eerder en nieuwverworven woordenschat in ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen. (02.10)
 - Tekstkenmerken voor receptie
 - Minimumvereisten voor productie
 21. De leerlingen passen inzicht in taalgebruik toe ter ondersteuning van hun communicatieve handelingen.
 - tekstbouwende elementen: tussentitel, alinea
 - tekststructuren: inleiding, midden, slot
 - talige elementen om tekstverbanden uit te drukken
 - communicatiemodel: effect, ruis
 - verbale en non-verbale communicatie
 - van formele tot informele registers
 - beleefdheidsconventies
 - argumentatieve teksten met inbegrip van: feit en mening, stelling, standpunt, argument, tegenargument, conclusie
 - talige middelen om de mate van subjectiviteit of objectiviteit uit te drukken; modaliteit (02.12)
 22. De leerlingen geven overeenkomsten en verschillen aan in taaluitingen, taalvariëteiten en talen.
 - cultuurgebonden aspecten van verbale en niet-verbale communicatie
 - standaardtaal, nationale, regionale, sociale en situationele taalvariëteiten in het Nederlands (02.13)

²⁰⁸ De doelzinnen van minimumdoel 02.15 en cesuurdoel 02.08.02 zijn identiek. In dit leerplandoel worden de kenniselementen van het minimumdoel en het cesuurdoel tezamen vermeld.

²⁰⁹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin in het minimumdoel aan bod komt.

²¹⁰ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de context waarin in het minimumdoel aan bod komt.

²¹¹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Dit minimumdoel wordt doelgericht ingezet in functie van alle andere minimumdoelen binnen sleutelcompetentie 2. Rekening houdend met de context waarin in het minimumdoel aan bod komt.

23. De leerlingen lichten gelijkenissen en verschillen tussen talen toe om hun inzicht in taalfamilies en prototaal te vergroten.
 - de Indo-Europese talen en andere taalfamilies; geïsoleerde taal
 - syntactische aspecten
 - morfologische aspecten
 - lexicale aspecten
 - semantische aspecten (C 02.01.01)
24. De leerlingen brengen een tekst of poëzie op een expressieve manier voor een publiek ten gehore.
25. De leerlingen brengen hun kwaliteiten in evenwicht bij verbale expressie: precisie tegenover improvisatie, fantasie tegenover realisme, zelfbewustzijn tegenover bereidheid tot samenwerking.

11.1.2. Filosofie

De cesuurdoelen 'filosofie' kunnen in de literatuurlessen Nederlands aan bod komen en geëvalueerd worden, maar dat kan ook in andere vakken, zoals geschiedenis, natuurwetenschappen. Leraren spreken met elkaar af in welk vak welke doelen worden gerealiseerd – de school zorgt voor transparantie en continuïteit.

- F1. De leerlingen lichten de eigenheid van filosofie en filosofisch denken toe. (C 05.02.01)
- F2. De leerlingen reflecteren over de mens vanuit wijsgerige antropologie.
 - geest en lichaam (C 05.02.02)
- F3. De leerlingen reflecteren over ethische vraagstukken.
 - plichtethiek, gevolgenethiek (C 05.02.03)

11.2. Pedagogische intenties

Literatuur

Taalonderwijs vervult een algemeen vormende opdracht binnen de steinerpedagogie. Specifiek taalkundige vaardigheden worden verder geoefend als instrumenten van de ontluikende persoonlijkheid, aangevuld met het aanvoelen van de taalsituatie. Daartoe dienen in de eerste plaats literaire teksten. Ook andere teksten komen aan bod maar het is in de eerste plaats belangrijk dat de aandacht gaat naar teksten die voor de leerlingen zin en betekenis hebben. Literatuuronderwijs verdient daarom een centrale plaats in het onderwijs omdat het werkelijkheden onthult van een diepere kwaliteit.

Persoonsvorming

In de eerste plaats is literatuuronderwijs cruciaal bij de **persoonsvorming** van de jongeren. In de literatuur wordt het verborgen innerlijk van de mens in zijn rijkdom en diepte beleefbaar gemaakt. Dat literatuur inzichten verschaft in het leven, in het mens-zijn heeft te maken met de herkenning die lezers vaak ervaren wanneer ze in literaire teksten gedachten, gevoelens of ervaringen beschreven zien die ze delen. Dat betekent niet dat we enkel literaire teksten mogen aanbieden waarin de leerlingen zichzelf herkennen. Precies door de confrontatie met het vreemde en het andere, zet literatuur aan tot reflectie over de eigen identiteit en situatie.

Sociale vorming en kritische geletterdheid

Het literatuuronderwijs wordt ook gezien als een mogelijkheid tot het verkennen van een breed scala aan ervaringen, culturen en standpunten die oppervlakkige polarisering en vooroordelen in een perspectief kunnen zetten. Literatuur geeft lezers op een unieke manier inzicht in het innerlijke leven van anderen. Literaire teksten nodigen uit om het eigen perspectief te verlaten en, voor de duur van de leeservaring, binnen te stappen in de rijke gedachten- en gevoelswereld van één of

meerdere personages. Via de verbeelding laat literatuur ons de complexiteit van ons eigen leven en het leven van anderen beter begrijpen. Naast de persoonsontwikkeling schenkt de literatuur ons ook een **sociale vorming**. Via de verbeelding laat literatuur ons de complexiteit van het eigen leven en dat van anderen beter begrijpen. Literaire teksten bieden een nog veel breder vormende werking dan enkel het maatschappelijk thema dat ze aansnijden. Alle literaire teksten nodigen ons uit om, door middel van verbeelding, ons eigen perspectief te verlaten en de wereld door een andere bril te bekijken. Onderzoek toont aan dat veel lezen een positief effect heeft op taalverwerving en **taalvaardigheid** bij het aanleren van een vreemde taal. Er is een overvloed aan wetenschappelijk bewijs voor de positieve invloed van lezen op de taalontwikkeling en voor het belang van literaire teksten voor het verwerven van een **kritische geletterdheid**. Het lezen, bespreken, analyseren en evalueren van literaire teksten in het secundair onderwijs is van cruciaal belang om de leerlingen uit te rusten met kritische geletterdheid die in de huidige maatschappij zo essentieel is.²¹²

Kunstzinnige vorming

Van oudsher zit literatuuronderwijs vervat in het talenonderwijs, maar literatuur als kunstvorm kan net zo goed aansluiting vinden in het kunstonderwijs. Naast de esthetische ervaring en het stimuleren van verbeelding, is creativiteit als vorm van zelfexpressie een dimensie van **kunstzinnige vorming** waar literatuur een belangrijke rol kan spelen. De meer kunstesthetische aspecten van de literatuur (voornamelijk poëzie) komen aan bod in het vak esthetica en in het vak Nederlands in de derde graad.

Verschillende functies tegelijk

Tegelijk vragen literaire teksten natuurlijk een aanzienlijke cognitieve investering. Noch andere didactische methodes, noch visuele media kunnen al de vormende functies van literatuur kunnen vervangen. De meerwaarde van literatuur is dat ze verschillende functies tegelijk kan vervullen: plezier verschaffen én taal inoefenen, een emotionele ervaring teweegbrengen én de kritische zin stimuleren, de verbeelding stimuleren én inzicht bieden in mens-zijn, herkenning opwekken én inzicht bieden in andere culturen, een tastbare link vormen naar ons verleden én complexe leesvaardigheid stimuleren.

Iedere leraar taalleraar

In principe is iedere leraar een taalleraar, ook de leraren van kunst- en ambachtvakken, ook de wetenschapsleraren. Het hanteren van een verzorgde (instructie-)taal is daarom voor elke leraar onontbeerlijk. Dat neemt niet weg dat het vak Nederlands een cruciale rol speelt in de realisatie van enkele vakonafhankelijke doelen. Het realiseren van vakonafhankelijke doelen binnen één vak kan en mag geen doel op zich worden, maar het vak Nederlands draagt zeker bij tot het grotere geheel.

Naast de vakonafhankelijke onderwijsdoelen is er een sterke correlatie tussen een aantal vakspecifieke doelen die op het kruispunt tussen de twee gerealiseerd kunnen worden. Niet enkel de periodeschriften van het vak Nederlands moeten voldoen aan de onderwijsdoelen voor het vak Nederlands.

Luisteren, schrijven en spreken

De mondelinge taalvaardigheid moet na de puberteitsjaren opnieuw geoefend worden. Luisteren en spreken zijn onlosmakelijk verbonden met tal van activiteiten. De bereidheid tot luisteren is de voorwaarde tot gesprek. De leerlingen breiden hun vaardigheden in het lezen uit zodat ze ook teksten met ingewikkelde structuur en een complexere zinsbouw leren aanpakken. Deze vaardigheden kunnen ook geoefend worden in andere vakken. Het schrijven wordt in principe in alle vakken (waarbij het schrijven zinvol is) geoefend.

²¹² Professor Elke D'Hoker heeft in haar boek al dit onderzoek samengebracht en besproken: D'HOKER, E., *Leerlingen en literatuur. Hoe vaardige lezers vormen*, Lannoo Campus, Leuven, 2022.

Filosofie

In dit leerplan werden ook de cesuurdoelen voor filosofie opgenomen. Deze minimumdoelen worden deels gerealiseerd binnen het vak Nederlands, maar ook in andere vakken worden deze doelen waargemaakt. Literatuur is bij uitstek een gunstig middel om samen met de leerlingen te reflecteren over ethische vraagstukken. Andere minimumdoelen filosofie zullen dan weer eerder aan bod komen tijdens de lessen geschiedenis of wetenschappen. Het is vereist om samen met de leraren van andere vakken te bespreken welk doel in welk vak het meest op zijn plaats is. De school zorgt voor transparantie en continuïteit ter zake.

11.3. Situering in het verticale curriculum

11.3.1. Lagere school

Taal doordringt en begeleidt het leven in zijn totaliteit. Zowel in de andere leergebieden als in de dagelijkse omgang met elkaar beïnvloedt taal de ontwikkeling van het kind. De kinderen bezitten voldoende gevoel voor en kennis van de verschillende aspecten van de gesproken en geschreven taal om door middel van taal hun gevoels- en gedachteleven te kunnen ontwikkelen, ordenen, verfijnen en differentiëren. Ze verwerven inzicht in de structuur en de scheppende vormkracht van taal. Ze ondervinden dat deze vormen zekerheid bieden bij het uitdrukken van de gevoelens en gedachten in hun spreken en schrijven. Ze bezitten voldoende taalgevoeligheid en taalvaardigheid voor de communicatie in het dagelijkse leven. Ze blijven ontvankelijk voor de schoonheid van de taal en behouden hun belangstelling en enthousiasme voor taal als fenomeen op zich en taalgebruik in het algemeen. De kinderen van de lagere school hebben eerbied voor de taal als universeel-menselijk gegeven en zijn zich bewust van de mogelijkheden die de mens dankzij taal bezit. In de lagere school ontwikkelen kinderen een verantwoordelijke houding ten aanzien van het taalgebruik.

Reeds vanaf de derde klas neemt grammatica een meer prominente plaats in het taalcurriculum in. Zowel woordleer als zinsleer komen veelvuldig en uitgebreid aan bod. In de zinsleer ligt het accent nog voornamelijk op de enkelvoudige zin. Kenmerkend voor de steinerpedagogie is dat naast het stevige geraamte van de spraakkunst vooral de narratieve aspecten van de taal een zeer belangrijke plaats innemen.

11.3.2. Eerste graad van het secundair onderwijs

De eerste graad wordt hoofdzakelijk gezien als een herhaling en verankering van de opgedane kennis uit de basisschool. De verworven leergehelen worden verder uitgediept. De belangrijkste doelstelling van de eerste graad is dat de leerlingen een duidelijk en verzorgd Nederlands kunnen spreken en schrijven. Ze zetten de eerste stapjes in het maken van samenvattingen van verhalen en ze leren om korte opstellen te schrijven.

De leraar van het eerste leerjaar van de eerste graad neemt een taalscreening af en houdt rekening met het individuele niveau van de leerlingen.

In de eerste graad liggen de accenten bij het grammaticale geraamte van de taal. Dat biedt zekerheid en veiligheid voor de kinderen en jongeren in deze snel veranderende maatschappij waarin allerlei vormen van taal en communicatie op de leerlingen afkomen. Binnen de steinerpedagogie neemt ook in de eerste graad het narratieve aspect van de taal een prominente plaats in. Avonturenverhalen, biografieën van ontdekkingsreizigers en uitvinders en romantisch geïnspireerde teksten zijn zeer geschikt voor de leerlingen van de eerste graad. De leerlingen van de eerste graad oefenen het uitdrukkingsvermogen in de vorm van korte presentaties, schrijftaken. Er komt een grote verscheidenheid aan tekstsoorten aan bod in de eerste graad. In veel steiner-scholen wordt de eerste graad afgesloten met de opvoering van een toneelstuk.

11.3.3. Tweede graad van het secundair onderwijs

De leerstof van de tweede graad sluit aan bij die van de eerste graad en bouwt in haar geheel voort op alles wat geleerd en geoefend werd in de eerste graad.

Het literatuuronderwijs krijgt in de tweede graad een zeer belangrijke plaats. Dit betekent dat ervan kan worden uitgegaan dat de grammatica en de syntaxis dusdanig gekend zijn dat deze kennis nu tot inzicht kan leiden in de andere categorieën van de taalbeheersing, namelijk het expressieve en het esthetische. In geval van instromende leerlingen uit andere scholen en pedagogieën is het noodzakelijk dat de leraar Nederlands de aanwezige competenties bij deze leerlingen in kaart brengt. Naast de literaire teksten komt er een grote verscheidenheid aan tekstsoorten aan bod in de tweede graad.

11.3.4. Derde graad van het secundair onderwijs

In de tweede graad hebben de leerlingen kennis gemaakt met rationalistische en romantische auteurs en teksten, met humoristische en tragische beschrijvingen en met verschillende epische vormen, alsook met één of meer literaire kunstwerken van de Europese middeleeuwen. De leerlingen kunnen de verschillende tekstsoorten onderscheiden. Van de leerlingen in de derde graad wordt verwacht dat ze de verworven inzichten in de taal kunnen toepassen bij spreek-, lees-, en schrijfp opdrachten.

In de derde graad ligt het hoofddaccent van het taalonderwijs op de literatuur. De nadruk ligt op literaire en essayistische teksten. De steinerscholen streven naar een evenwicht tussen intellectuele vorming en vorming van karakter en persoonlijkheid. Daarom kunnen allerlei vormen van toneel en drama in de ruime zin beoefend worden. Net als in de tweede graad wordt er getracht de leerlingen gevoel voor de levende realiteit van taal bij te brengen.

In de meeste steinerscholen wordt de derde graad afgesloten met de opvoering van een toneelstuk.

11.4. Leerinhouden

11.4.1. Eerste leerjaar van de tweede graad: humor en tragiek

In het eerste leerjaar van de tweede graad leren de jongeren de verschillen in uitdrukking kennen tussen de lichtere, rationelere (bijvoorbeeld de verlichting) en de zwaardere, gevoelsmatige uitdrukkingsvormen (bijvoorbeeld van de romantiek). Dit hangt samen met de polariteit die in het gevoelsleven van de jongeren aanwezig is. Deze polariteit is herkenbaar in hun houding ten opzichte van het dagelijkse leven: scherpe woordspelingen, ironie en afstandelijkheid enerzijds en melancholie, sentiment en een al te sterke betrokkenheid anderzijds. Humor maakt het hen mogelijk een beetje afstand te nemen van hun eigen situatie en de zaken vanuit andere en verschillende perspectieven te bekijken. De aandacht voor humor en tragedie kan dienen om de jongeren bewust te maken van het gepolariseerde karakter van de werkelijkheid, maar ook van de mogelijkheid om tegengestelde tendensen met elkaar te verzoenen.

In de literatuur vanaf de verlichting en uit de romantiek treft men een vorm van humor aan die berust op een zienswijze die vergelijkbaar is met die van leerlingen op die leeftijd. De vele vormen van humor als milde humor, glimlach, ironie, satire, sarcasme, cynisme en galgenhumor worden behandeld als uitingen van hoe men zich over een neutrale situatie uitlaat, al naargelang de gemoedsgesteldheid. Humor heeft slechts reden van bestaan dankzij en ondanks de ernst, zonder dewelke hij kolder of nonsens wordt. Ook die vormen van humor (in poëzie en in moppen) kan men behandelen. De leerlingen beoefenen ook zelf eenvoudige vormen van humor: het woordspel

is een geliefde oefening, bijvoorbeeld in het grafschrift. Ook scènes uit toneelstukken kunnen stof bieden ter bespreking.

Naast de hierboven vermelde aspecten van humor, kunnen verschillende literatuurgenres besproken worden zoals het volkssprookje, het cultuursprookje, de fabel, de (volkse) sage en de mythe. Aan de mythe kan de beeldspraak gekoppeld worden met mythische zegswijzen. Het is van cruciaal belang dat de leerlingen met veel verschillende tekstsoorten kunnen kennismaken, waaronder ook de iets meer zakelijke teksten zoals de column en het cursiefje.

Het proces van afstand nemen kan leiden tot afstand van de moedertaal, in de vorm van jongerentaal, waarbij het shockeffect op de volwassene een deel is van dat proces. Het bestuderen van het effect dat een bepaald soort taalgebruik heeft, helpt de jongere om de taal in een aan de situatie aangepaste vorm te leren gebruiken. Naast het literatuurwerk wordt in de lessen ook aandacht besteed aan het ontwikkelen van de taalvaardigheid en de argumentatievaardigheid van de leerlingen.

Op het vlak van taalsysteem wordt het eerste jaar van de tweede graad vooral gekenmerkt door een verdieping in het grammaticale inzicht, het geraamte van de taal. In de negende klas is de studie van het taalsysteem nog voornamelijk gebruikgericht.

In de eerste graad werd al een stevige basis gelegd op grammaticaal gebied, met de nadruk op de enkelvoudige zin. Hierop wordt in de tweede graad voortgebouwd met aandacht voor het benoemen van figuurlijk taalgebruik zoals het voorzetselvoorwerp. Het grammaticaal inzicht wordt uitgebreid met de samengestelde zin en de daarbijhorende voegwoorden en modaliteit. De leerlingen leren het onderscheid maken tussen nevenschikking en onderschikking. Het onderscheid tussen actieve en passieve zinnen wordt verder uitgediept.

Binnen de taalbeschouwing komen voornamelijk verschillende stijlfiguren aan bod.

De spelling wordt verder uitgediept. Hoe dan ook is het noodzakelijk om de spelling van de werkwoorden te blijven inoefenen. De basis werd reeds gelegd in de lagere school en in de eerste graad, maar er is veel nood aan herhaling en oefening. In het eerste jaar van de tweede graad is er bijzondere aandacht voor de spelling van Engelse werkwoorden en de werkwoorden met een deelteken in de infinitief.

De tussenletter, het deelteken, de apostrof, initiaalwoorden, letterwoorden, koppelteken, weglatingstekens, klemtoontekens en afkortingstekens worden behandeld.

Op gebied van schrijfvaardigheid is er speciale aandacht voor signaalwoorden, de alinea en de paragraaf. Niet alleen creatief schrijven wordt geoefend, er is ook aandacht voor zakelijk schrijven waarbij de leerlingen de eerste stappen zetten voor het schrijven van een verslag.

In de eerste graad staan spreekoefeningen veelal nog in het teken van de eigen beleving. In de tweede graad kan men in het debat die eigen leefwereld in verhouding brengen met die van anderen. Ook presentaties van jaarwerken zijn spreekoefeningen!

11.4.2. Tweede leerjaar van de tweede graad: liefde, trouw en vriendschap

Omstreeks het 16de levensjaar ontstaan twijfel en verwarring ten opzichte van de onbetwiste veronderstellingen die de jongeren tot op die leeftijd hebben gekoesterd. Het in twijfel trekken van deze veronderstellingen gaat gewoonlijk gepaard met een opmerkelijke distantiëring van de ouders. Hun gevoel van onafhankelijkheid groeit, maar de prijs die ze daarvoor moeten betalen is de eenzaamheid. Daaruit vloeit een interesse voor liefde, trouw en vriendschap. Daarom is de centrale taak voor de tiende klas de ontwikkeling van het coherent denken, de rationaliteit, de argumentatieve nauwkeurigheid en de conceptuele helderheid. Ze moeten leren om de onderbouwde argumentatie te kunnen onderscheiden van retorische spitsvondigheden. Leerlingen van de tiende klas verwachten een toename van kennis maar hebben tegelijk nog behoefte om begeleid te worden in de inzichten die uit deze nieuw verworven kennis voortvloeien. Er ontstaat een grote behoefte aan talige middelen om dit proces in termen uit te drukken. Dit kan ertoe leiden dat zij een crisis ervaren in hun taalvermogen. Voor een tiendeklasser lijken woorden

niet meer (of nog niet) in staat om de diepere dimensies en innerlijke ervaringen uit te drukken. Daarom wordt in het tweede leerjaar van de tweede graad verkend hoe de thema's trouw en vriendschap zich in de literatuur ontwikkelen. In teksten van vroegere tijden moeten de ontwikkelingsstappen van de mensheid voor hen voelbaar worden: conflicten die ontstaan omdat een hoofdpersoon de bescherming van een huis, een gemeenschap of een clan verlaat of tegen de aanvaarde wetten ingaat. Dat kan gaan over teksten die uit de Griekse oudheid stammen, of uit de Europese, Angelsaksische, Afrikaanse, ... cultuur. Mogelijke verhalen die dit thema behandelen, zijn het Nevlingen- of Nibelungenlied, de *Eneasroman* van Hendrik Van Veldeke of *De goddelijke komedie* van Alighieri Dante. Indien mogelijk wordt aanbevolen om in één ochtendperiode één werk uitvoerig en diepgaand te behandelen waarbij de behandelde motieven als trouw, wraak, vergeving, verraad, enz. tot in de actuele literatuur exemplarisch worden vervolgd. Om tot een verantwoorde keuze van teksten te komen, heeft de leraar nood aan een grondige kennis van de antroposofische menskunde, gekoppeld aan een uitgebreide kennis van wat er aan literatuur bestaat.

De elementen van de poëzie en de evolutie van het Nederlands kunnen als onderwerp worden aangepakt. De poëtica komt aan bod in het vak esthetica.

In de grammatica is er in de tiende klas voornamelijk aandacht voor het inoefenen van de samengestelde zin. De nevenschikking en onderschikking vergen behoorlijk wat oefening. In de tiende klas kan men nog extra de aandacht vestigen op de hoofdzin en de bijzin en staat voornamelijk de woordvolgorde in de kijker. Er mag een nadruk liggen op de betrekkelijke bijzin en het antecedent, overgankelijke en onovergankelijke werkwoorden.

Men behandelt enkele bijzondere leestekens zoals het gedachtenstreepje en het beletselteken. In de negende klas werden al heel wat tekstopbouwende elementen behandeld, die verder worden uitgediept in de tiende klas. Naast de alinea en de paragraaf wordt er ook aandacht besteed aan tussentitels om het zakelijk schrijven meer structuur te geven.

De taalkunde in de tiende klas is gericht op het niet-normatieve bestuderen van de taal als fenomeen: herkomst van taal en talen, verschillende taalsoorten en taalfamilies, taalevolutie, taalvariëteiten, relativiteit van het taalsysteem, ... De studie van middeleeuwse teksten en verhalen biedt een geschikte opstap naar deze onderwerpen.

De spreekvaardigheid komt hoofdzakelijk aan bod in de poëtica waarbij er aandacht is voor fonologische aspecten.

11.5. Didactische uitdagingen

11.5.1. Beginsituatie

In veel steinerscholen is het lerarenteam van de tweede graad verschillend van dat van de eerste graad. Bij het begin van het schooljaar is het noodzakelijk dat voor de doorstromende leerlingen de competenties worden besproken door de betrokken collega's. De leraar van het eerste leerjaar van de tweede graad brengt bij instromende leerlingen de aanwezige competenties in kaart. De leraar Nederlands kan een beroep doen op een breed gamma taalscreeningstesten (waaronder: Centrum voor Taal en Onderwijs en Diataal) om een breed of specifiek beeld te krijgen van de beginsituatie van de leerlingen. Steeds meer leerlingen hebben het Nederlands niet als thuistaal, zijn (ex-) OKAN-leerlingen, zijn twee- of meertalig of hebben het Nederlands niet als moedertaal. Een taalscreening kan hier een goed beeld geven van de specifieke deelgebieden waarop moet geremedieerd of gedifferentieerd worden. Een taalscreening kan ook interessante informatie opleveren van de leerwinst in de boog van de eerste naar de tweede graad.

11.5.2. Methodologische wenken

Fenomenologie

Net zoals in andere vakken (zowel de wetenschappelijke als de kunstzinnige) hanteert de leraar de fenomenologische werkwijze. Hij brengt de leerlingen in contact met de fenomenen, in dit geval dus de taal en de literatuur.

Deelgebieden

Ongeveer de helft van de uren Nederlands wordt in periodevorm gegeven. De leerstof Nederlands wordt in enkele grote deelgebieden onderverdeeld:

- literatuur en taalbeleving
- taalsysteem
- communicatieve handelingen en uitdrukkingsvermogen
- oefening

Bij voorkeur worden de eerste twee deelgebieden aangeboden in de periodes en de overige twee in de andere (wekelijkse) uren Nederlands. Deze onderverdeling is richtinggevend maar niet verplicht.

Het verzorgen van de periodeschriften is een belangrijk hulpmiddel om de daaraan gerelateerde onderwijsdoelen te realiseren, zowel vanuit kunstzinnig als taalkundig oogpunt.

Jaarwerken

Veel steinerscholen voorzien elk jaar het maken van een jaarwerk. Naast het onderzoekwerk en het praktische werk hoort daarbij ook een schriftelijk gedeelte en een presentatie, waarbij uiteraard een aantal onderwijsdoelen Nederlands moeten worden gerealiseerd.

Literaire teksten

De te behandelen literaire teksten worden door het leerplan niet opgelegd, noch mogen zij willekeurig gekozen worden: de leraar tracht deze zo nauw mogelijk te doen aansluiten bij de (ontwikkelings?)noden van een klas, zoals de leraar die percipieert doorheen de (theoretische) bril van de antroposofische menskunde die aan de steinerpedagogie ten grondslag ligt.

De leraar wekt, door de behandeling van een literair kunstwerk, de interesse voor de idee zoals ze door een individualiteit wordt uitgedrukt, bijvoorbeeld Shakespeare, Dante, Multatuli, Adriaan Roland Holst, Bordewijk, Couperus, Marga Minco, ... Het 'ik' van de leraar bemiddelt dus de ontmoeting met het 'ik' van de schrijver; deze ontmoeting versterkt het 'ik' van de jongeren en is persoonsvormend.

Doorheen de tweede graad moeten minstens middeleeuwse literatuur, romantiek, realisme worden aangeboden. Uiteraard biedt de leraar ook hedendaagse teksten aan, altijd in de context van de leeftijdsfase en de cognitieve vermogens van de leerlingen.

Leeservaring

De leeservaring en dus ook het leesvermogen kunnen sterk uiteenlopen in één klas. Naast de aangepaste werken uit de (volwassenen-)literatuur moet kwaliteitsvolle jeugdliteratuur haar rechtmatige plek krijgen in het aanbod. Bij uitstek in de tweede graad kan de overstap van jeugdliteratuur naar adolescentenliteratuur gemaakt worden. Reeds geruime tijd is deze categorie in een snelle opmars als 'Young Adult' en wint dit segment aan waarde. De thema's die in het genre Young Adult worden aangesneden, spreken jongeren tussen 15 en 22 jaar vaak meer aan dan literatuur voor volwassenen. Vermits we in de steinerpedagogie voorwaarden willen scheppen voor een levenslange ontwikkeling, is het van groot belang om bij zoveel mogelijk leerlingen het leesplezier te bevorderen.

Goed gekozen teksten verhogen de betrokkenheid bij het leren en zetten in op interculturele competenties. De nadruk op het aanbod ligt in hoofdzaak op literaire en essayistische teksten.

Rijke teksten

Het belang van een grote woordenschat is niet te onderschatten; een grote woordenschat bevordert niet alleen de vaardigheid tot communiceren, maar ook de slaagkansen, zowel in het

secundair als in het hoger onderwijs. Een grote woordenschat wordt zelden verkregen door het instuderen van woordenlijsten, maar des te meer door met belangstelling literaire en andere teksten te lezen en te willen begrijpen.

Literaire teksten dienen een breed scala aan doelstellingen, wat niet wil zeggen dat andere teksten of tekstsoorten niet of weinig aan bod zouden komen. De absolute voorwaarde om met andere tekstsoorten te werken, is dat het om rijke teksten gaat. De Taalunie omschrijft rijke teksten als authentieke teksten over levensechte, herkenbare thema's. Rijke teksten hebben een duidelijke structuur, een origineel taalgebruik en een gevarieerde woordenschat met frequente en minder frequent gebruikte woorden. De inhoud van een rijke tekst is gelaagd en handelt over een breed, universeel thema. De bron van een rijke tekst kan zowel fictie als non-fictie zijn. Binnen het segment van non-fictionele teksten behoren krantenartikels, teksten uit tijdschriften, webteksten en zelfs podcasts tot de mogelijkheden.²¹³

Poëzie

Naast de hierboven vermelde werking van literatuur is het kunstzinnige aspect van taal, en met name van de poëzie, van groot belang. In deze leeftijdsfase duiken nieuwe, onbekende gevoelens op. Niet voor niets grijpen veel jongeren spontaan naar poëzie, al dan niet in de vorm van liedjesteksten. Ze vinden er herkenning in en proberen zelf uitdrukking te geven aan de veelheid aan gevoelens die in hen leven. We leven in een tijd waarin taal in hoofdzaak gezien wordt als een uit conventies opgebouwd tekensysteem dat dient als communicatiemiddel. Taal dient echter niet alleen voor zakelijke communicatie, maar bewerkstelligt ook een gevoel van eenheid. Herman de Coninck beschrijft in zijn essay *Over de troost van het pessimisme* alle dimensies van het nutteloze nut van poëzie in het onderwijs. Het gevoel van eenheid en van gemeenschap past bij uitstek bij de innerlijke gesteldheid van de jongeren van de tweede graad.

Drama

Jonge mensen in de puberteit en de adolescentie zijn zeer ontvankelijk voor het element dramatiek. Wanneer in de tweede (en bij uitbreiding ook de derde graad) het intellect rechtstreeks wordt aangesproken en ontwikkeld wordt, ontstaat in de jeugdige psyche terzelfder tijd de zin voor en de behoefte aan dramatiek. Evenwicht tussen intellectuele activiteit en een verscheidenheid aan toneel-, spreek-, en spelervaringen bewerkstelligt evenwicht in de vorming van karakter en persoonlijkheid. Allerlei vormen van toneel en drama in de ruime zin kunnen beoefend worden: poëzieavonden, eenakters, uittreksels en korte scènes, dialogen en uiteraard ook volledige toneelopvoeringen. De keuze van gedichten, teksten en stukken wordt mede bepaald door de inhouden en uitgangspunten van het literatuuronderwijs.

Taalbeleving

Taalbeleving wordt in de steinerpedagogie veel ruimer gezien dan het benutten en beoefenen van communicatieve handelingen. De beleving van taal steunt op het vermogen om de dieperliggende dimensie van taal waar te nemen en te ervaren. Taal is immers drager van waarden en normen en weerspiegelt sociale en culturele aspecten. Taal kan als een kunstzinnig fenomeen beleefd worden waar scheppend en creatief mee kan worden omgegaan. Het gevoel voor taal kan men aanscherpen via woordenschat, literatuur, poëzie, gevarieerde stijloefeningen, stelopdrachten, voordrachten en toneel.

De voortdurende ontmoeting met het werk van goede auteurs versterkt het vermogen van empathie en bewondering. Literatuur neemt in een steinerschool een ruime plaats in als opvoedend element omdat de steinerpedagogie zich tot doel stelt een gevoel voor taal als 'levende kunst' bij te brengen. Het belang van literatuur wordt hierboven uitvoerig beschreven en wordt

²¹³ Op de website van de Taalunie staan tips om met rijke teksten aan de slag te gaan: <https://rijketeksten.org/rijke-teksten/> (laatst geraadpleegd op 5 januari 2024).

trouwens ook aangehaald in de visietekst *Iedereen taalcompetent!* van de Taalunie.²¹⁴ Het reeds eerder geciteerde boek *Leerlingen en literatuur* van Elke D'Hoker is aanbevolen lectuur voor elke leraar Nederlands!

11.5.3. Differentiatie

Elke leerling moet het gevoel hebben op eigen niveau te kunnen aansluiten bij het vak Nederlands. Dat stelt hoge eisen aan de didactische aanpak van dit vak. Voor leerlingen met leer- en ontwikkelingsstoornissen zullen aparte leer- en remediëringstrajecten moeten worden opgesteld, net zoals voor leerlingen voor wie het Nederlands niet de moedertaal of thuistaal is. Daarnaast zijn er ook leerlingen die extra uitgedaagd moeten worden. Deze laatste groep mag zeker niet uit het oog verloren worden.

Het lesgeven in grotere heterogene klassen, zoals gebruikelijk is in een steinerschool, vraagt om een aangepaste didactiek. De zin en het nut van gedifferentieerd onderwijs staat buiten kijf. Dat betekent niet dat klassikaal onderwijzen geen zin heeft. Differentiatie is nodig om elke leerling aan te spreken en uit te dagen op vlak van moeilijkheidsgraad, complexiteit, abstractie, de manier van het aanreiken, het tempo, de tijdslimiet en de manier waarop een opdracht verwerkt mag worden. De kenmerken van de behandelde leerstof staan centraal om de aard van de differentiatie te bepalen. Differentiatie kan gebeuren via voordrachten, opdrachten voor de periodeschriften, leesopdrachten, maar ook in het verder uitdiepen van de grammatica en taaltheorie.

11.5.4. Evaluatie

Zie algemene richtlijnen voor evaluatie in deel 3, inleiding, hoofdstuk 5.

Het vak Nederlands wordt gekenmerkt door een grote differentiatie aan leergebieden waaraan de respectievelijke evaluatie moet beantwoorden. De mogelijkheden van evaluatie zijn legio.

Vanzelfsprekend moet de evaluatie afgestemd worden op de sterk gedifferentieerde groep leerlingen én op de verschillende didactische elementen van de (zeer diverse) leerinhouden. Zoals hierboven beschreven werd, moet elke leerling aangesproken én uitgedaagd worden binnen het vak Nederlands, wat vanzelfsprekend ook zijn effect heeft op de evaluatie. Om dit mogelijk te maken, strekt het tot aanbeveling om te werken met een **portfolio** waarin elke leerling de individuele leerweg of vorderingen zichtbaar maakt.

Elke vakwerkgroep buigt zich noodzakelijkerwijs over de gestelde criteria die tot een bepaalde evaluatie zullen leiden. De leerlingen moeten vooraf worden geïnformeerd over wat er van hen verwacht wordt en welke kenniselementen of vaardigheden leiden tot een bepaalde evaluatie. Het geven van feedback is inherent aan het leerproces.

Naast de cognitieve doelstellingen in verband met literatuur die getoetst kunnen worden aan het eind van een aangeboden leergeheel, zijn ook het inleven en meebeleven van de aangeraakte thema's belangrijke evaluatiecriteria. Hiervoor zal de leraar de leerlingen betrekken in het klasgebeuren, leergesprekken organiseren en nota's bijhouden van wat wordt waargenomen. Ook hier is het vooraf bepalen van duidelijke evaluatiecriteria noodzakelijk.

Toneel en expressie moeten individueel benaderd worden: de introverte leerling die zijn angsten kan overwinnen om toch deel te nemen, heeft vaak meer gepresteerd dan de geboren acteur die met veel bravoure een hoofdrol neerzet. Opnieuw klinkt de mantra om vooraf duidelijke verwachtingen en evaluatiecriteria op te stellen. Het geven van (regelmatige) feedback is ook in dit leerproces onmisbaar.

²¹⁴ VANHOOREN, S., PEREIRA, C., BOLHUIS, M., *Iedereen taalcompetent! Visie op de rol en de inhoud van het onderwijs Nederlands in de 21ste eeuw*, Taalunie, Den Haag, 2017.

11.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.

Een aantal voorzieningen zijn onontbeerlijk:

- een actuele Woordenlijst der Nederlandse taal
- een goed woordenboek

Naargelang de voorkeur en de mogelijkheden van de school

- koopt de school zelf een noodzakelijk aantal boeken voor lectuur en literatuur aan, of
- wordt aan de leerlingen gevraagd om zelf een exemplaar aan te schaffen.

Het overvloedig werken met fotokopieën is af te raden. Dat veroorzaakt bij veel leerlingen namelijk een chaos van papieren waarvan zij de volgorde of de functie na verloop van tijd helemaal kwijt zijn.

Het gebruik van digitale media is geen doel op zich in het vak Nederlands – wat audiovisuele en elektronische hulpmiddelen betreft, wordt verwezen naar het thema ‘media’ in het gedeelte ‘vakonafhankelijke onderwijsdoelen’.

Eerder werd veelvuldig aangehaald dat de leraar Nederlands over specifieke competenties moet beschikken om enerzijds tot een verantwoorde keuze aan teksten en literatuur te komen en anderzijds om als veelvuldige duizendpoot te kunnen remediëren en differentiëren, zowel op didactisch vlak als bij de evaluatie. Een grondig inzicht in de antroposofische menskunde, gekoppeld aan specifieke literaire kennis en didactische vaardigheden en is daarbij essentieel. Zie hiervoor ook onder het hoofdstuk ‘De meerwaarde van de fenomenologische benadering van de werkelijkheid’ (2.5) in de inleiding.

11.7. Achtergrondliteratuur

ALBRECHT, S., BOROWSKI, D., AERNOUT, H., MÖLLER, J., *Van verhaal tot taal. Werkplan taal Geert Groote School Amsterdam*, Stichting Vrij Pedagogisch Centrum, Driebergen, 1985.

D’HOKER, E., *Leerlingen en literatuur. Hoe vaardige lezers vormen*, Lannoo Campus, Leuven, 2022.

DÜHNFORT, E., *Der Sprachbau als Kunstwerk. Grammatik im Rahmen der Waldorfpädagogik*, Stuttgart, 1980.

FIECHTER, H.P., BARTONICZEK, A., *Schiller. Kafka*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2017.

FIECHTER, H.P., SCHUMACHER, R., *Poetik. Drei Wege*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2014.

GÖPFERT, C., ‘Biographische Erzählungen – Wegbegleiter ins Leben’, in: *Erziehungskunst*, N° 55, Dez. 1990, blz. 1120-1133.

GÖTTE, W.M., BOETTGER, C., RÖH, C.-P. (Hrsg.), *Selbst entfalten – Welt gestalten. Das Künstlerische in der Waldorfpädagogik*, edition waldorf, Stuttgart, 2019.

KIERSCH, J., ‘Zur Lektürebehandlung in der Waldorfschule’, in: *Erziehungskunst*, 1986, Heft 7/8, S. 449-452.

KRÜGER, M., «*der Güter Gefährlichstes*» *Die Sprache: Ursprung, Struktur und übende Erfahrung*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2009.

KÜHLEWIND, G., *Der sprechende Mensch. Ein Menschenbild aufgrund des Sprach-phänomens*, Frankfurt, 1991.

LUTZKER, P., *Der Sprachsin. Sprachwahrnehmung als Sinnesvorgang*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2017.

PATZLAFF, R., *Luftlautformen sichtbar gemacht. Sprache als plastische Gestaltung der Luft*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2001.

PATZLAFF, R., *De bevroren blik. De fysiologische werking van het beeldscherm en de ontwikkeling van het kind*, Kamerling, Zutphen, 2005.

PATZLAFF, R., *Wort(w)ende. Die Geburt der modernen Lyrik im 20. Jahrhundert*, Info3 Verlag, Frankfurt am Main, 2019.

- PATZLAFF, R., *Rudolf Steiner und das "Nicht-Wort" in der Lyrik des 20. Jahrhunderts*, Info3 Verlag, Frankfurt am Main, 2019.
- PATZLAFF, R., *Sprache, die Gesundheit bewirkt*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 2023.
- REIPERT, H., *Wege zu einer neuen Sprachwissenschaft. Eine phänomenologische Studie auf der Grundlage der Anthroposophie und insbesondere der Eurythmie*, Verlag Die Pforte, Basel, 1980.
- SCHIRMER, H., *Bildekräfte der Dichtung. Zum Literaturunterricht der Oberstufe*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1993.
- SCHUCHHARDT, M., *Kunst und Dichtung im Spannungsfeld von Apollo und Dionysos*, edition waldorf, Stuttgart, 2010.
- SCHUCHHARDT, M., *Lachen und Weinen. Humor und Tragik in Kunst und Literatur*, Edition Waldorf, Stuttgart, 2005.
- SCHUMACHER, R., 'Deutsch', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.
- SOETEBEER, J., 'Rezeptionsästhetik aus der anthropologischen Perspektive von Selbstbildung. Grundlinien fachwissenschaftlicher Basierung des Literaturunterrichtes an Waldorfschulen', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.
- STEINER, R., *Sprechen und Sprache. Vorträge, ausgewählt und herausgegeben von Christoph Lindenberg*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1981.
- STEINWACHS, F., 'Mediävistik, Anthropologie und Unterricht. Epistemologische Überlegungen zur Rezeption mittelalterlicher Literatur und ihre Bedeutung für den Unterricht an Waldorfschulen', in: HÜTTIG, A. (Hrsg.), *Wissenschaften im Wandel. Zum Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Berliner Wissenschafts-Verlag, Berlin, 2019.
- TAYLOR, E.A., *Ik lees, ik lees wat jij niet leest ... Het kiezen van kinder- en jeugdliteratuur*, Pentagon, Amsterdam, 1992.

Verder talrijke artikels in de tijdschriften *Vrije Opvoedkunst* en *Erziehungskunst*, met name over grammatica, literatuuronderwijs, waaronder poëzie en drama.

12. Plastische opvoeding

12.1. Onderwijsdoelen

In het vak plastische opvoeding worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 16 (cultureel bewustzijn en culturele expressie) alsook een aantal cesuurdoelen van wetenschapsdomein 4 (kunst en cultuur) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de beschreven leerinhouden.

Tevens moet de leraar plastische opvoeding in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

1. De leerlingen ontwikkelen een brede culturele belangstelling, waaronder interesse voor elkaars creaties.° (attitudinaal)
2. De leerlingen drukken hun waardering uit voor kunst en culturele vormen vanuit hun ervaring met creatieprocessen.° (attitudinaal)
3. De leerlingen vertrouwen in hun eigen kunstzinnig proces.° (attitudinaal)
4. De leerlingen nemen binnen een afgebakende opdracht met al hun zintuigen nauwkeurig en werkelijkheidsgetrouw waar.
5. De leerlingen brengen kunst- en cultuuruitingen in verband met de context²¹⁵ waarin ze voorkomen. (16.01)²¹⁶
6. De leerlingen reflecteren over eigen beleving bij uiteenlopende kunst- en cultuuruitingen. (16.02)²¹⁷
7. De leerlingen lichten toe hoe een kunstwerk vanuit vorm en inhoud betekenis geeft. (16.03)²¹⁸
8. De leerlingen doorlopen een artistiek-creatief proces vanuit verbeelding. (16.04)²¹⁹
9. De leerlingen doorlopen een artistiek proces in functie van een creatie. (C 04.01.01)
10. De leerlingen creëren artistiek werk met behulp van specifieke vormgevingsmiddelen, technieken en materialen. (C 04.01.02)
11. De leerlingen zetten hun artistieke deskundigheid in voor een gemeenschappelijk project. (C 04.01.03)
12. De leerlingen gaan in dialoog over elkaars artistiek proces en werk. (C 04.01.04)

12.2. Pedagogische intenties

12.2.1. Plastische opvoeding als component van een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs

In de steinerpedagogie zijn de kunstvakken een belangrijke component in een doorlopende leerlijn cultuuronderwijs. Een breed begrip van cultuur zorgt er echter voor dat er in het gehele curriculum aanknopingspunten zijn om het over cultuur te hebben, want cultuur gaat over wat we doen en wie we zijn als mensen.

Leerlingen worden uitgenodigd de wereld te ontmoeten op een levendige manier. Zo leren ze creatief te denken, een standpunt in te nemen in de wereld en hun identiteit verder te ontwikkelen.

²¹⁵ De context kan zowel tijd, ruimte als maatschappelijke context zijn.

²¹⁶ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

²¹⁷ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

²¹⁸ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

²¹⁹ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met de ontwikkeling van leerlingen en de context waarin dit minimumdoel aan bod komt.

Binnen de schoolcultuur is het belangrijk dat leerlingen de ruimte (vrijheid) en de middelen (productief en receptief) krijgen om hun identiteit te beleven en vorm te geven. Omgaan met kunst en culturele vormen maakt de leerlingen zowel individueel als collectief sterker. Participeren aan het culturele leven stelt leerlingen in staat actief deelgenoot te worden van de samenleving en het sociaal organisme.

Artistiek werken benadert de werkelijkheid anders dan vanuit een meer cognitieve reflectie. Door kunstzinnige activiteiten gaat het leerproces van het handelen via het voelen naar het denken. Deze processen bieden een rijke basis aan een gedifferentieerd gevoelsleven. Daarnaast transformeert de esthetisch-artistieke ervaring deze gevoelens tot een fundament voor gezond oordelen. Leerlingen kunnen begrip, waardering en respect ontwikkelen voor kunst- en culturele vormen in de breedste betekenis, door inzicht in artistieke mogelijkheden en kennis van historische ontwikkelingen. Het tonen en evalueren van eigen werk en het formuleren van eigen gedachten en gevoelens bij het waarnemen en verbeelden van kunst en culturele vormen bevorderen het cultureel bewustzijn. Het kunnen hanteren van meerdere perspectieven in de ontwikkeling van de eigen culturele identiteit en die van anderen opent een mondiale blik op kunst en culturele diversiteit doorheen de tijd.

12.2.2. De ontwikkeling van kunstzinnige vermogens

Handelingsbekwaamheid bevorderen door kunstzinnige processen

De kunstzinnige vakken hebben, zeker in de huidige tijd, een bijzondere rol te spelen in de vorming van onze leerlingen voor hun toekomstige leven. Het plastische element versterkt het gevoelsleven, het beweeglijke denken en draagt bij tot een creatieve benadering van de werkelijkheid. Dit gaat verder dan een mooi kunstzinnig resultaat kunnen voortbrengen of de aanleg van een esthetische grondhouding. De grote uitdagingen van onze huidige maatschappij vragen om handelingsgerichte intuïtie en het inzetten van fantasiekrachten. Flexibiliteit, eigen intiatief, zelfredzaamheid, verantwoordelijkheid en persoonlijk leiderschap, maar ook een goed ontwikkeld oordeelsvermogen zijn capaciteiten die nodig zijn voor deze tijd. Om tegemoet te komen aan deze verwachtingen is het nodig om het kunstzinnige handelingsvermogen te scholen. Vanuit het kunstzinnig oefenen ontstaat het kunstzinnig handelen, wat betekent dat men open en met een goed waarnemingsvermogen een dialoog aangaat met de realiteit.

Kunstzinnig werken maakt mogelijk dat er iets kan ontstaan dat men niet op voorhand had kunnen bedenken. Hierbij komen aan bod: het worstelen met materie, het overwinnen van moeilijkheden, het leren aanpassen aan het materiaal, het accepteren van mislukkingen en het ontwikkelen van doorzettingsvermogen. Dit wordt doorheen het gehele curriculum geoefend, maar in het bijzonder tijdens de kunstvakken krijgen de leerlingen de kans om ook vanuit zichzelf de motivatie op te brengen om deze vaardigheden in te zetten omdat de opdracht zelf dat van hen vraagt.

Het kunstzinnig handelen²²⁰ kan gekarakteriseerd worden door vier fasen:

- fase 1: onbevangen beginnen
(eigen (voor)oordelen kunnen opzij zetten)
- fase 2: vragend handelen
(opmerkzaam voor wat de situatie vraagt)
- fase 3: het nieuwe, de verborgen mogelijkheid waarnemen
(wakker en onbevangen met alle zintuigen waarnemen, engagement, de oplossing ontstaat uit de zaak en niet uit de theorie)
- fase 4: onderzoekend oordelen
(op objectieve manier handelen vanuit de zaak zelf en niet vanuit vooraf gevormde meningen en voorstellingen)

²²⁰ BRATER, M., FREYGARTEN, S., RAHMANN, E., RAINER, M., *Kunst als Handeln – Handeln als Kunst: Was Unternehmen und die berufliche Bildung von Künstlern und Kunst lernen können (Beiträge zu Arbeit – Lernen – Persönlichkeitsentwicklung)*, W. Bertelmanns Verlag, Bielefeld, 2011.

Ontwikkelingsgericht kunstzinnig onderwijs

Het vak plastische opvoeding ondersteunt in de tweede en derde graad het emancipatieproces van de steeds meer individuele psyche van de leerlingen. De leerlingen leren zowel hun eigen (intense) binnenwereld (eigen denkkracht, ontwakend driftenleven, eigen emotionaliteit, bijhorende idealen, ...) verkennen en besturen als het ontdekken en begrijpen van de buitenwereld. Deze beide werelden leren kennen, onderzoeken en steeds beter beheersen, onder andere via het kunstzinnig werk, is het doel in de bovenbouw.

Leerlingen leren artistieke principes kennen zoals lijn, vorm, kleur en textuur, wat hun een kompas geeft om zelf antwoorden te zoeken in het kunstzinnig proces. Het is belangrijk in de lessen plastische opvoeding voldoende ruimte te maken om deze stappen te ervaren. Op deze manier kan het kunstzinnig werken een belangrijk hulpmiddel zijn om onze innerlijke bronnen te ontplooiën, zodat ze concreet kunnen worden in de kunst en in het leven. De leraar biedt de houvast van concrete opdrachten en creatieve oefeningen om dit proces te faciliteren en de krachtige werking van kunst te ervaren. Leerlingen ontdekken zo vreugde in het scheppen en vinden de toegang om met aandacht een creatief proces aan te gaan, in afstemming met hun natuurlijke ritme en in contact met hun innerlijke potentieel.

12.3. Situering in het verticale curriculum

Reeds vroeg in de ontwikkeling ontstaat bij elk kind het verlangen naar steeds nieuw vormgeven en omvormen van hetgeen eerst nagebootst werd. Het nagebootste wordt in het spel doordrongen met de eigen creatieve krachten. Volgens Schiller is de mens enkel daar helemaal mens waar door het omvormen van wat van buiten op hem toekomt, waar tussen binnen en buiten, tussen mens en wereld, tussen stof en vorm, harmonie en eenheid ontstaat.

12.3.1. Lagere school en middenbouw

Vanaf de lagere school is het leren gezond als het niet enkel een uiterlijk beschouwende, met het verstand werkende activiteit is. Het leren werkt gezondmakend als het een (om-)vormproces is, dat uit hetzelfde gebied werkt als waar het spel zijn creatieve krachten aan ontleent. Dat wil niet zeggen dat het leren zich in een spel moet veranderen. Het gaat niet om opleuken. Het gaat om het vormen van een kunstzinnige omgeving voor het onderricht, zodat de omvormende krachten die in het spel werken, als fundament kunnen dienen voor het leren. Tot aan het einde van de eerste graad is het voornamelijk de klasleerkracht die de beeldend-kunstzinnige activiteiten stuurt.

12.3.2. Tweede en derde graad secundair onderwijs

De ontwikkeling van kunstzinnige vermogens wordt ondersteund door een gevarieerd aanbod aan leerinhouden. De selectie van deze leerinhouden is gekoppeld aan antroposofische menskundige inzichten in de ontwikkelingsfasen van de mens en de mensheid. Het curriculum is ontstaan door zorgvuldige observatie van leerlingen in de verschillende leeftijdsfasen. De hier aangegeven leerinhouden gaan uit van respect voor de waarden en aanwijzingen van het internationale waldorffcurriculum, met openheid voor actuele noden en tendensen.

De kunstvakken in de bovenbouw kunnen we onderverdelen in schilderen, tekenen, drukgrafiek, boetsen en sculptuur. Het is aan de school om een zorgvuldige leerlijn plastische opvoeding uit te bouwen met aandacht voor de verschillende domeinen. Onderstaand schema is richtinggevend.

1 ^{ste} lj. 2 ^{de} gr – klas 9	tekenen	schilderen	boetseren
2 ^{de} lj. 2 ^{de} gr – klas 10	tekenen/grafiek	schilderen	boetseren / sculptuur
1 ^{ste} lj. 3 ^{de} gr – klas 11	tekenen/grafiek	schilderen	boetseren / sculptuur
2 ^{de} lj. 3 ^{de} gr – klas 12	tekenen	schilderen	boetseren / sculptuur

12.4. Leerinhouden

12.4.1. Tekenen in de tweede graad

In de bovenbouw wordt afwisselend aandacht besteed aan tekenen en schilderen, vaak in roterende periodes parallel met andere kunsten en handvaardigheidsactiviteiten.

Wanneer de natuurlijke toegang tot verbeelding en creativiteit uit de kindertijd begint te vervagen, komt er ruimte voor iets nieuws. De leerlingen streven naar originaliteit, maar vinden daarbij steun bij drie factoren: de praktische beheersing van materialen en technieken, het esthetische element en de nauwkeurige observatie. Dit laatste draagt bij tot de basis van oordeelsvorming (zie ook hoofdstuk 'Leren en onderzoek' in deel 2 van dit leerplan).

Een voorbeeld van hoe deze drie elementen kunnen worden geïntegreerd, is in het zwart-wit tekenen. Dat is namelijk afhankelijk van nauwkeurige observatie en begrip van de wetten die licht en schaduw beheersen. Licht-donker tekenen kan bovendien uitdrukking geven aan het innerlijke leven.

Het zwart-wit (arcerend) tekenen is een specifieke ontwikkelingsgerichte thematiek voor klas 9. De neiging tot kritische, ongenueanceerde uitingen kunnen we onder andere aflezen aan de eigenzinnigheid van de leerlingen, het zich afzetten tegen bepaalde delen van de omgeving of vooral ook in een vaak schakeringloos zwart-witdenken, voelen en doen. Deze laatste eigenschap laat zich gedurende de hele bovenbouw voelen, maar toch vaak het sterkst in klas 9. Een vak als plastische opvoeding kan daarbij veel aanknopingspunten vinden, vooral door oefeningen en opgaven die gericht zijn op het verbinden van licht en duisternis in al zijn nuances tussen zwart en wit. Bij de klassikale bespreking van de werken wordt het oordeelsvermogen verfijnd.

Een ander aspect is de blik op de buitenwereld en de honger naar kennis die de leerlingen willen opdoen, liefst op een heel precieze manier. Een vak-onderdeel als waarnemingstekenen komt daaraan tegemoet en maakt dit streven naar kennis ook realistisch en verbonden met het handelen.

In klas 9 zal slechts zelden geschilderd worden, tenzij met (verdunde) Oost-Indische inkt of indigo verf (gewassen tekening of lavis). Soms kan het toch zinvol zijn voor een bepaalde groep of klas die bijvoorbeeld erg weinig schilderde in de voorgaande leerjaren of omwille van andere pedagogische redenen.

Tijdens het kunstzinnige proces passen de leerlingen verschillende materialen en technieken toe en werken daarbij ook op groot formaat. Uiteindelijk moeten ze erin slagen onafhankelijk een voorontwerp via een schets uit te werken in een afgewerkte tekening.

Diverse opdrachten kunnen aan bod komen in klas 9:

- abstract tot meer concreet werk
- basisoefeningen licht-donker (tekenen en schilderen), aandacht voor overgangen
- arcerend tekenen
- vormstudie van eenvoudige vormen zoals bol, kubus, piramide, cylinder, veelvlakken, ... allerlei potten, schalen, eenvoudige stillelevens, ...
- compositiestudies (abstract)
- stemmingslandschappen (dag, nacht)
- natuurstudies naar waarneming (bijvoorbeeld op locatie)

- aandacht voor schaduwleer
- van eenvoudig tot complexer perspectief (bijvoorbeeld een eenvoudig interieur met lichtinval, stadzicht, perspectief tekenen op locatie, ...)
- atmosferisch perspectief
- reproductie naar meesters van licht en donker in het heden en verleden
- eventueel begeleid werken aan thema's van het jaarwerk (indien jaarwerk in klas 9)

Er dient zorgvuldig afgestemd te worden welke leerinhouden al behandeld zijn in voorgaande leerjaren. Vaak werden de perspectiefwetten al verkend in de eerste graad. Dan kunnen de leerlingen in klas 9 hun kennis en vaardigheden verder vervolmaken. De leerlingen leren ook gevarieerde technieken kennen via het bestuderen van grafisch werk van meesters zoals Dürer of Rembrandt. Deze studies worden altijd verbonden met praktisch werk: kopiëren, nabootsen, zelf tekenen. In de lessenreeks is er aandacht voor verschillende culturen, ook niet-westerse voorbeelden komen aan bod.

Naast het aanbod van schilderen en drukgrafiek in klas 10 kan er ook (beperkt) getekend worden, voorbeelden:

- complexer stilleven, bijvoorbeeld met verschillende materialen
- eenvoudige voorwerpen met verschillende texturen
- waarnemingsstudie textiel (bijvoorbeeld opgehangen kledij)
- reproductie oude meesters, onder andere sociale dramatiek
- eventueel begeleid werken aan thema's van het jaarwerk (indien jaarwerk in klas 10)

Een ander voorbeeld is het ontwerpen van posters voor bepaalde schoolse gelegenheden.

Leerlingen kunnen experimenteren met de expressie van kleur en vorm en de relatie tekst-beeld ten gunste van een specifiek doel. Verschillende technieken kunnen hierbij aan bod komen zoals collage, druktechnieken en/of eventueel digitale grafische technieken.

12.4.2. Schilderen in de tweede graad

In het algemeen kan men stellen dat vanuit het zwart-wit tekenen de interesse voor kleur terug ontwaakt. Schildertechnieken van de voorgaande schooljaren worden herhaald. Maar kleuren worden nu meer bewust gebruikt omdat de natuurlijke en expressieve mogelijkheden beter begrepen worden. De leerlingen leren de verschillende ervaringen en uitdrukkingen betreffende vorm en kleur onderzoeken. Gebaseerd op een objectief begrip van de aangeleerde technieken leert de individuele leerling gradueel een eigen stijl. Reflectie komt zeer regelmatig aan bod tijdens de kunstlessen, wanneer het werk van de leerling(en) besproken wordt. Het doel is de connectie tussen vorm en inhoud, het effect van de gebruikte middelen, de leesbaarheid en de kracht van de boodschap te herkennen. De leerlingen kunnen zelf in toenemende mate de uitdagingen en het medium kiezen waarmee ze willen werken. De rol van de leraar is hen helpen moeilijkheden te overwinnen en ondersteuning te bieden bij het maken van keuzes. Het advies zal steeds refereren naar thema's, technieken, ontwerp en de organisatie van het werk. Hierdoor kan de bespreking van een individueel werk een leidraad vormen voor het werk van medeleerlingen. De leerlingen krijgen ook de mogelijkheid om op groter formaat te werken. De geselecteerde opdrachten en projecten worden ook ingezet om concentratie te bevorderen en aandacht te verdiepen.

Wat voor het licht-donker-tekenen werd gedaan in klas 9, wordt nu ook voor de kleur gedaan in klas 10. Oefeningen, studies en schilderopgaven die wortelen in Goethes kleurenleer vormen hiervoor de basis. Anderzijds kan ook de plastische kwaliteit van lucht of water (natuurstudies) een rol gaan spelen in veel opgaven. De enorme rijkdom aan licht- en kleurschakeringen en de daaruit sprekende zielenstemmingen sluiten aan bij de ontwikkeling van idealen en bij de langzaam groeiende sociale vermogens van de leerlingen. De opdrachten zijn erop gericht de innerlijke levende werking van kleur te ervaren; waarbij het gevoel en een onderzoekende houding van belang zijn (van abstract naar concreet).

Diverse opdrachten kunnen aan bod komen in klas 10:

- oefeningen in verband met de kleurenleer van Goethe, oerfenomenen

- monochromie
- regenboogoefeningen, kleurencirkels
- combinatie- en contrastoefeningen (vanuit gevoelsstemmingen opgebouwd)
- gevarieerde beeldcreaties uit kleur (bijvoorbeeld sprookjesstemming, dierenbeelden, ...)
- vertaling licht-donkerbeelden naar kleur (bijvoorbeeld prenten van Dürer of Rembrandt)
- kleurstudies naar grote meesters waaronder (bijvoorbeeld Turner of kunstenaars uit het impressionisme of fauvisme waarbij aandacht is voor de dynamiek van lucht, licht, water, atmosfeer, ...)
- natuurstudies: stilleven van eenvoudige voorwerpen

Wat het schilderen betreft, kan zowel de nat-in-nat techniek, sluiertechniek als de nat-op-droog techniek gebruikt worden. Ook werken op groot formaat komt aan bod. In eerste instantie wordt aquarelverf aangeboden omdat de voeling voor licht en kleur hiermee gemakkelijk aangesproken kan worden. Het werken met transparante verven biedt veel mogelijkheden wat betreft beeldontwikkeling en metamorfose van de ene kleurstelling naar de andere. Het psychisch ontwikkelingsproces volgt dan het beeldontwikkelingsproces onmiddellijk en vice versa. Andere verfsoorten kunnen eventueel aan bod komen, bijvoorbeeld bij reproducties.

De leerlingen zullen bij het tekenen en schilderen steeds leren

- overzicht houden over elke stap van het werkproces (orde)
- de graad van afwerking van een werk of studiereeks inschatten
- groeiend oordeelsvermogen ontwikkelen (analyse)
- selectie- en besluitvaardigheid oefenen
- respect en belangstelling ontwikkelen voor materialen, voor eigen en andermans ontwikkelingsproces
- interesse ontwikkelen voor de essentie van de aangeboden thematieken (wereldinteresse)

12.4.3. Grafiek

Druktechnieken worden doorgaans beoefend in klas 9, 10 of 11.

Er kunnen keuzes gemaakt worden voor diverse druktechnieken, afhankelijk van de mogelijkheden van de school, zoals hoogdruk (linosnede, houtsnede, stempels), diepdruk (droge naald, etsen), vlakdruk (zeefdruk, risoprint, lithografie). Men kan drukken op gevarieerde ondergronden zoals papier of textiel. Om te beginnen staat bij elke discipline van grafiek een grote eis van orde en organisatie voorop. Leerlingen op deze leeftijd hebben alleen daaraan al belangrijke ontwikkelingsstof. Het beoefenen van drukgrafiek kan ook sterke stimulansen en inzichten verschaffen met betrekking tot materiaal aanvoelen, beeldruimte (vlakbegrip), compositie, bladschikking en productcreatie. De werking van de contrasten zwart-wit en het arcerend tekenen worden opnieuw verdiept. Daarbij worden de expressieve mogelijkheden van druktechnieken als artistiek medium verkend via verschillende toepassingen. Men kan naar het drukken van een oplage of editie toewerken. Aspecten van stijkenmerken van diverse grafische kunstenaars in heden en verleden en uit verschillende culturele stromingen komen aan bod. De drukgrafiek is ook een geschikt artistiek medium voor sociaal engagement, diverse voorbeelden van 'prenten van verzet' kunnen aangereikt worden. De origine en de ontwikkeling van de grafische kunsten komen aan bod als een medium voor reproductie en als een artistiek domein. Het gebruik van grafische materialen, technieken en gereedschappen worden zorgvuldig toegepast. Er wordt steeds gewerkt met non-toxische materialen met respect voor natuur en milieu. Het etsen moet gebeuren op een ecologisch verantwoorde manier met afbreekbare producten. Optioneel kan het ontwerpen met grafische digitale media ook aan bod komen, zie thema 'media'.

Diverse opdrachten kunnen aan bod komen:

- een biografisch portret, een landschap
- het ontwerp van een poster
- reproductie van een grafisch kunstwerk
- eliminatietechniek in verschillende kleuren

- groepswerk
- grafische vertaling van een kunstwerk (kleur naar zwart-wit)
- eigen ontwerp illustratie

12.4.4. Boetseren en sculptuur in de tweede graad

Boetseren en sculpteren als ruimtelijke kunstdisciplines worden in de bovenbouw van de steinerpedagogie steeds als volwaardige vakken gezien met hun eigen lesprogramma en -inhouden. Het driedimensionaal werken spreekt specifieke vermogens aan bij de leerlingen; het vereist ruimtelijk inzicht en ruimtelijk doorvoelen. Door het boetseren oefenen en ervaren de leerlingen de vormkrachten die ook in hun fysiek lichaam werkzaam zijn. Deze ervaringen kunnen ze een leven lang herkennen, waarnemen en doorvoelen. Ook het plezier van creatief te scheppen wordt aangewakkerd.

Aansluitend bij de ontwikkelingsfase zoals hierboven omschreven, kunnen in de lessen boetseren de ontwikkelingseigenschappen van een leerling in klas 9 aangesproken worden door opgaven in verband met de vormpolariteit convex/concaaf, het krachtenspel tussen binnen- en buitenvorm. Het boetseren kan ook aansluiten op de 'kennishonger' van een leerling van klas 9 door bijvoorbeeld zeer precieze studies te maken van de diervormen van een bepaalde diersoort. De boetseerlessen in klas 10 concentreren zich op de dynamica in de vormenwereld: de stromingsvormenleer enerzijds en het objectief kijken naar de buitenwereld in de vorm van waarnemingsoefeningen anderzijds. Het beleven via waarnemingsoefeningen versterkt het leren kijken van buiten uit (aanvoelen van vormkwaliteit) en van binnen uit (inleven in het voorwerp van observatie).

In functie van de kwalificaties, vaardigheden en specialisatie van de leerkracht kunnen diverse opdrachten en/of projecten aan bod komen.

In klas 9:

- vormpolariteiten convex-concaaf
- krachtenspel binnen- en buitenvorm (vertrekkende vanuit bol, bol/hol)
- metamorfose oefeningen (kristallijne vormen, plantenmetamorfoses)
- diverse dierstudies (van eenvoudig tot complex, gelinkt aan de temperamenten), onder andere ook dieren waarbij convexe (robbensoorten en pinguïns) of concave (voorbeelden uit diepzee) vorm overheerst (in relatie tot biotoop)
- masker met holle en bolle vlakken (kleibasis)
- eventueel nog studies op platonische lichamen (indien niet aan bod in klas 8)
- vormtekening (kleibasis)
- negatief reliëf (plâtre de Paris)
- de menselijke figuur in een ontwikkelingsreeks (bewegingen of vrije vorm in metamorfose of vormveranderingsreeks van bijvoorbeeld gesloten naar open gebaar)
- opdrachten in speksteen
- oefeningen aansluitend bij de lessen kunstgeschiedenis (bijvoorbeeld studie van beelden uit oudheid en/of middeleeuwen)

In klas 10:

- studies op 'stromingsvormenleer' (dubbel gebogen vlak)
- waarnemingsstudies (bijvoorbeeld slakkenhuis of schelpvormen, eventueel doorsneden)
- metamorfose-oefeningen (bijvoorbeeld plantenvormen)
- vazen in opbouwtechniek (vormkracht, oprichtende vormgeving, zoals een kom of kruik bakken en glazuren)
- diverse dierstudies (dieren in actie, bijvoorbeeld spelende beren of vechtende leeuwen)
- relatie mens en dier (bijvoorbeeld ruiter te paard)
- menselijke figuren (bijvoorbeeld dansend paar, spelende kinderen, moeder en kind, ...)

- complete driedimensionale figuren: van menselijk lichaam tot buste (de menselijke gestalte doorheen de cultuurontwikkeling)
- opdrachten in speksteen

12.4.5. De samenhang tussen de kunstzinnige vakken en expressie

In sommige scholen kiest men ervoor om het onderdeel sculptuur en/of grafiek in te richten onder het vak expressie. Daar kunnen organisatorische redenen voor zijn. Het is echter belangrijk de pedagogische intentie achter deze vakgebieden te blijven bewaren om verwarring en vervaging te vermijden. Boetseren, sculptuur en/of grafiek zijn gekenmerkt door het artistieke element en horen daarom in de leerlijn van de kunsten thuis. De onderdelen van het vak expressie hebben een kunst-ambachtelijke insteek met een technische invulling. Uiteraard kan er voor combinaties gekozen worden. Zo kan grafiek bijvoorbeeld gecombineerd worden met het deelgebied kartonnage/boekbinden.

12.5. Didactische uitdagingen

12.5.1. Beginsituatie

De leerlingen hebben in het voorafgaande onderwijs reeds bepaalde beeldende inzichten en vaardigheden verworven. Er wordt verwacht dat de leerlingen beschikken over de nodige basiscompetenties en -vaardigheden en attitudes, zoals:

- openstaan voor het kunstzinnige;
- aandacht, belangstelling en respect kunnen opbrengen;
- reeds wat kunstzinnige vaardigheden verworven hebben;
- een innerlijke beeldenrijkdom verworven hebben;
- (veiligheids)afspraken naleven;
- nieuwe technieken en opgaven kunnen assimileren of eigen wegen zoeken ter realisatie.

12.5.2. Methodologische wenken

Het materiaal

- de school stelt het materiaal ter beschikking (omwille van het belang om de gewenste onderwijsdoelen te bereiken)
- (professionele) kunstenaarsbenodigdheden
- duurzame, natuurlijke, non-toxische materialen

Organisatie

- sleutelbegrippen: klas 9 waarneming van de ons omringende fysieke wereld, klas 10 ervaringen met de levenskrachtenwereld, klas 11 ervaringen in de innerlijke belevingswereld, klas 12 zoektocht naar het individu
- begeleiding van ontwikkelingsprocessen van de leerlingen
- gebundelde aanpak van de leerinhouden, ingericht in periodes, eventueel vakuren of projecten (minstens 2 aansluitende lestijden)
- vaak klassikale opmaat of uitleg van instructies, eventueel een korte evaluatie aan het begin van de les
- uitgangspunt is een duidelijk klassikaal kader met ruimte voor persoonlijke processen en expressiemogelijkheden
- rustige werkstemming, zorg voor de materialen, de inrichting en de orde van het atelier
- een beperkte grootte van de groep is het gunstigst

Hoe ouder de leerlingen worden, hoe sterker het individualiseringsproces intreedt, hoe meer tijd er aan enkelingen moet worden besteed en hoe kleiner de groepen horen te zijn. Groepen van circa 12 tot 15 leerlingen zijn doorgaans het gunstigst: er kan voldoende begeleid worden en er kan ook onder de leerlingen een wisselwerking en verscheidenheid ontstaan. Elke groep heeft een heel eigen groepsdynamiek en groeps capaciteit. Daarom vraagt elke groep een andere werkwijze, vaak andere onderwerpen, andere accenten.

Het is belangrijk dat er voldoende aandacht kan gaan naar artistieke processen. Eventueel kan het aanbod verrijkt worden door de samenwerking met externe actoren om het leerplan te realiseren. Het in contact brengen van de leerlingen met kunst en cultuur buiten de schoolmuren is een toegevoegde waarde. Dit kan onder andere via culturele organisaties, erfgoedinstellingen, kunstenaars, musea, (socio-)culturele centra, openbare ruimtes, ... Voor bepaalde projecten kan ook een beroep gedaan worden op expertise buiten de school, zoals de samenwerking met kunstenaars of externe organisaties.

12.5.3. Differentiatie

Algemene aanwijzingen voor differentiatie vindt men in hoofdstuk 4 (breed bereik - differentiatie) van de inleiding.

Indien nodig zal de leraar extra begeleiding en uitleg aanbieden; tijd en mogelijkheid geven om de basisvaardigheden aan te leren; tijd en ruimte bieden om in de kunstzinnige stroom van het vak aan te komen; en bijzondere aandacht schenken aan de creaties van deze leerlingen, met eventueel aangepaste opdrachten. Voor andere leerlingen zal het dan weer zaak zijn hen uit hun comfortzone te tillen, hen aan te spreken op hun individuele mogelijkheden en uitdagingen te bieden, wat bijvoorbeeld ook kan door een interdisciplinaire aanpak.

Het zien werken van leerlingen binnen kunstzinnige processen is bovendien voor de leraar ook een bijzondere bron van kennis of inzicht omtrent het wezen en de noden van de leerlingen. De diagnostische waarde daarvan is niet te onderschatten. Kunstleraren kunnen bij kinder- en klasbesprekingen een erg waardevolle en complementaire input hebben.

Voor de verdieping en uitbreiding van vakinhouden verwijzen we door naar de literatuur met betrekking tot de vakdidactische methoden: van de publicaties in boekvorm, tot artikelen in tijdschriften, tot overleg in de vakwerkgroepen, ...

12.5.4. Evaluatie

Algemene aanwijzingen voor de evaluatie vindt men in hoofdstuk 5 (evaluatie) van de inleiding van dit leerplan.

De evaluatie voor het vak plastische opvoeding zal voornamelijk verlopen via permanente evaluatie, een continue opvolging van de praktijk van het geheel van proces, product en attitude. Bij de evaluatie wordt best sterk gedifferentieerd gekeken naar inzet en evolutie, méér dan naar niveau of talent. Bovendien is het doel van het vak plastische opvoeding in steinerscholen niet enkel de ontwikkeling van specifieke beeldende technische capaciteiten, maar het ontwikkelen van veelzijdige competenties, die ook vanuit een brede kijk op evaluatie geëvalueerd moeten worden. Er moet gestreefd worden naar een stabiel en gestructureerd proces van evalueren. De leerlingen worden opgevolgd, op basis van criteria die gelinkt zijn aan de onderwijsdoelen en de leerinhouden. Het is aangewezen dat de leerlingen vooraf op de hoogte zijn van deze criteria. Bij voorkeur wordt de graduele evaluatieleerlijn die in de eerste graad is aangezet verder uitgebouwd in niveaus. De evaluatie door de leerlingen kan als volgt verlopen: klassikaal georganiseerde gesprekken naar aanleiding van het werk, peer-evaluatiesystemen, individuele gesprekken tussen leerling en leraar (feedback-momenten), zelfevaluatie onder andere via een evaluatieformulier met duidelijke criteria. In de bovenbouw worden de leerlingen voor het vak plastische opvoeding ook gradueel meer betrokken bij de zelfevaluatie van hun werk en proces.

12.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.

Specifieke minimale materiële vereisten voor het vak plastische opvoeding:

- infrastructuur en ruimte die het mogelijk maakt beeldend te werken;
- verluchte en goed verlichte ruimte;
- met voldoende grote, onderhoudsvriendelijke vrijstaande tafels of lessenaars of aangepast werkmeubilair
- met voldoende ruimte voor vakspecifieke benodigheden zoals drukpers, schildersezel, voetstuk, ... en bewegingsruimte voor onder andere het werken op groot formaat;
- met ruimte om creaties te presenteren;
- aanwezigheid van spoelbak en afvalbakken;
- met voldoende ruimte voor berging van materiaal en werkstukken;
- met aanwezigheid van een schoolbord.

Op geregelde tijdstippen is een vlotte toegang tot digitale voorzieningen noodzakelijk (computer, eventueel draagbaar, waarop de nodige software en audiovisueel materiaal kwaliteitsvol werkt; mogelijkheid om (bewegende) beelden kwaliteitsvol te projecteren; om geluid kwaliteitsvol weer te geven; om het internet te raadplegen met een aanvaardbare snelheid). Zowel het vaklokaal als de multimediasalen dienen te voldoen aan de vigerende wetgeving en normen rond veiligheid, gezondheid en hygiëne.

12.7. Achtergrondliteratuur

AVISON, K., RAWSON, M., *The tasks and content of the Steiner-Waldorf-Curriculum*, Floris Books, 2014.

AUER, A., *Exploring Shapes Creatively Through Pure Form Modeling: A Sourcebook of Sculptural Ideas for Grades 1-12*, Floris Books.

AUER, W.-M., *Trau deinen Augen. Kunstbetrachtung an Waldorfschulen*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2015.

BOSS, G., *Individuationswege. Band 1 und 2*, Pädagogische Forschungsstelle Kassel, Kassel, 2018.

BRUIN, D., LICHTHART, A., *Schilderen op school*, Christofoor, Zeist, 2009.

FUCKE, E., *Grundlinien einer Pädagogik des Jugendalters*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1991.

GOETHE, J.W., *Kleurenleer*, Vrij Geestesleven, Zeist, 1991.

GÖTTE, W.M., BOETTGER, C., RÖH, C.-P. (Hrsg.), *Selbst entfalten – Welt gestalten. Das Künstlerische in der Waldorfpädagogik*, edition waldorf, Stuttgart, 2019.

GÖTTE, W.M., LOEBELL, P., MAURER, K.-M., *Entwicklungsaufgaben und Kompetenzen*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2009.

HOWARD, M., *Educating the Will*, Waldorf Publications.

JÜNEMANN, M. WEITMANN, F., *Drawing and Painting in Rudolf Steiner Schools*, Hawthorn Press, 1995.

KRANICH, JÜNEMANN, BERHOLD-ANDRAE, BÜHLER, SCHUBERTH, *Formenzeichnen. Die Entwicklung des Formensinns in der Erziehung*, Freies Geistesleben, Stuttgart.

MARTIN, M., *Hell Dunkel erleben und gestalten. Ein Übungsbuch*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 1997.

MARTIN, M., *Mit Formen leben in Kunst und Natur*, Verlag am Goetheanum, Dornach.

MEES-CHRISTELLER, E., *Dynamisch tekenen*, Zevenster, Zeist.

RENZENBRINK, J., 'Kunst (Kunstbetrachtung, Bildende Kunst mit Schwerpunkt Malerei/Zeichnung)', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.

RICHTER, G., *Ideen zur Kunstgeschichte*, Urachhaus, Stuttgart, 1975.

- RICHTER, T. (Hrsg.), *Pädagogischer Auftrag und Unterrichtsziele einer Freien Waldorfschule*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2019.
- SCHIEFER, O., SCHILLER, R., *Da lebt die Farbe auf unter den Fingern ... Über Kunst und Kunstpädagogik*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 2015.
- SCHUCHHARDT, M., *Kunst und Dichtung im Spannungsfeld von Apollo und Dionysos*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 2010.
- SCHUCHHARDT, M., 'Zur Behandlung Michelangelos im Kunstunterricht der 9. Klasse', in: *Erziehungskunst*, dec. 1996, blz. 1281-1296.
- VAN, J., *Drawing with Hand, Head and Heart. A Natural Approach to Learning the Art of Drawing*, SteinerBooks, 2013.
- WAGNER-KOCH, E., WAGNER, G., *The Individuality of Colour*, Rudolf Steiner Press.
- WEITMAN, F., *Aus dem künstlerischen Unterricht der Waldorfschule. Malen und Zeichnen in der Oberstufe, Exkurs in das Übungsfeld des Plastischen*, Pädagogische Forschungsstelle, Stuttgart, 1981.
- WILDGRUBER, T., *Painting and Drawing in Waldorf Schools, classes 1-8*, Floris Books.

13. Wiskunde

13.1. Onderwijsdoelen

In het vak wiskunde worden de onderwijsdoelen uit sleutelcompetentie 6 (wiskunde, wetenschappen, technologie en STEM), alsook de cesuurdoelen uit het onderdeel 'uitgebreide wiskunde' uit wetenschapsdomein 6 (wiskunde) gerealiseerd. De leraar realiseert deze doelen door gebruik te maken van de leerinhouden.

Tevens moet de leraar wiskunde in overleg met zijn collega's meewerken aan het realiseren van de vakonafhankelijke onderwijsdoelen uit deel 4 van dit leerplan.

Verder komen hierbij, indien passend, ook de onderwijsdoelen met betrekking tot STEM (zie het hoofdstuk 'Natuurwetenschappen') aan bod; leraren natuurwetenschappen, wiskunde, expressie en exploratie realiseren deze onderwijsdoelen in onderling overleg.

13.1.1. Getallenleer en algebra

1. De leerlingen leggen de invoering van de reële getallen uit als de vervollediging van de reële getallen.
 - getallen met eindige of oneindige doorlopende decimale vorm, met of zonder repeterend deel (06.01)
2. De leerlingen ordenen reële getallen. (06.02)
3. De leerlingen rekenen met reële getallen.
 - optelling, aftrekking, vermenigvuldiging, deling, machtsverheffing met gehele exponenten, vierkantsworteltrekking met rekenregels en eigenschappen met symbolen
 - schatting grootteorde, afronding
 - machten met rationale exponent, n-de machtswortels en logaritmen met willekeurig grondtal met rekenregels en eigenschappen met symbolen (VI.01)
4. De leerlingen lossen eerstegraadsvergelijkingen en -ongelijkheden in één onbekende algebraïsch en grafisch op. (06.10)
5. De leerlingen lossen stelsels van twee eerstegraadsvergelijkingen in twee onbekenden algebraïsch en grafisch op. (06.16)
6. De leerlingen lossen tweedegraadsongelijkheden in één onbekende algebraïsch op. (C 06.06.04)

13.1.2. Reële functies

7. De leerlingen drukken bij een formule één variabele uit in functie van een andere. (06.11)
8. De leerlingen leggen uit wat een functie is en leggen het verband tussen verschillende representaties van een functie: verwoording, tabel, grafiek en voorschrift. (06.12)
9. De leerlingen bepalen het voorschrift, de grafiek, de tabel en de verwoording van een eerstegraadsfunctie als één van de andere representaties gegeven is.
 - richtingscoëfficiënt
 - snijpunt met de y-as (06.13)
10. De leerlingen analyseren kenmerken van eerstegraadsfuncties: domein, bereik, nulwaarden, tekenverloop en stijgen/dalen. (06.14)
11. De leerlingen bepalen het voorschrift of de grafiek van een tweedegraadsfunctie als de andere representatie gegeven is.
 - voorschrift $f(x)=a(x-p)^2+q$
 - voorschrift $f(x)=ax^2+bx+c$ (C 06.06.01)

12. De leerlingen analyseren kenmerken van tweedegraadsfuncties: domein, bereik, nulwaarden, tekenverloop, stijgen/dalen, extremum, toenemende/afnemende stijging/daling en symmetrie ten opzichte van een verticale rechte. (C 06.06.02)
13. De leerlingen lossen tweedegraadsvergelijkingen in één onbekende in de verzameling van de reële getallen algebraïsch op.
 - ontbinding in factoren
 - discriminant (C 06.06.03)²²¹
14. De leerlingen lossen vergelijkingen en ongelijkheden grafisch op. (C 06.06.06)

13.1.3. Rijen en logaritmen

15. De leerlingen gebruiken rekenkundige en meetkundige rijen om patronen te beschrijven.
 - recursief voorschrift, formule voor de algemene term
 - formule voor de som van de eerste n termen (VI.02)

13.1.4. Meetkunde

16. De leerlingen bepalen de onderlinge ligging van twee rechten, twee vlakken en een rechte en een vlak in ruimtelijke situaties. (06.04)
17. De leerlingen bepalen het effect van schaalverandering op vorm, lengte, oppervlakte en inhoud of volume.
 - gelijkvormigheidsfactor (06.05)
18. De leerlingen passen de stelling van Pythagoras toe om meetkundige problemen op te lossen in het vlak en in de ruimte. (06.06)
19. De leerlingen gebruiken de goniometrische getallen sinus, cosinus en tangens in rechthoekige driehoeken om meetkundige problemen op te lossen.
 - grondformule van de goniometrie (06.07)
20. De leerlingen passen gelijkvormigheidskenmerken van driehoeken toe om meetkundige problemen op te lossen. (06.08)
21. De leerlingen gebruiken de sinus- en cosinusregel om meetkundige problemen op te lossen. (C 06.06.05)
22. De leerlingen passen de stelling van Thales toe om meetkundige problemen op te lossen.
23. De leerlingen hebben aandacht voor zorg, netheid, kunstzinnigheid en methodiek bij het maken van meetkundige constructies.° (attitudinaal)
24. De leerlingen tonen bereidheid en openheid om een meetkundig vraagstuk te onderzoeken.° (attitudinaal)

13.1.5. Waarheid, combinatieleer en kansberekening

25. De leerlingen bepalen kansen met behulp van kruistabellen, boomdiagrammen en de wet van Laplace.
 - verband tussen relatieve frequentie en kans (VI.03)

²²¹ Aangezien doel C 06.06.02 doel 06.15 van de basisvorming omvat, wordt ervan uitgegaan dat als doel C 06.06.02 gerealiseerd is, dat ook geldt voor doel 06.15: "De leerlingen analyseren kenmerken van tweedegraadsfuncties van de vorm $f(x)=ax^2$: domein, bereik, nulwaarden, tekenverloop, stijgen/dalen, extremum, toenemende/afnemende stijging/daling en symmetrie ten opzichte van een verticale rechte."

26. De leerlingen lossen telproblemen op met behulp van boomdiagrammen en venndiagrammen.
 - somregel, productregel, complementregel (06.17)
27. De leerlingen bepalen de waarheidswaarde van logische uitspraken met behulp van waarheidstabellen.
 - tautologie, contradictie (06.19)
28. De leerlingen lossen permutaties, variaties en combinaties zonder herhaling op.

13.1.6. Algemene competenties binnen wiskunde

29. De leerlingen hechten niet alleen waarde aan de oplossing van een opgave maar ook aan aspecten van het wiskundig zoekproces, zoals
 - het creatieve, open onderzoek,
 - de kracht van het redeneren,
 - de mogelijkheid om te leren uit fouten en
 - variaties tussen mogelijke zoek- en oplossingswegen, met verschillen in eenvoud, elegantie of spitsvondigheid.[°] (attitudinaal)
30. De leerlingen beargumenteren wiskundige redeneringen en maken daarbij ook gebruik van eigenschappen of van een tegenvoorbeeld. (06.20)²²²
31. De leerlingen beschrijven fenomenen uit de realiteit aan de hand van wiskundige concepten uit de tweede graad. (06.21)
32. De leerlingen lossen vraagstukken en problemen op door te mathematiseren en demathematiseren en door gebruik te maken van heuristieken. (06.22)²²³
33. De leerlingen gebruiken ICT om berekeningen uit te voeren en grafische voorstellingen te maken. (06.23)²²⁴
34. De leerlingen oefenen het vermogen tot voorstellingsvrij denken.[°] (attitudinaal)
35. De leerlingen ontwikkelen zelfvertrouwen aan het objectieve karakter van wiskunde door ervaring op te doen binnen wiskundige redeneringen.[°] (attitudinaal)

13.2. Pedagogische intenties

Alle jongeren zijn in staat om op eigen tempo creatieve verbanden te leggen en nieuwe inzichten te ontdekken. Jo Boaler argumenteert dit in haar boek *Mathematical Mindsets*.²²⁵ We willen alle leerlingen stimuleren om vanuit een 'growth mindset' te leren vertrouwen op hun eigen creatieve redeneerkracht. 'Ieder mens is een kunstenaar' kan op analoge wijze leiden tot de overtuiging 'ieder mens kan wiskunde bedrijven'. We willen bij de leerlingen verwondering wekken voor hun eigen innerlijke mogelijkheden tot creatie, redeneren en abstractie. Het wiskundeonderwijs stimuleert denkprocessen en -activiteit, zodat de wiskunde bij de leerlingen kan ontluiken door individuele zelfstandige ontdekkingen. Formules, modellen, constructies, grafieken, schema's of stappenplannen komen idealiter tot stand uit geïndividualiseerd begrip (zie ook fenomenologische methodologie).

Zodra een sterke wiskundige intuïtie werd ontwikkeld, kan die worden toegepast in alledaagse toepassingen en kunnen linken worden gelegd met andere vakken (natuurwetenschappen, aardwetenschappen, ...). Wiskundig modelleren behelst de vertaling van een praktische uitdaging in wiskundige concepten en geldt als een methodiek om een concreet vraagstuk op te lossen en

²²² Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad.

²²³ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad.

²²⁴ Voetnoot bij de decretale eindterm: Rekening houdend met concepten van de tweede graad.

²²⁵ BOALER, J., *Mathematical Mindsets. Unleashing students' potential through creative math, inspiring messages and innovative teaching*, Jossey-Bass, A Wiley Brand, San Francisco, 2016.

kan gezien worden als abstraheren. Dit is een component van het probleemoplossend vermogen en het is dan ook de intentie het belang van wiskundig modelleren en bijhorende abstractieniveau van het denken vanaf de tweede graad te laten inzien door de leerlingen. De weg naar abstractie is echter niet vanzelfsprekend. Het invoeren van functies bijvoorbeeld is zo'n delicaat moment waarbij de leerlingen een stap verder geraken binnen het modelmatig voorstellen van de werkelijkheid. Opdracht is te blijven terugkeren naar ervaringen en relevante, betekenisvolle contexten waarin de abstracte leerstof inzichtelijk wordt.

Wiskunde is eveneens een helper die meewerkt aan het tot bloei komen van het individu. Als je je daar als leraar van bewust bent, dan gaat het over veel meer dan alleen maar over getallen en letters, bewijzen en oefeningen, toetsen en taken. Het objectieve karakter van het vak heeft als doel innerlijke zekerheden – zelfvertrouwen – op te bouwen. De solide basis in de eerste graad kan als steunpilaar worden gezien om de individuele tempel van het leven op te bouwen; die tempel, dat is een vrij denkende, volwassen mens. Daarnaast biedt wiskunde een kans om los te komen van het concrete materiële en om een opening te creëren voor een andere, niet-materiële dimensie van de werkelijkheid.

13.3. Situering in het verticale curriculum

Net zoals in andere vakken is de leerstof in het vak wiskunde een middel om de ontwikkeling van vermogens te ondersteunen, klassiek wordt dat binnen het steineronderwijs in drie fasen onderverdeeld.

De eerste fase loopt van de eerste tot de vijfde klas. Dat is de fase van het leren rekenen, waarbij de leerkracht steeds de leefwereld van het kind tot centrale inspiratie neemt. De tweede fase loopt van de zesde klas tot eind eerste graad. In de eerste graad van de middelbare school zijn we als leraar voornamelijk bezig met een solide basis te leggen binnen het vak, maar meer nog met het geven van zekerheden. Meningeën vliegen wel eens de klas rond in een eerste of tweede middelbaar, maar in deze levensfase zijn de leerlingen vooral op zoek naar vaste grond onder de voeten om een nieuwe wiskundige wereld te betreden. Feitenkennis krijgt een belangrijke rol in het gehele curriculum van de steinerscholen maar biedt zeker in deze fase de houvast binnen wiskunde. Tijdens de wiskundelessen uit dat zich vooral in het leren nakomen van afspraken. Vanaf de tweede graad van het middelbaar wordt er geleidelijk aan steeds meer een beroep gedaan op de eigen creativiteit en het vinden van eigen oplossingswegen. Dat is de derde fase. Leerlingen worden uitgedaagd om zich bewust te worden van hun eigen vermogens en identiteit en om het kwalitatieve en analyserende denken te ontwikkelen. Hulpmiddelen hierbij zijn bijvoorbeeld het inzetten van systematiek in het denken (orde, niet overslaan van stappen, ...) om het concentratievermogen te bevorderen, het zich leren houden aan strikte afspraken in het denken, ... Daarnaast komen ook metacognitieve processen aan bod: reflecteren op eigen wiskundige activiteiten, resultaten op juistheid controleren, ...

Significante fundamenten van wiskunde binnen het verticale curriculum worden weergegeven in onderstaande tabel:

eerste graad	tweede graad	derde graad
natuurlijke, gehele en rationale getallen	reële getallen rijen en logartimen	
algebraïsch rekenen en vergelijkingen van de eerste graad	vergelijkingen en ongelijkheden van de eerste en tweede graad	vergelijkingen en ongelijkheden
	reële functies: eerste- en tweedegraadsfuncties	reële functies: veeltermfuncties, rationale functies, exponentiële en

		logaritmische functies, goniometrische functies
euclidische meetkunde – ruimtmeetkunde aan de hand van platonische lichamen	meetkundige problemen in het vlak, de ruimte en met betrekking tot goniometrie	projectieve meetkunde
betekenis van statistisch onderzoek, centrummaten en diagrammen	waarheid, combinatieleer en kansberekening	beschrijvende statistiek samenhang en causaliteit modelmatige benadering van data met behulp van de normaalverdeling

13.4. Leerinhouden

De leerinhouden van de tweede graad worden hieronder ingedeeld per leerjaar – dit zijn suggesties. Scholen of lerarenteams die ervoor kiezen om bepaalde onderwijsdoelen of inhouden in een ander leerjaar te realiseren, zijn daarin vrij, maar moeten er natuurlijk voor zorgen dat zij dit terdege registreren en voor iedereen transparant maken.

13.4.1. Getallenleer en algebra (bij voorkeur in klas 9)

- herhaling en uitdieping van:
 - o eentermen
 - o veeltermen
 - o merkwaardige producten
 - o ontbinden in factoren (regel van Horner)
- reële getallen:
 - o begrip: getallen met eindige of oneindige doorlopende decimale vorm, met of zonder repeterend deel
 - o ordenen
 - o rekenen: bewerkingen, rekenregels en eigenschappen met symbolen (optelling, aftrekking, vermenigvuldiging, deling, machtsverheffing met gehele exponenten, vierkantsworteltrekking)
 - o schatting, grootteorde, afronding
- vergelijkingen en ongelijkheden:
 - o eerstegraadsvergelijkingen met één onbekende algebraïsch oplossen in R
 - o tweedegraadsvergelijkingen met één onbekende oplossen in R
 - o ongelijkheden van de eerste graad met één onbekende oplossen in R
 - o ongelijkheden van de tweede graad met één onbekende oplossen in R
 - o stelsels van twee eerstegraadsvergelijkingen in twee onbekenden algebraïsch oplossen in R

13.4.2. Reële functies (bij voorkeur in klas 10)

- functies
 - o functiebegrip
 - o representaties: verwoording, tabel, grafiek en voorschrift
- eerstegraadsfuncties
 - o bepalen van representaties (inclusief richtingscoëfficiënt en snijpunt met de y-as)

- analyseren van functiekenmerken (domein, bereik, nulwaarden, tekenverloop en stijgen/dalen)
- tweedegraadsfuncties
 - bepalen van representaties voor tweedegraadsfuncties met het voorschrift van de vorm voorschrift $f(x)=a(x-p)^2+q$ en van de vorm $f(x)=ax^2+bx+c$
 - analyseren van functiekenmerken domein, bereik, nulwaarden, tekenverloop, stijgen/dalen, extremum, toenemende/afnemende stijging/daling en symmetrie ten opzichte van een verticale rechte)
- eerstegraadsvergelijkingen en ongelijkheden met één onbekende grafisch oplossen in R
- tweedegraadsvergelijkingen en ongelijkheden met één onbekende grafisch oplossen in R
- stelsels van twee eerstegraadsvergelijkingen in twee onbekenden grafisch oplossen in R

13.4.3. Rijen en logaritmen (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 10)

- rekenkundige en meetkundige rijen
 - recursief voorschrift, formule voor de algemene term
 - formule voor de som van de eerste n termen
- rekenen met machten en logaritmen in R
 - machten met rationale exponent
 - n-de machtswortels
 - logaritmen met willekeurig grondtal
 - rekenregels en eigenschappen met symbolen

13.4.4. Meetkunde: meetkundige problemen in het vlak (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 9)

- omtrek- en oppervlakte(berekening) bij vlakke figuren
- inzicht verwerven in problemen: construeren van zwaartelijnen, hoogtelijnen, middelloodlijnen, bissectrices in een driehoek
- effect van schaalverandering op vorm, lengte en oppervlakte van vlakke figuren (incl. gelijkvormigheidsfactor)
- oplossen van meetkundige problemen in het vlak door toepassing van
 - de stelling van Pythagoras
 - de stelling van Thales
 - congruentie- en gelijkvormigheidskenmerken van driehoeken
 - als uitbreiding: bewijsvoering stelling van Pythagoras en stelling van Thales
- als uitbreiding: studie van de cirkel (het getal π met omtrek en oppervlakte, omtrekshoeken en middelpuntshoeken, enkele raaklijnconstructies, koordenvierhoeken, raaklijn-vierhoeken, incl. stellingen en bewijsvoering)

13.4.5. Meetkunde: meetkundige problemen in de ruimte (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 9 en/of klas 10)

- volume(berekening) en inhoud(berekening) bij ruimtelijke figuren (balk, kubus, kegel, cilinder, bol)
- onderlinge ligging van twee rechten, twee vlakken en een rechte en een vlak in ruimtelijke situaties
- effect van schaalverandering op inhoud/volume van ruimtelijke figuren (incl. gelijkvormigheidsfactor)
- oplossen van meetkundige problemen in de ruimte door toepassing van

- de stelling van Pythagoras
- gelijkvormigheid

13.4.6. Meetkunde: meetkundige problemen oplossen m.b.v. goniometrie (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 10)

- goniometrische verhoudingen (sinus, cosinus, tangens)
- goniometrische getallen van verwante hoeken
- grondformule van de goniometrie
- toepassingen van de driehoeksmeetkunde in rechthoekige driehoeken
- cosinusregel
- sinusregel
- als uitbreiding: voorbeelden van toepassingen binnen driehoeksmeetkunde met willekeurige driehoeken

13.4.7. Waarheid, combinatieleer en kansberekening (bij voorkeur periodeonderwijs in klas 9)

- logische uitspraken:
 - proposities en waarheidstabellen
 - logische operatoren: negatie, conjunctie en disjunctie
 - tautologie en contradictie
- telproblemen en samengestelde beslissingen:
 - boomdiagrammen en venndiagrammen
 - somregel, productregel, complementregel
- permutaties, variaties en combinaties zonder herhaling
- driehoek van Pascal
- kansberekening:
 - kruistabellen en boomdiagrammen
 - formule van Laplace met eenvoudige toepassingen
 - verband tussen relatieve frequentie en (empirische) kans
- als uitbreiding: permutaties, variaties en combinaties met herhaling

13.5. Didactische uitdagingen

13.5.1. Beginsituatie

De leerlingen hebben in de eerste graad reeds bepaalde wiskundige basiskennis en -vaardigheden verworven. Er wordt verwacht dat de leerlingen:

- vlot kunnen hoofdrekenen;
- openheid hebben voor nieuwe begrippen en vaardigheden;
- reeds grondig kennis hebben gemaakt met de getallenleer en de meetkunde;
- reeds beginnend kennis hebben gemaakt met de algebra;
- vertrouwd zijn met de natuurlijke, gehele en rationale getallen, inclusief de hoofdbewerkingen, en machten met natuurlijke getallen;
- kunnen procentrekenen en decimalen omzetten in breuken en omgekeerd;
- vertrouwd zijn met het hanteren van passer, geodriehoek en liniaal;
- eventueel via het doen kennis hebben gemaakt met wiskundige principes;
- oordeelkundig gebruik kunnen maken van afrondingsregels, benaderingstechnieken en schattingstechnieken;

- reeds stappen kunnen zetten bij het oplossen van wiskundige problemen.

13.5.2. Methodologische wenken

Doorheen de volledige tweede graad is er aandacht voor de passende wetenschappelijke concepten en het passende abstractieniveau van de leerstof in het kader van het ontwikkelingsstadium van die leerlingen: oorzaak-gevolg-relaties in het eerste jaar van de tweede graad en procesmatige cascades in het tweede jaar van de tweede graad. Daarom wordt voorgesteld om wiskunde aan te bieden volgens het volgende stramien: verdere uitdieping van getallenleer en algebra, 'combinatieleer en kansrekening' en 'meetkundige problemen oplossen in het vlak en de ruimte' in de negende klas; 'reële functies', 'rijen en logaritmen' en 'meetkundige problemen oplossen met behulp van goniometrie' komen dan aan bod in de tiende klas. Als basis voor de methodiek binnen wiskunde wordt de fenomenologische onderzoeksmethode naar voor geschoven (zie ook pedagogische intenties en methodologische wenken in het deel 'natuurwetenschappen'). Het waarnemen van een wiskundig concept is hier de basis voor het ontwikkelen van een onderzoekende houding binnen eerder abstracte leerinhouden. Een voorbeeld van het uitvoeren van een fenomenologisch onderzoek in wiskunde vind je bij de leerstof combinatieleer en kansberekening. Het doel van de lessenreeks kan bijvoorbeeld zijn om de wet van Laplace te ontdekken en vervolgens te bestuderen. Op basis van de onderzoeksas gevolgtrekking-oordeel-begripsvorming kan een volgende opbouw worden voorgesteld.

Fase I – Onbevangen waarnemen en het formuleren van een onderzoeksvraag

De leerkracht schetst de volgende context:

"Jan stelt aan twee vrienden, Tom en Sander, voor dat als hij bij het opgooien van twee munten twee keer kop gooit, Tom knikkers krijgt. Als Jan twee keer munt gooit, krijgt Sander de knikkers.

Ze gaan beiden akkoord. Even later komt Emiel, de boezemvriend van Jan, meedoen. Jan stelt voor dat Emiel de knikkers krijgt als hij een kop en een munt gooit met de twee munten.

Emiel en Sander zijn direct akkoord. Tom twijfelt..."

De geschetste context heeft als doel het begrip kans in een reële situatie te integreren, maar ook om spanning binnen de les op te bouwen – wie is er nu immers in het voordeel? Hebben Emiel en Sander gelijk dat ze akkoord gaan? Hebben Tom, Sander en Emiel een gelijke kans om de knikkers te bemachtigen? Of is de twijfel van Tom gegrond?

Twee munten worden nu in de klas meerdere malen gegooid. De uitkomsten van de worpen worden genoteerd. Het fenomeen van kans en een bijhorende onderzoeksvraag 'Wat is de kans dat er twee keer kop / twee keer munt / kop en munt wordt gegooid' begint zich te openbaren. Er is nood aan terughouding. Er wordt nog geen antwoord geformuleerd op de gekozen onderzoeksvraag; er wordt enkel onderzocht en georiënteerd.

Fase II – Verwerking van de waarneming

De leerlingen brengen in herinnering wat het te bestuderen fenomeen was ('kans'), hoe ze ertoe kwamen ('klassikaal proces') en welke bijhorende onderzoeksvraag ('Wat is de kans dat...') er werd gesteld. Het experiment dat voor het bestuderen van het fenomeen ('opgooien van twee munten') werd uitgevoerd, wordt eveneens in herinnering gebracht vanuit een zo groot mogelijke objectiviteit en vanuit terughouding wat het antwoord op de onderzoeksvraag betreft. Het experiment met bijhorende waarnemingen wordt klassikaal tot een eenheid gebracht en neergeschreven door de leerlingen. Bij het verwerken komen oordelen van de leerlingen tot uiting; er wordt context gegeven aan het experiment.

Fase III – Wetmatigheden en samenhangen ontdekken

De verwerking wordt hernomen en er wordt naar een conclusie toe gewerkt ('De kans dat er twee keer kop wordt gegooid is 1 op 4. / De kans dat er twee keer munt wordt gegooid is 1

op 4. / De kans dat er kop en munt wordt gegooid is 2 op 4.'). Er wordt vanuit het redeneren met waarschijnlijke gevallen en mogelijke gevallen tot de verkregen kansen van 1 op 4, 1 op 4 en 2 op 4 toegewerkt. Er is bijgevolg een samenhang die kan worden ontdekt: de wet van Laplace bij het opgooien van munten openbaart zich. Een kans manifesteert zich als het quotiënt tussen aantal waarschijnlijke gevallen en het totaal aantal mogelijke gevallen, in deze context zijn er vier mogelijke gevallen (munt;munt), (munt; kop), (kop;munt) en (kop;kop) en is bijvoorbeeld de kans om munt en kop te gooien met twee munten 2 op 4, (munt;kop) en (kop;munt).

Hypotheseonderzoek

Na het behandelen van de onderzoeksvraag kunnen er door de leerlingen hypothesen worden geformuleerd met betrekking tot het begrip kans. Daarbij kunnen de drie fasen van het (fenomenologisch) onderzoeksproces worden herhaald, nu niet meer in opeenvolgende dagen, maar op eenzelfde dag. Er kan een geplande waarneming worden uitgevoerd om de hypothesen te toetsen binnen een onderzoek dat nu onderhevig is aan duidelijke planning ('materiaal en methoden'). Er wordt waargenomen vanuit een betrokkenheid om de hypothese aan te nemen of te verwerpen.

Naast het uit te voeren onderzoeksproces kan er ook ruimte worden gemaakt om de context van het onderzoeksproces te bestuderen en te reflecteren over het uitgevoerde proces. Dit staat los van dit specifieke voorbeeld, maar kan door veelvuldig binnen het gehele curriculum aan te bieden op die manier een gewoonte worden. Binnen het proces van reflecteren kan er ook aandacht zijn voor de onderzoeksas gevolgtrekking-oordeel-begripsvorming:

- **gevolgtrekking (als... dan)**, bijvoorbeeld 'als ik opgooi, is er telkens maar één zijde van de munt mogelijk/ als ik opgooi, lijkt het onvoorspelbaar welke zijde er tevoorschijn komt / als ik een aantal keer opgooi komt elke zijde wel eens aan bod / ...'
- **oordeel**, bijvoorbeeld 'er is ongeveer één kans op de twee dat ik een zijde opgooi'
- **begripsvorming**, bijvoorbeeld 'een kans is een waarschijnlijkheid op een bepaalde gebeurtenis, zoals de gebeurtenis dat een bepaalde zijde van de munt wordt opgegooid / een kans manifesteert zich als een deling van het aantal waarschijnlijke gevallen door het totaal aantal mogelijkheden / ...'.

Andere begrippen die gelijkaardig kunnen worden uitgewerkt, zijn bijvoorbeeld: reëel getal, rekenkundige en meetkundige rij, functie en karakteristieken van een functie, meetkundige begrippen en stellingen, begrippen binnen de combinatieleer.

Naast de fenomenologische aanpak kan ook de methodiek van dialogisch leren binnen de wiskunde worden aangewend.²²⁶ Hierbij wordt elke leerling via een open vraag aangesproken, zoals "Hoe zou jij 49 x 51 uitrekenen?" Alle leerlingen wordt gevraagd om hun antwoord op papier te zetten, en uit deze 'leerverslagen' destilleert de leraar die antwoorden die het denkproces in de klasgroep het meest bevorderen en in de richting brengen van het centrale thema dat de leraar wil uitwerken (hier bijvoorbeeld merkwaardige producten). Daarbij kunnen ook foute suggesties zitten. Want fouten kunnen briljant zijn en bevatten een schat aan informatie waaruit iets te leren valt. Overigens is het mogelijk dat een leerling op zich een correcte bewerking voorstelt, die ons echter niet dichterbij brengt bij de oplossing van het vraagstuk. De kunst bestaat er dus in om een actief leerklimaat te creëren. Elke leerling kan op een heel eigen manier de vraag beantwoorden, bijvoorbeeld: "Ik zou dat vragen aan mijn opa." Dat is geen fout antwoord, maar wel een antwoord

²²⁶ GALLIN, P. 'Dialogic Learning. From an educational concept to daily classroom teaching', beschikbaar: <http://www.ecswe.eu/wren/documents/Article3GallinDialogicLearning.pdf> en ook: RUF, U., KELLER, S., WINTER F. (Hrsg.), *Besser lernen im Dialog. Dialogisches Lernen in der Unterrichtspraxis*, Klett / Kallmeyer, Erhard Friedrich Verlag, Seelze-Velber, 2008. – <https://www.lerndialoge.ch/herzlichwillkommen.html>.

dat van weinig persoonlijk engagement getuigt. En dit is net hét criterium van de feedback die de leraar aan de leerling geeft, niet de exactheid van een eventuele oplossing. Met andere woorden, de kunst bestaat erin de leerlingen te prikkelen, te enthousiasmeren. Veel hangt samen met een klascultuur waarin geen zweem van blaam ontstaat omtrent het maken van redeneer- of rekenfouten. Steeds weer positief uitnodigen tot deelname in het proces is het motto. Wanneer kom je als leraar op de proppen met een hint, de uitleg van een (van de alternatieve) oplossingsmethode(n), of een exacte uitkomst van een berekening? Dat vraagt een fijne afstemming. De leerlingen maximaal uitdagen wil zeggen dat zij zoveel mogelijk zelf ontdekken. De inbreng van de leraar mag hun denkproces niet vroegtijdig afbreken en hun enthousiasme voor de eigen activiteit niet verkleinen. Anderzijds kan een hint wel helpen om leerlingen die niet op dreef geraken in beweging te krijgen. Het ontwerpen van wiskunde-opdrachten is een kunst op zich. Jo Boaler²²⁷ oppert de mogelijkheid om elke opgave die je al kent te verrijken door aandacht te schenken aan minstens één van de volgende vragen:

1. Kan je de opdracht open formuleren zodat leerlingen zich aangemoedigd voelen om meerdere oplossingsstrategieën, denkwegen en voorstellingen van het probleem te verkennen?
2. Kan je er echt een onderzoeksopdracht van maken (in tegenstelling tot een opdracht waarbij een oplossingsmethode wordt gereproduceerd)?
3. Kan je de leerlingen aan de slag laten gaan met de uitdaging, de probleem- of vraagstelling vooraleer hun een methode aan te leren?
4. Kan je een visuele voorstelling toevoegen die het probleem verduidelijkt?
5. Kan je er een 'low floor – high ceiling' opgave van maken, bijvoorbeeld door in eerste instantie te vragen op welke manier de leerlingen de vraagstelling begrijpen en door snelle leerlingen een variant voor te schotelen die moeilijker is?
6. Kan je er de vereiste aan toevoegen dat de leerling anderen met logische argumenten moet kunnen overtuigen van zijn oplossingsstrategie?

Eveneens methodisch van belang is de koppeling van de leerinhouden aan het dagelijks leven (levensleren) vanuit reële situaties. Op die manier worden de inhouden gekoppeld met zichzelf (de mens), de natuur en de maatschappij. Er wordt idealiter vertrokken vanuit betekenisvolle situaties. Een sprekend voorbeeld is het koppelen van de leerinhouden m.b.t. goniometrie (en STEM) aan het vak exploratie binnen een landmeetweek.

13.5.3. Differentiatie

Van de leraar wordt verwacht dat hij het niveau van de leerlingen inschat. De leraar moet rekening houden met diverse voorkennis en kan niet zomaar voortbouwen op de inhouden van de eerste graad A. Als remediëring nodig is, moet de leraar bijzondere aandacht schenken aan deze leerlingen tijdens de lessen; aandacht voor de werkstukken en huistaken van deze leerlingen, eventueel aangepaste opdrachten aanbieden of bijlessen inplannen.

In overleg met het team kan een traject opgesteld worden voor vakoverschrijdende remediëring, uitbreiding of uitdaging. Vaak gebeurt dit binnen het vak zelf. Uitbreiding en uitdaging kunnen ook aangeboden worden als differentiatiepakket.

13.6. Basisvoorwaarden

Algemene basisuitrusting zoals beschreven in de inleiding, hoofdstuk 1.5.
Specifieke minimale materiële vereisten voor het vak wiskunde:

- een zakrekenmachine (basistoetsel);

²²⁷ BOALER, J., *o.c.*

- meet- en tekeninstrumenten: passer, geodriehoek, een graadboog, en liniaal met duidelijke cijferweergave (elke individuele leerling);
- schriften en papier geschikt om op te tekenen;
- een schoolbord, bordliniaal, bordgeodriehoek en bordpasser;
- de mogelijkheid om te werken met elektronische apparaten, bijvoorbeeld om grafische voorstellingen te bekijken.

Op geregelde tijdstippen is een vlotte toegang tot digitale voorzieningen noodzakelijk.

13.7. Achtergrondliteratuur

- BERNARD, A., ROSBIGALLE, F., HARTMANN, F., LABUDDE, K., BAUM, P., *Mathematikthemen für die 9. und 10. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 1994.
- BINDEL, E., *Logarithmen für Jederman*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1954.
- FISCHER-ROY, G., *Freude an Mathematik für Jederman*, Verlag am Goetheanum, Dornach, 1988.
- KARLSON, P., *Zauber der Zahlen*, Verlag Ullstein, Berlin, 1965.
- KOWOL, G., *Gleichungen*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1980.
- LOCHER-ERNST, L., *Arithmetik und Algebra*, Philosophisch-Anthroposophischer Verlag am Goetheanum, Dornach, 1984.
- SIGLER, S., *Ein Weg zu den irrationalen Zahlen. Ein Thema für die 9. Klasse*, Pädagogische Forschungsstelle, Kassel, 2022.
- SIGLER, S., 'Mathematik', in: SIGLER, S., SOMMER, W., ZECH, M.M. (Hrsg.), *Handbuch Oberstufenunterricht an Waldorfschulen*, Beltz Juventa, Weinheim Basel, 2018.
- SWANSON, H., *Geometry for the Waldorf High School, Rough Copy from a Teacher's Notebook*, David Mitschell, Association of Waldorf Schools of North America.
- ULIN, B., *Der Lösung auf der Spur*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1987.
- VON BARAVALLE, H., *Geometrie als Sprache der Formen*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1980.
- WYSS, A., BÜHLER, E., LIECHTI, F., PERRIN, R., *Lebendiges Denken durch Geometrie*, Freies Geistesleben, Stuttgart, 1984.